

ASUDE

KATİLİMİ BEKLERKEN

Not: Bu Hikaye'nin tüm hakları Asude'ye aittir ve yasal olarak koruma altındadır. Başka yerlerde paylaşılması yasaktır.

KATİLİMİ BEKLERKEN ~ ASUDE

~

Kürek toprağa sertçe giriyor, taşların çizdiği metal aletin gıcırtısı kabusu tekrar ve tekrar yaşatıyordu. Genç kız kapkara mendili tutan elleriyle kulaklarını kapatmak istiyordu. Ölümün gıcırtısı tüm hücrelerine tek tek işlerken nihayet derince açılan mezara ceviz ağacından pahalı ve ağır tabut yavaş yavaş indiriliyordu.

Koluna kimin dolandığını bile bilmiyordu ve umurunda değildi. Herkes siyahlar içinde, kahkahalarını gizleyerek mezarın başında üzgün gözlerle dikilirken Kathy hepsine nefretini kusmamak için kendini zor tutuyordu. Babası 65 yaşında otopsiye göre kalp krizi kızına göre planlı bir ölümle gitmişti.

Üvey annesinin tam karşısında durup gözlerini ona dikmişti. 35 bile olmamış genç kadın tüm yapaylığıyla Kathy'nin nefret ettiği her şeyin canlı bir kanıtıydı. Babası geçen yıl bu kadınla evlendiğinden beri gün be gün ölmüş, ölürken de Kathy'nin kalbini de kendisiyle götürmüştü.

Nereden ve nasıl çıktığını bile anlamadığı kadın hayatlarını itinayla ele geçirmiş zavallı adamın iliğini kurutup tüm mal varlığını üstüne geçirmiş sonra da onu kusursuz bir planla öldürmüştü. Bu hikaye Kathy'nin paranoyak aklının bir uydurması değildi. Başkasına sorarsanız kesinlikle öyleydi ama hayır o kadın bir şeytandı ve Kathy şimdi şeytanla baş başa kalmıştı.

Parlamento'nun saygın emekli milletvekili, eskinin Savunma Bakanı Bay Adams iki hafta önce ölmüştü. Kalp krizi teşhisiyle birkaç saat hastanede yatmış ancak çok sürmeden sonsuza kadar herkesin hayatından çıkmıştı. Hayatından çıktığı biricik kızını da o kadına bırakarak bu lanet dünyadan sürümüştü kendini.

Kathy babasının ölümünden itibaren hızla eve, çevresine, hayatına dolan karanlık adamlara şaşırmaya bile fırsat bulamadı. Şimdi babasının cenazesinde bile çocukluk arkadaşı Misha'dan başka pek tanıdığı yoktu. Bir de Üvey annesi Rachel..

Rachel da büyük güneş gözlüklerinin arkasına saklanıp yavaş yavaş öldürdüğü kocasının arkasından sahte gözyaşları dökerken onu gördü: Kathy … Uğraşması gereken basit bir kız. Asosyal, hayattan kopuk tek derdi bitirmek için uğraştığı Hukuk Fakültesi olan zavallı bir yem. Rachel Kathy ile uğraşmayacaktı. Onun için planı çoktan hazırdı!

Kathy gözlüklerinin arkasından Rachel'i süzerken kadının yanında beliren uzun boylu genç bir adama kaydı gözü. Onu daha önce görmemişti. Rachel yanında her seferinde genç, yakışıklı adamlar olurdu ve babası dışında herkes bunu bilirdi ama bu adamı daha önce görmemişti.

Kathy ona bakarken rahatsızlık duyduğu bir şeyler kalbini sıkıştırdı. Rachel ve yanındaki bu adamın kötülüğün merkezi gibi tam karşısında durması genç kızı korkuttu. Daha önce böylesine derin bir kaygı duymamıştı. Tam bu esnadan adamın delici yeşil gözlerini üzerinde görünce de kalbi önlenemez bir korkuyla çarpmaya başladı. Neyse ki başı hafif yana dönüktü ve gözlüklerinden nereye baktığı belli olmuyordu. Ama Kathy onların nereye baktığını biliyordu. Rachel durmadan bir şeyler anlatırken yanındaki adama Kathy'i göstermişti. Bunu biliyordu genç kız. Üzerinde gezinen leş kargası bakışlarını fark etmişti.

Farkında olmadan Misha'nın etine tırnaklarını geçirirken genç kız aniden küçük bir inilti çıkarıp Kathy'e baktı.

"İyi misin Kat?" diye sorunca genç kız o kadar hızlı başını salladı ki sanki aynı hızda çarpan kalbinin ritmine uymuştu.

"Gidelim Misha, ne olur beni buradan götür" dedi..

"Ama cenaze.. Daha bitmedi" diye karşılık verdi Misha.. Kathy kadar endişelenmişti ve sakinliğiyle bilinen arkadaşının korkudan titrer gibi kasılmasına şaşırmıştı.

"Babam öldü zaten, burada durmam ne ona ne bana fayda getirecek. Dayanamıyorum Misha lütfen eve gitmeme yardım et" diye inlerken arkadaşı en sonunda pes etti.

Genç kız yanındakilerden birkaç başsağlığı dileği alırken üvey annesinin yanından geçti. Kadın ansızın uzanıp Kathy'nin elini tuttu ve gözlüklerini çıkarıp kıza baktı.

"Eve mi geçiyorsun hayatım" diye sordu.

Kathy paniğinin kendisini ele vermemesi için içinden dua ederken üvey annesine samimiyetini zorlayan bir bakış attı ve

"Evet Rachel. Babamı böyle görmeye daha fazla dayanamayacağım" dedi.

Rachel diğer elini de uzatıp kızın elini tutarken acı dolu bir gülüş attı. Kathy onun karakterini bilmese bu acıya inanacaktı ama hayır şeytanın tek derdi de birilerini kandırmak değil miydi zaten?

Kathy de ona aynı bakışı attı ve onun kadar iyi rol yapabilmiş olmayı umarak kadının ellerinden elini nazikçe çekti.

Bu sırada bakışları "O adamla" buluştu. Uzun, şekilli ve kaslı gövdesi, koyu siyah saçlarını ölümcül bir güzellik katan yeşil gözleri, Bir ceylanı tek hamlede yutabilecek bir aslan gibi güçlü görünen keskin hatlı dudakları ve dünyanın tüm öfkesini yüklenmiş gibi duran çatık kaşlarıyla az önce kendisini süzen adamı gördü. Adamın bakışları o kadar soğuk ve duygusuzdu ki Kathy tüylerini diken diken yapan bir ürpertiyle titredi.

"Üşüdüm" dedi Misha'ya ve bakışlarını adamdan kaçırıp elleriyle kendini sarıp kollarını sıvazladı. Soğuk Aralık rüzgarının ve yaklaşmakta olan yeni bir kar yağışının habercisi gibi kaskatı kesen ayazla ilgili bir şeyler işitti Rachel'den ve ona başını sallayıp Misha'nın kolunda aracına yöneldi.

Kışın en zemherisi bile az önceki adamın bakışları kadar dondurucu olamazdı.

"Tatlım sen gerçekten iyi değilsin.. Ne oldu?" diye üsteledi araçta onu Misha.

"Şu adam… Rachel'in yanındaki…" diye lafa girdi Kathy ve devam edecekken arkadaşı atıldı

"Tanrım! Nasıl da yakışıklıydı. Soğuk, duygusuz ve karizmatik bir melek gibiydi" diye

devam etti Misha.

“Ölüm meleği” diye fısıldadı Kathy ancak Misha bunu duymadığı gibi arkadaşının içini kemiren vesveseyi de fark etmedi. Bir süre sonra da Kathy arkadaşından destek almak ister gibi ona iyice sarıldı ve bir parça rahatlarken Misha’ya fark ettirmeden genç kızın cebine bir şey attı.

O gün öğleden sonra da Kathy kaçtı. Rachel’e bir not bırakıp kafa dinlemek ve babasının yasını tutmak için Güneye bir yerlere gittiğini yazarken Misha’ya da aynı nottan bıraktı ve Kuzeye, Norveç’e doğru uçağa bindi.

“Lanet kız! Gitmiş…” diye gürlüyordu bu sırada Rachel.

Büyük malikanenin kabul salonunda Eski Milletvekili, kocasının daimi rakibi Cumhuriyetçi Parti Senatörü Reynold Parker’a Kathy’nin kaçışını haber veriyordu.

“Bir şey biliyor olma ihtimali nedir?” diye sordu Parker.

“Hiç.. Bir şey bildiğini sanmam. Babasıyla pek iletişimi yoktu. Çoğu zamanını okulda geçirirdi. Haftasonları gelince balığa falan giderler bazen de babasından politika dersleri alırdı.” Dedi Rachel.

Siyah elbisenin cesur dekoltesi yaşlı senatörün dikkatini kaçırıp dururken adam gözlerini oradan ayırıp kadına baktı. Şarabını yudumlarken de neşeyle sordu.

“İşini bitireceksin değil mi?” diye sordu.

“Elbette… O küçük fare kaçabileceği delik arıyor ama onu bulmam çok kolay olacak.” Dedi Rachel ve uzak bir noktaya bakıp müstehzi bir gülüş attı.

“Umarım dediğin gibi olur Rachel. Ve tabi bir an önce.. O adamın öldükten sonra bile başıma bela olmasını istemiyorum. O güzel kıza yazık olacak ama yoluma çıkan tüm ayrık otlarını temizlemem şart.” Dedi Parker.

“Merak etme…” dedi Rachel ve salonun kapısını açıp dışarıda duran adama bir şeyler fısıldadı.

Birkaç dakika sonra kapı çalınmadan içeriye “O” girdi. Kathy’nin Katili.

“Bay Parker bu Ethan… Bizim küçük sorunumuzla ilgilenecek” dedi kadın, senatöre dönerek…

Yaşlı adam bu korkunç adamdan memnun olmuştu. Kathy gibi bir kız bu profesyonel kiralık katil için hayli kolay bir hedef olmalıydı. Yine de emin olmalıydı.

“Bu işi işi ne zaman bitireceksin” diye sordu Ethan’a.

“En fazla üç gün” diye karşılık verdi Katil ve ellerini ceplerinden çıkarmadan Rachel’in gösterdiği nota baktı.

“Güneye nereye gitmiş olabilir” diye sordu bu sırada Rachel.. Ethan’ın fikirlerini merak etmişti.

“Güneye gitmediğine eminim.” Diye karşılık verdi katil.

“Ne yani sen onun bizim planımızdan haberi olduğunu mu söylüyorsun?” diye sordu çekici kadın. O aptal kızın her şeyden haberi olduğunu nasıl anlamıştı.

Ethan bu soruya cevap vermedi ve onlara dönerek:

“Çeki imzalayın ben de işimi yapayım artık” diye konuştu.

Senatör cebinden çek defterini çıkarıp yüklü bir miktarı karalarken “İş bitiminde 3 mislini daha alacaksın” dedi ve Ethan çeki alıp cebine sıkıştırdı.

Hiç bu kadar kolay bir hedefi olmamıştı!

Katil çıkar çıkmaz da yaşlı adam Rachel’e döndü ve “Kim bu adam? İşi tamamlayabilecek mi?” diye sordu.

“Ah elbette, gözünü kırpmadan hem de..” diye konuştu kadın.

“Nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?” diyerek üsteledi adam.

Neticede genç bir kızı öldürmek bile her katilin yapmayacağı şeydi. Onların bile prensipleri olabilirdi ve şimdi böylesine denk gelmiş olmayı istemezdi. Kathy isimli sorun bir an evvel çözülmeliydi.

“Çünkü” dedi kadın ve alaycı bir gülüşle yüzünü adama çevirdi: “Onun kadınlara karşı zayıflığı yok..” dedi. Ardından bir kahkaha attı ve kendi bedenini gösterir gibi konuştu: “Olsaydı anlardım” diye devam edip kahkahasını sürdürdü.

O genç adamı baştan çıkarmaya uğraştığını ancak hiçbir şey elde edemediğini hatırlamıştı Rachel. Bir anlığına Kathy’nin çekimine kapılıp işi batırma riskini göze alamazdı neticede. Ancak katili soğukkanlı ve profesyoneldi. Ucuz baştan çıkarmalara kanmayacaktı. Herkesin sandığı buydu.

Ethan çıkar çıkmaz birkaç yeri aradı ve 5 dakika sonra Norveç uçağındaki bilete ulaştı. Bugün cenazede gördüğü o ürkek kız için değil üç günlük bir zamana sadece birkaç saate ihtiyacı vardı. Kızın yüzünü şimdiden unutmuştu ve yanına bir fotoğrafını almıştı. Çıkarıp kayıtsızca baktı. Siyah deri ceketinin yakalarını kaldırıp boynunu esen sert rüzgardan korumaya çalışırken fotoğraf elinden kayıp uçuştu. Göreceğini görmüştü. Açık yeşil ukalaca bakan gözler, siyah ve uzun saçlar, çok şey biliyormuş gibi ve açılınca hiç susmayacakmış gibi duran bir ağız, ortalama boy.. Kısacası Sıradan bir tip. Hayır sıradanın biraz üstü. Umurunda değildi nasıl olsa.

Aynı saat içinde Norveç’e uçtu Ethan ve havaalanından iner inmez kızın kredi kartı bilgilerini, cep telefonunu kontrol etti. İkisi de kullanılmamıştı ve beklemeye başladı.

Kathy Oslo'da kalmayacaktı. Daha derinlere, daha içlere gitmeliydi. Kuzey Denizi kıyısında bembeyaz karlar altında butik otellerden biri tam da onun aradığı yer olurdu. Sakin ve dingin, tıpkı ruhu gibi. Kaybolmak için de ideal bir mekan. Cüzdanından çıkardığı eurolarla Oslo'dan otobüsle fredrikstad şehrine geçti. Birkaç saat kadar şehirde kalıp yemek yedikten sonra kıyıdaki küçük bir kasaba olan Troms'a doğru hareket etti.

Ethan Oslo'da girdiği bir kafede geleni geçeni izliyordu. Dünyanın hemen hemen bütün başkentlerini gezmişti. Oslo hariç. Oslo'da hiç kurbanı olmamıştı. Kathy onun ilkiydi!

Birkaç saat kadar oturmuştu ki telefonu çaldı. Arayan kişi ona Kathy'nin kredi kartının bilgisini verdi. Ethan hızla ayağa kalkıp kafeden çıktı.

Kathy sakin bir otele geçmiş ve soğu kış mevsimini iliklerine kadar hissederken zorlukla sıcak odaya girmişti. Üstünü çıkarıp kendini hemen banyoya attı. İliklerine kadar sıcak suyu hissedip derisi kırışana kadar sudan çıkmadı. Babasını düşüyordu:O zayıf adamı… Nasıl da kızını bile unutacak kadar o kadına kapılmıştı. Bu hatasını da canıyla ödemişti. Kathy'i yalnız bırakarak hem de…

Kathy artık kendi hayatına bakacaktı. Bir sene sonra okulunu bitirip tüm bu siyasi oyunlardan, çıkar kavgalarından kurutulup küçük bir kasabada yargıçlık yapacaktı. Belki de tam olarak burada kalmalıydı. Troms onun hayallerinin kasabası olabilirdi. Umutsuzluk içinde derin bir nefes verip sudan çıktı.

Bornozuna sarılıp yatağa atladı ve televizyonu açıp bir süre amaçsızca dolaştı. Ardından göz kapakları ağırlaştı ve başının altına havluyu koyup sıcak odada huzurlu bir uykuya daldı. 2 saat sonra uyandığında ise çok acıkmıştı ve hazırlanıp aşağıya indi.

Kathy'nin yediği yemek tek başına süreceği hayatın küçük bir provasıydı sanki. Genç kızın içindeki önlenemez bıkkınlık yemekte de sürdü ve yarısını bile bitirmediği tabağını öylece bırakıp hava almak için dışarıya çıktı.

Otelin arka bahçesinden ormana doğru yürüdü. Etrafta tek tük insanlar vardı. Kathy'nin giydiği uzun çizmeler karlara batarken buz gibi hava da tüm duyularını açmıştı. Bir süre daha yürüyüp beyaz bulutlara baktı. Her şey bir tablo gibi kusursuzdu. Manzaraya dalıp gitmişken sırtını bir ağaca dayadı ve gözlerini kapattı.

"Lanet olsun" dedi ardından, Misha'yı aramamıştı. Arkadaşı şimdi meraktan ölüyordur diye düşünüp kendini süratle dayandığı ağaçtan çekmişti ki başının yanından geçen bir şey hızla ağaca saplandı. Kathy şoku atlatamadan ağacın kabuğu parçalara ayrıldı ve genç kız korkuyla dolarken "Onunla" göz göze geldi.

50 metre ilerisinde O adam, babasının cenazesindeki o genç adam elindeki silahı Kathy'e doğrultmuştu!

Kathy göz göze geldiği katiline bakarken kurşunlardan değil ama korkudan ölebileceğini anladı. Düşünmeye bile zaman bırakmadan hızla ağacın arkasına kaydı ve ayaklarına var gücüyle zorlayarak koşmaya başladı.

Kulağına dolan ince, tiz kurşun sesleri ise sanki onu bu dünyadan soyutlamıştı. Yaşadığı bu şeye inanamıyordu. Her an ölebilirdi ve kalbini patlatırcasına sıkıştıran korku tüm duyularını kapatmış ve sadece koşmaya programlamıştı onu.

Oysa Dizlerine kadar batan bu karda nereye koşabilirdi ki! Şimdi tek istediği hızlı ve çabuk bir ölümdü. Belki de koşmayı bırakmalı ve kaderine teslim olup ölüm meleğini beklemeliydi. Boşuna bedenini yormaktansa kalan zamanını iyi anılarını düşünerek tüketebilirdi. Bunları düşünürken bile her an kafasını delip geçecek bir merminin varlığını hissedince yeniden korkuyla ürperdi. Hayır ölmek istemiyordu ve bu kadar kolay pes etmeyecekti!

Ne kadar koştuğunu bilmese de ara ara dönüp baktığında katilinin fazla hızlı olmayan adımlarla kendisini izlediğini gördü. Lanet adam o kadar kendinden emin duruyordu ki koşmaya bile tenezzül etmeyerek Kathy'in korkusunu ateşliyordu. Muhtemelen kızı elinden kaçırmayacağına olan inancı tamdı ve bu yüzden fazla bir çaba göstermeye bile gerek duymuyordu.

Ancak Ethan yanılmıştı. Kathy'nin koştuğu taraftan gelen bir grup dağcı onun tüm planlarını alt üst etti. Genç kız bir anda çığlık atarak yardım isteyince Ethan hızla arkasını döndü ve gözden kayboldu.

Kathy de bugün şanslı olduğunu düşünmüştü o grubu görünce. Bu ıssız yerde bu insanlarla karşılaşmak tamamen ilahi bir dokunuşun işaretiydi. Katilinden kaçamayacağını sanırken kendini çığlık çığlığa kalabalığa atmış ve yaklaşık 15 kadar erkekten oluşan dağcı grubu sayesinden kurtulmuştu.

"Şurada bir adam beni öldürmek istiyor" diye nefes nefese bağırırken dağcılarından biri Kathy'nin koluna dolanmış ve genç kızı düşmeden yakalamıştı.

"Öldürmek mi?" diye sordu bu sırada bir başkası. Norveç gibi sakinliğiyle ünlü bir ülkede üstelik terk edilmiş gibi duran bu kasabada nasıl olurda bir cinayet teşebbüsü olabilirdi.

"Evet, bakın şu tarafta o beni takip ediyordu." Diye araya girdi Kathy ama gösterdiği yerde kimse olmayınca herkes genç kızdan şüphe etmişti.

"Hayır hayır bana inanmalısınız. Ayak izlerini bile gösterebilirim. Gerçekten ölmek üzereydim" diye konuştu Kathy ve sonra ansızın pes etti. Kime neyi anlatmaya çalışıyordu ki? Kurtulduğuna dua edip derhal buradan gitmeliydi.

"Bayan isterseniz kasabanın polis müdürüne gidelim. Eğer bu dediğiniz doğruysa sizin polis koruması altında olmanız daha doğru olacaktır" diye karşılık verdi adamlardan bir başkası.

Kathy onlara teşekkür edip otele kadar eşlik edip edemeyeceklerini sordu. Adamlardan bir kaçından gülme sesi gelince genç kız sorusunun yanlış anlaşıldığını anladı ama umurunda bile değildi. Evet şüpheli bir soruydu ama otele dönmekten, çantasını alıp derhal buradan gitmekten başka düşündüğü bir şey yoktu.

Bir adam öne çıkıp atıldı ve ciddi bir sesle konuştu:

“Sizi otelinize kadar bırakacağım” diyerek önden yürüdü.

Kathy memnuniyetle başını sallarken adamın arkasına pusar gibi sığındı ve gözleriyle etrafı tararken otele doğru yürümeye devam etti. Otele varır varmaz da onlara polis karakolunu sordu ve gösterilen küçük kulübeden girerken hiçbir netice almayacağını anladı.

Ethan da uzak mesafeden kızı izliyordu. Şimdilik kurtulmuş olması hiçbir şeyi değiştirmeyecekti. Kathy’nin işi en geç yarına kadar bitecekti. Her ihtimale karşı gözlerine kadar indirdiği siyah şapkası ve yakalarını kaldırdığı siyah montuyla sıradan bir tip olmuştu. Kathy’nin görür görmez kanını donduran o bakışlarını yere dikti ve kızın çıkışını bekledi.

Kathy iki odalı polis karakolunda peşine düşen adamı tarif ederken tir tir titriyordu. Gecenin bir yarısı zifiri karanlıkta – ki Norveç’in bu zamanlarında güneş hiç doğmazdı – karşısında iki polis varken bile her an sırtına saplanacak bir kurşunun varlığını hissediyor gibiydi. Şişman ve yaşlı olan kasabanın amiri Kathy’nin dediklerini abartılı bulsa da korkudan rengi solmuş bu genç kıza acımıştı. Tüm kasabada soruşturma yapacağını söylemesi genç kızın içini bir an bile rahatlamadı. Neticede diğer polis memuruyla otele kadar gitti ve uzaktan kendisini izleyen bir çift yeşil gözün varlığını iliklerine kadar hissederken geceyi geçirmek için odasına geçti. Bu saatte ne bir uçak, ne bir araç ne de bir kağnı bulabilirdi. Bu saatte yapacağı tek şey uykusuz bir geceye talim olmaktı!

Yine de Polis memurunun dediğine göre sabaha kadar kapısında nöbet tutacak ve hiçbir yere ayrılmayacaktı ancak genç kız anlattığı şeyleri basit bir hırsızlık vakası olarak gören bu polise biraz bile güvenmemişti. Çaresizce kapısını kilitlerken basit bir anahtarla kapanan kapının hiçbir işe yaramayacağını, dışarıda bir yerlerde daha güvenli olacağını biliyordu. Ancak eksi 40 derecede başka nereye sığınabilirdi ki? Dışarıda soğuktan donarak ölmek burada korkudan ölmekle ya da kafasına sıkılan tek kurşunla ölmekten daha zor bir ölüm gibi geldi ona.

Telefonunu bulup Misha’yı aramayı akıl etmesi ise birkaç saati buldu. Hoş aradığı kız telefona cevap bile vermemişti. Bıkkınlıkla telefonu fırlattı ve kapıyı usulca açıp polis memuruna baktı bir süre sonra. Adam montuna sıkıca sarılmış ve uykuya dalmıştı. Kathy biraz olsun rahatlarken katilinin polisi aşamayacağını anlayıp yatağa girdi ve kalın yünden yorganı bir sığınaktaymış gibi kafasına kadar çekti.

Ethan gece yarısını biraz aşınca Kathy’nin oteline girdi. 3 katlı küçük otele gizlice girmek o kadar kolaydı ki fazladan bir çabaya girmesine gerek kalmamıştı. Kathy’nin odasını işaretler gibi kapının önüne diktiği polisi aşmak ise basit bir dövüş tekniğinden fazlasını gerektirmiyordu. Ethan polisi etkisiz hale getirip usulca kapıya dokundu. Yeni bir sürprizle karşılaşmak ve işi uzatmak istemiyordu. Kapının anahtarı silahın mermisiyle paramparça olurken susturucuyu yeniden hazır konuma getirdi ve tetiğe dokunup adımlarını içeriye taşıdı.

Karanlık odanın içinde yankılanan duvar saatinin tıkırtısından başka tek bir ses yoktu. Hafif aydınlık odadan net olarak seçilen tek şey ise girişin biraz ilerisindeki yatağın bembeyaz ve buruşuk örtüsüydü. Yorganın altındaki yükseltiyi fark eden genç adam, dudağının kenarını hafifçe kaydıran bir gülüşle oraya doğru yöneldi. Aptal kız nasıl da huzurlu bir şekilde uyuyordu!

Glock marka silahının susturucusunu yeniden kontrol edip kabzasını sıkıca kavradı ve

yastığın hizasını gelip silahı genç kızın başına doğrulttu. Hemen çekmedi tetiği. Bir saniye için durdu ve derin nefes verdi. En son bu kadar heyecanlandığında işe (!) yeni başlamıştı. Yapamayacağına dair korkusu tüm bedenini etkisi altına almış ve karşısında her şeyini alan adamı öldüremeyeceğini fark edip kendine küfürler yağdırmıştı. Sonra bir an gözünün önüne o ölümcül anılar gelmiş ve gözünü kapatıp adamın işini bitirmişti. Yine böyle yapacaktı. Bu kızın kendisine karşı bir suçu yoktu ama iş işti ve Ethan profesyonel kariyerini kimse için heba etmeyecekti. Zaten bunu da istemiyordu. Kadın veya erkek onun için fark etmezdi.

Derken Ansızın tetiği çekti ve boğuk bir ses kulaklarına doldu. Kurşun kafatasını delip geçen o sesten ziyade yumuşak bir şeye saplanır gibi bir ses çıkarmıştı. Ethan hızla yorganı açtı ve siyah bir deliğin ortasını deldiği yastığı görünce sinirle dişlerini sıktı. Tam bu sırada kafasına o kadar sert bir darbe aldı ki yatağın üstüne doğru düşüşe geçti. Silah elinde kayıp yere doğru düşerken de Ethan kısa süreli bir şaşkınlık yaşıyordu.

Ancak kendini toplaması çabuk oldu ve ikinci darbeyi eliyle savuşturarak o ince bileği tutmayı başardı. Kathy'nin elindeki ağır metal vazo yere düşüp tiz bir ses çıkarırken Kathy bileğini sıkan güçlü elin temasıyla inanılmaz bir acı duydu. Aynı anda çırpınmaya başlarken diğer eli de o güçlü mengene tarafından sıkıldı ve bedeni "Onunla" karşı karşıya geldi.

Ethan kızın bileklerini tutup kendine çevirince yüzyüze gelmişlerdi ve ilk baktığı yer kızın simsiyah kaşlarını altında belli belirsiz rengi seçilen gözleriydi. Karanlıkta her ne kadar birbirlerinin sadece gözlerinin akını görmüş olsalar bile bir hipnozun ikisini sarması gibi bir süre hareketsiz kaldılar.

Katilin ilk dikkatini çeken şey kızın gözleriydi ama karanlıkta sonuna kadar açılan bir diğer duyusu da koku alma yetisiydi. Kathy'nin hafif ve tatlı kokusu yakın temasla katilin zihnine dolarken bir an için sinirinin geçtiğini, yatıştığını sandı. Ancak birden bire ayağına yediği sert topuk darbesiyle hızla bu hipnozdan kurtulurken bir de kasıklarına yediği tekmeyle kızın bileklerini bırakmak zorunda kaldı.

Lanet kız! Onu nasıl da hazırlıksız yakalamıştı. Kurbanı bir erkek olsa asla bu tür basit erkeksi güdülerin etkisine girmeyecekti ama bu kız onun tüm soğuk kanlılığını silip attığı gibi hissizliğini de aşıp geçmişti. Yaptığı hatanın bedeli ve bacak arasında hissettiği sızının etkisiyle siniri iyice artan genç adam kaçmaya çalışan kıza hızla uzandı ve saçından kavradığı gibi yüzünü sert bir şekilde duvara çarptı.

"Seni aptal" diye kızın kulağına fısıldarken Kathy adamın soğuk nefesiyle ürperdi.

Genç kızın Başı zonklarken tek düşünebildiği çocukluğuydu. Babasıyla Ouse Irmağının kıyısında balık avlamaya çalıştığını hatırladı, ardından lise diplomasıyla adamı nasıl gururlandırdığını, Stanford Üniversitesine girişiyle aldığı övgüleri, derslerindeki başarısıyla babasının gözlerini yaşarttığını hatırladı. İnsanın son anlarında gözünün önünden bir film şeridi gibi geçen hayatı gerçekten doğruydu demek ki. Kathy saçına dolanmış bir el ve bileğini kıstırıp yüz üstü duvara dayandırıldığı diğer elin baskısıyla bunu anlamıştı.

"Yalvarırım beni öldürme" diye inledi birden. Bu cümle ağzından nasıl çıkmıştı bilmiyordu ama bir şey yapması gerektiğinin farkındaydı.

"Ölmen veya yaşamanın bana bir faydası yok. Sen benim işimsin" diye tısladı Ethan o soğuk, duygusuz sesiyle ve Kathy'nin bedenini duvara daha sıkı bastırdı.

Farkından olmadan gözyaşlarını akıtan genç kız içinden geldiği gibi konuştu:

“Rachel… o yaptırdı değil mi bunu? Sen de bir kiralık katilsin ha? belki de onun parayla tuttuğu sevgilisisin. Adi bir katil, kendini parayla satan bir adam. Benim ne suçum var seni pislik herif? Masumları öldürmenin senin için bir anlamı yok mu? Ben kimseye bir şey yapmadım. Yal.. yalvarırım bı-bırak beni” dese de muhatap olduğu adamın ne denli aldırmaz olabileceğini bilmiyordu.

“Ben kimsenin sevgilisi değilim ve aldığım neyse karşılığını veririm. Doğrusu çok pahalı bir kurbansın. Bu kadar çok ödenen başka bir müşterim olmamıştı” diye konuştu alay edercesine Ethan ve Kathy huzursuzca kıpırdanırken silahını seçmeye çalıştı karanlıkta.

“Sana iki mislini öderim. O kadının verdiği neyse 2 katını alacaksın, ne olur beni öldürme” diye cevap verse de Kathy, Katili asla ikna edemeyeceğini biliyordu. Lanet olsun ne iki katına ne de yarısına verecek parası yoktu. Babasının mirası henüz açıklanmamıştı ve yasal olarak neye sahip olduğunu bilmiyordu. Rachel’la yarışmak ise Kathy’i o durumda bile güldürecekti neredeyse.

“Boşuna nefesini tüketme. Şimdi benimle gel” diye konuştu Ethan bu sırada ve Kathy’i duvardan ayırıp yatağa doğru sürükledi.

Düşen silahı bulmak ister gibi ayağını yerde kaydırdı ancak silahı hissedemeyince kızın bileğini tutan elini gevşetip yere doğru eğildi. Bu sırada Kathy ayağına hafifçe temas eden sert cismi fark edince içine yeni bir umut doğdu. İlahi bir dokunuş daha! Silah katile rastlamadan kendi yoluna çıkmıştı. Şimdi tek yapması gereken onu yerden almak ve adamın kafasına doğrultmaktı. Adam kendisini kafese kapatmış gibi çevrelemişken eğilip silahı nasıl alacaktı ki?

Fazla düşünmedi ve gevşeyen bileğini hızla çekip yere kapaklandı. Katilin elinde tuttuğu upuzun saçları ansızın çözülürken Kathy tüm saçlarının kökünden koptuğuna emindi. Tüm bedenini sarsan ağrılara rağmen silahı almayı başarmıştı ve geri döndüğünde silah tam olarak adamın göğsüne dayanmıştı.

Kathy hızla tetiği çekti ancak güçsüz parmakları kalın ve sert metali itmeye yeterli olmayınca silah birkaç saniye tutukluk yaptı. Bu sırada Ethan eliyle silahın namlusunu kavradı ve kurşun yuvasından çıkmadan göğsünden çekip havaya doğru az da olsa dikleştirmeyi başardı. Kathy’nin ateşlediği silah adamın kalbini ıskalamış olsa da omzunu delip geçti ve Ethan acı içinde kıvranırken diğer eliyle kıza sert bir tokat attı.

Ardından yarasına aldırmadan silahı eline tümüyle aldı ve yaralı koluyla Kathy’i yere doğru hızla attı. Genç kız yüzüstü sert zemine kapaklanırken başında, göğsünde ve dizlerinde hissettiği acıyla gözleri kararıp bilincini yitirmeye başladı. Vücudunu ölümüne acıtan çarpmanın etkisiyle beyin sarsıntısı geçirdiğine yemin edebilirdi. Başta akıllı davranıp yatağa girmemekle iyi etmişse de hangi akla hizmet adama saldırmıştı? Bu ufacık bedeniyle onu nasıl durdurabileceğini sanmıştı ki? Filmlerden gördüğü kasık darbesi ve silahı ateşlemesi işe yaramış bile olsa nereye kadar kaçacaktı? Kurtuluşu yoktu.. Kathy bu gece, bu ücra kasabada, bu karanlık odada ölecekti!

Gözleri yavaşça kapanırken aldığı darbenin etkisiyle baygınlık geçirip gözlerini usulca kapattı

ve gecenin karanlığına savunmasız olarak düştü… Tepesinde dikilen Katili yaralı omzunu tutarken kıza baktı ve saçları yere yayılmış bu ufak tefek bedeni büyük bir sinirle süzdü. Ardından silahı tutan elini omzundan indirdi ve kızın başına doğrulttu. İşte nihayet her şey bitmişti!

Ethan loş odada, ayaklarının dibinde yatan Kathy'nin yere dağılmış saçlarına bakarken hayatında hiç düşünmediği kadar düşündü. Tetiği çekmek çok kolaydı ama kalbi nedense tutukluk yapmıştı. Daha önce hiç genç bir kızı öldürmemişti. Bu his bir an olsun kendisini rahatsız etse de iş işti. Konumunu düzeltti ve işi şansa bırakmamak için direkt kızın başını hedef aldı. Gözlerini kapatıp derin bir nefes vermişti ki odanın kapısı gürültüyle açıldı.

"Seni lanet adam, elindekini hemen bırakmazsan yemin ediyorum kafanı gövdenden ayırırım" diyen otelin sahibi yaşlı kadın elindeki tüfeği kızgın gözlerle Ethan'a dikti.

Ethan neye uğradığını şaşırmıştı. Üstelik omzundan oluk oluk akan kan sol tarafını hissetmemesine neden oluyordu. Yeterince hızlı olursa hem bu kadını hem de Kathy'yi öldürebilir miydi? Hayır! Buna zaman bulamazdı. Kadının elindeki tüfeğin Rus yapımı güçlü bir av tüfeği olduğunu görmüştü. 100 metre öteden bir geyiği boynuzlarında bir ağaca geçirebilirdi ve Ethan'ın duvardaki Eyfel kulesi tablosuna çivilenmeye hiç niyeti yoktu.

Bu köylü kadının yüzündeki iğrenme ve kızgınlık ifadesi ise onun gözünü kırpmadan kendisini vuracağını fısıldıyordu.

Kathy denen kızın kendisini bu kadar uğraştırmasına sinirlenen Ethan elindeki silahı havaya doğrulttu ve sessizce konuştu:
"Peki pes ediyorum bayan, şimdi de silahı yatağa bırakıyorum" dedi.

Yaşlı kadın tombul vücuduna sıkı sıkıya dayandırdığı tüfeği daha bir kavradı ve her an her şeye hazırlıklı olduğunu belli edercesine duruşunu düzeltti.

Ethan silahı yavaşça yatağa bıraktı ve aynı anda eğildiği için canını ölümüne acıtan omzu da onu yere yığdı. Duvara yaslanırken eliyle omzunu tuttu ve kan içinde kalan simsiyah deri ceketini çıkardı.

Yaşlı kadın temkinli adımlarla içeriye girerken Ethan da gözlerini kapattı. İlk kez başarısızlığa uğramıştı; hem de 2 kadın tarafından. Eğer Kathy'i öldürmek için gereken kararlılığı bekletmeden gösterseydi şu an bu sefil durumda olmayacaktı. Ethan yine de kaygısızdı. Bu küçük kasabada, bu beyaz tutsaklıkta Kathy'nin kaçabileceği hiçbir yer yoktu. Sonunda bu lanet kızdan kurtulup o parayı alacaktı!

****

Kathy gözlerini açınca flu bir tavan gördü. Ardından hızla kaşları çatıldı. Başındaki ağrının bugüne kadar hissettiği hiçbir şeyle benzerliği yoktu. Bilinci bir süre sonra tamamen açılınca da korkuyla ürperdi. Sanki hala o adamdan kaçıyormuş gibi hızla yataktan çıkmak istedi. Ortalık o kadar sessizdi ki bir an kendini morgda sandı. Belki de ölmüştü de ruhu öylece ortalarda dolanıyordu. Eliyle kendini yoklarken hala vücudunu hissettiği için sevindi ve üzerinde basit bir hastane kıyafeti varken yataktan kalktı.

Küçük bölmesi mavi bir muşambayla ayrılmıştı. Perdeyi çekip nerede olduğunu anlamak isterken olduğu yerde kalakaldı. Katili de bölmenin diğer tarafında, bir eli yatağa kelepçeli, baygın bir halde yatıyordu. Adamın üst tarafı tamamen çıplaktı ve omzundaki sargı hemen genç kızın dikkatini çekti. Doğru ya onu vurmuştu. Bu adi herifi tam kalbinden değil ıskalayarak omzundan delmişti. Beyaz sargının üzerindeki kan lekelerini görünce yaptığı işten memnuniyet duydu.

Yine de ona yaklaşamadı ve içini saran ürpertiyle yatağına çöktü. Bir süre adamın yüzünü inceledi. Tıpkı babasının cenaze töreninde olduğu gibi yine iliklerine kadar korkuyla doldu. Bu adamın yüzü, bakınca bile katil olduğunu gösterir şekilde keskin hatlı ve acımasız duruyordu. Gözlerini hatırlıyordu Kathy. Dün gece onunla göz göze, yüz yüze gelmişti. Karanlığa rağmen o yeşil gözleri seçebilmiş ve kararlılığından kurtuluşu olmadığını anlamıştı. Tanrım! Ne kadar da çekiciydi.

Genç kız bu hisle kendinden iğrendi. Katiline olan bu düşüncesine inanmıyordu. Tamam adam şu an karşısında yarı çıplak bir halde, muazzam bir vücutla, yakışıklı bir yüzle yatıyor olabilirdi ama Kathy asla hafif bir kız olmamıştı. Şimdi içini saran bu hayranlık karışımı tuhaf his de neydi?

“Uyandınız mı?” diye sordu biri. İçeriye giren kır saçlı, gözlüklü, zayıf ve uzun bir adamdı. Giydiği önlükten doktor olduğu anlaşıyordu.

Kathy cevap vermeden başını salladı. Katiliyle aynı odada kalmış olmaktan dolayı sinirliydi. Bu da doktorun ya da polisin ya da herkesin düşüncesizliğiydi ve genç kız somurtan suratıyla kendini ele veriyordu.

“Kusura bakmayın başka odamız yok. Burası küçük bir kasaba ve yatılı hastalarımız pek olmaz. Neyse ki dün gece kapınızda bekleyen memur Krohg’ın sadece birkaç kırığı vardı. Yoksa şüpheliyle aynı yatağı paylaşacaktı” dedi doktor, Genç kızın gerginliğini almak istercesine gülümsedi.

“Özür dilerim ben hala etkisindeyim” diyen Kathy yaşlı adamın kendisine acıyan gözlerle bakmasına neden oldu. Doktorun ne sebeple öldürülmek istediğini soramadığı belliydi. Kathy’nin ise cevabını bilmediği bir soruyu yanıtlaması imkansızdı.

“Polis müdürü bay Nicholson ifadenizi almak için dışarıda bekliyor. Eğer kendinizi daha iyi hissediyorsanız” demişti ki Kathy atıldı:
“Evet evet iyiyim. Lütfen bir an önce bitmesini istiyorum bu kabusun” dedi.

Birkaç dakika sonra polis müdürü içeriye girdi. Katile bakıp kelepçesini kontrol etti ve doktora çıkmasını işaret edip Kathy’nin bölmesinin muşambasını çekti.

Bu sırada Ethan da ayıktı. Kathy uyandıktan kısa bir süre önce o da uyanmıştı. Bileğindeki kelepçeyi fark etmesiyle sessizce durmaya devam etti. Ne olup bittiğini duymak istiyordu. Bu küçük kasabada ne bir kelepçe ne de şişko bir polis memuru onu durdurabilirdi. Tabi küçük bir kız asla!

Ethan yan taraftan gelen seslere kulak kabarttı. Polis memuru Kathy’e bu adamın kendisini niçin öldürmek istediği soruyor Kathy bilmediğine dair cümleler kuruyordu.

“Durumu İngiliz Konsolosluğuna ve İnterpol’e bildirdik. Birkaç gün içinde şüphelinin iadesi gerçekleşecek. Ancak şu an için sizin de bir yere gitmeniz yasak Bayan Adams. Eğer hastaneden çıkacak durumdaysanız otelde konaklamanız sağlanacak” diye konuştu yaşlı adam.

Kathy yine o kabusa döneceğini anlayıp bezgince adama baktı. Tüm bu formalitelerden nefret ediyordu. Keşke doktor gelmeden katilini yastığıyla boğsaydı.

Tüm denilenleri onayladıktan sonra aklındaki soruyu sordu genç kız:

“Ben peki nasıl kurtuldum. En son bayılmıştım” diye sordu.

“Bayan Heiberg yukarıda televizyon izlerken kırılan dökülen bir şeylerin sesini duymuş. Polis memuru Fjell’in de sizin kapınızda beklediğini bildiğinden ters giden bir şeyler olduğunu anlamış. Kocasından kalan boş av tüfeğini kapıp odanıza çıkmış. Zaten şüpheli yaralı olduğundan geriye yapılacak pek bir şey kalmadı” diye konuştu polis müdürü.

Kathy kendisini kurtaran kadına içi minnetle dolarken yan tarafta hala varlığını hissettiği katilini hatırlayınca da onun tüm kasabayı gözünü kırpmadan öldürebileceğini anladı.

“Onu neden burada tutuyorsunuz. Sandığınızdan çok daha tehlikeli biri O” diye çaresizce kıvrandı bu sırada Kat.

“Yarası ciddi değil ama bilinci açılır açılmaz nezarete atılacak. Sonra da MI5 ajanlarının gelip onu almasını bekleyeceğiz” diye karşılık verdi Polis müdürü. Kathy tüm bu ifadelerin bir rutini tamamlamak için yapıldığını anladı. MI5 yani İngiliz Gizli Servisi gelip katilini alana kadar güvende olmayacağını biliyordu. Bu hisle ürperdi. Otelde kalması en iyisi olacaktı.

Polis gözetiminde otele geçip Misha’yı aradı. Ona şimdilik hiçbir şey anlatmamanın ne iyisi

olduğunu fark etti. Ancak Misha kendisine ulaşmayınca meraktan öldüğünü söylediyse de Kathy iyi olduğuna dair birkaç cümle kurdu. Misha ise birkaç gündür kendisini takip eden birkaç adamın varlığından bahsederken Kathy yeni bir korku dalgasına kapıldı. Misha'ya derhal başka bir ülkeye tatile çıkmasını öğütledi. Tabi bunu yaparken sevgilisiyle romantik bir tatil bahanesini kullandı ama Rachel'ın tüm tanıdıklarına zarar verecek kadar kötü planlar kurduğundan arkadaşına bahsetmedi.

Otele geçtiğinde ise Kendisini kurtaran Bayan Heiberg Kathy'nin tüm bu günlerde neşelenmesini sağlayan tek şey oldu.

"Ah tatlım. O yakışıklı katiline elimdeki boş tüfekle başını gövdesinden koparacağımı söylediğimde sanırım bana inandı. Bu kadar kolay inanacağını bilseydim ona başka şeyler teklif ederdim" diyen kadın kahkahasıyla oteli inletirken Kathy bu kadının katiliyle dalga geçmesini keyiflenerek dinledi.

Hafif yerel yemekten birkaç lokma yedikten sonra da odasına geçti. Neyse ki dün kaldığı oda değildi ve oraya göre çok daha konforlu bir oda ayırtılmıştı kendisine.

Dün gecenin korkunç anıları aklına doldu bu sırada. Saç diplerinde adamın güçlü elinin temasını, kulağında onun nefesini, şakağında soğuk metali hala hissediyordu. İkinci kez ondan kurtulmuştu ve üçüncüsünün olmayacağına emindi. Kaçıp kurtulmak, Rachel'den uzakta olmak için geldiği bu kasabada şimdi tutsaktı ve artık buradan kurtulmanın planlarını yapıyordu. Birkaç yüz metre ötesinde o adamın varlığını unutmak ise imkansızdı. Katili her saniye Kathy'nin kanına daha çok işliyordu!

Ethan Kathy çıkar çıkmaz uyandı. Yarasının sargıları nezarette değişecekti ve sakin kasabalılar bile her an bu küçük sağlık merkezini basabilecek gibi duruyorlardı. Polis Müdürü bunu göze almadı ve sabah erkenden doktordan aldığı talimatla Ethan'ı karakola götürdü.

Genç adamın omzu her sızladığında Kathy'i hatırlıyordu. Hayır onu aklından hiç çıkarmamıştı ki. Hafife aldığı ve aptal dürtüler yüzünden temizlemekte geciktiği bu kız tüm bu sevimsiz pürüzlerin oluşmasına neden olmuştu. Şimdi silahı yoktu ve lanet bir odada tutsak edilmişti.

"Onunla konuşmak istiyorum" dedi Ethan.

Hücresi iki odalı polis karakolundaki büyük odaya yapılmıştı. Yaşlı polis müdürü Nicholson Ethan'ı kibirle süzdü ve bu isteğini düşüneceğini söyledi. Tabi Kathy'nin katilinin bu isteğini reddedeceğini biliyordu.

Ama öyle olmadı.

Ethan'ın kendisiyle konuşmak istediğini duyan Kathy kısa bir şaşkınlık geçirse de bunu kabul etti. Adamın kendisine buradan çıkması için yalvaracağına emindi. Belki de her şeyin bir kaza

olduğunu söylemesini isteyecek ve MI5'a verilmemesi karşılığında istediği her şeyi yapacaktı. Kathy bir an için bunu düşündü. Ethan'ı buradan çıkarıp Rachel'in üstüne salmayı mesela. Bu eğlenceli olabilirdi. Ah ne eğlencesi ama! Bir yılan kadar soğuk katiliyle bir anlaşmaya varmak bile Kathy'nin 50 yıllık kabus stokunu doldurmaya yeterdi.

Öğlene doğru genç kız karakola geçti. Kasabadan aldığı kalın yünlü siyah kazağının üstüne haki yeşili askeri tarzda bir kaban giymişti. Siyah bir atkı ve deri eldiveniyle soğuktan korunurken, altına gri bir kot pantolon ve tüylü uzun çizmeler çekmişti. Uzun saçlarını açık bırakarak kulaklarını kapatmış, örme bir bereyle de bu buz kesen kasabanın soğuğunda bir sıcaklık bulmasını sağlamıştı. O adamın derin yeşili gözlerini görmesi ise Norveç'in soğukluğundan bile daha çok üşüttü kendisini.

Yaşlı polis müdürünün gözetiminde hücrenin karşısına konan bir sandalyeye oturdu. Ethan müdüre bakıp "Lütfen bize izin verin" dedi. Yaşlı adam Kathy'e baktı ve genç kız başını sallayınca yan odaya geçti.

Kathy montunu çıkardıktan sonra başını dikleştirdi, kollarını göğsünde birleştirip dinliyorum dercesine adama baktı.

Ethan hafif bir gülümsemeyle Kathy'i süzdü. Açık yeşil gözleri o geceki gibi netti ve kirpikleri sonsuza gidecekmiş gibi upuzundu. Simsiyah saçları ve baştan ayağa siyaha bürünmüş kıyafeti içindeki beyaz teni ilahi bir ışık gibi aydınlanıyordu. Dudağının kenarına yerleşmiş kibirli gülücük adama kafa tutar nitelikteydi. Tanrım! Ne kadar da kararlı duruyordu. Belli ki aralarındaki demir parmaklığa güveniyordu.

Doğru ya en son karşılaşmalarından kendisini öldürmemesi için yalvarmıştı bu kız. Şimdi ise dünyayı yaratmış gibi mağrur bir ifade vardı yüzünde. Ethan bu halinden hoşnuttu kızın. Dik başlı, güçlü, kudretli, ölümsüz ve göz alıcı bir Tanrıça! Ölümsüz sıfatı ne yazık ki bu kıza uygun değildi. Hayır Kathy denen bu çılgın kız çok yakında sımsıcak toprağın altına girecekti. Hem de karşısında alay eder gibi durduğu adamın ellerinden olacaktı bu ölüm.

"Ne istiyorsun" diye sordu bir süre Sonra genç kız. Birbirlerini sonsuza kadar süzemezlerdi ya! Birinin konuşması gerekiyordu.

"Sana bir teklifim, daha doğrusu önerim var" diye yanıtladı onu Ethan.

İşte Kathy'nin beklediği zavallı sözler. Bu adam her ne kadar kendinden emin gibi karşısında kurulsa da onun da korkuları vardı. Hapis gibi. Şimdi de kıza basit ve aptal bir teklif sunup serbest kalmayı düşlüyordu muhakkak.

Kathy dalga geçer bir ifadeyle konuştu: "Neymiş teklifin?" diye sordu.

"Kaçmalısın…" dedi Ethan tek kelimeyle ve ayağa kalkıp demir parmaklıklara dokundu.

Kathy irkildi ve tüm dünyanın başına çöktüğü hissini yaşadı. Kaçmalısın mı?

“Bu da ne demek?” diye sordu genç kız.

“Benden kaçmalısın… Zamanın varken seni uyarıyorum. Hemen kaç. Çünkü yakında buradan çıkacağım ve seni bulduğumda elimden kurtulman ancak dünyanın tepetaklak olmasıyla mümkün olacak. Aklın varsa şimdi, hemen çek git bu kasabadan” diye yanıtladı onu Ethan.

Kathy müstehzi ve zoraki bir kahkaha atıp adama baktı. Onun bu ukala tavrına şaşırmıştı elbette ama kızdığı daha belirgindi. Parmaklıklar ardından çıkacağına nasıl bu kadar emindi? Kathy bir an için bunun gerçek olduğunu düşündü. Yine o adamın kendisini yakaladığı, başına o uğursuz silahı dayadığını hayal edip kanı çekilmişe döndü.

“Sonsuza kadar bu dört duvar arasında kalacaksın seni pislik katil. Beni bir daha gördüğünde de mahkemede olacağız ve seni ömür boyu hapse attıracağım. Tabi o kadını da!” dedi ve hızla çıkışa yöneldi. Okulu bitirmesi için yarım dönemi vardı ve bitince kendi avukatlığını kendisi yapıp bu adamı layık olduğu yere gönderecekti!

Genç kız tamamen çıkmadan son bir kez Ethan’a baktı ve üstünlüğünü belli edercesine iğrenerek sırıttı. Bakışları buluştuğu an ise iki yırtıcı hayvanın birbirini öldürmek için bakıştığı vahşi doğa sahnesinde gibiydiler.

Kathy Ethan’ı dinlemedi ve otel kasabada kalarak İngilizleri bekledi. Ethan da hücresinde durup kızın çıktığı kapıya bakıyordu. Ardından gözü duvara kaydı ve afişi gördü. Hafifçe gülümsedi. Planı kusursuzdu.

Afişteki yazıyı okudu:

“Osla ve Utoya Adası Katliam’ını anmak için 23 Kasım’da tüm ülkede saat 13:00 te Ulusal Saygı Duruşuna geçilecektir. Resmi İdarecilerin yönetimi altındaki halkıyla beraber belirtilen saatteki anmaya katılımlarının sağlanması rica olunur. Norveç Parlamentosu.

O gün resmi ve sivil tüm kasabalı, günün ortasında gece karanlığına bürünen küçük yerleşkenin meydanında toplandı. 2 kişi hariç. Biri hücresinde, eline aldığı çakısıyla bekleyen Ethan, diğeri akşam üstü geleceğini söylenen İngiliz Gizli Servisini biraz hava almak için dışarıda bekleyen Kathy! İki yabancı ülkelerinden çok uzakta bu kasabada av ve avcı rolüne bürünmüş kendilerine biçilen kaderi yaşıyordu.

Avcı olan genç adam botunun topuğunda sakladığı çakısını çıkardı ve hücrenin kapısının kilidini açmakta kullandı. Polis müdürü anmada olduğu için işini rahatlıkla yaptı ve Yaklaşık 10 dakika uğraştıktan sonra da açtı. Neyse ki hücrede kelepçeleri çıkarılmıştı. Bir de onunla ilgilenmek zorunda kalmamıştı. Karakolun kilitlenen kapılarını açmak ise çok daha kolaydı ve birkaç dakika sonra dışarıdaydı. Hayalet kasabaya dönmüş alanda elini kolunu sallayarak çıktı ve Otele yöneldi.

Kathy yavaş adımlarla otele doğru giderken hızla kendisine gelen polis müdürünü görünce olduğu yerde donakaldı.

“Bayan Adams hemen kasaba dışına çıkmalısınız. Sizi derhal buradan uzaklaştıracağım. Lütfen zaman kaybetmeden şuradaki araca binin” dedi Yaşlı adam nefes nefese.

Kathy korkunç bir hisle baş başa kalırken “Neden? Ne oldu?” diye sordu.

“O adam, Ethan Fell kaçmış.” Diyebildi polis müdürü.

Kathy o an gözünü bürüyen karanlıktan değil ama kalbini hızla saran korkudan bakışını bulanıklaştığını, yerin ayağının altından kaydığını hissetti. Kaçmıştı! Demir parmaklıklar ardından, kalın duvarlardan kurtulmuştu. O adam bir insan bile değildi sanki. Duvarları geçen bir canavar, parmaklıkları aşabilen bir şeytandı! Kathy o an adamın uyarısını hatırladı. Git demişti kendisine oysa O aptallık edip tıpkı bir koyun gibi katilinin kendisine ulaşmasını beklemişti.

“Nasıl kaçar? Siz orada değil miydiniz?” diye soran genç kız sorusunun cevabını elbette beklemiyordu. Zavallı adam da buz gibi havaya rağmen şıpır şıpır terlerken genç kıza büyük bir mahcubiyetle baktı.

“Anma törenindeydik. Kilidi bir tür çakıyla çıkarıp kaçmış. Ne yazık ki silahını ve diğer eşyalarını da kasayı kırarak almış” diyen adam Kathy’nin içini nasıl da ferahlatmıştı ama. Bir tek hamlede o adamın kendisinin boynunu kırabileceğine emindi. Silahı olmasa da olurdu muhtemelen!

“Lütfen Bayan Adams acele edin derhal gitmeliyiz. Sizi hemen Oslo’ya götürmem gerek.” Dedi bu sırada yaşlı adam.

Kathy hızla başını sallayıp aceleyle otele yöneldi. Çantasını almalıydı hiç olmazsa. Yaşlı adam da peşinden koştururken birkaç dakikaya kadar odaya çıkıp çantasını almıştı. Kendisine yardım eden otel sahibesi Kathy’e sıkıca sarılıp şans dilerken kulağına fısıldadı: “Umarım olmaz ama o pislik seni yakalarsa kadınlığını kullan.” Dedi.

Kathy o kadar şaşırdı ki neredeyse kahkaha atacaktı. Kadınlığını kullanmak bir yılanda bile etkili olabilirdi belki ama o adamda asla! O bir robota dönüşmüş gibiydi. Bakışlardan en ufak bir duygu kırıntısını değil okumak izine bile rastlamamıştı. Öldürmeye ayarlanmış son teknoloji bir ölüm makinesi gibiydi Ethan Fell. Kathy bundan adı kadar emindi.

Telaşla polis müdürünün aracına binerken de montuna daha sıkı sarıldı, bir insana, bir dostuna sarılır gibiydi ama kimsesi yoktu. O an aklına Misha geldi. O şeytan Rachel Misha’ya zarar verebilir miydi sahiden? Tanrım! Ne berbat bir hayatı vardı.

“Merak etmeyin bu araçta güvende olacaksınız Bayan Adams. O katil ancak canına susamışsa karşımıza çıkar” diyen Bay Nicholson övünerek geniş aracı gösterdi. Vahşi doğa şartlarına uygun olan yarı kamyonet polis aracı dışarından gerçekten güvenli duruyordu. Kathy biraz olsun rahatlayarak ön koltuğa geçti ve bir an evvel bu kabustan kurtulmak için saniyeleri saymaya başladı.

Troms’un kırsal yolundan çıkıp anayola geçtiklerinden Kathy iyice rahatlamıştı. Katili kaçıp gitmiş, izini kaybettirmeyi ummuş olabilirdi. Genç kız hızla bu fikri kafasından attı. O adama dair tüm öngörüleri tam aksi şekilde sonuçlanıyordu her defasında. Şimdi de yine aptalca bir tahminde bulunmuştu. Ethan korkup da kaçıp gitmişse bu gerçekten ilginç olurdu. Kathy ensesinde soğuk havanın ürperten temasını hissederken polis müdürüne hiçbir şey belli etmedi. Adam da kızın tedirginliğini fark ederek rahatlatma amaçlı birkaç cümle geveledi.

“Benim Kızım da Keele Üniversitesi’nde okuyor” dedi adam.

Kathy hangi bölüm gibi klasik sorular sorarken İngiltere’nin kara bulutlarının 6 ay akşam olan bu yerden bile daha çekilir olduğunu söyledi. Genç kız hala bu insanların nasıl olur da bu karanlıktan şikayet etmeden yaşadıklarına şaşırıyordu. Kendisi olsa muhtemelen bir hafta sonra ağır depresif bir hasta olurdu. Tabi 6 ay gündüz de çekilecek gibi durmuyordu. Gecelerin olmadığı bir dünyada yaşamak korkutucu geldi kendisine.

Yaşlı adamla bununla ilgili keyifle bir sohbete girerken ilk kez katilini düşünmediği için mutluydu. Ancak mutluluk çok kısa sürdü. Ethan kendini en dehşetli şekilde hatırlatınca Kathy korkuyla çığlık attı. Polis arabası hızla bir duvara çarpar gibi savrulunca genç kız hemen yanlarındaki kamyonu fark etti. Ethan sürücü koltuğunda orta büyüklükteki kamyonu araçlarının üzerine üzerine sürüyordu.

“Lanet herif. Bay Erich’in kamyonetini çalmış” diyen adam aracın hakimiyetini zorlukla sağlamaya çalışırken durmadan gaza basıyor, hızını arttırıp kendilerini ölüme götürecek olan kamyondan kaçmaya çalışıyordu.

Kathy’nin korku dolu çığlıkları ve sertçe kapıya çarparak savrulan bedeni henüz iyileşmemiş yarılarının acısını arttırıyordu. Ethan’ın tepeden bakışı ve yüzünden silinmeyen ürkütücü kararlığını gören genç kız elinde olmadan adama o son derece edepsiz el işareti yaptı ve polise dönerek “Silahınızı verin” diye bağırdı.

“Nasıl kullanabileceğinizi biliyor musunuz?” diye soran adam Kathy’nin kararlı bakışlarıyla daha fazla üstelemedi ve hızla kabzasından çıkardığı silahı Kathy’e uzattı.

“Geçen sefer ıskaladım ama bu sefer seni öldüreceğim pis katil” diyerek silahı adamın camına doğrulttu.

Ethan kızın elindekini görünce alayla sırıttı ve direksiyonu sertçe kırıp polis aracına vurdu.

Artık oyun oynamayacaktı. Bu kadar oyalandığı yeterdi. Şu lanet hapisten çıkıp kimseye görünmeden kızı araması ve sonunda o şişko polis müdürüyle görmesinin ardından bir hayli zaman geçmişti. Hiçbir işi bu kadar uzamamış, bu kadar sekteye uğramamıştı. Polis aracını takip edip kasabadan yeterince uzaklaştığına kanaat getirip doğru zamanı bulduktan sonra da harekete geçmişti.

Kathy denen o aptal kızın; yüz yüze, nefes nefeseyken bile ateş etmekten yoksun olması yetmiyormuş gibi şimdi de bu kadar mesafeden kendisini vuracağını düşünüyordu. Üstelik öncesinde gözlerine ölümcül bir öfkeyle bakmış ve bir de orta parmağını uzatıp hareket çekmişti. Ethan bu kıza gerçekten inanmıyordu. Ölmeye gönüllü olmak buydu anlaşılan.

Kızın Beceriksizce uzattığı silahı gördükten sonra da direksiyonu hızla sola kırdı. Vurduğu polis aracı yolun dışına sürükleyerek sıra sıra dizilmiş büyük çamlardan birine çarparak durunca araçtan dumanlar yükselmeye başladı. Bu çarpışmanın etkisiyle Kathy'nin elindeki silah aracın derinliklerine düşerken polis müdürü de ağaca geçen ön kısımla koltuğu arasına sıkışıp bayılmıştı. Kathy adamın kafasından sızan kanları görünce dehşetle çığlık atıp hemen adamı sıkıştığı şoför mahallinden çıkarmaya çalıştı ancak bu mümkün değildi. Polis müdürü Nicholson yarı açık gözleriyle başını dayadığı direksiyondan kıza seslendi.

"Ben iyiyim, kaçın, kaçın diyorum" diyerek gözlerini usulca kapattı. Kathy hayır dercesine başını sallarken yolun karşı kıyısındaki kamyonetin kapısını açan adamı görünce düşen silahı aramayı denedi ama pert olmuş araçta o küçücük şeyi bulması imkansızdı.

Hızla kapıyı açıp ormanın derinliklerine koştu. Ethan da kamyondan çıkıp ağaca geçmiş arabaya yöneldi. Yaralı adamı görünce onunla daha fazla uğraşmak istemediği için silaha yöneldi. Birkaç aramadan sonra silahı bulamayınca vazgeçti. Neyse ki kendi silahı vardı ve içindeki tek mermi işini görürdü. En azından o güzel kızın kafasında derin bir delik açabilirdi.

Adamı o halde bırakıp – nasılsa birkaç saate soğuktan donarak ölecekti. – Kathy'nin peşine düştü. Hayvan izlerinin bile olmadığı bu tenha ormanda yerini bariz şekilde belli eden ayak izlerini takip etmek bugüne kadar ki en kolay sürek avı olacaktı.

Kathy o kadar hızlı koşuyordu ki kendisine engel olan montunu hızla çıkarıp attı. Uzun mont ayaklarına dolanıyor ve hareketlerini engelliyordu. Nereye koşabileceğini bilmese de bu sefer pes etmeyecekti. Katilinin kendisini bulmasına izin vermeyecekti.

İnişli çıkışlı arazide karlara bata çıka koşarken yüksek bir uçurumdan hızla yuvarlandı ve tüm vücudu kesici çamlara batarken derisinde hissettiği sızının etkisiyle gözleri dolmuştu. Ayağa kalktığı an ise az önce kayarak yuvarlandığı tepede dikilen Ethan'ı gördü. Ethan hızla kendisi boşluğa bıraktı ve bedeni karların etkisiyle aşağıya düşerken Kathy koşusunu sürdürüyordu. Genç kız katilinin kafasını sertçe bir kayaya çarparak parçalamasını ummanın gerçekleşmesi imkansız bir dua olduğunu biliyordu.

Kathy arkasına bakıp Ethan'ı gözetlerken bir anda kendisi bir açıklıkta buldu. Karşısında

gördüğü manzaraya ise inanamadı. Tanrım! Sevinmeye bile zamanı yoktu. 100 metre uzağında küçük bir köy duruyordu.

Hızını arttırıp koşarken Ethan da mesafeyi kapatmıştı. Bu kız gerçekten iyi koşuyordu. Kondisyonuna bakılırsa Güçlü bacakları olmalıydı. Durduk yere kızın bacaklarını niye düşünmüştü ki! Ethan aralarından birkaç metre kalmışken kıza ulaşıp buradan sürüklemezse köye varacağını anlamıştı.

Bu sırada Kathy'nin karşısına çıkan, belli belirsiz gördüğü iki kişiyle genç kız ansızın durdu ve nefes nefese kendisine yaklaşan ava çıkmış adama ve yanındaki çocuğa bakıp konuşmaya başladı. Tabi yapabildiği pek söylenemezdi. Nefesi o kadar kesilmişti ki ellerini dizine koyup sadece düzenli soluklara kavuşmak istiyordu. Katilini bile unutmuştu.

"Bayan siz iyi misiniz? Ne işiniz var bu ormanda" diye sordu orta yaşlı adam.

"Ben, ben.. Peşimde.." mümkün değildi genç kız konuşamıyordu bile.

"Demek buradaydın seni yaramaz" diyen bir ses bu üç kişinin arasına dolunca Kathy büyük bir şok içinde doğruldu ve ona baktı. Ethan tek harekette uzandı ve koluyla kızı sarıp omuzlarını sıktı.

"Bu kadar iyi koştuğunu bilmiyordum sevgilim" diyen Ethan Kathy'nin hayatla bağlarını söküp almıştı sanki. Genç kız adama hayretle bakarken diğer adam keyifle sordu.

"Burada ne arıyorsunuz gençler." Ethan'ın planına inanmıştı adam.

"Aracımız yolda bozuldu. Haritada buraya yakın bir köy olduğunu görünce buraya geldik. Küçük bir yarış yaparken karım beni yendi" diye konuştu Ethan.

"Hayır hayır. Bekleyin" diyen Kathy Ethan'ın bakışıyla buza döndü adeta. Adam gerinip montundan görünen silahı gösterince Kathy korkuyla susmak zorunda kaldı. Şu zavallı adamı ve oğlunu gözünü kırpmadan vurabilirdi bu taş kalpli adam.

"Demek aracınız bozuldu. Nereye gidiyordunuz?" diye sordu bu sırada adam. Ardından eliyle yolu gösterdi ve "Köye gidelim, üşümüş olmalısınız.." dedi.

"Troms'a gidiyorduk. Karımın orada akrabaları var" diye yanıtladı onu Ethan. Bu adamı ve küçük çocuğu vurmak istemediği bir gerçekti. Hiç kimseyi sebepsiz ve parasız vurmazdı. Buradan kurtulur kurtulmaz işlerine ara vereceği de bir gerçekti. Bu lanet kızla çok zaman kaybetmişti. Üstelik durmadan arayan Rachel'a da bir cevap vermesi gerekiyordu. Bir de şimdiye hakkında çoktan arama çıkarılmış ve tüm Norveç'e dağıtılmış olabilirdi. Yarına kadar bu işi götürmesi imkansızdı. Neyse ki birazdan kızın işini bitirecekti.

"Ekipler ancak yarın araç için gelebilirler. Evimizin üst katında kalırsınız bu akşam." Diye

konuştu yaşlı adam.

“Çok iyi olur. Karım da çok yoruldu” diye yanıtladı onu Ethan. Kathy ise dünyadan soyutlanmış sadece yürüyordu. Kendi kurtuluşu için masum insanların ölümüne sebep olamazdı. Zaten bunu başaracağı da şüpheliydi. Bu adamın elinden kurtulmak imkansızdı.

Kathy onun normal karı kocalar gibi yaptığı konuşmaya bakarken rol kabiliyetine tam not verdi. Lanet adam tıpkı evlilermiş gibi konuşuyordu. Evli ha? Kathy bir anda kahkaha atınca herkes dönüp ona baktı.

“İyi misin hayatım?” diye soran Ethan tehditkar bir şekilde kızın elini sıktı. Kathy mesajı aldıktan sonra tırnağını adamın eline geçirdi ve dişlerinin arasında “İyiyim” dedi.

Geldikleri ev 3 katlı ahşaptan bir evdi. Evin görünüşü Kathy’i büyülerken adam önden çıkarak Ethan’a bir şeyle söylüyordu.

“Elbette misafirsiniz ama evi pansiyon olarak kullanırım” dedi adam. Böyle bir yere hangi turistin geleceğini merak eden Ethan cüzdanından 100 euro çıkarıp adama uzatırken adam memnun olduğu bir bakış attı.

Sarsak adımlarla merdiveni çıkan Kathy ise montunu attığı ve koşarken terlediği için şimdi ölümüne üşüyordu. Ethan afallamış duran kızı kolundan tutup hızla kendine çekti. Kollarıyla onu sarıp sırtında ellerini gezdirdi. Isıtmak ister gibiydi. Ancak Kathy’e göre bu bir aptallık yapmaması için açık bir uyarıydı.

“Oda sıcaktır. Birazdan ısınırsınız” diyen yaşlı adam onlara kapıyı açıp bir ihtiyaçları olursa çağırmalarını söyleyerek çıktı. Saat akşam 7 civarında olmalıydı. Kathy’nin zaman kavramı kalmamıştı. Genç kız az sonra başına gelecekleri önemsemeden odanın penceresine yöneldi. Ethan da ayakta durarak kızı arkadan süzdü. İnce bir bedeni, normal bir boyu vardı. Siyah saçları beline kadar uzanıyordu. Kollarıyla kendisi sarıp soğuktan korunmaya çalışır gibiydi. Az sonra bayılacakmış da elini destek almak ister gibi pencerenin pervazına dayadı bu sırada.

“İzin ver de Bay Nicholson’u kurtarayım” dedi genç kız. Polis müdürü tek başına o karanlıkta, yaralı bir halde ölüme terk edilmişti.

“Onun için yapabileceğin hiçbir şey yok” dedi Ethan kayıtsızca.

Kathy nefretle ona dönerken “Seni pislik katil” diye bağırdı. Ethan hızla kıza yaklaştı ve bir eliyle kızın bileğini sertçe tuttu.

Genç kızın “İmdaattt” diye bağırması ise suratına yediği sert bir tokatla sonlanırken hızla kendini toparladı ve adamın hiç beklemediği şekilde güçlü bir tokatla o da karşılık verdi. Ethan suratına yediği ve doğrusu gücünü tahmin edemediği bu hareketle kızın bileğini daha beter sıkarken o bileği hızla çevirip kızın sırtına dayadı. Ardından acıdan kasılan o bedeni

kendine bastırdı. Kathy'nin sırtı Ethan'ın göğsündeydi. Adam kasıklarında kızın kalçasını hissedince kanı olmadık yerlere hızla aktı ve bunu fark edince kızı hızla kendinden uzağa itti.

Kathy adamın sıcaklığını ve saçına değen sinirli nefesini hissedince o da benzer hislere bürünmüştü. Kendine lanetler yağdırırken adamın hızla itmesiyle cama çarpmıştı gövdesi ve bildiği tüm küfürleri sıralamıştı.

Bir süre sonra da tamamen hissiz bir şekilde dışarıyı izliyordu. Az sonra gelecek olana hiçbir zaman hazır olamazdı. İnsan ölüme nasıl hazır olabilirdi ki! Ethan da kızın vücudunda neden olduğu etkiye sinirlenip onu hızla ittikten sonra odanın ortasındaki koltuğa oturmuştu. Bu kızla nihayet işi bitmişti.

Büyük camın önünde durup göz alabildiğine uzanan beyaz örtüyü seyretti Kathy. Uzakta bir çam ağacından iri bir kar parçası düşünce dallar büyük bir yükten kurtulmuşçasına havalandı. Yaşama dair tek kanıt buydu, tek hareket, tek iz…

Kathy'nin nefes alış verişleri bile sayılıydı ve genç kız soğuk metali şakağında hissettiğinden beri korku dolu saniyeleri sayıyordu. Saymayı kesip de kaderine razı olunca da "O"na döndü.

Odadaki siyah ve deriden geniş koltuğa yayılmıştı genç adam.

"Peki ben kaçıncı olacağım…" diye sordu Kathy.

Ardından kollarıyla bedenini sardı. Kendisinden başka kimse onu kurtaramazdı. Hayır! Kendisi de bunu yapamazdı.

Genç adama kayıtsızca bakarken "Kaç?" diye yineledi sorusunu. İçinden bir yerlerde çift bir sayıya denk gelmeyi umdu. Tek sayıları oldu olası sevmezdi. Onlar ikiye bölünmeyecek kadar bencillerdi.

"23" dedi bu sırada genç adam.

Kathy alay edercesin sırıttı. 23 ha? 23 Yaşında ölecekti ve karşısındaki katilin 23. Kurbanıydı! Hayatın; bu soğuk esprisine karşı içi nefret doldu ve yeniden pencereye yöneldi.

O an Kathy'nin aklına tamamen çılgınca bir fikir geldi. İnsan hayatı için her şeyi yapar mıydı? Belki de yapmalıydı..

"Son bir isteğim var" dedi sonra ansızın.

"Bilirsin idam mahkumlarına son bir istek hakkı tanınır" diye devam etti.

Katili ise elindeki Glock marka silahına susturucuyu takmakla meşgulken kafasını kaldırıp kıza bakmadan sadece "Söyle" dedi.

"Benimle…" diye başladı sözlerine Kathy ve yeniden adama dönüp :

"Benimle yat" dedi ve bildiği her şeyle dalga geçercesine gülümsedi…

Ethan Kathy'i duyar duymaz şok içinde kıza baktı. Bunca yıllık sıra dışı meslek hayatında böyle bir teklifle karşılaşmamıştı! Hoş şimdiye kadar kurbanları hep erkek olmuştu ve son anlarında böyle bir teklif yapacak kadar çıldıran da olmamıştı.

Yeşil gözlerine uyan çatık kaşlarını imayla havaya kaldırıp kıza dalga geçercesine baktı. Bu bakış Kathy'e "seni arzulamıyorum" demekti açık açık. Genç kız bunu fark etti ve tüm bedeniyle adama dönerek konuştu…

"Son zamanımı eğlenerek geçirmek istememin nesi yanlış… Sen de eğleneceksin" dedi ve yüzünü çevirip kendinden nefret etti.

Katiliyle sevişecekti öyle mi? Asla! Kathy'nin tutunacağı son şey bu delice fikir olmuştu. Otel sahibesi kadının kulağına fısıldadığı cümleyi düşünmüştü. Uzakta belli belirsiz seçilen çam ağaçlarına bakarken bir anda aklına gelmişti bu. Adamı biraz oyalamak ve bu sürede bir kaçış yolu bulmaya çalışmak, hiç olmazsa adam kendisine yaklaşınca onun işini bitirmek. Tek amaçladığın buydu.

Kendini hiçbir zaman çok güzel bulmamıştı ama bir adamın dürtülerinden de haberdardı. Bir robot kadar hissiz, bir makine kadar tek düze görünse de Ethan Fell'in de gövdesinin hemen aşağısında beyninin o en güçlü şubesi vardı. Tabi Kathy'nin bilmediği sıra dışı özel bir durumu yoksa! Genç kız bu düşünceyle farkında olmaksızın gülümsedi. Hadım edilmiş bir katil! Tüm dünyadan intikamını öldürerek alan yarım bir erkek. Trajik bir çocukluk vakası… Genç kız hafif bir gülme sesi çıkarıp dışarıyı izlemeye devam etti. Az sonra ölecek olmak bile umurunda değildi. Eli kolu bağlı halde son çare olarak en iğrenç yola başvurmuş zavallı bir avdı.

"Cevap vermedin?" diyerek sorusunu katile yöneltti.

Ethan silahını yanındaki sehpaya koyarak Kathy'e baktı. Önce aşağılayan bir şekilde kızın tüm vücudunu süzdü. Dudağının kenarına yerleşen yan bir gülüşe kızın gözlerine bakınca da kendisinin aksine son derece şuh bakışlar gördü.

"İstemiyorum" dedi soğuk bir sesle ve yeniden silahını kavradı.

Kathy alay dolu bir inilti çıkarıp adama yaklaştı. Tanrım! Nasıl baştan çıkaracağına dair hiçbir bilgisi yoktu. Elini beceriksizce saçına götürdü.

“Ethan Fell doğrusu bir katil olmasaydın seni başkasına bırakmazdım” dedi.

Bu dediğiyle de hızla utandı. Edepsiz olmaya dair ne gibi cümleler kurması gerektiğini bilmiyordu. Misha’ya ulaşabilseydi ondan son derece faydalı tüyolar alabilirdi ama bu adamın karşısında diyecekleri soğuk bir duvara toslamaktan öteye geçmiyordu.

Ethan ise kendisine yavaşça yaklaşan maktulüne bakarken bu sıra dışı teklifi düşünüyordu. Kızın bariz bir güzelliği vardı elbette. Soğuk İngiliz kadınına uygun kaskatı bakışları, dudağında kibirli bir gülüş, gözlerinde ukala bir hava vardı. Ölümden korktuğu için kendinden nefret eden biri olduğu da belliydi. Oysa herkes ölümden korkardı. Az sonra ölecek olmak onun bir hatası değildi. Kimin hatası olduğunu ise sorgulamayacaktı genç adam. İşini yapacak ve kızı hemen şimdi, bu odada, sessizce öldürüp sakin adımlarla burayı terk edecek ardından Rachel’e gidip parasını alacak ve amaçsızca yaşamaya devam edecekti. Bu kadar yalın işte. Kurbanıyla yatacak kadar işi karmaşıklaştırmayacaktı.

Zaten Kathy’nin amacını sezmişti. Kurtulmak için tüm yolları zorlayan biriydi bu kız. Son çare olarak kadınlığını kullanmak istemişti ancak yanlış bir strateji izlemişti. Ethan bu oyuna kanmayacaktı!

Kathy korkusuzca olmasa da kararlı bir şekilde koltuğa kurulmuş katilinin dizleri dibinde yere çöktü. Elini yavaşça kaldırıp adamın dizine dokundu ve gözlerine olabildiğince şuh bir hava vererek katiline baktı.

“Seni istiyorum… Ölecek olmak umurumda değil.. Hepimiz nasılsa öleceğiz” dedi..

Ethan kızın bileğini tutup tiksinir gibi cevap verdi.

“Ucuz bir fahişe olman umurumda değil Kathy Adams. Senin vücudunla değil paranla ilgileniyorum” dedi ve kızı bileğinden itip yere doğru savurdu.

“Yoksa gay misin? Ya da çocukluğuna mı inmeliyiz? manikdepresif bir anne, sorunlu alkolik bir baba, fakirlik, sefalet… Bunlar mı seni önce katil sonra iktidarsız yaptı.” Kathy adama nefretle bakarken son darbeyi de indirdi.

“Belki de tecavüzcü üvey bir baba… Seni ruh hastası manyak” diyerek bağırdığı an suratında inanılmaz bir acı hissetti. Ethan tek hamlede uzanıp kızın yüzüne tüm bünyesini alt üst eden bir tokat atmıştı. Şimdi de soğuk, tahta zeminde uzanmış kızın üzerine çökmüştü.

Çenesini tutan güçlü eli Kathy’e sonsuz bir acı verirken ikisinin gözleri ölümcül bir nefretle buluşmuştu.

“Peki…” dedi adam kızın çenesini daha bir sıkarken…

“İstediğini vereceğim sana.” Diye devam ederken Kathy korkudan ölmek üzereydi.

Adam ayağa fırlayıp kemerini çözerken gözlerini ayırmadan Kathy’e bakıyordu. Genç kız o an yaptığı teklifin ne kadar anlamsız, ne kadar aptalca olduğunu anladı. Bu adam onu silahla olmasa da başka bir şekilde öldürecekti. Lanetler yağdırdı kendisine, önce otel sahibine elbette. Bu berbat fikri nasıl da kabul etmişti. Tanrım! Canını kurtarmak isterken daha beteriyle mi ölecekti.

Genç kız hızla ayağa fırlayıp Ethan’a bakarken iki elini “hayır” anlamında salladı ve o an çaresiz çırpınışına devam ederken dehşetle konuştu.

“Bekle, bekle.. Ben.. Ben çok güçsüzüm. İzin ver de bir şeyler yiyeyim.. Yoksa düşüp bayılacağım” derken son derece korkmuş duruyordu. Aslında bir yandan da doğruyu söylüyordu. Dün geceden beri tek lokma ağzına koymamıştı ve bu adam kendisine her ne yapacaksa onu saniyesinde öldürebilirdi.

Ethan kıyafetlerini çıkarmak üzereyken durdu ve kıza bakıp “Gel benimle” dedi.

Kathy usulca katiline yaklaşırken Ethan koluyla onu kavradı ve kızın gövdesini omzunun altına alırken hemen çenesinin hizasına gelen başına döndü. Tehdit dolu bir fısıltıyla kızın kulağına yanaşıp konuştu: “Şimdi beraber aşağıya iniyoruz ve yemek için bir şeyler istiyoruz. Eğer sakin durmazsan aşağıdaki tüm aileyi gözümü kırpmadan öldürürüm. Önce senden başlayacağımı söylememe gerek yok sanırım” dedi.

Kathy hızla başını sallayıp adamın tehdidini dinleyen bir hareket yaptı. Kalbi bedenlerinin temasıyla heyecanla çarparken kendisini korku dolu bir bataklığa düşmüş gibi hissediyordu. Aptalca ve plansız çırpınışları onu her saniye toprağa daha çok gömerken elinden gelen tek şey katiline çaresizce elini uzatmak olmuştu. Ethan Kathy’nin elini tutup onu çukurdan çıkarmıştı: daha derin bir taneye atmak için!

Ethan’nın omzunun altına sığınmış bedeniyle aşağıya indi. Onlara evine açan yaşlı adam genç çifti görünce heyecanla yanlarına koştu.

“Eşim çok acıktı, yiyecek bir şeyler getirirseniz çok seviniriz. Hizmetinizin karşılığını alacaksınız” dedi genç adam.

“Elbette efendim. Çok leziz köy peynirimiz ve el yapımı şarabımız vardır. Siz geçin 2 dakikaya yukarıya çıkartacağım” diye yanıtladı adam ve kocaman gülümsedi.

Kathy imdat diye bağırmamak için kendini o kadar zor tutuyordu ki sıkıntısı yüzüne yansıyan bir karabasan gibiydi. Yaşlı adam da bunu fark etmiş olacak ki “Bayan iyi misiniz? pek iyi görünmüyorsunuz” diye sordu…

“Yol boyunca yorulduk. Açlık da pek iyi gelmedi karıma. Lütfen acele edin” diyerek yanıtladı

onu Ethan ve kızı tekrar kendisine yapışık halde yukarıya sürükledi.

Odaya girince de hızla savurdu. Kathy adamın kollarından kurtulunca üstüne iğrenç bir şey yapışmış gibi yüzünü buruşturup Ethan'ın temasını silmek ister gibi kıyafetini eliyle temizleyen bir hareket yaptı.

"Bana bir daha dokunma" diye bağıran genç kıza katili alayla güldü.

"Az önce sana dokunmam için yalvarıyordun. Hatta daha fazlası için" dedi, odanın içindeki ahşap dolaba yönelirken.

Kathy adamın dedikleriyle kendinden yeniden iğrenirken planını berbat etmemek için içindekileri dökmedi.

"Bana böyle tehdit eder gibi dokunma" diyerek saçma sapan bir açıklama yaparken hukuk öğrencisi olmasına rağmen bulamadığı izahat için kendine kızdı. Bu adamı ipe nasıl götürecekti öyleyse? Mahkemede Ethan çıkıp kendisiyle yatmayı teklif ettiğini söylediğinde Kathy ne cevap verecekti… Denize düşen yılana sarılır mı? Ah atasözleri bile kendi durumu için yetersizdi.

Genç kız hem katilinin hem odanın soğukluğundan üşürken yatağın üzerindeki battaniyeyi alıp kendine sardı ve yatağın üzerine oturup yaşlı adamı beklemeye başladı. Yaşlı Adam girer girmez kendisiyle beraber onu da hızla dışarı savurup katilin üstüne kapıyı kilitleyebilecek zamanı bulabilir miydi? Adamın elindeki o silah iki saniyede kapıyı paramparça ederdi muhtemelen.

Bu düşünceler içinde çıkış yolu bulmaya çalışırken kapı hafifçe çalındı. Ethan silahını arkaya saklayıp kapıyı açarken yaşlı adam dolu bir tepsiyle içeriye girdi.

"Kurutulmuş balık, şarap, peynir ve taze ekmek… Size gereken gücü verecektir efendim" deyip imayla Ethan'a gülümsedi.

Ethan da adama genişçe gülümseyip onu yolladı. Kathy adamı ilk kez böyle gülerken görmüştü. Dişleri bile görünmüş ve itiraf etmesi gerekir ki hayli çekici olmuştu gülerken. Eğer katil olmasaydı aktör ya da manken olabilirdi. Kathy katiline dair kurduğu bu sıcak düşüncelerden rahatsız olarak masaya yöneldi.

Ethan kendine şarap doldurup tek dikişte bitirirken Kathy de peynire yöneldi ve zorlukla bir parçayı yutabildi. Bu sırada tepsideki tek bıçak ve iki çatal dikkatini çekerken heyecandan öleceğini sandı. İşte kurtuluşu ayağına gelmişti. Eğer bu adama fark ettirmeden o bıçağı hiç olmazsa çatalı alabilirse buradan kurtulabilirdi.

Adam üzerine kapanırken bıçağı o güzelim yeşil gözlerine saplayabilirse hızla kendini dışarıya atabilirdi. O gözlere Yazık olacaktı ama hayatı hiç kimseden hele bir katilin derin

yeşil gözlerinden önemli değildi ya! Genç kız bu hislerle keyifle yemeğe daldı. Karnını olabildiğince doyururken gereken cesarete sahip olmak için de iki koca bardak şarabı zevkle mideye indirdi. Hafif çakırkeyif olup planını aklından defalarca kurarken Ethan'a baktı.

Adamın dünyadan haberi yok gibiydi. Katil bile olsa Kathy'nin uyanıklığının farkına varamamış bir budalaydı. Kathy yine de bıçağı almanın hayli riskli bir seçim olacağını anlayıp çatala yöneldi. Bir parça peyniri alır gibi yapıp çatalı rutin bir hareketle yanına bıraktı. Birkaç dakika sonra da kolunu çatalın üstüne koyup kamufle etti. Ethan tepsiyi kapıp dışarıya kapının önünde koyarken de hızla pantolonunun cebine sıkıştırdı.

Çatal daracık pantolonda hafif bir çıkıntıya neden olsa da görülemeyecek, görülse bile fark edilemeyecek haldeydi. Genç kız keyifle sırıtıp pencereye yöneldi. Arkasından yaklaşan katilinin ayak seslerini duyarken de adama döndü.

Ethan'ın bakışları katı bir halde kızın vücudunda dolaşınca Kathy zamanı geldiğini anladı.

"İşte buradayım al beni" diyen kız, kollarını kaldırıp Ethan'ın kendisine sarılmasını bekledi. Ancak genç adam bunu yapmak yerine ellerini kızın omzuna dayayıp hızla duvara çarptırdı. Birkaç saniye gözleri kenetlendiği an Kathy ruhunda bir ürperti bedeninde bir sıcaklık duydu.

Aynı şey Ethan için de geçerliydi. Kızın arzulu gözleri adamın içindeki şehveti uyandırırken elleri onun zayıf ve kemikli omzunda bir süre oyalandı. Kızı öpmeli miydi bilmiyordu… Öpmek istediği ise kızın varlığı kadar gerçekti. Ancak bunu yapmadı. Öpmek demek duygusal bir birlikteliği paylaşmak, sadece bir ihtiyacın giderilmesini değil bunu romantik bir hale getirmek demekti. Ethan için romantizm aptal filmlerde, duygusallık ise bir kalp taşıyan kişilerde olan bir şeydi. Kendisi ise ne bir film karakteri ve ne de kalbi olan biriydi.

Kathy'nin omuzlarını tutan eli hızla aşağıya kayıp kazağının altını tuttu. Ani bir hareketle kızın kazağını başından çekip çıkardığı an Kathy'nin beyaz atletiyle karşılaşıp arzuyla yutkundu. Parmaklıklar ardından kendisine kararlılıkla bakan o kızı gördü yeniden karşısında. Maktulü gözlerini Ethan'a sabitlemiş ve tüm işi katiline bırakmıştı.

Ethan'ın anladığı buydu. Oysa yanılıyordu. Kathy sadece kendinden daha fazla nefret etmemek için bir harekette bulunmuyordu. Ethan'ın sert hareketlerine sadece sabredip çatalı çıkaracağı anı bekliyordu. Oysa bedeninde adamın elini hissettiği an derin bir sarsıntı geçirmişti. Az sonra bekaretini katiline vereceğini düşünüp dehşetle kaskatı kesildi. Misha için büyük alaya neden olan bu konu nihayet çözülüyordu. Kathy yanlış yerde, yanlış kişiyle olduğunu fark ettiği an bu işi o safhaya varmadan bitirebilmek için dua etmeye başladı.

Hayır böyle olmamalıydı. Sevdiği, aşık olduğu adama kendisine sunacaktı. Bu kadar rezilce davrandığı için kendine inanmıyordu. Başka ne yapabilirdi ki… Rachel denen şeytandan, Ethan denen katilden kendini kurtarmak için son yol olarak buna baş vurmuştu.

Adam şimdi atletini de çıkardığında nefessiz kalmış gibi hissetti. Lanet olsun ölümüne

üşüyordu. Ethan bunu fark ettiği an kızı çevirip yatağa doğru savurdu. Üzerinde beyaz sutyeni ve altında siyah kotundan başkası yoktu. Upuzun saçları darmadağınık olmuştu. Siyah göz makyajı hafif akmış ve tüm gözlerini kapkara yapıp kışkırtıcı bir hale bürümüştü onu.

Ethan yatakta devrilmiş kıza bakarken ne kadar çekici olduğunu düşünüyordu. Acele etmezse kıza olan hayranlığının artacağını fark edip kemerini kavradı. Kemeri çıkarıp atarken pantolonunun düğmesini ve fermuarını da açıp kızın üzerine uzandı. Kathy tamamen planını uyguladığını düşünüp –oysa tam da içinden gelen şekilde- adama sarıldı. Ethan kızın ellerini nihayet bedeninde hissettiğinde alayla ona baktı. Bu aşağılanma Kathy için utançtan kızarmasına neden olurken genç adam pantolonuna yöneldi. Ethan hızla pantolonundan da kurtulduğunda kızın gövdesine yöneldi ve sıra Kathy'nin kotundaydı.

Genç kız adamın kendi pantolonunu çıkaracağını anladığı an doğruldu ve elini onun kazağına götürdü Ethan kızın ellerini kendinden sertçe çekip işi kendisi üstlendi. Genç adam kazağı kafasından geçirirken Kathy de hızla cebinden çatalı çıkarmıştı.

Elini beceriksizce yataktan sarkıtıp elinde metali hissederken adam da kızın pantolonunu kavradı. Elleri genç kızın çıplak göbeğine değince Kathy hafifçe gözlerini kapatarak inledi. Numaradan mı gerçek mi olduğunu anlamayan Ethan da kızın sıcak tenine dokununca bedenindeki tüm değişikleri de tamamlamış oldu.

Tek hareketle Kathy'nin pantolonunu çıkardığında bir süre kızın bacaklarını seyretti. Gördüklerinden memnun gibiydi. İşlemler tamamlandığı anda kızın üzerine kapaklandı ve başını boynuna gömdü. Elleri göğüslerinde dolanırken sağ eli kızın omzunu oradan kolunu takip etti. Kathy için her şey hazırdı. Genç kız yavaşça kolunu kaldırıp adamın boynuna çatalı saplayacakken tüm konsantresini alt üst eden dudakları boynuna hissedince zevkten gerildi. Yine de kontrolü tamamen kaybetmeyen Kathy kolunu kaldırdığı an Ethan'nın eli bileğini kavradı. Oradan kızın eline gidip çatala dokundu ve sertçe çatalı alıp yere bıraktı. Metal aletin sesi tahta zeminde uğursuz bir yankılanmaya neden oldu.

Kathy şok içinde kalmıştı. Bu lanet olası adamın her şeyi bildiğini anladığını an iki eliyle omuzlarını tutup kendinden çekmeyi denedi. Ancak bu güçlü bedeni bir milim bile kıpırdamayacağını anlayınca dehşetle bağırdı.

"Bırak beni… Pislik herif bırak beni" dedi.

Ethan başını kızın göğüslerinden çekerken gözlerine iğreniyormuş gibi baktı. "Sana istediğini vereceğim. Çok eğleneceksin.. Ben de eğleneceğim" dedi ve kızın küfretmek üzere olan ağzına yapışıp büyük bir arzuyla öpmeye başladı. Hani öpmeyecekti!

Kathy nefessiz kalana dek ağzını kıpırdatmadı ve elleriyle adamın omuzlarını döverken katiliyle vücudu bütünleşmiş oldu. O kadar sarsıcı ve o kadar büyük bir tutkuyla öpüyordu ki adam onu Kathy yaklaşık 3 dakika sonra farkında olmaksızın karşılık verdi. Lanet olsun bu adama karşı koymayı bırakacaktı. Madem ölüyordu her şeye bir boş vermişlik yapmasının ne

zararı olacaktı.

Genç kız adamın sırtına tırnaklarını geçirip arzuyla ona sokuldu ve yapacaklarına hazır olduğunu belirtir şekilde vücudunu hareket ettirdi. Ona ilk seferi olduğunu bile söylemedi. Belki de acıdan ölüp giderdi. Ah ne iyi olurdu!

Yakışıklı katiliyle bakışları buluştuğunda adam yapacağı şeyi kıza söyler gibiydi. Kelimelere gerek yoktu ve sadece tensel bir anlaşma imzalanmıştı aralarında.

Ethan sert bir hareketle kıza sahip olduğunda Kathy'den acı dolu bir çığlık koptu. Genç adam öfkeyle, tutkuyla, hayvani bir dürtüyle kızı almıştı. Karşılaştığı şey ise şoke olması için yeter de artardı bile. Kızın bakire olduğunu bilseydi belki de kendini durduracaktı ama artık çok geçti.

Genç adam bir çatalın eksik olduğunu en başından beri biliyordu elbette. Kızın planını da teklif ederken anlamıştı. Madem oyun oynuyordu Kathy denen bu aptal kız o da kendi oyununu oynamıştı. Lanet olsun ki böyle bir şeyle karşılaşacağını hiç düşünmemişti!

İşi bitince kızın üzerinden kalkarken Kathy gözlerini kapatmış ve kaskatı duruyordu. Genç adam bakışlarını hemen kaçırıp pantolonunu yerden aldı ve üzerine geçirip koltuğa kuruldu. Bakışları çırılçıplak uzanmış kızdaydı. İçinde bir yerlerde kendisini rahatsız eden bir hissin varlığı beynini kemiriyordu. En başta o tek kurşunla işini bitirmeli ve arkasını dönüp gitmeliydi.

Hayır şimdi de tam böyle yapmalıydı!

Kathy Ethan'ın bakışlarını üzerinden hissedip acıdan değil ama utançtan ölürken hızla kıayfetlerini giydi. Ayakta durmakta bile zorlanıyordu. Ethan'a kararlı gözlerle bakıp "bitir artık şu işi" dedi.

Ethan'ın tam olarak aklından geçen de buydu. Ancak burada değil. Genç kız saçlarını geriye doğru savurup bakışların kaçırmadan konuştu:

"Burada değil, ormana gidelim. Cesedimin bulunmasını istemiyorum. Beni ormanda, karların içinde öldür" dedi.

Ethan cevap vermedi. Silahını pantolonuna sıkışıtırıp kızın kolundan tuttuğu gibi dışarıya çıkardı. Yaşlı adam onların çıktığını görünce bu saatte nereye gittiklerini sordu. Ethan biraz dolaşacaklarını söyleyip adamı geçiştirirken Kathy ruhsuz bir halde yürüyordu.

Genç kızı köyün çok da uzağına değil ama ormanın içine götürdü. Kathy adamın kolundan kurtulur kurtulmaz kendini yere bıraktı. Başını çevirip Ethan'la göz göze gelirken de adam hızla gözlerini kaçırdı. Kathy de ona inatla bakarken "Yap artık" diye bağırdı.

Genç adam silahını çıkardı, kontrol etti, kalbindeki rahatsızlığını görmezden gelip silahını kızın kafasına doğrultup tetiğe dokundu. Bu sırada durmadan çalan telefonunu çıkarıp Rachel'in aradığını görünce sinirle kapattı. O kadına hala işi bitirdiğini söyleyemediği için verecek cevabı yoktu. Lanet kadın yine neticeyi soracaktı.

Ethan sinirle telefonu cebine koyarken gözlerini kapatıp derin bir nefes verdi. Az önce seviştiği kızı öldürecek olmak ne garip bir histi. Adam bir an için yapamayacağını düşünse de kararlı olmak için içten içe kendini telkin etti. Bir saniye, iki saniye, bekledi…

Lanet olsun yapamıyordu!

Genç adam gözlerini kapattı ve tetiğe sertçe dokunup Kathy'nin kendisine dikilmiş gözlerine aldıramamaya çalışırken yeniden telefonu çalınca sinirle açtı.

"Lanet olsun ne var?" diye gürlerken Rachel'in dedikleriyle donup kaldı.

Telefondaki ses Ethan'a şunları demişti: "O kızı sakın öldürme. Bana canlı getir. Cesedi hiçbir işime yaramayacak!"

Ethan telefondaki cevap üzerine bir süre boyunca hareketsiz kaldı. Bu aptal kadın ne diyordu böyle? Onu öldürme mi? Bu saatten sonra mı? İçinde bir yerlerde belirgin bir rahatlama hissi duysa da Kathy'nin tüm bu olanlardan sonra sağ kalması çok gizli bir sırrının ifşası demek olduğu için de bir yandan sinirlenmişti. Belki de Rachel'ı dinlemeden başladığı işi bitirmeliydi. Bu kız artık onun da kişisel meselesi olmuştu!

En sonunda adam içinden hızla geçen düşüncelerden uzaklaşıp kıza baktı. İkisinin gözleri hala birbirine kenetliyken Ethan silahın sert tutuşunu gevşetti ve telefondaki kadına "Ne dedin?" diye sordu. Emin olmak istiyordu her şeye rağmen…

"Onu öldürme, bana canlı getir. Paranı ikiye katlıyorum. Duydun mu?" diye cırlayan kadının suratına telefonu kapatıp hızlı bir hareketle telefonu cebine tıktı.

"Ne bekliyorsun?" diye bağırınca Kathy, genç adam nihayet kendine gelebilmişti.

Kızın yakasından kaba bir hareketle tutup onu ayağa kaldırdı. Kathy'nin beyaz teni buz gibi havada kıpkırmızı olmuş özellikle burnu son derece komik bir görüntüye bürünmüştü. Hem böylesine ölümcül bir sinir, hem çatık kaşlar burnuyla tezat bir görüntü oluştururken genç adam onun bu halini bir süre süzdü.

"Ne oluyor?" diye soran kız, kazağını çekip havaya kaldırmış adamın elinden kendini nihayet kurtardı.

Ethan kıza açıklama yapmayacaktı elbette. Hem öleceğini düşünürse çok daha iyi olurdu. Korkusunu canlı tutması yararına olabilirdi. Hiçbir şey demeden kızın kolunu tuttuğu gibi yeniden köye doğru sürükledi. Kathy kaderine razı olarak soru sormayı bırakıp adamın peşine mecburen düştü.

Adam o kadar süratle peşinden sürüyordu ki Kathy'nin adımları bu harekete uyum gösteremeyince karların üzerine kapaklandı ve siyah kazağı bembeyaz örtüye bulandı. Ethan sinirle kıza bakarken "Kalk" diye bağırdı.

"Bir ayı gibi üzerime geçirdiğin pençelerini çekersen kalkacağım." Diye yanıtladı onu Kathy ve üzerindeki karları taş kesilmiş elleriyle silmeye çabaladı. Parmakları uyuşmuş ve tutmuyordu. Rutin hareketler bile büyük bir işkence gibi geliyordu genç kıza. Bir montu bile yoktu ve bıçak gibi tenine işleyen soğuktansa az önce ölmeyi yeğlerdi.

Ethan durdu ve kızı izledi. Beceriksiz hareketler yaparken kalkmaya çalıştıkça düşüyordu. Lanet kızı kolundan değil ama saçından sürümesi gerekiyordu belki de. Kathy nihayet ayağa kalktığında nefretin biriktiği gözlerini adama dikip ellerini birbirine sıkıca kenetleyip sıcak nefesinden üfledi ellerine. Birkaç siniri bile ısıtmayan bu hareketini sona erdirip elini hızla bacaklarının iki yanında kotuna sürdü. Sürtünmenin etkisiyle biraz olsun gevşeyen ellerini daracık kotunun cebine sıkıştırıp katiline baktı

"Bana ne yapacaksın? Bırak da gideyim. Lütfen yalvarıyorum sana" diyerek olabildiğince duygulu bir sesle konuştu.

"Yürü. Seninle işim yakında bitiyor zaten" dedi Ethan ve kızın kolunu kuvvetle kendine çekerek sürüdü.

"Niye beni öldürmedin?" diye sordu bu sırada Kathy

Ethan ona açıkça dalga geçer gibi bakıp: "Çok istiyorsan yapayım" dedi.

Kathy burnunu ve ağzını kırıştırıp adama bakarken "Madem öldürmeyeceksin bırak o zaman. Söz veriyorum ortada dolanmam. Rachel dahil herkes benim öldüğümü sanır. Bak anlıyorum sen katilsin ama yapamadın öldüremedin beni işte.. Ben de sana ihanet etmeyeceğim. Sırrını saklayacağım" dedi Kathy müthiş bir iyimserlikle.

Ethan kıza inanamıyormuş gibi bakıyordu. Kararından vazgeçerek öldürmediğini düşünmüştü. Kendisine acıdığını, o tek kurşunu sıkmaya kıyamadığını belki de… Oysa Rachel aramasaydı şu an karların üzerinde cansız bir halde yatacaktı. Yatacak mıydı sahiden? Elbette Ethan bir an bile onu öldüremeyeceğinden şüphe etmemişti. Kendine bunu diyordu.

"Seni Rachel'e götüreceğim" dedi sonra ve aynı anda yürüdü.

"Rachel mı? O mu yapacak senin yapamadığın işi… Yapsana lanet olasıca niye bana daha fazla eziyet çektiriyorsun" diye bağırdı genç kız. Rachel muhtemelen işkence ederek işini bitirecekti. Belki de o şeytani gözlerini kendisine dikecek ve cehennemden kopup gelen bir yaratık gibi kahkahalarla kendisine gülecekti. Sonra yavaşça usul usul öldürecekti. Yapardı o kadın. Bunu yapacak kadar kötü olduğunu biliyordu Kathy. Onun tarafından aşağılanmaktansa bu adam tarafından tek seferde öldürülmek daha kolay geldi. Zaten utancı boyunu aşmış ve bir kabus gibi beynine yerleşmişti.

Bu adamla az önce yatmış ve ona en gizli kapısını açmıştı. Tanrı affetsin ki hoşuna da gitmişti. Lanet olsun adamla sevişmiş olduğu halde içinde hiçbir pişmanlık yoktu. Ama ölmek istediği de bir gerçekti. Düşününce yaşamak için iyi bir nedeni yoktu. Okulu, eğitimi, parası…

Hayır hiçbir sebep bulamıyordu ama ölmek için o kadar çok sebebi vardı ki. Tabi öldürmek için de!

Bu hisle hızla atılıp adamın az önce beline koyduğu silahına uzandı. Elleri montunu bile aşamazken Ethan hızla döndü ve kızın ellerini kavramaya çalışırken Kathy çaresizce çırpınmaya başladı. Delice hareketlerle adama karşı koymaya çalışan kızın çabaları sonuca ulaştı. Tabi yanlış şekilde…İkisi dengelerini kaybedip, Karların üzerine devrilmişti. Kathy de adamın tam üstüne düşmüştü.

Bacakları Ethan'ın kasıklarının arasında elleri omuzlarında, başı göğsündeydi. Ah ne romantik ama! Dışarıdan böyle göründüğü açıktı ama Ethan kızı o kadar çabuk üstünden fırlatıp attı ki her yer yumuşak karlarla kaplı olmasaydı Kathy'nin birkaç kemiğinin kırılacağı barizdi.

Adam aynı anda ayağa kalkıp silahını çekti ve yerde yatar vaziyette duran kıza yöneltirken konuştu: "Bir daha bunu yaparsan seni öldürürüm" diye gürledi.

Kathy duyduklarıyla öyle güçlü bir kahkaha attı ki soğuğu bile unutup açık açık arsızca adama baktı. Zaten ölmek için değil miydi bu yaptığı. Siniri bozulduğu için ne kahkahasını durdurabiliyor ne de yerinden kalkabiliyordu. Gözleri dolana kadar güldü ve en sonunda acı bir iniltiyle ağlama krizine dönüştü kahkahası. Ethan gözlerini kapattı ve sakinleşmek için derin bir nefes verdi. Ardından kızın kollarını tutup ayağa kaldırırken Kathy ayakta bile zor durur halde adama dayandı. Ethan temasın etkisiyle ürpermişti. Lanet olsun ki kızın bu dokunuşu bir saat kadar önce olan yakınlaşmalarını aklına getiriyordu. Onu kendinden ayırırken elleri hala kızın bileklerindeydi.

"Bunun bir an önce bitmesini istiyorsan akıllı ol ve uslu davran. Yoksa soğuktan geberip gideceksin" dedi. Sesi Kathy'nin az sonra ölümü olacak karlardan bile daha soğuktu.

"Umurumda mı sanıyorsun lanet herif" diyen kız her şeye boşvermişlikle ellerini adamdan kurtardı ve kollarını iki yana açıp sırt üstü kendisini karlara bıraktı. Elleri ve ayaklarını karda getirip götürürken "Melek oldum" dedi ve ardından gözlerini kapattı. Sonsuz bir uykuya dalmış gibi yüzünde huzurlu bir ifade vardı. Ethan'ın ifadesinin tam aksine!

Genç adam artık sinirden patlamak üzereydi. Bu lanet kızı Rachel'a teslim edene kadar sağ tutma konusunda kendisinden şüphelenmeye başlamıştı. Loş bir ay ışığının ve beyaz karların nispeten aydınlattığı ormanda kızı bu halde bırakıp gitmek için yoğun bir istek duysa da yapmadı.

Tek hamlede uzandı ve kızı paldır küldür omzuna atarak eve götürdü. Daha birkaç gün önce Kathy'nin eseri olan yaralı omzu sızlayınca siniri de daha da arttı. Şimdi bir de hamallık yapıyordu hanımefendiye.

Eve vardığında neyse ki evin sahipleri yoktu ve ışıklar kapandığına göre çoktan uyumuşlardı. Ethan yavaş adımlarla kızı odaya götürdü. Baygın gibi kendinden geçmiş Kathy'i yatağa bıraktı. Üşümekten kızın alt çenesi titriyor, kollarıyla kendini sarıp ısıtmaya çalışıyordu. Bu haline sinirlenen adam aciz bir çocuk gibi karşısında titreyen kızın üstüne battaniyeyi fırlattı. Lanet kızın kolunu kıpırdatmaya hali yoktu ki. Rachel'a götürmeden ölüp gidecekti bu ücra köyde.

Bir anda aklına dolan bir düşünceyle kalakaldı. Kararını vermesi hızlı olmuştu. Rachel'i da Kathy'i de boşverip kapıya yöneldi. Kimseye borcu, kimseden alacağı yoktu. Daha fazla burada bu kızla kalmasının da anlamı yoktu.

Kathy'nin titreme dolu inlemesine önem vermeyip kapıyı açtı ve çıkıp gitti. Saat gece yarısına gelmek üzereydi. Şansı varsa bir araç çalabilir ve şehre kadar indikten sonra Oslo'ya kolaylıkla geçebilirdi. Oradan istediği bir ülkeye gitmekse çok daha kolay olacaktı. Telefonuna yönelip ayak işlerini yapan bir adamı aradı. Sahte pasaport, kimlik ayarlamakta çok iyiydi bu adam. Ayrıca ondan birkaç bilgi alması da zor değildi. 2. Çalışta cevap verdi adam ve Ethan'ın hiç de hoşuna gitmeyen bir şeyler söyleyince Ethan sinirle dişlerini sıktı. O kızı öldürmesi şarttı artık!

Kathy ıslak kazağı, ıslak saçları, incecik üstüyle zangır zangır titriyordu. Etrafı çok az ayırt edebiliyor, uzak bir noktadaki eski şömineye yetişmek için gereken gücü bulamıyordu. Ama gitmeliydi çünkü katilinin çıktığını fark etmişti. Bilinci henüz bulanıklaşmamıştı adam çıkarken. Ayaklarını hissetmiyor parmak uçlarının binlerce kiloluk betonlara gömüldüğünü sanıyordu. Sadece kollarını kendine dolaşmıştı, öyle ki üzerinde toplanmış battaniyeyi bile üstüne yayamıyordu. Nihayet biraz doğrulunca battaniyenin bir kısmını karnına kadar çekebilmişti. Ethan'ın çıkması bile umurunda değildi artık. Belki de adam pes edip gitmişti. Ya da dışarda bir şeylere bakıyordu. Ne olduğunu merak etmedi bile Kathy. Adam yoktu ve ona kurtuluş yolu açılmıştı.

Genç kız bu hisler içinde gücünü zorlayarak yatakta oturur vaziyete geçti. Şömineye ulaşmak için iki eliyle bacağını tutup yataktan sarkıtmayı denedi. Bu sırada kapı hışımla açıldı. Ethan ansızın uzandı ve bir bacağını yatağa koyarken kızın saçını sertçe tutup kendine doğru çekti. Kathy'nin ayakucuna kadar bir irkilme her yanını sararken nihayet elleri gereken gücü bulup adamın göğsünü zoraki yumruklamaya başladı.

"Ahhh.. Bı-bırak beni hayvan" diye bağıran kızın sesinin ev sahiplerini uyandıracağını anlayan adam kızın ağzını güçlü eliyle kapatırken kulağının tam dibine fısıldadı: "Kathy Adams… Ölümün benim olacak" dedi ve kızın tüm bedenini yatağın geniş tarafına savurdu.

Ethan yaptığı telefon görüşmesinde Interpol'un arananlar listesine girdiğini ve resimlerinin İngiliz basınında yer aldığını söylemişti. En son Norveç'te görülen katil Eski Bakanın kızını kaçırmış ve uluslar arası bir krize neden olmuştu. Yüzü afişe olunca sahte kimlik işi en az bir haftayı bulacak demekti. Norveç'in tüm hava limanları polislerine çoktan resmi dağıtılmış olmalıydı. Bu sinirle de tüm felaketleri başına açan kıza içinden taşan bir öfkeyle yaklaşmıştı.

Kathy'nin yüzüne dağılmış saçlarına bakarken elini hızla kaldırıp gözlerini kapatırken sinirden boynundaki damarlar kabarmıştı. Elini bir süre havada tutup kendisine dikilmiş yorgun gözlere baktı. Kathy korkuyordu belliydi ama bir yandan da aldırmaz duruyordu. Ya da bitkinliğinin yüzüne yerleşen ruhsuzluğuyla ifadesiz gözlerini adama dikmişti. Ethan kıza tokat atmak hatta Çok daha fazla zarar vermek istese de kendini tuttu ve fısıltıyla birkaç küfür savurdu.

Aralarında geçen uzun bakışmadan sonra da genç adam yataktan kalkıp şömineye yöneldi. Sönmek üzere olan cılız ateşe birkaç odun atıp karşısındaki koltuğa kuruldu. Kathy ise yan şekilde kıvrıldığı yataktan tavanı izliyordu. Geniş ve iri kıyım tahta bloklar tepesinde uzanıyordu. Girinti ve çıkıntılara bakarken usulca gözlerini kapattı. Kendinden geçiyordu.

Ethan kızın uyuduğunu görünce üzerine yürüyüp kızın sağ elini son derece rahatsız bir pozisyonda yatağa bağladı. Kathy o kadar uyuşmuştu ki adamın bu kaba hareketini fark etmedi bile.

Dolabın dibinde bulduğu sert çamaşır ipini kızın bileklerine sıkıca sarıp yatağın başına bağlama işini hızlıca bitirdi genç adam. Bunun için Kathy'nin vücudunu çevirmesi gerekmişti. Bunu yaparken elleri yumuşak göğüslerine, düz karnına değmiş, ellerini bağlarken de ikisinin eli birbirine geçmişti. Genç adamın şimdi aklında olan tek şey kızın çırılçıplak uzanmış görüntüsüydü. Kızıl alevlerin hafif aydınlattığı loş odada kıvrımlarını yeterince görememişti. Zaten seyretmemişti bile. Seyretmek için sebebi de yoktu. Sadece sert bir hareketle ona sahip olup büyük bir şaşkınlıkla rahatlamıştı. Acınası halde bakire bir kızdan faydalanmıştı. Lanet olası kendi istemişti bunu. Sırtında tırnaklarının izinin durduğuna emindi. Kathy Adams kendisi teslim olmuştu ona. Sevişmeye bir çatalla gelmiş olsa da sonunda pes etmişti. Ethan bunu düşünerek o berbat histen biraz olsun uzaklaşırken şöminenin karşısındaki koltuğu genç kıza doğru çevirdi. Elleri bağlı bile olsa gözünü ondan ayırmamalıydı.

Kathy Uyurken Ethan'i kendisine çeken bir pozisyon seçmişti. Bacaklarının arasında genişçe bir boşluk vardı. Tam da Ethan'in bedenine göre! Bir eli kendi karnındaydı kızın. Tam da Ethan'ın elini koyacağını ve okşayıp kızı kendinden geçirtecek yerdeydi, Saçı sol tarafını tamamen kapatmıştı. Dudakları hariç. Aldırmaz bir şekilde hafifçe kıvrılmış ve uykunun getirdiği etkiyle hafifçe kabarmıştı. Tam da Ethan'in dişlerine, diline göreydi. Az önce rahatsızlık duyduğu o berbat hislerin yerini vahşi bir erkeklik dürtüsü almıştı. Bunun etkisi vücudunda da görülünce genç adam sinirle elindeki silahın kabzasını sıktı.

Şu tetiği çekmek o kadar kolaydı ki.. Niye yapamıyordu ki? Kızı hem öldürmek isteyip hem de yapamamasını daha önce hiç kadın öldürmediğine, hele böyle genç ve güzeliyle işi bile olmadığına yordu. Güzel mi? Şimdi de kızı güzel mi bulmuştu? Ethan nefretle Kathy'e baktı. Bir an önce yaklaşık 5 günlük yolu kat edip kızı onlara teslim etmeliydi. Uçakla gidemeyeceklerdi barizdi. Ancak gemi ayarlaması da şu saatten sonra çok kolay olmayacaktı. Karayoluyla güneyden İsveç'e geçecek, adalar üzerindeki küçük bir tekneyle Danimarka'ya varacaklardı. Danimarka'dan İngiltere'ye bir gemi bulması daha kolay olacaktı.

Bunun için de yaklaşık 4 - 5 koca gün bu kızı ve kendi bedenini kontrol etmek zorundaydı. Lanet olsun ki bu çok zordu. Eğer ona daha önce dokunmamış olsaydı çok ama çok kolay olacaktı. Artık Kathy'nin tadını aldığına göre kıza ve kendine çektireceği işkenceler de artmıştı!

Odanın ısısı artınca Kathy'nin titremesi durmuş, çenesi nihayet sabitlenebilmişti. Üşümesi geçince battaniyenin altındaki cenin pozisyonunu düzeltmek istedi. Bir eli iki bacağının arasındaydı ama diğer eli dimdik bir şekilde başının üstüne uzanmıştı. Kathy acı bolu bir tıslamayla gözlerini açınca bileğinin bağlı olduğun fark etti. Sadece bağlı değildi sanki santim santim eli kopuyordu. Lanet olası katil o kadar sıkı sarmıştı ki ipin değdiği yerler kızarıklığa neden olmuştu.

O an aklına gelen bir düşünceyle heyecanla kalbi çarptı. Sabah olmak üzereydi; pencereden sızan hafif ışık bunu gösteriyordu. Sabahlar çok da karanlık olmasa da hala siyah bir göğün esareti altındaydı ama şimdi oda iyice aydınlanmıştı. Adam uyanmadan planını yapar ve sessizce kaçmayı başarırsa köy yolunu takip ederek anayola çıkabilirdi. Aşağıdakilere haber verip onları tehlikeye atmak istemiyordu.

Şimdi büyük sorundaydı sıra. Dün akşam Ethan'ın elinden kaptığı çatala ulaşması gerekiyordu. Ethan kızın yataktan sarkan elini tutup çatalı kaptığı gibi yere bırakmıştı. Kathy'nin kulaklarında hala çatalın sesi yankılanıyordu. Sağ eli bağlı olduğu için sol elini kullanacaktı. Yatağın ortasında olan bedenini sola doğru mümkün olduğunca sürükledi ve sol elini yere uzattı. Lanet olsun eli yere bile değmiyordu. Yatak çok yüksek değildi ama kendisi yatağın kıyısından uzak olduğu için yere ulaşamıyordu. Yine de çok yakında olduğunu biliyordu. Ses çıkarmamaya çalışarak ve kendini iyice zorlayarak ki sağ bileği iplerin acısıyla kıpkırmızı olmuş ve büyük bir acıyla kızı esir almıştı. Buna aldırmadı Kathy ve son bir kez uzandı. Orta parmağı hafifçe yere dokununca hızla yüzeyde gezdirdi.

İşte olmuştu parmaklarlı çatalın dişli kısmı seçebilmişti. Yenide elini uzatırken çatalın sapı hafifçe oynadı ve metal tahta zeminde kısık bir ses çıkarınca Kathy hemen durdu. Ethan kendisine dönük halde, başı koltuğa yan düşmüş şekilde uyuyordu. En azından gözlerinin kapalı olduğunu görebiliyordu. Bu düşünce onu rahatlatırken son bir azimle uzandı ve işaret parmağı ile orta parmağı nihayet çatalın üç dişlisinden ortadakini kavradı.

Eğer sağlam tutamaz ve iki parmağından kayıp düşerse bu sonu olurdu. Genç kız gözlerini kapatıp içinden dua ederken yavaşça çatalı kaldırdı, kaldırdı, kaldırdı. Çok az bir mesafe kala çatal elinden usulca kaydı ama Kathy hızla sapından yakalayıp düşmeden önce tuttu. Derin bir nefes verip gözlerini kapatırken gülümsüyordu.

Ondan sonrası kolaydı. Çatalın sivri dişlerini ipin boğumlarına geçirip tek tek yırttı. Birkaç tel kalana kadar bu işlemi tekrarladı ve ip iyice incelirken bileğini hızla çekti. Kurtulmuştu. Özzgürdü artık. Şimdilik özgür olan sadece ellerii olsa bile umutla gülümsedi ve çok ama çok yavaş bir hareketle yerinden kalktı. Gözlerini adamın kapalı gözlerine sabitlemiş ve kırpmadan ona bakarken yataktan kalktı.

Tahta zeminden ince birkaç gıcırtı yayılırken kapıyı sessizce açmanın imkansız olduğunu anladığında gözlerine yeniden yaşlar birikti. Planın en önemli kısmında çuvallamıştı. O an gözleri hızla odayı taradı ve işine yarayacak o şeyi buldu.

Uzunca bir odun parçası şöminenin yanında duruyordu. Adımlarını yavaşça atıp odunu kavradı, yanındaki küçük bir kömür parçası yana doğru yuvarlandı Kathy aldırmadı. Odunu kaldırdı, Ethan'in başı tam karşısında mükemmel bir açıyla duruyordu. Buna bakacak gücü yoktu. Gözlerini kapatıp, kollarını sonuna kadar kaldırdıktan sonra hızla adama doğru indirdi.

Kathy gözlerini kapatmış nefesini tutmuştu. Elleri titrerken odunu hızla adamın kafasını indirmişti. Ancak hızı ani bir şekilde kesildi ve kolu öylesine güçlü bir şekilde tutuldu ki gözlerini açınca bir çift kızgın göz görmesiyle şok içinde kaldı.

Ethan kızın elindeki odunu tutup fırlatmış ve diğer eliyle Kathy'nin bileğini tüm gücüyle sıkmıştı. Kathy kolunu hissetmiyordu bile. Tüm vücudunu baştan ayağı saran acıyla adamın ellerinden kendini kurtarmak istedi ama başaramadı.

Ethan kızın gözlerini gözlerine dikmiş ve alay edercesine sırıtıyordu.

"Tam da beklediğim gibi. Sen gerçek bir aptalsın" diye konuştu ve tuttuğu bileği sertçe savurdu ardından kızın üzerine yürüdü.

Kathy dengesini bulur bulmaz geri geri giderek adamdan kaçmaya çalıştı ama dizleri yatağın kenarlarına gelince durmak zorunda kaldı. Ethan dudağının kenarında yandan bir gülüşle kızın üzerine yürümeye devam etti ve aralarındaki mesafe tükenince elini hızla boğazına geçirdi. O şekilde Kathy'nin yüzünü kendi yüzüne yaklaştırıp son derece tehditkar bir sesle konuştu.

"Bir daha böyle bir şeye kalkışırsan boğazını böyle hafif tutmam… Anladın mı?" dedi.

Oysa tutuştu ne hafif ne de gevşekti. Kathy nefes alamıyor iki eliyle çaresizce çırpınıyordu. Boğazındaki baskıyla gözleri kararmaya, kalbi süratle çarpmaya çalıştı. Elleri bile gücünü yitirip yanlara düşerken Ethan nihayet kızın boğazını sıkmayı bırakıp yatağın üzerine fırlattı onu.

Genç kız aralıksız 10 dakika boyunca öksürüp bir anda ciğerlerine dolan havaya alışmaya çalışırken ilk kez az önce ölüme bu kadar yaklaştığını anladı. Birkaç saniye içinde Ethan boğazını bırakmasaydı ölmesi an meselesiydi.

"Seni daha zeki sanırdım Kathy Adams.. Benim işimi profesyonelce yaptığımı şimdiye kadar anlaman gerekirdi. Tek elini bağlayarak ne yapmaya çalıştığımı hiç düşündün mü? Açıkçası ne yapacağını merak ettim. Gece uyanınca aklından neler geçeceğini görmek istedim. Doğrusu bu kadarını beklemiyordum. O kapıyı açıp sessizce çıkmalıydım. Bana bulaşarak çok büyük bir Hata yaptın" diyerek yatakta oturmuş hala inilti gibi öksüren kızın üzerine eğildi Ethan.

Kathy nefesini tutup adama gözlerini dikti. Yüzünü ve gövdesini tiksinir gibi seyretti. En sonunda ağzını açınca da susması gerektiğini anlayacaktı.

"O odunu çok daha müsait bir yerine indirince göreceksin benim ne olduğumu. Zavallı, histerik, tecavüzcü, manyak" diye bağırdı kız.

Ethan tek hamlede kızın saçını bileğine sararken bedeninin de diziyle yatağa bastırdı. Ardından kendisi de yatağa çıktı ve kızın vücudunu bacaklarının arasına aldı. Saçını tutan elini serbest bırakırken Kathy'nin başı acı içinde yastığa düştü. Adamın bir eli omzunu yatağa bastırırken diğer eli Kathy'nin kolunda karnına oradan bacağına gitti. Yavaş yavaş ve okşayarak gidiyordu. Kathy adamın niyetinin ne olduğunu anladığında başını hıza kaldırdı ve kollarıyla onun geniş gövdesini itmeyi denedi ancak adam üzerine daha çok kapaklandı. Ethan'ın kızın Omzunu tutan eli, göğsünü vuran iki elini yakalayıp bileğinden sıkarken diğer eli Kathy'nin dar kotunun üstünden baldırını okşuyordu.

Kathy karşı koymanın işe yaramayacağını anlayınca kollarının hareketini sonlandırdı ve gözlerini katiline dikti. Ethan da yeşil gözlerini kıza dikmişti ve bakışları zamanın durması gibi kıpırtısız birbirine kenetlenmişti.

Adamın eli baldırından kayıp yukarıya çıktı ve kızın kazağının altından tenine ulaştı. Pantolonun kapattığı hat boyunca kızın karnını ve göbeğini okşarken Kathy'nin teni nabız atmaya başladı. Ne konuşabiliyor ne de hareket edebiliyordu. Adam sanki güçlü parmaklarıyla karnında gezinirken büyü yapıyordu. Hipnotize olmuş gibi duran Kathy hareketsiz adamı izliyordu ve tabiri caizce dokunuşunun tadını çıkarıyordu. Ethan'ın eli kızın karnından yeniden bacağına gitti ve oradan altına kayıp kalçalarını kavradı. Kathy hafif bir inilti çıkarıp gözlerini kapattı. Ethan sonuçtan memnun aşağılar gibi gülümsedi. Kızın

kalçasını kavrayan eli temasının hızını ve baskısını arttırırken ansızın eliyle kızın iki bacağını ayırdı.

Yavaşça kızın pantolonunun fermuarına dokunan eli Kathy için büyünün bozulduğunu gösteren o parmak şıklatmayı gerçekleştirmişti. Dehşetle gözlerini açıp "Kalk üzerimden pis sapık" diye bağırdı. Büyünün bozulduğunu anlayan sadece o değildi. Ethan şoke olmuş halde kıza bakarken iki bileğini tutan elini gevşetti.

Sonra hızla kendine geldi ve alay edercesine konuştu:"Bana tecavüzcü diyene de bak. Dünden hazırsın altıma yatmaya" diyerek kızın üzerinden kalktı.

Ona sadece dediğinin ödetecekti. Kızın dokunuşlarıyla kendinden geçeceğini biliyordu ve onu kışkırttıktan sonra lafının bedelini kendi vücudundaki tepkilerle ona göstermiş ve aşağılamış olacaktı. Başta iyi gittiği de bir gerçekti. Hissiz bir halde kızı okşarken Kathy'nin kapanan gözleriyle sonuca ulaştığını anlamıştı. O anda kızı bırakacaktı ama yapamamıştı. Elleri yoğun bir istekle aşağıya kaymış, teninde dolaşmış –ki bu hiç planda yoktu- ardından kalçasına yönelmişti. Eğer Kathy karşı koymasaydı kendini durduramayacağını anladı Ethan. Bu hisle yerdeki odunu alıp sinirle şömineye doğru fırlattı. Lanet olası bir fahişenin kendisini bu kadar kolay etkilemesini hazmedemiyordu.

Fahişe mi? Az önce altından inleyen kız için kendisinin ilk olduğunu hatırladığında siniri daha da arttı. Kendine küfürler yağdırırken bu işi kabul ettiği için pişmanlık duydu. Kathy Adams denen kızı öldürmek kolaydı belki ama ondan uzak durmak zordu. Hele bu saatten artık daha da zordu.

Yeniden şöminenin başına kurulup koltuktaki silahını alıp beline geçirdi. Sonra kapıyı açtı ve aşağıya indi. Kathy ise kılını kıpırdatmadan yatakta oturuyordu. Dizlerini karnına çekmiş ve kollarıyla dizlerini sarmıştı. Az önce dokunuşun etkisini vücudunda hissetmişti ve lanet olsun ki bu yüzden kendinden nefret etmişti. O adamı arzulayabildiği için, dahası ona kendini verdiği için kalbindeki büyük aşağılanmayla ağlıyordu.

Birkaç dakika sonra kapı açıldığında Ethan kıza bakmadan yeniden yerine geçti. Kathy onun ne yaptığını anlamamıştı. Belki de Rachel ile konuşup ondan kendisine yapacağı şeylerin listesini alıyordu.

"Ondan ne kadar aldıysan sana 3, 4 katını vereceğim diyorum. Artık bırak beni…" diye sessizce konuştu Kathy

"Senin beş kuruşun bile yok" diye yanıtladı Onu Ethan…

Kathy kollarını gevşetip adama inanamıyormuş gibi baktı. Bu da ne demekti. Babasının mirası henüz açıklanmamıştı ve açıklandığı anda tüm serveti kendisine kalacaktı. Bundan emindi. Çünkü babası ölmeden bir gün önce kızının gözleri önünde yazmıştı vasiyetini. Ve o vasiyet sadece kendisindeydi. Başkası bilmiyordu.

"Babamın vasiyeti yakında açıklanacak. Her şey, tüm mal varlığı bana kalacak inan bana" diyen kız yataktan kalkıp adamın yanında dikildi. Paraya değer veren bir adamdı Ethan Fell. Ve Kathy parasının ne kadar olduğunu biliyordu. Gerekirse hepsini bu katile verebilirdi.

"Babanın vasiyeti açıklanmış. Sana tek bir kuruş bırakmadığını öğren." Dedi Ethan kayıtsız

bir şekilde.

Kathy şoke olmuş halde adamı dinliyordu. Vasiyet açıklanmış olamazdı. Olsa bile tüm servetin kendisine kalmış olması gerekirdi. O an inanılmaz bir gerçekle sarsıldı Kathy… Rachel ve yanındaki parazitler sahte bir vasiyet hazırlatmış olmalıydılar. Lanet olası kadın belki de çok önceden babasına başka bir vasiyet yazdırmıştı. Böyle bir şeyi hatırlıyordu Kathy. Babası bir gün, Rachel ile evliliklerinin ilk yılında bir vasiyet yazdığını söylemiş gibiydi. Sonradan onu değiştireceğini de söylemiş olmalıydı. Bu yüzden Kathy üzerinde durmamıştı. Ve evet değiştirmişti de, hem de Kathy'nin yanında, gözlerinin önünde. Ama Muhtemeldir ki Rachel eski vasiyeti yeni diye sunmuştu.

Hayır asıl vasiyet Kathy'deydi. Daha doğrusu Misha'da. Katyh babasının cenazesinde, aracın içerisinde arkadaşına sarılırken onun cebine anahtarı atmıştı. Kasanın anahtarını. Pek çok gizli belgenin de olduğu kasanın yerini bilen bir tek kendisi ve dolaylı yoldan bilen de Misha'ydı .

Genç kız Bir bulmaca çözmüş gibi heyecanla atıldı.

"O vasiyet sahte. Aslı bende. Eğer beni bırakırsan ilk uçakla Londra'ya gidip herkese asıl mirası açıklarım. İstersen tümünü al…." Diye heyecanla konuştu Kathy

Adam ona dalga geçen bir gülücük attı. Kathy katilinin kendisine inanmadığını o an anladı.

"İnan bana. O kasanın bir anahtarını da Misha'ya bıraktım. Derhal gerçek vasiyeti herkese açıklayabilirim"

"Sana ve saçmalıklarına inanmıyorum. Vasiyet açıklandı ve korkarım ki sevgili babacığın kızına tek bir kuruş bile bırakmadı." Diyerek ayağa kalktı Ethan ve ateşe birkaç odun attı.

"Hayır babam bunu yapmaz.. O kadın babamı kandırıp evlenmiş olabilir ama vasiyeti beraber yazdık. O, o öleceğini hissetmiş gibiydi ve o gece sabaha kadar beraberdik." Dedi.

"O aptal adamın hissettiği tek şey Rachel'i koynuna almak istemesiydi. Eh o sırada kızının aklına geldiğini hiç sanmam" dedi Ethan ve kıza sırıttı.

"Babam hakkında böyle konuşamazsın seni pislik herif. Herkesin babasını kendi baban gibi alkolik, ayyaşın biri mi sandın" diye bağıran Kathy'nin üzerine yürüyen Ethan kızın boynunun altından kazağından tuttuğu gibi yere fırlattı. Kathy'nin kafası tahta yatağın başına çarparken acı dolu bir çığlık koparttı. Elini kaşına götüren kız iki parmağının kan içinde kaldığını görünce hızla ayağa kalkıp köşedeki odunlardan birini alıp adama doğru fırlattı. Yakınında bile geçmeyen odun duvara toslayıp gürültülü bir şekilde tahta zemine düştü.

Ethan tehditlerinin işe yaramadığını aksine kafesinden kurtulmaya çalışan bir aslan gibi sürekli kışkırttığını gördüğü kıza hak ettiği muameleyi göstermek için yeniden yakasından tutup kaldırırken sinirle konuştu:

"Seni öldürmem ama inana bana çektiğin acılardan sonra ölmek için yalvarırsın. Şimdi uslu dur yoksa az önce yaşananların tekrarını izlemek zorunda kalırsın" dedi .

Kızın sol kaşından ince bir kan yanaklarına doğru akıyordu ve gözleri yaşlarla dolmuştu. Bu sırada odanın kapısı hışımla açılınca Ethan bir saniye bile düşünmeden kızın dudaklarına

yapıştı.

Ev sahibi adam yukarıdan gelen gürültü ve bağrışmalardan sonra hızla yukarıya fırlamıştı. Bir sorun olduğu açıktı ve tahta zemine düşen sert bir cisimle artık evde duramayıp odaya dalmıştı. Ancak çılgın gibi öpüşen genç çifti görünce olayı idrak etmeye çalıştı. Sonradan onların biraz kavga ettiğini ancak çok geçmeden barıştıklarını görüp kapıyı açtığı gibi sırıtarak tekrar kapattı.

Adam çıkar çıkmaz Ethan kızı fırlatır gibi attı. Kathy hızla dudağını silerken ölümüne bir nefretle Ethan'a baktı.

"Senin yüzünden şu lanet olası adamı öldüreceğim…" diye bağıran genç adamın sinirini gören Kathy cevap vermedi ve gözlerini kaçırıp cam kenarına gitti. Onun kendisini ne için öptüğünü biliyordu. Ev sahibinin kendisine yaptığı aşağılık muameleyi görmemesini istemişti anlaşılan.

Ethan da kapı aniden açılınca adamın geldiğini bir saliseliğe görmüş ve hızla kızın ağzına yapışmıştı. Kanayan kaşını adamın görmesi hiç iyi olmazdı. Ev sahibi çıkarken de kızı zorlukla kendinden ayırıp yine tehditlerini savurmuştu. Kathy'nin gerçekten korktuğunu o an anladı. Dönüp bakarken kızarık ve dolu dolu gözlerini fark etmişti. Kendisinin birazcık bile sinirini görmediği halde ağlıyordu. Oysa bu aptal kız yapacaklarını bilseydi değil ağlamak korkudan çoktan ölürdü. Ethan geçmişteki cinayetlerini hatırladı o an…

İlkini… Üvey babasını! Kathy'nin doğru söylediğini biliyordu. Bu yüzden ona karşı bu kadar şiddet uyguluyordu. Bu kız bilmeden kendisinin geçmişini sürekli yüzüne vuruyordu. 15 yaşındaydı… Annesi birkaç yıl önce üvey babasından yediği dayaklar yüzünden ölmüştü. Adam alkolik ve kumarbazdı. Devasa bir boyu vardı. O sıralar Almanya'da yaşıyorlardı. İngiltere'den kaçmış bekar bir kadındı annesi. Dazlak diye tabir edilen o adamla tanışınca da sadece kendi hayatını değil oğlunun da hayatını karartmıştı. Birkaç yıl sonra da gördüğü işkencelerden ölmüştü. Kendisi de sürekli kolu kırık, vücudu çürük içinde bir çocukluk geçirmişti. Annesinin öldüğü gün ise Ethan kaçmıştı evden. Henüz 12 yaşındaydı. 3 yıl sonra da sokaktan, kötü adamlardan, girdiği izbe deliklerden, mafyadan, uyuşturucusu satıcılarından sonra 15 yaşında hiçbir şeyden korkusu olmayan biri olarak dönmüştü. Üvey babasının tam kalbine 5 bıçak darbesi indirmiş ve oradan, o lanet mahalleden, Almanya'dan kaçmıştı.

Sonrası ise tamamen hissiz geçmiş ve 18 yaşında ikinci cinayetini işleyerek kiralık katil olmuştu. Öldürdüğü adamların ortak noktaları çoktu. Hepsi takım elbiseli, yanından karanlık adamlarla gezen, göbekli ve zengin adamlardı. Onların bir tür hesaplaşma yüzünden birbirlerini öldürdüklerini biliyordu. Ta ki Kathy'e kadar. Rachel Adams'ın kendisine yaptığı dudak uçuklatan teklifi duyunca bu işi kabul etmemek için hiçbir sebep görmedi. Bir kadını öldürecek olmasını düşünmedi bile. Kadınların ne tür şeytan varlıkları olduğunu çoğu kez görmüştü. Bunlardan biri olan Kathy Adams'i de tek hamlede öldürecekti.

Cenazede o genç kızı görünce de hayli şaşırmıştı. Beklediği kişi bu değildi. Daha hin, daha kibirli ve ölmeyi hak eden birini bekliyordu. Oysa bu kız babasına sessizce ağlayan en fazla 20'lerin ortasında olan sıradan bir kızdı. Sıradan birini öldürmemesi gerektiğini düşünmüyordu zaten.Bu yüzden Kathy'i rahatlıkla öldürebilirdi. Ancak yanılmıştı hem de fena halde!

Ethan bunları düşünürken kapı hafifçe vuruldu.

“Gençler sizin kahvaltınızı getirdim” diyerek dışarından sessizce konuşan adam tepsiyi kapının önüne bırakıp ayrıldı. Eh bu genç çiftin güce, kuvvete ihtiyacı vardı.

Ethan eli silahında kapıyı açtı ve tepsiyi içeriye getirdi. Kathy’e bir şey demeden birkaç lokma aldı ve sert kahveyi tek dikişte bitirdi.

“Uzun bir yolumuz var. Bir şeyler yemezsen yolda bayılacaksın. Seninle uğraşmak istemiyorum” diyerek Kathy’i son derece kaba bir şekilde davet etmiş oldu.

Kathy bakışlarını camdan ayırıp içeriye doğru yürüdü. O da aynı şekilde kahveyi midesine indirdi. Acı kahveyi içince midesine bir yanma hissetti ve çektiği acıyla yüzünü buruştururken ekmeğe yöneldi.

Yarım saat sonra da köyden ayrıldılar. Ev sahibi adamın kamyonetinde şehre doğru yola çıktılar. Adam kendisi bunu teklif etmişti ve doğrusu Ethan’ın da işine gelmişti. Dün gece olanlardan sonra polis güçlerinin Troms’a gideceği açıktı. Araçlarının bozulduğunu söylediği için başka bir şehre geçip tamirci arayacaklardı. Ethan’in adama söylediği buydu ve o da inanmış görünüyordu. Kathy de kaderine razı bir halde Ethan’la arka koltukta sessizce oturup dışarıyı izliyordu. Polis müdürü Bay Nicholsun’un çoktan ölmüş olabileceğini düşünüp acıyla yutkundu genç kız.

Başka bir şehir olan Fredichson’da durup adama hizmetinin bedeli olan 100 euro daha veren Ethan Kathy’nin kolundan tuttuğu gibi mağazalardan birine götürdü. Kızın montunun olmadığını biliyordu. Ve karşısında tir tir titrediğini görünce de sinirlendiği bir gerçekti. Mağazaya girip en kalın montlardan birini Kızın omuzlarına örtüp kasaya yöneldi. Ayrıca kendine ve Kathy’e birer şapka ile kalınca bir atkı alıp çıktı. Kathy şuursuzca duruyor ve hiç karşı koymuyordu.

Ethan sokağa çıkınca Birkaç kez etrafa göz gezdirdi ve olağan dışı bir hareket göremeyince Kızı ücra sokakların birine sürükledi. Gözüne kestirdiği Volvo marka bir aracı kolaylıkla açıp, çalıştırdıktan sonra da bu şehirden ayrıldılar. İstikamet İsveç’ti.

Katili ve kurbanı sessizce yol alıyorlardı. Uzun yol boyunca yaşayacaklarından bihaber, birisi kurtulmayı diğeri teslim etmeyi düşünüyordu. Ortak bir duygu ise ikisinin kalbine çoktan çöküvermişti.
Bu his ikisini de hiç memnun etmedi!

İskandinav coğrafyasının ve sert aralık soğuğunun buza kesen dokunuşu Kathy’nin kalın montundan tenine ulaşıyor ve dokunduğu yeri keskin bir bıçak yarası gibi deşiyordu sanki. Genç kız başına gelen felaketi kendi bedeninden almak ister gibi kollarıyla kendini sıkıca sardı ve tırnaklarını kalın montuna geçirip dışarıyı izlemeye başladı.

Kasabanın yerleşim alanını yavaş yavaş geçerlerken göz alabildiğine uzanan ölümcül bir beyazlık geniş düzlükleri kaplamıştı. Uzaklarda saka kuşları tembelce dallara tünemiş ve kafalarını tüylerinin arasına alıp korunmaya çalışıyorlardı. O kuşlar kadar güvende olmadığını bilen Kathy umutsuzca dışarıyı izlemeye devam etti. İnsan izinden uzakta bu yerde ölümüne doğru yol almak başkasını çığlık çığlığa ağlatabilirdi ama Kathy çoktan alışmış olduğu bu duruma üzülemiyordu bile.

Şuursuzca etrafı izlemekten sıkılıp bakışlarını aracın içine çevirdi. Ethan dışarıdaki buzdan daha soğuk bakışlarla, bir makine hissizliğinde aracı kullanıyordu. Onca saat hatta onca gün bu adamın soğuk tavrından nasıl bir eğlence çıkarabileceğinin hesabını yapıyordu Kathy. Ah ne mümkün! Bu adamdan bir eğlence beklemeyi bırak, öfkesine maruz kalmamak için kılını kıpırdatmadan oturması gerektiğini neyse ki biliyordu.

Bunun farkında olan Ethan da kızı arkaya oturtup risk almak ve gereksiz aksiyonla uğraşmak yerine hemen yanına ön koltuğa oturtmuştu. Araca bindikten kısa bir süre sonra da tehdidini savurmuştu.

"Sakın bir delilik yapma… Rachel'e gitmeden evvel kendini iki saat içinde soğuktan donarken bulursun" demişti.

"Rachel'e gitmektense soğuktan ölmeyi tercih ederim" demişti Kathy.

"Ben tercih etmem" diyerek Kathy'e kötü kötü bakmıştı genç adam. Elbette işin ucunda o kadar para varken bu aptal kızı kurda kuşa yem etmek ve cepleri boş kürkçü dükkanına dönmek istemiyordu.

Kathy aklından bu olaylı birkaç günü geçirirken yaşadığı en inanılmaz deneyimi hatırlamamak için sürekli başka şeyler kurmakla meşguldü. Ne yazık ki Katiliyle yaşadığı sıra dışı "şey"i unutması mümkün değildi. Adama gözlerini diktiğini fark etmeksizin derin düşüncelere daldı. Ansızın Ethan da bakışlarını kendisine çevirirken göz göze geldiler. Adamın dudağında hafif bir tebessüm geçtiğine yemin edebilirdi ama bunun, pek de sağlıklı olmayan aklının ona oynadığı bir oyun olduğunu düşünüp bu ayrıntı üzerinde durmadı. Zira sadece keskin yeşil gözlere odaklanmıştı o an.

İkisi de koyu saçlı ve yeşil gözlüydüler. Aralarındaki benzerliği ilk fark edense Ethan oldu. Garip bir şekilde kızın yüzünü incelerken bulmuştu kendisini. Taranmamış saçları ve bezgince bakan yeşil gözleriyle kızın pes ettiğini görmüştü. Oysa en bariz benzerliklerinden biri de buydu. İkisi de diğerini alt edemiyordu. İkisi de düşmanlıklarını had safhada yaşıyorlardı ve lanet olsun ikisi de aralarında geçen en mahrem şeyden en ufak bir pişmanlık duymuyordu.

Kathy en sonunda telaşla bakışlarını adamdan kaçırıp havada asılı duran o konuşulmayan şeyin utancını silmek adına boğazını temizledi ve konuştu: "Radyoyu açsan hiç olmazsa" dedi.

Ethan'dan herhangi bir karşılık görmeyi beklemiyordu ancak adamın radyoya uzanan elini görünce büyük bir şaşkınlık yaşadı. İsteğini yerine getirmesi gerçek bir jestti. Basit bir radyo açma işi olsa bile! Birkaç cızırtı ve belli belirsiz garip birkaç şarkıdan sonra nihayet sağlam bir frekans bulmuştu genç adam. Çalan şarkı ABBA grubundan "Take a chance on me" isimli parçaydı. İsveç'e giderken bu muhteşem İsveçli grubu duyan Kathy nihayet hafifçe gülümsedi. O an ne katilini düşündü ne de yaşadığı trajik olayları. Şarkının manidar sözlerine aldırmadan dışarıyı seyrederken mırıldandı:

"Eğer fikrini değiştirirsen

İlk sırada ben varım

Tatlım ben hala müsaidim

Şansını benimle dene…

Bana ihtiyacın olursa, bileyim, buralarda olacağım.

Gidecek bir yerin yoksa, eğer moralin bozuksa

Yapayalnızsan, güzel kuşlar uçup gittiğinde…

Şansını benimle dene…"

Müziğin tatlı ritmi ve sonrasında çalan Chris Isaak - Wicked Game şarkıyla hafifçe gözlerini kapattı genç kız. Ardından genişçe esneyip başını cama dayadı ve titrek camın rahatsız eden sarsıntısına aldırmayarak uykuya geçti.

Kathy'nin mırıltısını duyan Ethan müdahale etmeden kızı dinlemişti. Bu kızın varlığına alışmış mıydı yoksa eskisi kadar rahatsız değil miydi bu görevden bilemedi. Her ne sebeple ise kızın isteklerine boyun eğdiği için bir kızgınlık hissetmiyordu. Şimdi de aracın hızını düşürüp sakince devam etti yola. Kathy'nin camda tıkırtıya neden olan başı aracın hızının azalmasıyla daha az ses çıkarmaya başladı. Tabi ki Bunu kızın rahatı için değil Rachel'e hastalıklı, yorgun ve tükenmiş bir esir götürmek istemediği için yapıyordu!

Kathy ise tamamen nankörlük yaparak başını camdan ayırdı ve Ethan'ın tarafına döndü. Şimdi geniş araçta yüzü mükemmel bir açıyla adamın yüzüne dönmüştü. Onun gerçekten uyuduğunu düşünen Ethan ara ara kızı seyretmekten çekinmedi. Güzel bir yüzü olduğunu zaten kabul etmişti ama bir yandan da onun dediklerini düşünüyordu. Gerçekten Rachel'in açıkladığı miras sahte olabilir miydi? Babası o kadına hiçbir şey bırakmayarak tüm varlığını kızına devretmiş olabilir miydi? Buna nedense inanası gelmiyordu genç adamın. İşine garantiye alıp Rachel'e gitme fikri şu an için daha gerçekçiydi.

Bu düşünceler içinde aracı kullanırken Kathy'nin başı da, bedeni de gittikçe kayıyordu koltuktan. O kadar derin sızmıştı ki arabadan düşse bile fark etmeyecek gibiydi. Arabadan değil ama koltuktan hızla Ethan'ın kucağına doğru düşüşe geçmişti ki Genç adam direksiyonu bırakıp aniden atılarak kızın bedenini tuttu. Bu sırada araç yolda çıkıp bir kar birikintisine saplandı. Çarpmanın etkisiyle ikisi de öne doğru savrulurken Ethan'ın elleri kızın omuzlarında, Kathy'nin başı da adamın göğsündeydi.

Gözlerini açan genç kız kendini adamın sıcak, erkeksi kokusunu solurken bulup şokun etkisiyle bir süre kalakaldı. Ethan da nefesini düzenlerken kızın başını çenesini dibinde bulunca gözlerini kapattı. Kızmak bile aklına gelen ilk şey değildi. Daha önce tenini hissettiği bu kızı bu kadar yakınında bulduğu için yeni bir arzu dalgası bacaklarından kasıklarına ulaşırken Kathy'i hızla kendinden ayırdı. Kızın bedeni aracın ön kısmına sabitlendiğinden genç adam onu pek de uzaklaştırmış sayılmazdı bu durumda. Nihayet kendine gelince de tüm öfkesini gözlerine yüklemekte gecikmedi.

"Seni aptal ne yaptığını sanıyorsun?" diye bağırdığı kızın cevabına aldırmadan araçtan çıktı.

Ön tekerlekler bir metrelik kar yığınına saplanmıştı. Genç adam sinirle ayağını aracın kapısına

geçirdi ve genç kıza kızgın gözlerle bakarken Kathy ne yaptığını düşünmeye başladı. Lanet olsun birazcık daldı diye aracı karlara saplamış olamazdı ya!

Adama aracın camından el kol hareketi yapıp yüzünü asarken Ethan bir süre sonra kızın kapısını açtı ve kolundan çekip araçtan çıkardı.

Zavallı kız adamın kolunda yalpalarken Ethan Kathy'yi aracın ön tekerleklerinin yanına getirdi ve "İt şimdi" diyerek bağırdı.

Kathy alay dolu bir gülme sesi çıkarıp hemen ardından sinirle kollarını göğsünde birleştirip aynı sinirle cevap verdi: "Tanrı aşkına sen nereden geldin. Şuradaki dağlardan falan mı indin? Sen dururken ben mi iteceğim yani. Hem de bizi bu hale getiren senken"

Biz mi? Ah ne çabuk bir ortaklık kurmuşlardı. Genç kız dediğine aniden pişman olurken Ethan sakin ve kontrollü bir sesle yanıtladı genç kızı: "Senin yüzünden kara gömüldük ve lanet arabayı itmen gerek. Ben geri geri götürmeye çalışacağım" dedi.

Ardından kızın kaçma girişimine aldırmaksızın araca kuruldu ve arabayı çalıştırdı. Eliyle Kathy'e harekete geçmesini tembihlerken genç kız pes edip kar yığınına gömülmeye aldırmadan tüm gücüyle aracın önünden itmeye başladı.

Tekerlekler boşa dönüp dururken savurduğu karlar Kathy'nin üstüne serpiliyordu. Kahretsin henüz ısınamamıştı bile. Şimdi de bütün vücudu karlara bulanmıştı ve yüzü dahil hiçbir yerinde en ufak bir his yoktu. Ethan da tüm gücüyle aracı kardan çıkaramayınca sinirle yeniden çıktı dışarıya. Kathy'nin değil aracı itmeyi, araca dokunmadığını bile düşünüyordu. Lanet kız arabaya böyle kibar davranarak ne yapmaya çalışıyordu? Onu güzel sözlerle geriye götüreceğini sanması tam da bu kıza göre bir hareketti. Neden şaşırmıştı ki?

Kathy'nin titreyen bedenine bakıp elleriyle saçını geriye savururken "Sen ön tarafa geçip arabayı çalıştır" dedi. Daha önce bunu teklif etmemesinin sebebi kızın aracı çıkardıktan sonra kaçmaya teşebbüs edebileceğiydi ama artık bu fikri bile geriye atmıştı. Başka çaresi yoktu çünkü.

Kathy tir tir titrerken araca geçti ve nefesiyle ellerini ısıtıp direksiyonu kavradı. Doğrusu aklına kaçmak bile gelmemişti ve araç bir santim geriye gidince heyecanla bağırdı: "Oluyor, biraz daha, haydi" diyerek boyun damarları şişen adama baktı.

Ethan gücünü sonuna kadar kullanırken kasları adeta kollarını delip geçecek kadar belirginleşmişti. Sinirle çatılmış kaşları ve sıktığı dişleri profiline mükemmel uyarken geniş gövdesiyle aracı itmeyi sürdürdü. En sonunda araba karların esaretinden kurtulup düzlüğe varınca Kathy keyifle gülümsedi ve hemen yan koltuğa geçip adamı bekledi. Çok sonradan neden kaçıp gitmediğini, ya da gidemediğini düşünecekti ama şimdi değil. Zaferini kutlamalıydı. Bu adama kendisi olmazsa ne hale geleceğini göstermeliydi.

"Sayemde soğuktan donmaktan kurtuldun" diyerek alay edercesine Ethan'a baktı.

"Sayende hiç yoktan ikimiz de ölüyorduk seni aptal" diyen adam kıza aynı alaycılıkla bakarken Kathy soğuktan dişlerinin birbirine çarpmasına engel olamayacağını anlayınca susmayı tercih etti.

“bir daha böyle salakça bir şey yapma” diyerek sözlerini noktaladı bu sırada Ethan.

“Ne yaptığımı bir bilsem” diyen genç kız adama bakmadan gözünü yola dikti. Sorusunun cevabını kendisi gibi Ethan da merak ediyordu. Onu düşmekten kurtaran kendisiydi ve Kathy sırf uyuduğu için suçlu olamazdı ya! Ah hayır! Tüm bu felaketlerin sorumlusu ondan başka kimse değildi.

Yol boyunca da aralarında başka diyalog geçmedi. Küçük bir kasabadan geçerlerken 3 saat kadar yol aşmışlardı. Hava ise daha çok kararmış ve loş ışıklar yerini güçlü şehir neonlarına bırakmıştı. Sarı ışıklar da evlerin penceresinden beyaz karların üzerine yansıyıp onları adeta korlara dönüştürmüştü. Kathy bu manzarayı izlerken kasaba meydanına vardılar. Birkaç gün sonra gelecek olan Noel’in heyecanı karanlık şehri rengarenk başka ışıklarla donatmış, akşamın ürperten karanlığı kasaba meydanının ışıl ışıl parlamasıyla tatlı bir görünüme kavuşmuştu.

Meydanı geçip başka bir yöne saptı Ethan. Neyse ki tenha sokaklar tam da bu ikiliye göreydi. Gece konaklamayı düşünmediği için sadece bir şeyler yemek için uygun bir yer aradı genç adam. En sonunda loş bir restoranının önüne aracını çekip beresini gözlerine kadar indirdi. Lanet televizyonların olduğu her yerde aranan biri olduğu açıkça ortaya çıkabilirdi. Bu riski göze alamayacağını anladı. Aynı şey Kathy için de geçerliydi ve genç kız da araçtan çıkarken yeni bir olaya giremeyeceği için usulca adamın gideceği yönü bekledi.

Ethan ise ansızın, bekleyen kıza yaklaştı ve kızın saçlarını geriye savurup beresini de olabildiğince indirdi. Kathy’nin çatık ve şaşkın kaşlarına kadar indirdiği bereden sonra kızın gözlerine baktı. Bakışları yeniden sabitlenmişken ilk kaçıran Kathy oldu.

“Burada beni kimsenin tanıdığını sanmıyorum” diyen genç kızın elini tutup restorana doğru sürükledi.

Sevgili, dahası karı koca gibi görünmeye devam edeceklerini anlayan genç kız sesini çıkarmadı ve içinden gelen ve sorgulamadığı bir hisle adamın elini tuttu. Ethan bu temasla şaşırıp kalmıştı. El ele tutuşmaları pekala tek taraflı da olabilirdi ancak genç kız planlarına sadık olarak adama karşılık vermişti. Belki de artık o da bu koşturmacadan yorulmuştu ve pes etmişti. Genç adam kızın bu hareketinden memnun olarak restorandan girip yaptı.

Televizyon vardı ancak açık değildi. Şöminenin başında bir adam ve bir kadın oturuyordu. Aynı şekilde köşede sohbet eden yine yaşlıca bir çiftten başkası yoktu içeride.

Genç çifti gören kadın telaşla ayağa fırladı ve abartılı bir heyecanla onları içeriye buyur etti. Norveç Devletinin bile unuttuğu bu izbe ve ücra kasabada bu yabancı çifti görmek herkese sürpriz olmuştu. Nitekim yaşlı kadın da genç kızı inceleyip memnuniyetle sordu.

“Buralardan değilsiniz sanırım. Buyrun buyrun” diyerek topu topu beş masadan oluşan küçük alanın ortasındaki masaya aldı.

“Eşim ve ben kısa bir tura çıkmıştık” diyerek yanıtladı Ethan onu. Genç kıza tehditkar bir bakışla bakmasına gerek bile yoktu. Zira Kathy çoktan şöminenin başına geçmiş ve ilkel kabileler gibi ateşe adeta kutsallık yükleyerek büyük bir minnetle ellerini ateşe dayamıştı.

“Bu mevsimde pek turist olmaz buralarda” diyen kadın tuhaflığı dile getirmeye çalışsa da bir

süre sonra sustu ve siparişleri sordu. Kathy kızarmış tavuk isterken Ethan koca bir dilim rosto sipariş etti. İçki olarak da geleneksel Norveç içkisi aquavit getirildi.

Yarım saat kadar sonra sıcağın ve doymuş karnın rehavetiyle gözleri yeniden kapanan Kathy tuvalet ihtiyacı için ayağa kalktı. Hafif çakırkeyif olmuştu. Doğrusu Norveç içkisi çok ağır değildi ama o kadar çok içince başı da hafif dumanlanmıştı. Ethan ise genç kızı kıpırtısız izlerken kızaran yanakları ve terlemiş saç dipleriyle göz zevkini doruğa çıkardı. Tabi daha fazlası için de vücudunda bazı değişiklikler olsa bile bu kıza bir daha dokunmayacağına inancı tamdı! Başına bela Kathy Adams denen bu kızı üvey annesine teslim etmekten başka bir şeye odaklanmayı kendine yasakladı.

Genç kız Kadına lavabonun yerini sorup oraya yöneldi. Aklından ne kaçmak geçiyordu ne de birilerinden yardım istemek. Doğrusu bunu düşünecek kadar ayık bile değildi. Ancak tam lavaboya giriyordu ki Ethan kızın kolundan sertçe tuttu.

“Kathy!” dedi sadece. Sesindeki tını bile genç kızı heyecanlandırdı nedense. Ona ismiyle hitap etmesi karşısında dudağının kenarından bir gülücük geçti.

“Ethan” diye yanıtladı onu genç kız ve düşmemek için adamın sert göğsüne serbest olan diğer elini dayadı.

“Sakın kaçmaya çalışma… Biliyorsun… “ demişti ki, genç kız Ethan’ın sözünü kesti.

“Herkesi öldürürsün” diyerek devam etti Kathy.

“Aferin” dedi Ethan ve kıza gülümserken onu lavaboya kadar götürdü. İçeri girmeden kapıda beklerken genç kız ona bakıp utanç dolu bir sesle konuştu:“İşim uzun sürer”

Ethan bezgince başını sallayıp erkekler kabinine geçti. Pisuara yönelmişken kulağı da diğer taraftaydı. Kathy’nin çıkışını kaçırmak istemiyordu. Bu sırada gözleriyle de etrafı taradı ve daracık tuvalet penceresini görüp tekrar işine koyuldu. Kathy’nin bu delikten kaçışı imkansızdı!

Oysa çok yanılıyordu. Kathy’nin girdiği kabin daha bir yıl öncesine kadar mutfağın bir kısmı olarak kullanılıyordu. Dolayısıyla penceresi hayli büyüktü ancak Ethan bunu görmemişti. Doğrusu Kathy de görmedi. Ta ki yüzünü yıkayıp kendine gelene kadar.

Soğuk su tüm hücrelerini uyarıp genç kızın tenini adeta titretirken ıslak elleriyle saçlarını geriye doğru götürdü. Bu sırada aklında Ethan’ın az önceki dokunuşu vardı. Saçlarını usulca tutup beline doğru götürmüş ve sıcak elleri yüzüne değerken bereyi aşağıya çekmişti. Aklı Ethan’da, Bakışları saçlarında dolanırken nihayet pencereyi gördü. Normal boyutta bir pencereydi ve korkuluğu yoktu. Genç kız birkaç saniye düşündü. Kaçmalı mıydı? Lanet olsun elbette kaçacaktı!

Ethan’ı aklından silmeye çalışıp pencereye yöneldi ve yavaşça açtı. Giriş katında olmak işini o kadar kolaylaştırmıştı ki buna kendi bile şaşırdı.

Bacağını uzatıp karları hissederken keyifle gülümsedi. Diğerini de atıp kendini karanlık sokağa bıraktı.

Ethan da işini bitirip kızı kabin dışında beklerken ayaklarına dolanan soğuk havayı önce önemsemedi ancak bir süre sonra tüm koridordu saran buz gibi havadan şüphelenip hızla içeriye dalınca kocaman pencerenin açık olduğunu görüp sinirle dişlerini sıktı ve kızın ardından aynı yerden çıktı. Bu aptal kız bu sefer kolayca kurtulamayacaktı elinden!

Kathy nefes nefese koşup labirent gibi daracık sokaklara girdi. Evlerin hepsi kapalı ve taş duvarlar ürküten türdendi. Genç kız biraz daha koştuktan sonra ileride 3 tane karaltı gördü.

Hızla oraya doğru koşarken ellerinde metalden büyük kupalar olan 3 adamı seçebilmişti. Adamlar telaşla koşan kızı görünce büyük bir şaşkınlık yaşadılar. Ardından sesli bir şekilde gülüştüler. Peltek dilleri ve sendeleyen adımlarıyla genç kız onların sarhoş olduğunu anladı ama kime ne! Kurtuluşu bu berduşlardan olacaksa bile aldırmayacaktı.

"Ben, beni, ta-takip ediyor o adam, bir bir katil" diyerek nefes nefese zorlukla konuşan genç kıza yaklaşan üç adam kızı baştan ayağa süzdüler.

"Thomas bu piliç de kim? Bizim yağlı ineklere benzemiyor" diyen bir tanesi arkadaşına dirseğini geçirirken diğerleri gürültülü kahkahalar savurdular.

"Benim karım olmadığını iyi biliyorum dostum. Şimdi evi sallandırarak horlamakla meşgul o" diyen adam hızla atılıp kızın kolunu kavradı.

Diğer bir adam da Kathy'nin diğer kolunu tutarken genç kızı hızla duvara yapıştırdılar. Kathy korkudan ölürcesine bağırmak isterken bir el de ağzına tıkandı. Ardından sayısını bile fark edemediği eller, boynuna, daha aşağılara, göğüslerine indi ve hoyratça okşamaya başladı. Delice çırpınıp adamların ellerinden kurtulmaya çalışan Kathy'nin hiçbir çabası işe yaramadı. Bu lanet yerde tecavüze uğrama korkusu kalbinde dehşetli bir sancıya neden olmuştu.

Genç kız acı iniltilerle bacaklarını sıkı sıkıya birbirine kenetledi ama devasa bir adam tek hamlede kızın bacaklarını aralayıp arasına girdi.

Kathy vücuduna değen adamın tüm çıkıntılarını narin teninde hissederken gözlerinden sicim gibi yaşlar boşalıyordu.

İtiraz cümleleri, karşı koyma ifadeleri kapanan ağzından dışarıya çıkamazken vücudu sert okşayışlarla acımaya başlamıştı. Güçlü ve sert eller göbeğinde oyalanıp kazağının altından içeriye girmeye çalışıyordu. Genç kız Gözlerini kapatıp hıçkırıklarını içine attığı sırada üzerine abanan ağırlık bir anda hafifledi.

Ardından ellerinden duvara tutturulan eller de geri çekildi ve bedeni yere doğru düşüşe geçti. Başını kaldırdığı an ise kulağına dolan tok seslerin sebebini anladı.

Ethan üç adamı adeta öldüresiye döverken Kathy şoke olmuş halde onları izliyordu. Az önce kızın bacak arasında olan adam sert bir şekilde temizlenmiş zemine yapışırken diğerleri Ethan'dan kurtulamayacaklarını anlayıp kaçmaya koyuldular.

Ethan yüzüstü yere uzanmış adamın kolunu kavrayıp sırtına doğru hızla götürdü. Yaralı adam acıdan böğürme sesi çıkarırken Ethan kulağına yaklaşıp fısıldadı:

"Kafanı kaldırıma gömmeden defol buradan" diyerek tuttuğu kolu kırıp adamı acıyla yeniden

inletti. İri kıyım adam zorlukla yerden kalkıp kan tükürürken kırık kolunu diğer eliyle tutarak koşmaya başladı.

Ethan gözlerini adama dikip, eliyle dudağını sildi. Ardından sinirle Kathy'e döndü. Genç kız duvarın dibine çökmüş dizlerini karnına çekmiş ve kollarıyla bacaklarını sarmıştı. O kadar perişan görünüyordu ki Ethan kızmak için birkaç cümle kuracakken bilinçsizce kızın yanına çömeldi.

Çatılmış kaşlarıyla kızın omuzlarını tutup sarsmak için harekete geçmişti ki Kathy aniden atıldı ve adamın boynuna sarılıp hıçkırıklarla ağlamaya başladı.

Bedeni az önceki hoyratça okşamaların hala etkisindeydi ve acıdan kıvranıyordu. Ancak kurtulmuş olması tüm incinmişliklerini silip götürmüş ve o an adamın sıcak göğsüne kapanmaktan başkasını düşünememişti.

Ethan da şoke olmuş halde kızın kendisine sarılışını izledi. Ne tek bir kelime edebiliyor, ne de karşı çıkıp o elleri çözebiliyordu. İçinden geçen his, Kathy'e sıkıca sarılıp o narin bedenini kendine hapsetmekti ama yapamadı.

Bir süre sonra genç kız kendini adamdan çekip yüzüne baktı. Ethan'ın dudağının kenarında birikmiş birkaç damla kanı baş parmağıyla sildi ve gözlerini; onun yani katilinin aynı zamandan kurtarıcısının gözlerine sabitlerken sessizce gülümsedi.

Ethan kızın sarılışıyla ne yapacağınız bilemez haldeydi. Asla ne yapacağını bilmeyen bir adam olmamıştı. Her zaman bir sonraki adımının ne olduğunu bilirdi. Şimdi ise bilmiyordu ve kızın hafif gülümseyen yüzüne bakıp buz gibi zemine bile aldırmadan ona dalmıştı. Kathy'nin parmağını dudağının kenarında hissettiği an ise aklındaki her şey uçmuştu. Bu kız kendisine, katiline karşı nasıl bu kadar aldırmaz olabiliyordu. Aynı zamanda korkusuz.!

Aklını toplayıp kızın ellerini sertçe çözdü. Kathy ondan uzaklaştığı için hayal kırıklığına uğramış gibi kaşlarını çatmıştı. Karanlık sokağın taş duvarına değen sırtını çekip kalkmak isterken duyduğu acıyla küçük bir inilti çıkardı. Elini Ethan'a uzatıp yardım beklerken adam kıza arkasını döndü ve sinirle bir o yana bir bu yana giderken Kathy sonunda pes etti. Buz gibi duvara ellerini dayadı ve nihayet ayağa kalkabildiğinde Ethan öfkeyle genç kıza döndü…

"Demek kaçmaya kalkarsın ha?" diyerek kıza ansızın yaklaşınca Kathy istemsizce kendini duvara dayadı. Bakışlarında artık korku vardı. Ethan bunu gördü. Lanet kıza unutamayacağı bir ceza vermeliydi. Az önceki şaşkınlığının yerini bir öfke denizi almıştı ve bu kızı o denizde boğmak istiyordu. Hışımla elini kızın yakasına geçirip siyah kazağı kızın nefesini kesecek şekilde büküp sıkınca Kathy elleriyle adamın omuzlarına vurmaya başladı. Tükenmiş gücüyle ellerini sadece biraz kaldırabiliyordu. Sonunda onu bile yapamayınca kolları iki yanına düştü ve öylece kalakaldı.

"Seni uyarmıştım" diyerek kızın ağzına doğru sessizce fısıldayan adama gözlerinden yaşlar boşanarak baktı Kathy.

"Bu-bulduğum her fırsatta kaçacağım" diyen kız soluksuz kaldığı için cümlesini tamamlayamadan öksürmeye başlayınca Ethan onu sertçe savurdu. Kathy hemen arkasını dönüp iki elini duvara dayayarak gırtlağını yırtarcasına öksürürken canının acısını bile unuttu.

Adam bir süre sonra kızın kolundan tuttuğu gibi peşi sıra sürüklerken Kathy'nin az önce adamlardan gördüğü darpla dizlerinde yoğun bir acı, sırtında ve omuzlarında ince bir sızı vardı. Parmakları da soğuktan uyuştuğu için sürüklenen bir ölüden farkı yoktu. Zaten bir süre sonra adımları dengesizleşmeye, ayakları birbirine dolanmaya başladı. Çok geçmeden de adam tuttuğu kolun kayıp gittiğini anladığı an hızla uzanıp kızı bayılmadan yakaladı.

Simsiyah uzun saçlar yere doğru uzarken ölü gibi hissizleşmiş kol aşağı sarkmıştı. Ethan kızın yarı kapalı gözlerine bakarken elleri kızın sırtını hissediyordu. Tanrım! O kadar çelimsizdi ki kalın monta rağmen kızın göğüs altındaki kemikleri eline geliyordu. Genç adam içinden hızla geçen merhamet karışımı sıcak bir duyguyu hissedip bu histen de rahatsız olarak dişlerini sıktı. Kendini kıza bakmaktan alamadığı için de biraz bile ağırlığı olmayan kızı daha sert tutup adımlarını hızlandırdı. Kathy'nin başı kendi göğsünde adamın elleri Kathy'nin bedenindeyken yeniden o küçük restoran girdi.

"Kalacağımız bir yer lazım" diyen adama restoranın sahibi kadın hemen atıldı ve "üst katta bir tane boş odamız var" derken eliyle de yolu gösterdi. Kadın önde Ethan arkada odaya girdiler. Yaşlı kadın ışığa dokunup adamın görüşünü açarken genç adam da Kathy'i geniş ve yumuşak yatağa yatırdı.

"Hanımefendi iyi mi? Kasabanın doktorunu çağırayım hemen" diye atılan kadına Ethan "Hayır hayır, sadece yorgun düştü. Günlerdir yollardayız" diyerek engel oldu. Bir de doktor, ardından meraklı kasabalılar nihayetinde polisle uğraşacak değildi.

Kadın ikna olup çıkmadan evvel de konuştu: "Hemen kaloriferleri açıyorum" diyerek ışığın yanındaki bir düğmeyi çevirip adama gülümsedi ve bir süre sonra odadan çıktı.

Krem renginin hakim olduğu sımsıcak bir odaydı. İki turuncu koltuk karşılıkla konulmuş ortalarındaki alçak bir sehpanın üstüne de zarif bir vazo yerleştirilmişti. Vazonun içindeki tozlanmış plastik çiçeklerden odanın uzun zamandır kullanılmadığını anlamıştı Ethan. Havalandırmak için camı açmak istedi ancak ardından Kızın üşüyebileceğini anlayıp onu kalın yorganın altına almak istedi. Kızın montunu çıkarmak için onu kendi göğsüne dayadı ve kollarından usulca geçirdiği kıyafeti kendine de işkence ede ede nihayet çıkardı. Kathy'nin gözleri hala büsbütün kapalı değildi ve adamın eli bilinçsizce o gözlere gitti.

Baş parmağını bir tüy gibi kızın göz kapaklarına değdirip gözlerini kapattı. Sanki Kathy uyanıktı ve öylece kendisini izliyordu. Buna tahammülü yoktu. Kızın kendisini seyretmesini hem utanma hem bir yakalanma korkusuyla karşıladığını anladığında sinirle kaşlarını çattı. Bu kızdan resmen çekiniyordu. Ona karşı bir zaafı olduğunu görüp onunla eğleneceğini sandığı için kızın yarı açık gözlerini kapatmıştı. Bu düşüncelerle Bir eliyle kızın sırtını tutarken diğer eliyle göz kapaklarını indirmişti ve şimdi o eli çekemiyordu.

Ethan'ın Baş parmağı hala Kathy'nin gözlerindeyken o iri ve güçlü elin kalan kısmı saçlarını usul usul okşadı. Kulaklarına doğru giden eli dokunduğu yeri hafifçe okşarken baş parmağı şakaklarını ovaladı. Ardından yanaklarını ve elmacık kemiklerini zevkle turladı. O öldürücü noktaya; dudaklara uzandığında ise Kathy adeta durumun farkındaymış gibi minicik bir iniltiyle adama daha çok sokuldu.

Ethan kızdan kendini ayırmadan baş parmağını dudak hatları boyunca götürdü ve Kathy'nin nefesini parmak uçlarında duyunca kendi kasıklarında ansızın bir sıcaklık hissetti. O dudakları

öpmek için inanılmaz bir arzu duyduğu an bakışlarını yoğun bir bal deresi gibi gördüğü kızın ağzına sabitledi ve yavaşça eğildi. Lanet olsun! Sonunu düşünmeden onu öpecekti. Eğildi, eğildi, eğildi ve Kathy ansızın gözlerini açınca kızı adeta fırlatır gibi yatağa bıraktı.

"Ahhh" diye inleyen kız yastık yerine kafasını yatağın tahtasına çarpınca acıyla yüzünü buruşturdu. Babasının cüzdanından para çalıp suçüstü yakalanan bir çocuğun haline bürünen Ethan kendini odanın diğer köşesine ne zaman attığını fark etmeyerek kıza bakıp "Sakın bir daha horlama" diye gürledi.

"Ho-horlamak mı?" diyen kız bir yandan başını sıvazlarken bir yandan acı içinde soluyordu.

"Ağzının içine bir havlu tıkayacaktım" diyen adam az önceki yakınlaşmasını böyle aptalca bir bahaneyle örtmek istedi. Neticede Kathy durumu idrak etmeye çalışırken az önceki yakınlığın bir öpüşme için olduğu elbette anlamayacaktı bu açıklamadan sonra.

Kathy yatakta doğrulup oturunca "Burası da neresi?" diye sordu. Dahası montu yoktu üstünde ve niye bu huzurlu odada bulunduğunu anlamadı. Hem de Ethan gibi bir adamla.

"Bu gece burada kalacağız, restoranın üstü" dedi adam ve cama gidip uzun süre açılmamaktan dolayı soğuğu iyice çekmiş pencereyi tüm gücünü kullanarak açtı. Aynı anda buz gibi bir hava hain bir düşman gibi içeriye sızınca Kathy hızla yorganın altına kaydı.

"Burada sadece bir yatak var" diyen kıza alayla baktı Ethan…

"İki tane de koltuk var" dedi ardından genç adam.

"Benim için sorun değil. İstediğin yerde uyuyabilirsin" diyen Kathy yorgana daha sıkı sarılırken Ethan tem hamlede o yorganı çekti ve kızı tamamen savunmasız bırakıp "İstediğim yer bu yatak" dedi.

Kathy adama büyük bir şaşkınlıkla bakarken "Burada ben varım" diye bağırdı. Neticede yatak ilk kapanındı değil mi? Eh şu an yatakta kendisi olduğuna göre bu yatak onun daimi istirahatgahı olmalıydı.

"Şuraya daha iyi yakışacağından eminim" diyen adam turuncu koltuklardan birini gösterince Kathy sinirle gülmeye başladı.

"Şaka yapıyor olmalısın" diyen genç kıza Ethan sinirle bakarken: "Şaka yaptığımı hiç gördün mü?" diye sordu.

Lanet olsun! Elbette görmemişti. Genç kız birkaç itiraz cümlesi için ağzını açmıştı ki Ethan kızın kolunu yakalayıp onu yataktan itti. Hiç uyanmasaydı bu gece o yatakta uyuyabilecekti Kathy ancak uyanıp, bir de Ethan'ı suçüstü yakalayıp bu gece yaptıklarını hatırlatınca genç adamın öfkesini yine maksimum düzeye çekmişti. Kız ayakta sinirle dikilip kollarıyla kendini sıvazlarken en sonundaki pes edip yerdeki yorganı alıp kendine sardı. Ardından pencereye doğru yürüdü ve kapatmadan önce odanın yüksekliğine baktı. Kaçamayacağı kadar yüksekti. Artık kaçmak istediğinden ise emin değildi. Neticede bu zahmete değmiyordu. Ethan Amerikan ordularının uydu sistemlerine sahipmiş gibi nereye giderse buluyordu kendisini!

Hem Daha birkaç saat önce yaşadığı ağır olayın etkisi hala üstündeydi. O devasa eller

vücudunda geziyor gibi hissediyordu ve bu his o kadar rahatsız ediciydi ki Kathy sarındığı yorgana daha çok sokulup koltuğa oturdu.

Ethan da kızdan boşalan yatağa geçip ellerini başının altında birleştirip tavanı izlemeye koyuldu.

"Gece uyanırsan kafama bir şeyler indirmeye çalışma sakın." Dedi ardından genç adam.

"İyi fikir" diyen kız yorganla beraber koltuğa oturamayınca diğer koltuğu zorlukla çekip ikisini birleştirdi. Ardından atlayıp koltuklara oturdu ve yorganı üstüne çekerken iki büklüm halde gözlerini kapattı. Katilinin sesi kulaklarına dolunca da dehşetle yeniden gözlerini açtı.

"Uykum çok hafiftir ve böyle bir şey yaparsan daha kolunu kaldırmışken seni pencereye fırlatmış olurum" demişti Ethan.

Kathy hiçbir şey demeden dudak büzdü. Pozisyonun rahatsızlığı yüzünden durmadan dönerken koltukların açısı da değişiyor ve altından kayıp duruyorlardı. Kolunu kaldırıp bacağını aşağı sarkıtmayı deneyince baldırındaki bir acıyla inledi. Pislik adamlardan birinin kalçalarını sıktıktan sonra o geniş elleriyle çimdiklediği yerdi burası. Bu berbat olayı zihninde yeniden kurarken "teşekkür ederim" diye fısıldadı.

"Duymadım" diyen adam gözlerini tavandan ayırmadan konuşmuştu.

"Teşekkür ederim işte beni kurtardığın için" demişti ki Ethan açıkça eğlenerek "Seni ne yaptığım için?" diye sordu.

"Lanet olsun! Beni katil olan senden kaçarken tecavüzlerin elinden kurtardığın için teşekkür ederim. Yine başa dönmüş olsam da ne yazık ki seninle bir odaya tıkılı kalmayı tecavüz edilmeye tercih etmek zorundayım" dedi.

"Beni kahraman olarak görme Kathy. Unutma Sadece yerine ulaştırmam gereken bir paketsin" diyen Ethan kızın olduğu tarafa dönüp karanlık odayı seyretmeye başladı.

"Sen de arada sırada benim bir insan olduğumu unutma. Ben nefes alıyorum. Sahiden bak" diyerek karşılık veren Kathy ise abartılı bir şekilde nefesini dışarı verip içine çekti. Genç adama bir eşya olmadığını ve oradan oraya savrulmanın kendisine verdiği zararları anlatmaya çalışmıştı. Ethan elbette anlamıştı hatta kız cümlesini bitirip onun hızlı nefeslerini duyunca da hafifçe gülümsemişti. Nefes alan ha? Tanrım adam bunu en ince detayına kadar kontrol etmişti zaten. Az önce kızın nefesini elinin içinde, teninde duyumsamış ve o an derinden uyarılmıştı. Hala da bunun etkisindeyken kıza kötü davranarak bir çeşit savunma ve yadsıma mekanizması geliştirmişti.

Şimdi tam karşısında sürekli kıpırdanan kıza bakarken karanlıkta onun detaylarını seçemiyordu ama yorganın altındaki kalçasının çıkıntısını, yere sarkmış bacağını net görüyordu. Ayrıca oflama sesleri de kulağına dolarken artık iyiden iyiye büyük bir arzu yumağının içine düşmüştü. Bu kızı gören adamların ona sahip olma dürtülerini anlıyordu elbette. Hele kendisi günlerdir bu genç ve güzel kızla yolculuk yapan biri olarak ne kadar zorlu bir sınavdan geçtiğini biliyordu. Üstelik daha önce ona sahip olmuştu ve şimdi tek hatırladığı kızın ne kadar acı çektiğiydi. Oysa yavaş yavaş ve zevk verip alarak ona sahip olmanın vereceği o tatlı hayali düşününce tüm hücreleri müthiş bir sızıyla adamın kontrolünü

kaybettirdi.

Lanet olsun! Şimdi yattığı geniş yatakta oflayıp puflayarak dönme sırası Ethan'daydı!

Ne mümkün! Bir gram uyku uyuyamayan adam gece boyunca huzursuzca kıpırdanıp en sonunda yataktan çıktı. Odayı turlarken Kathy'e bakmamak için büyük bir çaba sarf ediyordu. Arzusu geceyle beraber daha çok kararmış ve aklıyla kalbini esir almıştı. Ancak Kathy'i görünce bu hissin yerini büyük bir vicdan azabı aldı. Genç kızın başı dar koltuktan kayıp boşluğa düşmüştü. Muhtemelen sabah uyanınca derin bir acıya eşlik eden boynu tutulmuş olacaktı. Dizlerini de toplayarak iki küçük koltuğun arasında minnacık kalmıştı.

Madem kendisi uyuyamıyordu kızı yatağa pekala yatırabilirdi. Eliyle kızı dürterek uyandırmayı denedi. Kathy annesi tarafından okula gitmek için zorla uyandırılan minik öğrenciler gibi itiraz mırıltıları çıkarırken Adam bu sefer daha sert dürtünce kız neredeyse sandalyeden aşağı düşünüyordu. Korkuyla atılan kız gözlerini açıp doğrulmaya çalışırken aynı anda eliyle boynunu tuttu ve acı içinde kaşlarını çattı.

"Neler oluyor?" diye soran kıza Ethan eliyle yatağı gösterdi

"Şuraya geç" deyince de Kathy şok içinde ona baktı.

Adamın sesinde yerini vermiş ve kıza üzülmüş bir tınıdan ziyade emir kipi olunca Kathy korkuyla sıçrayıp: "bu da ne demek? Se-sen bana ne yapacaksın orda ?" diye gürledi.

Ethan kıza alayla baktı ama karanlıkta bu alayı seçmek imkansız olduğu için soğuk sesiyle konuşmaya devam etti: "Şu kronik tecavüz mağduru rolünden çık artık" diyen adama Kathy şaşkınlık ve uykusuzluğun getirdiği şekilde aptal aptal bakıyordu.

"Bu da ne demek" derken adamın cümlesini anlamaya çalışmakla meşguldü ancak altyazısı gecikmedi: "Sana tecavüz falan etmeyeceğim" dedi genç adam.

"Sanki daha önce yapmadığın şey" diye karşılık verdi Kathy ama Ethan'ın cevabıyla kıpkırmızı kesildi…

"Bana o ahlaksız teklifi yapan sendin" demişti genç adam alaycı bir sesle.

Kathy tam bir şeyler demek için atılıyordu ki sustu. Adam doğru demişti. Ama altta da kalamazdı ya…

"O, benim planımdı" diye mahcup bir şekilde fısıldarken Ethan'ın alay dolu kahkahasını en sonunda duydu. Onu ilk kez gülerken görüyordu. Sesindeki o donduran tonun yerini odayı dolduran çekici bir ses kaplamıştı. Kathy içten içe ürperdi. Tanrım! Adamın gülüşü muhteşemdi.

Genç kız yine de daha fazla uzatıp şansını zorlamayı riske etmeyerek yorganını üzerine geçirip usulca yatağa geçti.

"Sen uyumayacak mısın?" diye sorduğu sırada Ethan pencere kenarına geçmişti.

"Kafama bir şey yemek istemiyorum" dedi arsızca.

“Kafana bir şey vurmayacağım” diyen kız adamın endişesini gerçek sanıp ciddiyetle cevap vermişti.

“Uyu Kathy, lütfen..” diyerek bezgince konuştu Ethan.

“Bir şey daha var.. Sen nerelisin? Yani İngiltere’nin neresindensin.. Londra’lı değilsin, aksanın” derken genişçe esnedi.

“Ve sen de kütük memuru musun?” diye soran adam kapkaranlık gökyüzüne dalmıştı.

“Aman bee.. Sohbetin o kadar hoş ki uykumu getirdi” diyen kız gözlerini kapatıp derin bir nefes verdi.

Ethan nereli olduğunu düşünüyordu bu sırada. Aksanı uzun yıllar Almanca konuşmaktan dolayı farklıydı. Mazisini kıza anlatacak değildi ama annesinin bir zamanlar kendisine anlattığı o hikayeyi hatırladı.

“Babam çok zengindi.. O zaman Southampton’daki evimizde her şey vardı.. Senin büyük baban bölgenin en güçlü adamıydı Ethan..” demişti annesi. Ethan o zamanlar 6 yaşında olmalıydı.

Genç adam bu cümleyle uzun zamandır unuttuğu doğrusu hiç düşünmediği memleketini hatırlayıp genç kıza dönerek “Southampton” Dedi.

Kathy çoktan derin bir uykuya dalmıştı. Ethan kıza cevabını duyuramamış olduğu için bariz bir hayal kırıklığı hissetti. Kahretsin! Ne zamandan beri özel bilgilere girecek kadar çenesi açılmıştı. Genç adam sinirle hala Kathy’nin sıcaklığını taşıyan koltuğa kurulurken onun kalçalarını hatırlayıp gerildi ve kendine lanetler yağdırdı. Bu kızın sadece teninden değil, atışmalarından ve sohbetinden de mi hoşlanmaya başlamıştı!

Sabah 9 gibi alt kattan gelen metalik seslerle uyandı genç kız. Mutfağın hemen üstünde olmalıydılar. Yataktan doğrulup sıcak odanın tadını çıkarırken Ethan’ı gördü. Tek bir koltuğa kollarını göğsünde birleştirip kurulmuştu. Üşüdüğü belliydi çünkü montuna sıkı sıkıya sarılmıştı. Genç kız ayak parmakları üzerinde yere basarken yorganı yataktan çekti ve bir kuş misali odanın içinde dolaşıp adama yaklaştı. Yorganı elinde havalandırıp Ethan’in üzerine örtmek isterken adam ansızın ayağa fırladı ve Kathy’nin bileğini mengene gibi sıkarken kızarmış gözleri ve çatık kaşlarıyla son derece haşin görünüyordu.

“Ben sadece üşümüşsündür diye düşündüm..” diyen kız adama korkarak bakarken Ethan kızın bileğini sertçe savurdu ve “Karışma” diye gürledi.

Refleks olarak bu hareketlere alışkındı. Yine refleks olarak en ufak bir harekette uyanmış ve nerede olduğunun ayrımına bile varmadan potansiyel tehlikeyi bertaraf etmişti. Ancak Kathy’nin üzüntüyle düşmüş kaşlarını görünce anında pişman oldu.

“Kahvaltıya inelim” diyen genç adam az önceki olayı geçiştirirken Kathy hala şaşkındı. İyilik bile yaramıyordu bu adama. Ah ne demeye katiline iyilik yapıyorsa!

Sıcak suyla elini yüzünü, boynunu ovuşturan Kathy’den sonra Ethan da yüzünü yıkayıp

üstünü başını toparladı. Bugün Aşağıya indiklerinde küçük restoranın baştan başa süslendiğini gördüler. En dipteki masaya oturduklarında ise restoran sahibi yaşlı kadın yanlarına gelmiş ve tek müşterilerine sıcak bir gülüşle bakıyordu.

"Mutlu Noeller" diyen kadın hemen Kathy'nin ellerini sıkıp onları tebrik etti. Noel mi? Ne zaman Noel olmuştu Tanrı aşkına! Takvimleri bile unutmuştu bu iki genç

"Yani, Noel yarın ama biz kutlamalara erken başladık. Ehh kasabada pek olay olmuyor ve eğlencelerimizi mümkün olduğunca erken başlatıp, günlerde uzatıyoruz" dedi yaşlı kadın.

Kathy kadına sımsıcak gülümserken kadın atıldı ve "hadi ama eşinizi de öpüp tebrik etmeyecek misiniz?" diye sordu Ethan'a.

Genç adam şaşkınlıkla kalakaldı. "Ta-tabi" deyip Kathy'e döndü. Genç kız da az önceki gülüşmenin izlerini taşıyordu hala. Dudağının kenarı hafifçe yukarı kaymıştı. Yaşlı kadının sözleriyle nutku tutulmuşçasına Ethan'a bakıyordu. Öpecek miydi sahiden? Yok canım daha neler! Diye içinden geçirirken Ethan kızın sandalyesinin arkasını tuttuğu gibi tek hamlede kendine çekti ve yine tek eliyle kızın boynunu kavradı.

Ardından sertçe o dudaklara kapandı. İlk temastan sonra Önce hafifçe dokundu ve kendini geri çekmeyi planladı ama bu dokunuşun sarsıcı etkisiyle bunu yapması imkansızdı. Ardından ağzını daha genişçe açıp tutkunun ve temasın şiddetini arttırdı. Kathy sadece duruyor ve karşılık vermiyordu. Ancak genç kız hızla yükselen kalp atışlarının ve dudaklarından başlayıp ayak parmaklarına kadar inen o sıcaklığın etkisiyle ağzını araladı ve iki elini uzatıp adamın boynuna hızlıca sarıldı.

Restoran sahibi kadın; masum bir karı koca öpücüğü göreceğini sanırken hırsla birbirine kapanan ve üstünlük taslar gibi birbirlerine sarılan bu genç çifte şaşkınlıkla bakıyordu.

Rol icabı başlayan bu yasak öpüşme ikisinin de bentlerini yıkarken artık hiçbir şeyin eskisi gibi olmayacağını ilk kavrayan Ethan oldu!

Kathy gözlerini kapatıp kendini katiline bıraktı. Ellerini ne zamandır adamın boynuna doladığını bilmiyordu ve bunu hiç de umursamıyordu. Ancak aklını hızla esir alan kalbinin istilası o son noktayı sarmadan kendine geldi. Gözlerini açtı ve kendini hızla çekti. Ethan da biten bu temasla anında kaşlarını çatmıştı. Birbirlerinden ayrıldıklarında ikisi de nefes nefese ve göz gözeydiler.

Kathy acemi bir gülüşle yüzüne bile düşmemiş bir tutam saçı kulağının arkasına iter gibi yaparken hemen masaya doğru döndü ve sandalyesini adamdan uzaklaştırdı. Kadına öylesine bakıp acemice gülümserken zavallı kadın bu ihtiras dolu öpücük karşısında ne yapacağını bilemez haldeydi.

"Tanrım! Siz gerçekten birbirinize aşıksınız" diyerek kızın omzunu okşayıp yanlarından ayrıldı.

Bu istenmeyen açıklamayla Kathy alay dolu bir kahkaha atıp masadaki sürahiyi kavradı. Elleri titriyordu ve suyu bardağa boşaltırken neredeyse yarısını masaya boca etmişti. Ethan ise hala kıza bakıyordu. Donmuş gibi, gözlerini kırpmadan yapıyordu bunu. Dizi hafifçe

Kathy'nin bacağına değiyor ve az önce sırtından başlayıp ayağına kadar kendisini felç eden öpüşmeyi düşünüyordu. Lanet olsun ki mantıklı tek bir açıklamayı zihnine kabul ettiremiyordu. Bu his feciydi, rahatsız edici ve sarsıcıydı. Kendini kapana kısılmış vahşi bir hayvan gibi hissediyordu. Nasıl bu kadar kontrolsüz davranabilmişti? Bu kız, bu beceriksiz, sakar, yaralı, hassas, kahretsin ki çok iyi öpüşen bu kız onun için sıradan bir avdı. Bir maldan farksızdı.

İşe ilk başladığında içinde ne olduğunu bilmeden taşıdığı valizler oluyordu. Sağ gözündeki körlükten dolayı Korsan diye isim takılan Amerikalı patronundan bir çantayı alır ve uzak mesafedeki başka adamlara götürürdü. Kathy de buydu işte. Sadece bir valizin içinde değildi. Bunu anlamalıydı.

Ethan o an bir karara vardı. Bu kızla asla konuşmayacak, ona yumuşak davranmayacak ve lanet olası İngiltere'ye kadar yüzüne bile bakmayacaktı.

"Gidiyoruz" demesinin akabinde de kızın kolunu kavradığı gibi hızla ayağa kaldırdı. Kathy'nin ağzına götürdüğü 2. Bardak su boğazına dururken nefessiz kalıp öksürdü. Adamın umurunda değildi ve kız ciğerlerinin patlatırcasına öksürürken boşuna ayak diriyordu.

"Sipariş vermeyecek misiniz?" diyen restoran sahibi kadın az önce tutkuyla kızı öpen adama baktı. Şimdi karısını peşinden bir çuval sürüyordu ve onun bu haline şaşırmadan edemedi. Muhtemeldir ki genç aşıklar kavga etmişlerdi.

"Hayır" diye yanıtladı yaşlı kadını Ethan. Ardından cüzdanından birkaç yüz euro çıkarıp masaya sertçe bırakırken kapıdan da hızla çıktılar.

"Ne yapıyorsun?" diye soran Kathy'e cevap vermediği gibi onu arabanın içine, arka koltuğa itti. Ardından bagajı açtı ve kalınca bir urganı –çünkü ip demek fazla iyimser kalırdı- alıp yan koltuğa koydu. Kathy anlamsızca adamı süzüp "Açlıktan ölmek üzereyim" dedi ama Ethan oralı bile olmadı.

Ardından kasabadan tamamen çıkana kadar arabayı son sürat çalıştırdı. Kathy elini midesine götürüp asık suratına uyan bir parça seslendirdi. Evet tek yaptığı oflayıp puflamaktı. Zira bu adamı anlamıyordu.

Az önce ki öpüşmenin etkisi ise nihayet geçmişti. En azından vücudunda bunun izlerini silmişti. Şimdi buz gibi havada daha demin kendisini ansızın saran sıcaklık gitmişti ve kasıkları kesinlikle titremiyordu. Nihayet kalp atışları da normale dönmüştü ve bu adama sövmek için yeniden kaskatı olmuştu. Peki ya aklı? Sürekli o anı kurup durdu Kathy. Adamın tek hamlede sandalyesini çekişini, ensesini kavrayışını sonra öylesine olacakmış gibi duran o öpücüğü bırakmasını.. Ardından daha bir şehvetle saldırmasını ve lanet olsun ki kendini ona seve seve ona teslim etmesini utançla düşündü.

Gözünü yoldan ayırmayıp adama dönmemek için kendiyle büyük savaş verse de yapmadı bunu. Araç kasabanın son evlerini de geçip küçük bir yola saptı. Bu hamleyi Ethan sadece az sonra yapacağı şeyi gizlemek için yapmıştı. Aracı durdurup yanındaki ipi aldı ve kapısını açıp dışarıya çıktı. Ardından Kathy'nin kapısını açtı ve kızdan kalan boşluğa oturdu.

Kathy anlamaz gözlerle ona bakarken Ethan tek eliyle kızın iki elini kavradı ve halatı sıkıca ellerine sardı.

“Bırak beni…Bu da ne? Ah acıyor” diyen kız karşı çıkmaya çalışsa da işe yaramıyordu. Ethan kızın bileklerine ipi sıkıca dolarken Kathy tekme atıp karşı koymaya çalıştı. Ethan kızın üzerine kapaklandı ve onu arabanın içine doğru yatırdı. Vücudunun ağırlığı Kahty’nin üstündeydi ve bakışları donmuş bir deniz gibi kaskatıydı. Kathy amaçsızca çırpınırken Ethan kızın ellerini sarmayı bitirdi, ardından arabaya göz gezdirip durum analizi yaptı. Düğümü nereye atacağını düşünüyordu. Bulduğunda da kızın ellerini başının üzerinden kaldırıp sol kapının üstünden emniyet kemerinin takılı olduğu küçük yuvaya bağladı. Elleri mümkün olduğunda yukarıya çekilip bağlanırken Kathy acı içinde inledi.

Ethan’ın kızgın nefesi saçına değiyor, görüş alanında onun bir tek sert göğsünü görüyordu. Adamın elleri kendi ellerine hissiz bir katılıkla dolanırken Kathy Ethan’ın bu kadar yakın olup bu denli uzak görünmesine içerledi ama bunu kendisine bile itiraf edemedi. Lanet olsun ki hem canı hem de kalbi göçük altında kalmış gibi acıyordu.

Genç kızın yana kaymış vücuduna uymayan kolları dimdik şekilde başının üstünden yukarıya bağlanmıştı. Ethan bağlama işini bitirip arabadan dışarıya kaydı biraz. Ardından Kathy’nin bacaklarını düzeltip onu arabaya yatırmak için yeniden eğildi. Ellerini kızın dar kotunun üstünden onun baldırlarına götürürken yumuşak ve fazlasıyla davetkar bacaklardan etkilenmeyeceğini kendine telkin etti. Bu kadar kontrolsüz olamazdı değil mi? Ama hayır! Kathy’nin duruşu fazlasıyla yoğun bir cinsel çağrışım yapıyordu ve adamın buz gibi havada sıcak terler döktüğünü kendisi dışında kimse fark edemezdi.

Kathy ise üzerine çöküp kendisini paramparça eden bu adamı öldürmenin ne denli rahatlatıcı bir his olacağını düşünürken adamın elleri kendisine dolanınca ürperdi. Yine de çabuk toparlanarak rahatsız pozisyonunun el verdiği ölçüde sağ ayağından hızla bir tekme savurdu ve bu darbe Ethan’ın daha önce yaralanmış omzuna isabet etti. Ethan nihayet öfkeyle koyulaşmış yeşil gözlerini kıza diktiğinde Kathy korkuyla dağıldığını düşündü. Adamın bakışları bile yüksek kalibreli bir silahın yapacağından daha fazlasını yapacak gibiydi. Kathy gözlerini kaçırıp ikinci tekmeyi atmaya cesaret edemeyerek “Pislik” diye mırıldandı.

Az önce bir hayvanla öpüştüğünü ve bundan zevk aldığını hatırlayıp utançtan ölmek istedi.

“Sen en fazla bir ayı kadar kibarsın” diyerek direkt ayı demedi. Eh adamı çok fazla kışkırtmadan ona küfretmek istemişti. Ethan sadece dalga geçer gibi gülümserken cevap verdi: “Eğer tek bir kelime daha edersen ağzına da bir düğüm atarım” dedi.

Kathy onun bunu yapacağından adı gibi emin olarak sustu. Ethan üzerinden tamamen çekilirken de dizlerini koltuğun üstüne kaydırdı ve bacaklarını kendine çekti. Katili kapıyı sertçe kapatırken ayaklarını cama dayadı.

Kalbine yerleşen hıçkırarak ağlama isteğini bastıramadı bir süre sonra. Gözlerine dolan irice damlaları çaprazında arabayı süren Ethan’dan saklamak için başını arabanın koltuğuna gömdü. Elleri izin verdiği müddetçe kendini çevirdi ve koltuğun sırt kısmına vücudunun önünü getirip yüzünü de köşeye gömdü.

Ethan Kathy’nin uysallaşmasına sevinmişti. Hem kızın kendini çevirmesi de iyi olmuştu. Açıkçası onu serbest bıraktığı için kendine kızıyordu. Bu kız bir rehineydi ve kendisinden korkması gerekiyordu. Buna uymayan şeyler yaptığı için de artık kontrolü ele almalıydı. Onlar arkadaş değillerdi, ya da tanıdık, veya akraba.. Sevgili mi? Asla! Ethan bunu kendine

hatırlatıp Kathy'e de hatırlatmak adına ona katı davranmaya mecburdu.

Şimdi ise koltuğa gömülmüş kızın duruşundan memnundu. En azından o inatçı gözleri görmeyecek ve içini deşip geçen kaygıyı dinlemek zorunda kalmayacaktı. Kıza zarar verdiğini biliyor ve içten içe kendinden nefret ederken aklına bu nefreti getirmemeye çalışıyordu. Kathy'e ne şehvet ne de başka herhangi bir hisle yaklaşamazdı. Tek his ancak nefret olurdu. Ondan nefret ediyordu değil mi?

Sonraki 5 saat boyunca konuşmadıkları gibi soğuk havayla son derece uyumlu bir şekilde kaskatı olarak yolculuğa devam ettiler. Kathy'nin kolları gerilmekten hissizleşmiş, dönüp durdukça sıkan halat bileklerini kıpkırmızı yapmıştı. Ethan zaman zaman uykuya dalıp her seferinde küçük bir iniltiyle kendine gelen kızı seyrediyordu. Eğer kalan saatlerini de bu denli dirayetli geçirebilirse Kathy'i Rachel'a tereddütsüz verebilirdi.

Yine de onun bir insan olduğunu da aklından çıkarmayarak yol üstünde durmak için bir yer arayışına girdi. Oslo'ya girmeden civar yollardan Norveç sınırlarından çıkmışlar ve Mellerud şehrinden İsveç'e geçmişlerdi. Norveç'te aranıyor olup o ülkeden kurtulmak iyi olmuştu. Hem artık gecelerin karabasanı da bitecekti. Ethan bu ülkeden de geçmek için sadece bir günlük zaman verdi kendisine. Sabah erkenden Goteborg'daki bir gemiden Danimarka'ya ulaşmaları gerekiyordu. Ondan sonra karar verecekti. Daha kısa yol olan deniz yoluyla direkt İngiltere'ye mi geçecekti, yoksa yolu uzatıp Almanya üzerinden karayolunu mu seçeceğini düşünecekti.

Mümkün olduğunca büyük şehirlerin civarından geçmiyordu. Norveç'teki kasabada ayrıntılı bir yol haritası alması ise işine çok yaramıştı. Şimdi nispeten trafiği artmış yollardan geçerken dönüp Kathy'e baktı. Genç kız nefes bile almıyor gibi tavanı seyrediyordu.

Yol üzerindeki bir benzin istasyonunda durup kraker ve birkaç kek aldı birkaç saat sonra. Kathy ise ölümüne acı çektiği halde bunu o kadar saat belli etmediği için kendini kutladı. Adam çıkar çıkmaz da derin bir inilti çıkarıp başını geriye doğru kaldırdı. Beceriksizce bileğine üflemeye çalışıp yanan yerlerin acısını hafifletmeyi denedi ama ne çare! Tam bu sırada arabanın kapısı açılınca Ethan'la göz göze geldi.

Kathy dolu dolu gözlerini sinirle kıstı. Aciz olmayacaktı. Adam üzerine keki fırlattığında da nefretle güldü.

"Ayaklarımla yemeyi öğrendiğimde beni alkışlarsın" diyerek ona meydan okudu.

"Çeneni kullandığın kadar ayaklarını kullansaydın olimpiyat madalyası bile alırdın" diyerek kıza cevap veren Ethan yeniden Kathy'nin üzerine uzanıp ellerini çözdü. Ardından arabanın kapısını kapatıp yerine geçti. Ethan dışarıdayken Kathy kendi kendine konuştu: "Ayaklarını müsait yerine geçirince beni, onları kullanmaya teşvik ettiğin pişman olacaksın" dedi.

"Neye pişman olacağım" diye soran genç adam kapıyı açarken en son bunu duymuştu.

"Bana böyle davrandığına pişman olacaksın Ethan Fell. Tanrı şahidim olsun ayaklarıma kapanıp af dilediğinde tek yapacağım şey sana alayla gülmek olacak" diye devam Kathy. Cümlelerinin sonucu umurunda değildi.

"Ayakların kapanmak mı? Kendini Juliet sanabilirsin ama ben kesinlikle Romeo değilim seni budala. Romantik hayallere kapılmak için yanlış yerde yanlış kişiylesin" diyen devam etti

Ethan.

“Hahah romantik mi? Senle olan bir kadının kuracağı tek hayal ormantik olur. Kalas, odun, kütük türü hayaller. Acaba en iyi nasıl yakılır senin cinsindeki bir odun…” diyen Kathy hala bileklerini ovalarken dikiz aynasından Ethan’la göz göze geldi.

Adamın bakışları kesinlikle tehdit edici ve kararlıydı. Genç kız aldırmadı. Bileklerini ovmaya devam etti. Ethan o bilekleri gördü. Kızıl bir kordon dolanmış gibiydi. Bakışlarını ansızın kaçırıp aracın hızını arttırdı. Kathy kekten bir parça aldı ve gerisini yiyecek kadar bile bileğini oynatacak dermanı bulamadı. Dağılıp duran kek aracın içine düştü ve hayatı ellerinden kaymış gibi birden bire genç kızın göz yaşları boşandı yanaklarından.

3 saat daha gittiler ve İsveç yolunu yarılamış olduklarını gören Ethan küçük bir kasabadan geçerken aracı durdurdu. Kathy tuvalet ihtiyacı için 2 saatten beri yakınıyordu ve artık tutamayacağını utana sıkıla söyledikten sonra Ethan geçtikleri yerleşim yerlerden birinde durmuştu.

Bir odalık bir market ve hemen yanındaki benzin istasyonuyla kendi yağında kavrulan sadece bir yerdi. En azından ihtiyaçları gidermek için gereken her şey vardı. Kathy içeriye girip adama tuvalete sorarken yaşlı adam eliyle hemen arka tarafı gösterdi. Ethan’ın Kathy’i izlemesine gerek yoktu çünkü dükkandaki tek tuvaletin kapısı kasanın bir metre ötesine açılıyordu. Durduğu yerden görebiliyordu. Yine de Kathy girip kapıyı çekmeden pencere kontrolü yapmıştı.

Birkaç atıştırmalık şey ve birkaç şişe su alırken Kathy çıktı. Genç kız tuvalete girip klozete oturduğu sırada tam karşısındaki reklam afişine boş boş dalmıştı. Hijyenin öneminden bahseden malum tuvalet reklamlarından olan kağıda yarı kapanmış gözlerle bakarken yapışkanını kaldırma dürtüsüyle kağıdın ucuna dokunmuştu. Bir kısmını sökerken sertçe çekince büyükçe bir parça yırtılmıştı. Elinde kalan kağıt parçasıyla nedense endişeye kapılırken o an aklına gelen şeyle gözleri umutla parladı.

Ellerini yıkadıktan sonra usulca tuvaletin kapısını açtı. Kasanın yanındaki bulmaca kağıdını görüp içten içe gülümsedi. Ethan kendisine bakarken de hemen yandaki gazeteleri tarıyor gibi yaptı. Dükkan sahibi Ethan’a refakat edip alacağı şeyleri gözlüyordu. Genç adam Kathy’e baş işareti yaparken genç kız hızla kalemi kavradı ve “geliyorum” deyip ağır ağır yürürken bölmenin arkasında elleri görünmediğinden kağıda “Yardım edin” yazacak zamanı ancak bulup katlanmış yerini hafifçe yeniden büktü.

Sonra Ethan’ın önünde dükkanda çıkarken genç adama fark ettirmeksizin kağıdı yere bıraktı. Adımlarını şimdi yan yana atıyorlardı ve kağıt dükkanın içindeydi. Dükkan sahibi adam onu görecek ve kızın başının dertte olduğunu anlayıp derhal polisi arayacaktı. Aracın plakasından onları kolaylıkla bulunca da bu esaret ve karmakarışık işkenceden kurtulacaktı. Bunlar da ancak filmlerde olurdu!

“Hanım efendi bunu düşürdünüz” diyen adam bağırınca önce Ethan döndü.

Kathy de hemen dönüp lanetler yağdırdı. Adam kağıdı açmadığı yeşil baskılı yerinden tutup onlara doğru sallıyordu. Ethan iki adımda adamın elinden kağıdı alıp “Teşekkür ederiz” deyip yeniden kıza doğru yürüdü.

Yürürken kağıdı açtı ve alayla sırıttı. Bakışları Kathy'le buluşunca genç kız çökecek gibi sendeledi ve gözlerini kaçırıp arabaya bindi.

"Hiç pes etmeyeceksin değil mi?" diye sordu Ethan aracı çalıştırırken.

Kathy suyu tepesinden dikerken "Asla" dedi ve adama sinirle baktı.

"Buna pişman olacaksın" diyen Ethan kıza bakmayıp yola konsantre oldu. Kahretsin şu yol ne zaman bitecekti! Bu kızı artık kontrol edemediği doğruydu ve kendisini kontrol edebildiği de pek söylenemezdi.

Sonraki 4 saat boyunca da başka bir konuşma geçmedi aralarında. Kızın bileklerindeki kızıl halkalardan sonra onu yeniden bağlamamıştı Ethan. Kathy'nin şimdilik pes etmiş haline güvenmese de bir gün içinde bu kadar acı vermenin çok olduğunu kavramıştı. Gittikleri saatler boyunca Hava tümden kararmış ve gece bastırmıştı. Ethan aracı durdurup uzunca bir süre haritayı inceledi. Ardından yeni bir yola saptı. Köy yolları gibi ince ve bakımsız bir yoldu bu. 20 km daha doğuya ve sonra yine güneye giderken aradığını bulmuştu. Oduncu kulübesi!

"Burada mı kalacağız tüm gece! Donarız sen delirdin mi?" diyen genç kıza adam bakmadan cevap verdi.

"Aptal insanların olmadığı güvenli bir yer burası. Ne kendini ne beni uğraştırmayacağın türde" diyerek en fazla 50 metrekare olan kulübenin kapısını açtı.

"Burayı nereden biliyorsun? Haritada burada bir kulübe yazdığını hiç sanmıyorum" diyen genç kız içeriye girip karanlığı seyretti.

"Bu civarda bir tomruk fabrikasına giden yol vardı. Eğer fabrika varsa ağaçların kesildiği yerlere yakın bir kulübe de olmalıydı" dedi Ethan.

Genç kız onun bu çıkarımından etkilenmişti. Ethan Fell kesinlikle zeki bir adamdı ama asıl etkilendiği katilinin kendisini kaale alıp cevap vermesiydi. Hem de hiç kızmadan ve sinirle bakmadan. Kathy onun da yorulduğuna kanaat getirdi. Bu yüzden kızmak için gerekli gücü bulamıyordu kendinde. Yorgun gözleri de Ethan'ı ele veriyordu. O an Kathy onun da bir insan olduğunu ayrımsadı. Onunla konuşabilmeyi umdu ama sonra fikrini değiştirdi. Ethan basit bir cevap verdiği için nasıl böyle önemli bir konuma yükseltmişti gözünde. Bu adam onun katiliydi! Sustu…

Ethan külle kaplanmış şöminenin içine birkaç odun atıp cebindeki çakmakla ateşi tutuşturdu. Her yerde yoğun bir toz vardı ve Kathy astım olmadığı için şükretti. Zira Normal birini bile boğacak gibiydi bu tozlar. Bunu fark eden Ethan ateş parlamadan kapıyı açtı. Donmuş ufak pencereyi açmayı göze alamadı. Açılınca bir daha kapanmayabilirdi. Köşedeki kirli somyanın üstündeki iki battaniyeyi odanın içindeki tek sandalyenin üstüne koydu ve şilteyi çekip tozunu dışarıya silkeledi. Kapıyı sıkıca kapattıktan sonra da çarşafı kapının açık yerlerine örttü. Ardından demirden, alçak yatağı ateşin önüne çekti. Bir tane battaniyeyi Kathy'e fırlatıp diğerini alarak tek kişilik ince ranzaya uzandı.

Kathy ayakta dikiliyordu ve ne yapacağını bilmiyordu. Şimdi bile soğuktan dönmek üzereydi sanki. Yatağın ucundaki açıklıktan ateşin önüne sandalyeyi koydu ve yorganı da üstüne serip

ellerini ateşe uzattı.

“Küllerini nereye savurmamı istersin?” diyen Ethan’ın tembel sesiyle ona doğru döndü.

“Ne?” diye ürpererek sordu. “Kü-kül mü?” diyebildiğinde Ethan kıza dönmeden cevap verdi.

“Ateşe o kadar yakın uyursan yarına senden geriye ancak küllerin kalır” dedi duygusuzca. Lanet adam ondan şişe geçirilmiş bir koyun gibi bahsediyordu.

“Yanmayacağım.. Sen işine bak” diyen Kathy yine de korktu ve adamın dalmasını bekleyerek öylece durdu. Kaçmak hiç akıllıca olmayacağı için değil denemek düşünmedi bile.

Ethan’ın uyuduğuna kanaat edince de ateşten uzaklaştı ve tek uzanabileceği yer olan yatağın ayakucuna köşedeki çaputlardan birkaçını serip uzandı ve battaniyeyi üstüne örttü.

Ethan gecenin bir yarısı soğuktan uyandığında ateşin söndüğünü gördü. Doğrulmak üzereydi ki kulağına dolan acı iniltiyle hızla yerinden fırladı. Kathy ince bir delikten sızan sert rüzgara tutulmuş mum alevi gibi titriyordu ve Dişlerinin gıcırtısı iki keskin kılıcın birbirine sürtünmesini andırıyordu.

Aslında tek yaptığı buydu. Titrerken de sadece mırıldanıyordu. Elleri dizlerinin arasında cenin pozisyonunda kıvrılmıştı ve gözleri kapalıydı. Ethan ayağa fırladı ve kızın yanına vardı. Kathy şuursuzdu. Donmasına ise ramak kalmıştı. Buz gibi zemine uzanmış kıza bakıp sinirle “Aptal” dedi ve onu hızla kucağına aldı.

Kathy’nin gözleri baygın gibi yarı kapalı, dudakları morarmış, burnu kızarmış ve yüzü resmen buza kesmişti. Ethan onu yatağa yatırıp ellerini bacak arasından çekmeye çalıştı ama Kathy o kadar katıydı ki adam zor kollanıp kızın kollarını güç kullanarak çekti. Kathy’nin ruhu çekilmiş gibi bembeyaz kesilmesi işlerin yolunda gitmediğini gösteriyordu. Genç adam hızla ateşi harlamanın derdine düşmeden önce iki battaniyeyi de kızın üstüne örttü. Ateş yeninde canlanırken Kathy’nin yatağı sallandıran titremesi sanki artarak devam ediyordu. Artık son çare kalmıştı. Bunu yapmazsa kızın sabaha çıkmayacağı kesindi.

Ethan hızla battaniyeleri çekti ve kızın önce montunu sonra kazağını en sonunda da pantolonu çıkardı. Ardından kendi montunu kavradı ve üzerindekilerden kurtulup kızın yanına sokuldu. Tüm kıyafetleri Kathy’nin üstüne örtüp onu ateşe çevirdi. Sonra iki battaniyeyi de kızın üstüne kapattı. En sonda da kendisi yatağa girdi ve kıza arkadan sarılıp onu kolları arasına aldı. Vücutlarının ısısı Kathy’i donmaktan kurtaracaktı ama ya Ethan’ı kim kurtaracaktı!

Kathy’nin buz gibi teni kendisine değdikçe onun nasıl üşüdüğünü kavrıyordu. Buzdan bir kütleye sarılmış gibi hisseden genç adam elleriyle süratle kızın tenini sıvazlamaya başladı. Kathy’nin sırtı kendi kaslı göğsünde başı ise omzundaydı Kızın altında kalan koluyla onu iyice kendine yapıştırdı. Diğer eliyle de Kathy’nin açıkta kalan yerlerini hızla okşamaya ve onu ısıtmaya çalıştı.

Kathy hala bilinçsizce titriyordu. Ethan ona iyice sokuldu, Kathy’nin bacaklarını kendi uylukları arasında kıstırdı. Sonra hayatında hiç yapmadığı şekilde dua etmeye çalıştı.

En sonra 8 yaşında yaptığı o saf duaları hatırlamaya çalıştı. Hiçbir şey aklına gelmeyince sessizce fısıldadı.

“Tanrım bana sabır ver” dedi ve yumuşak okşayışı boyut değiştirip eli kızın sırtından daha aşağılara kayarken yutkundu!

Ethan artık kendini kaybetmenin kıyısındaydı ve tüm hücrelerine dolan Kathy’nin varlığını görmezden gelecek kadar sağlam bir iradeye sahip değildi. Doğrusu böyle iradenin dünya üzerindeki hiçbir erkekte olacağını sanmıyordu. Kathy gibi bir kızla çıplak bir halde aynı yatakta bulunma – elbette onun sağlığı için – normal birinin sınırlarını zorlamakla kalmaz dağıtıp geçerdi. Bundan emindi Ethan ama kendisinin normal ve sıradan bir erkek gibi olmadığını telkin etti kendine. Elleri Kathy’nin belinin boşluğundayken içini yakıp geçen arzusunu dizginlemek için gözlerini kapattı.

Genç kız hala tir tir titriyordu ve Ethan da kendine hakim olmak adına kızı biraz kendinden ayırdı. Kathy’nin vücudu yavaş yavaş ısınmış olmalıydı çünkü Ethan feci halde terliyordu. Kathy durulur gibi olduğunda adamın kollarında dönüp sırt üstü uzanmıştı. Ethan onu daha da çevirdi ve yüzünü kendisine döndürürken Kathy’nin dudakları dikkatini çekti. Mosmor olmuş dudaklar ve yarı kapalı gözlerle içinden ansızın bir sızı geçti. Kendini tutamadı ve uzanıp kızın dudaklarına kendi dudaklarını değdirdi.

Sadece dokunup kendini çekti ve bu yaptığına inanamıyormuş gibi gözlerini onun yüzünde gezdirdi. Kathy hala onun kollarının içinde duruyordu ve titremesi tamamen geçmişti. Çenesinin altında birleşmiş iki elini avuçlarına aldı ve onları aşağı çekmek böylece kızın yüzünü tamamen görmek istedi. Bilekleri çevreleyen kızıl halkaları görünce kaşları çatıldı ve iki bileği de iyileştirmek ister gibi nazikçe öptü. Ardından kıza yeniden uzandı ve onu yeniden dudaklarından öptü. Sonra bir daha öptü… Ah Kathy’e doyamıyordu ve onun kendisine karşılık vermesi için ölümüne bir istek duyuyordu. Kathy hafif inlemelerle gözlerini açar gibi yapıp ürkek bir kuş gibi adamın kollarında zaman zaman kıvranırken Ethan’in elleri kızın karnına indi ve ipeksi teni okşarken daha da yukarıya gidip sutyenin üstünden göğüslerine ulaştı. Bir süre orada oyalanırken uylukları arasına da kızın bacaklarını hapsetti.

“Lanet olsun” diyerek elini ansızın kızın göğüslerinden çekip bir süre bekledi. Kendinde olmayan bir kızdan aşağılık bir adam gibi faydalanmayacaktı. Evet aşağılık bir adam olduğunu kabul etmiş olsa bile tecavüz gibi bir şeye yeltenmeyecekti. Hoş Kathy kendinde olsa muhtemelen karşılık verirdi diye düşündü ve sırıttı. Sonrasında ise kollarını yeniden kıza dolayıp gözlerini kapattı. Bir kez daha gözlerini açıp kızın yüzüne düşen saçları elleriyle iterken yanağını okşadı ve tekrar o dudakları öpüp uyumayı denedi.

Bunu yapmaya çalışırken sarıldığı şeyin baştan çıkarıcı bir kadın değil bir kasap vitrinindeki koyun eti olduğunu düşündü. Oysa bunu tasavvur etmek o kadar zordu ki! Hem hiç de işe yaramıyordu ve Lanet olsun ki bu koyunla sevişmek istiyordu. Hayır Kathy’e böyle dolanmışken içindeki ihtirasın sönmesini beklemek büyük hataydı ve uykusuz bir geceye daha hazır olmalıydı.

Genç kız huzurlu bir uykunun kollarında tüm gece deliksiz uyudu ve sabah gözlerini açınca sıcaktan yanmak üzere olduğunu fark etti. Tatlı bir ısı vücudunu her yanını kaplamıştı ve gözleri bile açılmamak için isyana geçmişti. Tüm hücreleri yeniden uyumasını telkin ediyordu sanki. Vücudunun bir tür kafeste gibi sıkıca sarılmış olduğunu fark ettiği an ise gözlerini açtı ve onu gördü.

Ethan'ın yüzü kendi yüzüne değecek kadar yakın, kolları ise demirden bir kıskaç gibi kendisine dolanmıştı. Eğer yanılmıyorsa tenlerinin birbirine geçmiş olduğunu bile düşündü. "Tanrım" Dedi kendi kendine ve hızla yerinden fırladı. Oysa bir milim bile kıpırdayamadığında Ethan da gözlerini açtı ve iki telaşlı göz birbirine dikilmişken Ethan derhal kollarını gevşetti.

Kathy adamın teması sona erince kendisini hızla yataktan attı ve "Ne oluyor burada?" diye bağırdı.

Ethan bezgince nefesini bıraktı. Açıklamaya yapmaya hiç gönüllü değildi. Lanet olsun ki erkenden uyanıp kıyafetlerini giyecek ve Kahty'e de giydirip tüm bu külfete katlanmayacaktı. Oysa sabah karşı dalıp gittiğinde uyanmayı elbette başaramamıştı.

"Bir şey olduğu yok, bağırmayı kes" diyen adam yataktan çıktı. Kathy o an yüksek voltajla elektriğe çarpılmış gibi titredi. Yatağın aksine dışarısı dondurucu derecede soğuktu ve buz gibi bir hava tenine küçük iğneler batırıyordu. Tenine mi? Kathy dehşetle kendini izledi ve gördüğü çıplak vücutla ellerini hızla kendine kalkan yaptı.

"Se-sen bana, Tanrım! Bana ne yaptın?" diye bağırıp yataktaki battaniyeyi kaptığı gibi üstüne geçirdi. Ethan da yarı çıplak halde hemen pantolonu ve atletini giyip kıza bakmayarak umursamazca cevap verdi: "Sana bir şey yapmadım. Donuyordun. Hayatını kurtardım…" diyerek kazağını da başından geçirdi.

"Donuyor muydum? Hayatımı kurtarmakla çıplak olmamızın ne alakası var seni pislik? Bana, bana tecavüz mü ettin?" diyerek ağlamaya başladığında Ethan sinirle kıza döndü ve çatık kaşlarının gölgelediği gözlerini ona dikti.

"Sana tecavüz etmedim Kathy Adams. Soğuktan geberiyordun ve kendi ısımı sana vermek için soyunmamız gerekiyordu" diye bağırdı.

"Tanrım! Buna inanmamı mı bekliyorsun? Sen aşağılık bir katil, adi bir tecavüzcüsün. İngiltere'ye idam cezası getirtip seni gibi şerefsizleri öldürmeli" diye bağıran Kathy ansızın bileğinde bir acı hissetti.

Ethan ne ara gelmiş ve ne ara bileğine böylesin güçlü bir şekilde asılmıştı bilmiyordu. Bildiği tek şey vücudunu saran acı, tenini yarıp geçen soğuk ve katilinin öfke dolu bakışlarıydı.

"Benimle doğru konuşmazsan seni en yakın uçurumdan aşağı atarım… Duydun mu? Eğer seni ısıtmasaydım şimdiye kaskatı bir buz kütlesine dönerdin" diyerek kızı hızla itti.

Kathy yatağın üstüne kapaklanıp acı dolu bir inilti koparırken "Sana asla inanmıyorum. Beni kaç defa öldürmeye çalıştığını unuttuğumu mu sanıyorsun? Niye bu fırsatı tepesin ki donup gidecektim işte" diyerek adamın tezini çürütmeye çalıştı.

"Seni Rachel'a sağ götürmem gerek. Ölmen benim para kaybetmem demek. Doğrusu Bu hiç işime gelmez. Hem lanet olsun bunca eziyete, senin gibi bir baş belasına niçin katlandığımı sanıyorsun?" diye bağıran Ethan sönmek üzere olan ateşe birkaç odun attı.

"Çünkü bana aşık oldun ve bana dokunmak için deliriyorsun?" diyen Kathy'nin sözlerini

duyunca da eli havada kaldı.

Ardından öyle güçlü bir kahkaha attı ki Kathy kulübenin başlarını yıkılacağını sandı. Ethan odunu ateşe fırlatıp ayağa kalkarken, yatağa yarı uzanmış kızın üzerine doğru yürüdü ve "Sana aşık olmak mı?" diye sessizce sordu.

Kathy sadece başını salladı sonra devam edecek cesareti kendinde bulup: "bana nasıl baktığını görüyorum" dedi.

"Nasıl bakıyormuşum?" diye soran Ethan son derece katı bir ses tonu kullanmıştı.

"Bir erkeğin sevdiği kadına baktığı gibi bakıyorsun?" diye fısıltıyla konuştu.

Ethan onun kendisini denediğini mi yoksa ciddi olduğunu mu anlamadı. Sadece alayla güldü.

"Şimdiye kadar fazlaca şımartıldın değil mi? Herkesin sana aşık olacağını düşündün?" diyen Ethan kızın üzerinden kalkarken Kathy de yerdeki pantolonunu görüp hızlıca üstüne geçirdi.

Battaniye hala üstündeydi ve vücudunun yukarısı sadece iç çamaşırıyla örtülüydü.

"Bana o kadar da çok aşık kişi olmadı." Diyerek pantolonun önünü ilikledi Kathy.

Ethan bu cevaptan memnun gibi sırıttı. Kathy'nin çok fazla aşk macerası olduğunu zaten düşünmemişti. Eğer olsaydı bakire olmazdı. Buna neden sevindiğini o an fark etmese de kızı aptalca hislerinden kurtarmalıydı.

"Babam benim çok güzel olduğumu söylerdi ama buna asla inanmadım. Yine de Ethan Fell senin bazı şeyleri fark ettiğini düşünüyorum." Diyen Kathy bile bile Ethan'ı kızdırmak istiyordu.

"Ne gibi şeyleri fark etmişim?" diyen Ethan kızın oyunuyla açıkça eğleniyordu.

Kathy dün gece yattığı yeri görünce ansızın durdu bu sırada. Orada uyuyup kalmanın soğuktan ölmek için yeterli koşulları sağladığını görüp Ethan'a inandı. Yine bu adamı öfkeden kudurtmak istiyordu.

"Bana karşı bazı hisler beslediğini fark ettin ve biraz olsun yakınlaşma umuduyla beni yatağına aldın" Diyerek katilini cevapladı Kathy.

Tanrım neredeyse gülecekti. Bu soğuk kanlı katilin nasıl da paniklediğini görüp açık açık eğleniyordu. Hoş adam bu konuşmanın sonunda onu yine arabaya bağlayabilirdi ama umurunda değildi. Ethan Fell kimle aşık attığını öğrenmeliydi. Sözlerinin etkisini iyice görmek için Ethan'a döndü ve ateşin başında ayak dikilen adam doğru yürüdü.

"Sana karşı hisler beslemek mi? Kasap vitrindeki koyun etine bile daha iyimser hisler beslediğime emin olabilirsin" diyen Ethan kızı önünden sertçe iterken öfke doluydu. Koyun eti mi? Lanet olsun dün gecenin etkisi hala üstündeydi ve saçmalamaya başladığını görüyordu.

"Eğer dediğim gibi olmasaydı bu kadar esip gürlemezdin… sadece dalga geçip konuyu

kapatırdın ama doğrusu beni ikna etmeye çalışman düşüncelerimin doğruluğunu kanıtlanıyor" diyen genç kız artık alayla sırıtıyordu.

Ethan çatık kaşlarını inatla kızın yüzünde gezdirirken Kathy'nin aptalca düşüncelerini silmek için tükürür gibi konuştu.

"Bana bak Kathy Adams. O ahmak baban seni fazlasıyla şımartmış olabilir ama benim için adi bir fahişeden farkın yok. Eh seve seve koynuma girmeyi teklif eden de sen değil mi…" dediğinde suratına sert bit tokat yemesi aynı anda olmuştu.

Kathy adamın yüzünü sağa çeviren öyle güçlü bir tokat atmıştı ki içi bir nebze olsun soğumuştu. Bu sırada genç kızın kolunu kaldırmasıyla tuttuğu battaniye de yere düşmüştü ama bu kadar kızgınken yarı çıplak halde olduğunu bile önemsemedi.

Kathy ölümcül bir öfkeyle adama bakarken onu bakışlarıyla öldürebilecek gücü kendinde buluyordu. Oysa sadece sözleriyle de bunu yapabilirdi. Nitekim konuştuğunda Ethan'ın ne denli dağılacağını bilmiyordu.

"Ben senden hoşlanıyorum Ethan Fell. Doğrusu sana aşık olup tüm ömrümü sırf senin için harcayabilirdim de… Eğer" dedi Kathy sonra adamdan uzaklaşıp yerdeki kazağını başına geçirdi ve devam etti: "Eğer pislik herifin biri olmasaydın…" diye devam etti ve kulübeden çıktı.

Ethan şoke olmuş halde kızın arkasından gıcırdayan kapıya bakıyordu. Düşüncelerini nasıl toparlaması gerektiğini bilmiyordu ve çok şaşırdığı da açıktı. Parlamaya pek de gönüllü olmayan ateşi tekmeleyerek söndürüp kızın arkasından çıktı.

Kathy kulübenin birkaç metre uzağında beresini kafasına geçirip elleriyle saçlarını beceriksizce tarıyordu. Sıcak bir banyoya ihtiyacı olduğunu fark edip oflayıp puflarken Ethan'ı gördü. Sırtını adama çevirip başını gökyüzüne çevirdi.

Hava aydınlıktı ve artık o iç karartan akşamların uzaklarda kaldığını fark edip gülümsedi. İç karartan adama ise verdiği cevaptan mutlu olarak ellerini cebine daldırdı. Bu sırada Midesini büzen açlık hissiyle kaşları çatıldı. Yine de yüzündeki gülüşü silmedi ve inatla Ethan'a baktı.

"Gidiyoruz" diyen Ethan kıza kaşlarını çatarken Kathy sımsıcak gülümseyip "Gidelim bakalım" dedi.

Ethan buna inanamadı. Kıza yeniden baktı. Evet Kathy resmen gülüyordu. Üstelik şarkı bile mırıldanmıştı. Kathy'nin yeni taktiğinden habersiz olan bu adam onun neye güldüğünü düşünmeyi bırakarak aracı çalıştırdı.

Kathy arka koltukta kendi kendine şarkılar söyleyip keyifli görünmeye çalışarak mutluluğuyla Ethan'ı delirtecekti. Bu pislik adamın sinilerini bozup onu dediklerine pişman edecekti. Ondan hoşlandığını itiraf etmiş olması bile aklına gelmiyordu. Bu adamı gören herkes ondan hoşlanırdı çünkü Ethan Fell gerçekten çok yakışıklıydı. Kaş çatmanın bile birine böylesine yakıştığını itiraf etmekten, üstelik katilinden hoşlandığı için hiç de rahatsız olmadı. Ethan'ı arzuladığı da bir gerçekti ve bekaretini ona verdikten sonra hisleri daha güçlenmişti. Ayrıca adı konmayan bu bağın sonrasında gelen öpüşmeleri nasıl unutabilirdi ki!

Yine de onun bir katil olduğunu, kendisine kötü davrandığını asla aklından çıkarmadı. Kalbine söz geçiremediyse de aklı ve mantığına söz geçirip ona dair asla hayal kurmadı. Onunla ilgili hiçbir gelecek hevesi olamazdı. Çünkü onu hayatında istemiyordu. Sadece; Bir yandan ondan nefret ederken, bir yandan da etkileniyordu. Aşk ve nefret arasında ince bir çizgi olduğu gerçekti ve Kathy'nin çizgisi tamamen silinmişti.

Ethan da tam bir şaşkına dönmüş halde aracı kullanıyordu. Sonraki bir saat içinde tam 3 kez durup haritayı kontrol etti. Aklı darmadağınıktı ve Kathy denen şu kızın itirafından hoşnut olmanın tadını bile çıkaramıyordu. Çünkü Kathy çok mutluydu. Oysa itirafından dolayı rahatsız olması, kendisinden hoşlandığı için sinirli ve kırılgan olması gerekiyordu. Lanet kız sürekli gülümseyip sohbet ediyor ve hiç de pişman ya da üzgün görünmüyordu.

Ethan neredeyse patlayacaktı ama sustu ve Kathy'nin aptal oyunun başrolü olmayı sürdürdü. Sonraki 2 saat daha Kathy ilginç sorularına devam etti.

"Şu çatısından duman çıkan evdeki adamın emekli bir öğretmen olduğuna eminim. Şu dumansız yerdeki de bir restoran sahibi. Acaba yemekleri nasıldır? Durup baksa mıydık? Gerçi senin zevkin tam bir felaket. Çıktığımız gecelerde yediklerine baktım da tam etobursun. Ama bence sebzeye yönelmelisin. Çünkü sebze ve balık zekayı geliştirir ve bence senin ihtiyacın var buna." Dedi.

Ethan aracı ansızın durdurup "Kathy kes artık" diye gürlerken eline, yanındaki ipi aldı ve tehdit eder gibi salladı.

"Aa ip mi atlayacağız. Bayılırım. Küçükken hep birinci gelirdim" diyen Kathy adama alayla baktı.

Ethan bu sefer kıza döndü ve aracın içinde ona doğru uzanıp sessizce fısıldadı: "Bildiğim çok daha iyi işkence yöntemleri vardır Kathy. Beni kışkırtma" dedi.

Kathy çocuk gibi dudak büzüp "Tamam efendim" diyerek başını çevirdi. Ethan uzanıp bu lanet kızı doyasıya öpme isteğini bastırabilmek için arabadan indi ve bir süre soğuğu içine çekti.

Sonraki saatlerde yemek yemeleri gerektiğini anlayarak en yakın kabaya doğru arabayı çevirdi. Yolda Rachel aradı ve ona durumu sordu. Kathy'e bir şey çaktırmamaya çalışarak "Halledeceğim" dedi ve başka bir şey demeden telefonu kapattı. Oysa Kathy her şeyi kavramıştı. Taktiğine zeval gelmesine müsaade etmeyerek keyifli halini sürdürdü.

Küçük bir şehri andıran büyük ölçekli bir kasaba olan Lund'da durdular. Saat öğlene geliyordu ve ikisi de tükenmişti. Bu gece hiçbir yerde yatılı kalmayacaklardı ve sadece yemek yedikten sonra yeniden yola çıkacaktı; Ethan'ın planı buydu. Danimarka'dan da gemiye bindikleri zaman bu işkence Ethan için bitecekti. Bitme düşüncesi kısa süreliğine bir huzursuzluk yaratsa da "İş iştir" diyerek araçtan indi. Katyh'e inmesini emrederken yol üstündeki restorana yöneldiler.

Noel dolayısıyla her yer ışıl ışıldı. Gündüz olmasına rağmen uzaktan görünen şehrin tüm süslemeleri yanıyordu. O an Kathy uzun yıllardır kutlamadığı Noel'i ilk kez kutlama isteğiyle doldu.

“Yaşasın burası çok güzel.” Diyerek araçtan inip Ethan’ın peşi sıra içeriye girdi. Genç adam en dipteki masaya geçerken Kathy de sırıtarak onun tam karşısına oturdu.

“Mutlu Noeller efendim” diyen genç bir garson siparişleri almak için tepelerinde dikiliyordu. Kathy büyük ilgiyle elindeki menüyü incelerken konuştu:

“Ahh adını duymadığım bir sürü şey var burada.. Bunlar yerel mi?” diye soran kız, garsona gülümserken genç adam onun bu gülüşünden ansızın heyecanlandı.

“Evet efendim. Şu Gravad lax çok tercih edilir turistler tarafından. Somon balığını marine edip dereotuyla servis ederiz” diyerek tarifi uzun uzun anlatmayı denedi.

“Ah çok iştah açıcı. Peki başka ne önerirsiniz” diyerek garsona ilgiyle baktı Kathy. Ethan’ın sabrı taşmak üzereydi.

“Efendim şöyle ki Noel’den dolayı Julbord adı verilen özel menüler hazırladık. Balık ve et ağırlıklı. Mesela şu yemek….” diyen genç adam iyice eğildi ve yüzü neredeyse Kathy’nin saçlarına sürtünürken eliyle yemeği yapar gibi tarif etmeye çalıştı.

“Ahh süper, tam zevkim. Sen gerçekten bir gurme olmalısın? Adın ne?” diye soran Kathy Ethan’ı tamamen unutmuş görünüyordu. Adama geniş gülümsemesinden büyükçe bir payı sunup onu dinlemeye devam etti.

“Adım Henrik efendim. Zevklerime güvenebilirsiniz” diyen genç adam kıza kendini iyice kaptırdı.

“Zevklerinin bir harika olduğundan şüphem yok Henrik.” diyen Kathy o an masadaki bir hareketlilikle hemen Ethan’a döndü.

Genç adam yerinden fırladığı gibi garsonun yakasını kavradı ve adamı güçlü eliyle hızla iterken “Defol” diye bağırdı.

Kathy de bu sırada hemen fırladı ve Ethan’ın bileğini tutup çözmeye çalıştı.

“Bırak onu seni kaba adam” derken Ethan Kathy’nin bileğini kavradı bu sefer. Göz göze geldiklerinde genç kız onun gözlerindeki öfkenin tenini delip geçtiğini düşündü. Korkutucu ve tüyler ürperticiydi. Ama yılmadı ve onu itmeye, cesurca davranmaya devam etti.

“Yürü gidiyoruz buradan” deyip kızı kolundan çekiştiren genç adam onu restorandan çıkardı. Kaskatı bir şekilde peşinden sürüklediği kızın bileğini sıkarken Kathy hızla kendini çekti. Başarmıştı, ellerini çözmüş ve kendini Ethan’ın mengenesinden kurtarmıştı.

Birbirlerini öfkeyle süzerken Kathy durdu ve derin bir nefes verdi. Restoran yolun kıyısındaydı. Etrafta yüksek dağlar ve gür ağaçlar uzanıyordu. Hepsi bembeyaz bir örtüyle kapalı olsalar bile manzara muhteşemdi.

Kathy restoranın çitlerle çevrili bahçesinde adamın gövdesini güçlü elleriyle itip arkasını dönerek yürümeye başladı.

Ethan durdu ve kızı izledi. Kathy sinirli bir halde arka bahçeye gitti. Kaçacağı herhangi bir

yer olmadığı için Ethan sadece izliyordu. İnsanlar da henüz öğle yemeği için harekete geçmediklerinden nispeten ıssız bir yerdi.

Kathy çitlerin yanına gitti ve arkası adama dönük halde kollarını göğsünde kavuşturdu. Sessiz sessiz ağlarken yaşadığı her şeye küfrediyordu. Bir adam nasıl bu kadar canını yakabilirdi bilmiyordu ve şimdi ona aşık olduğunu düşündüğü kendine küfrediyordu.

Katilini nasıl sevebilirdi? Az önce kıskançlık yaptığından emin olduğu bu adama ne zaman böylesine kapılmıştı. Huzursuzdu ve ölmek istiyordu. İşte o zaman gördü uçurumu.

Hiç düşünmeden ayağını kaldırıp çitten geçti ve birkaç metre ötedeki uçurumun önünde durdu.

Ethan onu yalnız bırakmayı düşünmüştü ve bir süre sonra gidip yeniden restorana götürecekti. Tam bir dağ adamı gibi davrandığını kabul etmişti. Niye bu kadar köpürdüğünü bilmese de Kathy'nin açlıktan hasta olacağına kanaat getirip o aptal adama rağmen restoran girecekti.

Ancak Kathy bir anda çitlerden geçince hızla ona doğru koştu. Kendisi de çitten geçiyordu ki Kathy hemen ona döndü ve "Sakın yaklaşma" diye bağırdı.

Ethan uzun boyuyla uçurumu hemen fark etti. Kathy'i kızdırmadan yavaşça çitlerden geçti yine de. Kıza uzanıyordu ki Kathy yeniden bağırdı "Sana yaklaşma dedim" diyerek bir adım daha geriye gitti.

"Kathy saçmalama. Düşeceksin lanet olası" diye bağırdı genç adam.

"Bana bağırması kes." Diyerek aynı şekilde karşılık verdi Kathy

"Özür dilerim Kathy.. Sana az önce kaba davrandım" diyen Ethan'a Kathy alayla baktı

"Ne için özür diliyorsun? Hangi biri için?" diyerek cevapladı onu Kathy. Uçurumun kıyısındaydı..

"Kendini öldürecek misin? İstediğin bu mu?" diyen genç adam kıza sakince sormuştu.

Kathy alay dolu bir kahkaha attı: "Beni nasılsa öldüreceksin. Senden önce ben bu işi bitireceğim" dedi ve kalınca bir kar tabakasına daha bastı.

Yeni bir adımla ayağının altındaki kar kütlesi kayıp gidecek ve kaçınılmaz olarak Kathy'i aşağıya götürecekti. Ethan bunu fark etti.

"Seni öldürmeyeceğim Kathy" diye sakince yanıt verdi Ethan. Bir yandan çok yavaş bir şekilde Kathy'e yaklaşıyordu.

"Beni Rachel'e verip öldüreceksin zaten" diyen Kathy adımını atıyordu ki "Dur" diye bağırdı Ethan…

Ancak Kathy panikle sendeledi ve dengesini kaybederken sırt üstü aşağıya düşüşe geçti.

Ethan atıldı ve kızın bedeni geri geri düşerken elinden kavramayı başardı ve onu çektiği gibi

kendine yapıştırdı. Sırt üstü düştüğünde Kathy adamın üzerinde uzanıyordu. İkisi gözlerini açtığında Ethan kollarıyla kızı daha çok sardı, daha çok bastırdı kendine ve kulağına "Seni kimseye vermeyeceğim" diye fısıldadı.

Kathy'nin nefesi hıçkırıkları bölünüyordu. Korku iliklerine kadar doluyor olsa bile güvende olduğunu biliyordu. Ethan kendisine sarılmıştı, hem de sıkıca. Üstelik "seni kimseye vermeyeceğim" demişti. Kathy bunu duyduğuna emindi. Hem o an bir katile güvenmenin doğruluğunu düşünecek durumda değildi. Ethan'a o anda güvenmişti.

Adamın kolları sırtını sıvazlayıp sakinleşmesini telkin ederken Kathy başını onun göğsüne yaslamakla kalmamış üzerine boylu boyunca uzanmıştı. Pozisyonundan ötürü utanıp kızardığında kendi çekmek için kollar üzerinde doğruldu. O an içinden engelleyemediği bir dürtüyle adamın gözlerine bakmak istedi. Elleri Ethan'ın omuzlarının hemen üstünde kara dayamışken adamın üzerinde doğruldu. Saçları Ethan'ın yüzüne düşüyordu.

Bakışları sabitlendiğinde Kathy yumuşacık bir sesle "Gerçekten beni Rachel'e vermeyecek misin?" diye sordu.

Ethan kıpırtısız kızı izliyordu. O kadar yakındı ki kendisine. Kathy'nin bu yakınlığın farkına varmadığını anladı. Muhtemelen bu kız; şu an baldırlarının adamın kasıklarına değdiğini de fark etmiyordu. Kızın sorusunu anlaması ise neredeyse bir dakikayı buldu.

O an kaşları çatıldı. Gerçeğin idraki zihnini bulandırdı ansızın. Ona "Seni kimseye vermeyeceğim" demişti. Hangi akla hizmet bunu demişti ki? Lanet olsun ki hiçbir işinde şimdiki gibi çuvallamamıştı. Ne diyeceğini bilemiyordu Kathy'e. Üstelik üzerinde böylesine tehlikeli bir şekilde uzandığında ne diyeceğini düşünemeyecek kadar rahatsızdı.

Kızın belinden kavrayıp kaldırırken Kathy ayağa kalktı ve adama elini uzattı. Ethan çatık kaşlarıyla kızın elini tutmadığı gibi onun sorusunu yanıtlamadı da.

"Sana bir şey sordum Ethan?" diyerek adını seslenen kıza döndüğünde içinden sıcak bir his ayaklarına kadar ulaştı. İsmi Kathy'nin ağzına çok yakışmıştı.

"Hayır Kathy seni Rachel'a götürmeyeceğim" diyerek yalan söyledi genç adam.

"Şimdi gel benimle, bir şeyler yemen gerek" dedikten sonra da kızı çitlerden geçirdi.

Kathy soruyu üstelemedi. Kalbi hala delicesine çarpıyordu ve Ethan'ın sözünü bozmayacağına tamamen güveniyordu. O kararlı bir adamdı.

Ethan'ın arkasında giderken hızla adama yetişti ve eliyle sırtındaki karları montundan temizledi. Ethan kıza dönüp şaşkınlıkla baktı. Bu kız aptal mıydı? Yoksa kendisine gerçekten güveniyor muydu? Ethan birincisini tercih ederdi!

Yeniden restorana girdiklerinde az önceki genç garson derhal Ethan'ın gözü önünden çekildi. Kathy adamın bu korkak tavrına sadece gülümsedi.

“İnsanları nasıl da korkutuyor” diyerek kendi kendine söylenirken Ethan onu yanıtladı.

“Bir seni korkutamadım” diyerek kıza bezgince baktı.

Kathy o an gururla başını dikleştirdi. Bu adamın başına gerçek bir bela olduğunu fark etti ardından ve Ethan’ın yönlendirmesine aldırmayarak girişe yakın bir masaya oturdu.

Daha yaşlıca bir adam gelip siparişleri alırken Kathy keyifliydi. Yine de Hiç kimse gereğinden fazla konuşmadı. Kathy’nin yemek sırasında konuşma çabaları da havada asılı kaldı. Ethan’ın ağzından tek kelime alamadığı gibi onun daha sonraki planlarını da öğrenememişti. Eğer kendisini Rachel’e vermeyecekse gitmesine izin verecek demek mi oluyordu bu? Bu düşünceyle rahatsız eden bir ürperti duydu. Yine de bir şekilde konuyu netleştirmeliydi. Bu amaçla yeniden lafa girdi.

“Misha’yı arayıp onun nasıl olduğunu sormak istiyorum. Şurada bir telefon var…” deyip ayağa kalkmaya yeltendi.

Ethan kızın bileğinden çekip kaba bir hareketle yeniden oturttu ve “Hayır” dedi. Düşünceli görünüyordu.

“Ama bana beni kimseye götürmeyeceğini söylemiştin değil mi? Yani güvendeyim. En azından Misha’ya iyi olduğumu ve yakında onu görmeye geleceğimi söylemek..”

“Ona hiçbir şey söylemeyeceksin Kathy” diyerek kızın sözünü kesen genç adamın ses tonu bir kaya kadar sertti.

“Ben senin hayali arkadaşın falan değilim Ethan Fell. Bana dair bir planın varsa bunu bana söylemelisin. Bir çocuk gibi davranmayı kes artık” diyerek adama kızgınlıkla baktı.

Ethan aynı anda başını kaldırıp öfkeyle kıza gözlerini dikti.

“Çocuk mu? Sen bana çocuk mu dedin?” diyerek sinirle konuştu.

“Al işte! O kadar tutarsızsın ki! Kesinlikle bir çocuk gibi davranıyorsun”

“Beni kışkırtma Kathy. Sadece otur ve yemeğini ye.”

Kathy pes etti. Birkaç oflama sesiyle yemekleri beklerken aklına dolan düşünceler o kadar çoktu ki hiçbirine yeterince konsantre olamıyordu. Bu adam Onu salıverecek miydi gerçekten? Ya Rachel ile ne yapacaktı? Bundan sonra nereye gideceklerdi? Peki Ethan nereye gidecekti? Ethan kendisini öylece bırakacak mıydı yani? Ethan bunu nasıl yapabilirdi? Kahretsin Ethan hiçbir şey olmamış gibi mi davranacaktı?

Kathy sorularının hepsinin Ethan’a kaydığını görünce kaşlarını çatıp genç adamı süzdü. Ne diye gitmesini bu kadar önemsiyordu ki. Defolup gidecekti işte? Ya sonraki görevi de bir kadın olursa? Ya kendisine davrandığı gibi başka bir kadına da davranırsa?

“Hayır!” diye bağırdığını fark etmedi Kathy. Yumruğunu da mı masaya vurmuştu sahi? Bu gürültü de neydi? Titreyen dolu su bardaklarına bakılırsa kendini kaybetmişti. O an hızla

Ethan'a döndü. Adam şaşkınlıkla kendisine bakıyordu. Kathy o an bu bakışın ne kadar tatlı olduğunu düşündü. Ethan Fell'i bir aptala çevirdiği için kendiyle gurur duydu. Gülümsemesi yayıldı.

"Hasta mısın?" diye soran Ethan bunu bir kaygıyı dile getirir gibi değil bir hakareti dillendirir gibi söylemişti.

"Sensin hasta!" diyen Kathy tavrından ödün vermeyip adam bir de dil çıkardı.

"Gerçekten hastasın" diyen Ethan hafifçe gülümseyince Kathy tabiri caizse kamyon çarpmışa döndü. Bu sırada masaya bırakılan dolu tabaklarla dikkati hemen yemeğe kaydı. Hiç bu kadar acıktığını hatırlamıyordu.

"Eee bundan sonraki Rotamız ne?" diyerek öylesine bir soru sorar gibi konuştu. Ethan'ın vereceği cevap kendisini bırakıp bırakmayacağının ipuçlarını verebilirdi. Sonuç ne olursa olsun Ethan verdiği güvenceyi geri çekemezdi. Ethan kızı hayal kırıklığına uğratırcasına "Londra'ya gideceğiz" dedi. Aldırmaz görünüyordu ve sözlerine devam etmeyince Kathy'nin gerçeğe ulaşma çabaları da hezimetle sonuçlanmıştı.

Kathy sinirle alt dudağını ısırdı. Konuyu uzatmadı; nasılsa soracak çok zamanı olacaktı. Ethan konuyu kendisine açmamakla Kathy'i alt edeceğini sanıyordu. "Hayır" dedi kendi kendine genç kız. Bugün Ethan'ın kendisi hakkındaki planlarını öğrenecekti.

Yemekten sonra Ethan vakit kaybetmek istemedi. Hesabı ödeyip kızın kolundan yeniden kavradı ve onu arabaya bindirdi. Kathy arkada geçtiğinde "Öne gel" diye emretti.

Kathy itaat etti ve ön tarafa geçti.

"Mutlu Noeller" dedi ardından genç kız. Bugün Noel'di ve madem kimseyle kutlayamayacaktı Katiliyle kutlamalıydı. Ethan cevap vermedi.

"Noel'de insanlar birbirlerine iyi dilekte bulunurlar Ethan. Biraz nezaket seni öldürmez"

"Biraz daha çene ise seni öldürebilir Kathy" diyerek yanıtladı onu Ethan. Konuşmamasına yönelik bu açık tehdit Kathy'i öfkelendirdi.

"Bir daha asla konuşmayacağım seninle Ethan. Sakın bana bir şey sormaya kalkma.." diyen Kathy kollarını sinirle göğsünde birleştirdi.

"İşte bu hayatında verdiğin en doğru karar. Konuşmadan durabileceğine emin misin?" diye soran Ethan aracı çalıştırmadan evvel kıza baktı.

Kathy ona dönmeyerek "Bir, iki, üç, tıp.." dedi ve bir fermuarı kapatır gibi dudakları boyunca iki parmağıyla bir hat çizdi. Ethan hafifçe gülümsedi. Kathy bunu görmedi. Ethan kızın bu vaadinde ona hiç güvenmiyordu.

3 saat boyunca Kathy hiç konuşmadı. Ethan da konuşma teşebbüsünde bulunmadı ama Kathy'nin iradesiyle şaşırmıştı. Bu kız sessizlik yeminin gerçekten başarıyla uyguluyordu. Ethan bu durumdan eğlenip kızın sözünü bozmasını teşvik etmek için "ne tür müziklerden hoşlanırsın" dedi. Kathy cevap vermedi, Ethan da radyoyu açıp kulak tırmalayan bir heavy

metal bandında durdurdu düğmeyi.

Kathy içinden adama küfrediyordu. Bağıran adamların sesi ona bir korku filminin setinde gibi hissettiriyordu. Başına bir ağrı saplanmaması için elini radyoya götürüp başka bir kanalı çevirdi. Brett Warren isimli tanınan bir şarkıcının parçası çıkınca orada durdu ve şarkıyı mırıldandı. Ethan sinirle kaşlarını çatıp düğmeyi yeniden metal müzik çalan frekansa getirdi.

Kathy yeniden Brett'in şarkısını açtı. Ethan yeniden düğmeyi çevirdi. Kathy sinirle yeniden düğmeye uzandığında Ethan, elini kızın elinin üstüne koyup onun parmaklarını kullanarak kendi kanalını açtı. Kathy'nin eli hala avucundaydı ve hafifçe sıkıyordu. Kathy patlayacaktı az sonra. Ethan buna emindi. Ancak beklediği gibi olmadı. Genç kız elini hızla çektiği gibi yeniden sinirle göğsünde buluşturdu. Ardından başını çevirip dışarıyı izlemeye koyuldu.

Kulağı rahatsız edici seslerle dolarken küfür repertuarı da gittikçe genişledi. Ethan yeni sıfatlarından habersiz aracı kullanıyordu.

Bir saat daha gittikten sonra benzin almak için duran genç adam çıkmadan kıza su isteyip istemediğini sordu. Kathy cevap vermedi. Susuzluktan ölüyordu ama gururu şu an daha önemliydi.

"Tuvalete de mi gitmeyeceksin?" diye soran adama "sana ne" dercesine baktıktan sonra yeniden bakışlarını uzağa dikti. Ethan umursamazsa omuz silkip markete yöneldi.

Neyse ki genç adam insaflı davranmıştı da bir şişe su almıştı. Kıza uzatırken da bakışları bir süre birbirini süzdü. Kathy tek kaşını kaldırmış ve sinirli görünüyordu. Ethan ise gözlerinde sıcak bir ifadeyle hayli eğleniyormuş izlenimi veriyordu.

Kathy suyu kaptığı gibi tepesine dikince Ethan alayla "Teşekkür etmeyecek misini?" diye sordu.

"Allah belanı versin" diyen Kathy bunu içinden dillendirmiş olsa da adama daha beteri diyen bir bakış attı. Ethan bir kahkaha koparıp yeniden arabayı çalıştırdı. Bu kızı bu gece konuşturmazsa bildiği her şeyi bırakmaya yemin etti. Hatta onu konuşturmaktan çok daha fazlasını yapacaktı.

Gece 10'a kadar süren yorucu bir yoluculuktu. Kathy zaman zaman uyumuş, Ethan kasılan kollarıyla hayli zorlanmıştı. Ancak menzile varması için durmadan sürmeliydi. Zira Geceyi Göteborg'da geçirmek istiyordu. Bu da araba yolculuğunun sonuna gelmişler demek oluyordu. Yarın sabah da İngiltere'nin New Castle limanına giden bir gemi ayarlayacaktı.

Kathy de aklında yolculuğun muhasebesini yapmıştı. Eğer Ethan kendisini Rachel'e vermeyecekse; ya burada ya da gemi yolculuğundan sonra İngiltere'de serbest bırakacak demekti. Kathy bu soruların cevabını delicesine merak ediyordu. Ethan gerçekten onu bırakacak mıydı?

İkisi de düşünceler içerisindeyken Araba şehir merkezinden çıkıp limana saptı. Yol üstünde yer alan bir otele girdiklerinde Kathy geceyi burada geçireceklerini anladı. Şehir merkezi kadar liman da ışıl ışıldı. Bu gece akacak alkolün haddi hesabı olmayacaktı. Zira şimdiden her yerden yankılanan müzik kulağa yoğun bir karmaşadan başkasını vermiyordu.

3 katlı otel uzun ve ince bir yapıdaydı. Etrafındaki binalar tarafından sıkıştırılmış izlenimi verdi Kathy'e. Yine de sempatik bir havası vardı ve turkuaz mavisi rengiyle geceye rağmen iç açıcıydı. Kapıyı açtıkları anda hareketli yerel müzik Kathy'nin neşesini arttırmaya yetmişti. Ethan'nın peşi sıra giderken genç adam resepsiyona gidip bir oda istedi. Kathy hızla resepsiyondaki adama başını salladı ve eliyle 2 işareti yaptı.

"İki oda mı istiyorsunuz?" diye soran adama Ethan derhal "Hayır tek oda" dedi.

Kathy sessizlik yemini ettiği için kendisine küfrederken yeniden eliyle 2 yaptı. Ethan bu kez sinirlenerek koluyla kızı sarıp eliyle omzunu sıkarken kulağına "tek oda" diyerek tehditvari bir sesle konuştu.

Kathy hızla Ethan'ın omzunun altından kayarken görevli adamın elinden kalemi aldı ve önündeki kağıda "Bize lanet olası 2 oda verin" diye yazdı.

Ethan neredeyse gülecekti ancak kendini tuttu. Adam sessizce "O dilsiz mi?" diye sorunca da "Evet dilsiz, ayrıca biraz şeyy" diyerek avucunu çevirip deli işareti yaptı. Resepsiyondaki adam üzüntüyle Kathy'e bakarken genç kız ayakkabısını topuğuyla Ethan'ın ayağının üzerine sinirle bastı.

Ethan da ayağındaki acı içinde kıza dönerken öfkeden kuduruyordu. Onu konuşturmak için yaptığı kışkırtmalar hiçbir işe yaramıyordu. Kathy'nin katır inadı vardı! Yine de kızı alt etmeyi başarmıştı. Karı koca kavgasına tanık olduğuna kanaat getiren adam Ethan'ı dinleyip tek odanın anahtarını vermişti.

"Odaya çıkmadan önce bir şeyler yemek istiyoruz. Restoran ne tarafta" diye soran Ethan adamın yönlendirmesiyle Kathy'nin elini tutup bir kat aşağıdaki restorana götürdü onu.

İçeriye girmeden evvel Kathy eliyle lavaboyu gösterdi. Ethan durdu ve kıza sinirle bakarken konuştu:

"Ne yapacağını biliyorsun Kathy. Daha doğrusu ne yapmayacağını. Kaçmayacaksın" dedi.

Kathy başını salladı. Ethan yeni bir tehdit savurmak için ağzını açmıştı ki Kathy adamın elinden kurtulup hızla lavaboya koştu. Lanet olsun biraz daha durursa adamın karşısında tüm içini dökecekti!

İçeriye girer girmez pantolonun düğmesini kavrayıp kendini en yakın tuvalete atarken söylenmeye başlamıştı bile.

"Pislik, geri zekalı, dağ adamı, ayı, öküz" en sonunda rahatlayınca küfretmeyi de bıraktı. Bir süre daha kalkmayıp yorgunluğunu atmak ister gibi oturmaya devam etti. Sonunda lavabodan çıkıp elini yıkarken aynada gördüğü kızla dehşete kapıldı.

Yüzü bir ölününkinden bile daha solgun, dudakları çatlayıp morarmış, saçları yıllardır taranmamış gibi karışmıştı. Tanrı aşkına kirden ve pasaktan ölecekti. Elini ıslatıp saçlarını düzleştirmeye çalıştı. Bu gece Noeldi ve berbat görünüyordu. Morarmış dudaklarını yalayıp biraz olsun renk vermek istedi. Ne çantası, ne kremleri vardı yanında. O katil adam hiçbir şeyini almasına müsaade etmemişti. Umutsuzca kendi görüntüsüne baktı. Ethan onun bu haline bakarken bir çalı süpürgesine bakıyor gibi hissediyordu muhtemelen. Genç kız En

sonunda çıkmak için kendini hazır hissedince ağzını yeniden sıkı sıkıya kapattı ve konuşmaması gerektiğini kendine yeniden telkin etti.

Çıkışın yanındaki restorana girince gördüğü kalabalıkla şaşırmıştı. İnsan duvarlarını aşıp Ethan'ı bulmayı denedi. Yalnız başına oturan birini göremeyince kaşlarını çatıyordu ki adamı fark etti. Karşısındaki şık giyimli sarışın bir kadınla konuşuyordu.

Kathy şoke olmuş halde yürüdü. Ethan hayli keyifli görünüyordu ve kız da kıkır kıkır gülüyordu. Kendi berbat haline kıyasla sarışın kadının üzerindeki kırmızı cesur elbise aklını başından aldı. Ethan'ın da aklını başından almış olmalıydı ki kendisini fark etmiyordu bile. Kaçıp gitseymiş uzun süre yokluğunu anlamayacağını biliyordu. Genç kız içine yerleşen yoğun kıskançlık hissi ve Ethan'a olan büyük öfkesiyle kadının tam yanında ayakta durdu. Önce nefretler Ethan'a baktı. Ardından kadına!

Sarışın kadın özenle yapılmış saçlarını eliyle kontrol ederken Kathy'i gördü. Kıza şaşkınlıkla bakarken "sen de kimsin?" dedi.

Kathy cevap vermeyerek kıza öfkeyle bakmaya devam etti. Ethan ise hayli eğleniyordu. Şimdi de koltuğunda geri yaslandı ve iki kadını izlemeye başladı.

Sarışın kadının kalkmaya hiç niyeti yoktu. Kathy'nin de başından ayrılmaya.

"Tanrı aşkına sen de kimsin?" diyerek sorusunda ısrarcı olan kadın Kathy'i alayla süzdü.

"Bana yalnız olduğunu söylemiştin? Bu kadını tanıyor musun?" diyerek şaşkınlıkla Ethan'a döndü ardından.

Asıl şaşkın olansa Kathy'di. Ethan kadına Yalnız olduğunu söylemişti öyle mi? Kathy kalbinin deşildiğini hissediyordu. Hala ayakta aciz bir varlık gibi dikilyordu.

"Kim olduğunu kendisi söylesin. Bildiğim kadarıyla konuşabiliyor" diyen Ethan Kathy'i baştan ayağa süzdü. Saçlarının değişikliğini fark etmişti. Kendine özenmeye çalıştığı belliydi. Değişmeyen tek şey öfkeden kararmış gözleriydi.

"Bana bak tatlım kim olduğunu bilmiyorum ama bu adam benim, duydun mu?" diyerek Kathy'e bakan sarışın kadına en sonunda cevap verdi Kathy. Tüm gurunu ayaklar altına alarak. Başka ne yapabilirdi ki? Şu an gurur en son düşündüğü konuydu. Lanet olsun ki Ethan'ı feci şekilde kıskanıyordu.

"O… O benim sevgilim" diyen Kathy kadının şaşkın bakışları altında onun sandalyesini tutup itti.

Sarışın kadın dehşetle ayağa fırlarken Kathy, kadın gider gitmez gerisin geri kalabalığa karıştı. Gözyaşlarını tutamıyordu ve Ethan'dan nefret ediyordu. Kendisini ezip geçen bu adama ne zaman böyle aptalca bağlandığını düşündükçe sinirden köpürüyordu. Dans edip kendinden geçmiş insan kalabalığını yarıp restorandan çıktı.

Resepsiyona yönelip anahtar isteyecekken kolundan süratle çekildi.

"Nereye?" diye soran Ethan sinirli görünüyordu. Yine de Kathy'nin öfkesine yaklaşamazdı.

Genç kız acemi bir sakinlikle "Duş alacağım. Rahat bırak beni" dedi.

"Anahtar bende" diyen Ethan kızdan gözünü ayırmadı.

"Ver o zaman lanet olasıca"

Kathy artık kendine hakim olamıyordu. Bu adamın yanında ağlamak istemiyordu ama elinden fazlası gelmiyordu.

"Bir şeyler yemelisin" diyen Ethan az önceki olaya bir açıklama getirmemekte kararlıydı. Kathy yeniden aptallığına kızdı. Ethan'ın umursamazlığını görünce, Kadına "sevgilim" demekle ne büyük bir salaklık örneği sergilediğini bir kez daha anladı.

"Yemek istemiyorum. Sadece duş almak istiyorum" diyerek devam eden genç kız gözlerine biriken yaşların düşmemesi için hızla koluyla yüzünü sildi.

Ethan onun ağlamak üzere olduğunu fark etti. Sırf kızı konuşturmak için yanına oturmayı teklif eden kadını geri çevirmemişti. Neticede Kathy'nin inadını kırmıştı. Kalbini de kırdığı gibi. Buna aldırmaması gerektiğini kendisine fısıldarken kızın bitap düşmüş haline bakıp onu kendisine bastırmamak için büyük mücadele veriyordu.

"Seni götüreyim" diyen Ethan kızın elini tutup merdivenlere yöneldi. Kathy elini hızla çekti ancak işe yaramadı. Bu kez Ethan kızın kolunu kavradı hem de canını acıtırcasına.

Kızı odaya iter gibi yapıp tek kelime etmeden üzerine kapıyı kilitledi. Ethan'ın adımları tahta merdivenleri inletirken Kathy'nin hıçkırıkları da odayı inletiyordu.

Yere çöküp ağlayabildiği kadar ağladıktan sonra kendine banyoya attı. Belli ki o pislik adam yeniden sarışın kadının kollarına gitmişti. O kadar acele ettiğine bakılırsa başka bir şey çıkması imkansızdı. Kathy ihanete uğramış gibi büyük bir kalp kırıklığıyla, acıyı vücudundan çıkarmak istercesine kazıdı bedenini.

Saç diplerine tırnaklarını geçirip Ethan'la olan her şeyin sinirini kendisinden çıkardı. Sular yüzünden akıp küvete dolarken gözyaşları da karıştı onlara.

En sonunda temiz bornoza sarınıp küvetten çıktı. Kıyafetlerini banyo yapmadan önce yıkayıp kaloriferin üzerine asmıştı. Hala nemli olduklarını görüp Ethan gelmeden kurumalarını bekledi.

Kahretsin Ethan gelmiyordu. Neredeyse bir buçuk saati geçmişti. Kathy onun şimdi o kadınla nasıl da eğlendiğini düşünüp öfkeden kuduruyordu. İç çamaşırları kuruduğundan bunları giyerken kapının kilidinden sesler gelmeye başladı. Hızla üzerine çamaşırlarını geçirip bornozuna sıkı sıkı sarınmaya devam etti.

Ethan içeriye girip odayı süzdü. Pencere kenarında bornozla oturup ayaklarını kalorifere dayamış Kathy'i görünce adım atmayı unutur gibi yerinde çakılı kaldı. Kathy ürkek bir halde önüne bakıyordu. Ethan yanında ayakta dikiliyordu ve ikisinin sessizliği ortama elle tutulur bir gerginlik yüklüyordu.

“Duş almışsın” diyen Ethan üşümüş gibi yapıp ellerini kalorifere dayarken Kathy’le karşı karşıya kalmıştı. Genç kız kıyafetlerini kontrol etti. Nemli oldukları halde onları giymeye karar verdi. Hızla yerinden fırladığı gibi kazağını ve pantolonunu kaptı.

Kucağında toparladığı kıyafetlerle adımını atmıştı ki Ethan hızın bileğini kavradı.

“Yine konuşmayacak mısın yoksa?” diye soran adam kızı ilgiyle süzüyordu.

“Beni yeniden rezil edesin diye mi soruyorsun bunu?”

Kathy öfke doluydu ve dirseğini hızla çekti. Bu ani hareketle omzunun üzerindeki bornozun ucu kaydı ve beyaz teni açığa çıktı. Ethan gözünü derhal oraya çevirdi. Aşırı şekilde uyarılmıştı. Ancak Kathy bir ateş topu kadar öfkeliydi.

“Seni konuşturmak için yaptım Kathy” diyen Ethan şimdi kızı belinden tutup kendine çevirdi. Kathy adamın kolları arasında geriye bir adım attı.

“Beni konuşturmak için de mi onunla yattın?” diye soran Kathy kontrolünü yitirmişti.

“Ne yatması?” diyerek karşılık veren Ethan kıza sinirle baktı.

“Hahh! Sen aşağılık bir adamsın. Uzak dur benden. Fahişenin koynunda niye çıktın ki?” diye konuşan Kathy boşta kalan eliyle adamın göğsünü itti ve yürümek için döndü.

Ethan kızın bileğini yeniden kavrayıp o kadar sert çekti ki Kathy’nin elindeki kıyafetler yere düştü. Derin yakalı bornozun içinde göğüslerinin yarısı açıkta kalıyordu. Kathy iki eliyle yakalarını birleştirip yeniden adım atmak istedi.

“Bırak beni, Ne hadle bana böyle davranırsın? sen kimsin ha? ” diye bağıran Kathy bu defa iki eliyle adamı itti. Ethan bir adım gerilerken kızın omuzlarından tutup onu hızla duvara dayadı ve aynı hızla üzerine doğru eğilirken sinirle soludu.

“senin de dediğin gibi ben senin sevgilinim” diyerek kızın dudaklarına kapandı.

Kathy şoke olmuş halde gözlerini sonuna kadar açmıştı. Ethan’ın dudakları sert ve haşindi. Israrla bir şeyler talep eder gibi kararlıydı aynı zamandı. Kathy karşılık vermeyip sıkıca mühürlediği dudaklarıyla adamı daha da sert öpmeye zorluyordu. Onu omuzlarından tutup itmeyi denedi ama Ethan’ın vücudu kendisine böyle yapışmışken sadece boş yere gücünü tüketmekle kalmıştı. Adamın bir dizi kızın bacak arasına kayıp kontrolü hepten alırken Kathy hala karşılık vermeyerek onu çıldırtıyordu.

Artık kızın inadına dayanamayan Ethan “Kathy!” diyerek tehditkar bir sesle konuşurken kızın omuzları üzerindeki elinin baskısını arttırdı. Gözdağının İşe yaramadığını görüp sinirle kaşlarını çatıp sağ eliyle yavaşça aşağıya indi. Kalın bornoz üzerinde istediği etkiyi veremediğini anladığında kendini Kathy’den ayırıp hışımla yakalarını tutup ikiye ayırdı. Bornoz’un altındaki sutyenin kapattığı göğüsleri görünce de aklı başından gitmişti. Lanet kız inadını koruyordu ve Ethan’ın sabrı taşmak üzereydi.

“Bırak beni, bırakkk” diye bağırabilen genç kız Ethan’ı nihayet durdurabilmişti.

Kathy bir yandan bağırıp bir yandan yakalarını tutup kapatacakken Ethan ona engel oldu ve eliyle bornozun yakasındaki derin vadiyi biraz daha açtı.

"Bana karşı koyabileceğini gerçekten düşünmüyorsun değil mi Kathy?" diye sorup kızın gözlerine baktığında Kathy'nin alayla güldüğünü gördü.

"Ne o? Katili kurbanını mı arzuluyor" diye alayla soran Kathy sinirliydi hem de çok. Ethan ise arzusunu dizginleyemediği için daha çok öfkeliydi. Kathy'nin her şeyi çıkmaz bir yola, bir labirente çevirmesine izin verdiği için kendine de kızgındı. Bu kızla hiçbir planını yerine getiremediği gibi onsuz da bir plan yapamıyordu.

"Kurbanı da katilini arzulayacak" diyerek kıza yaklaşmak istediği anda Kathy, adamın suratına bu zamana kadarki en güçlü tokadını attı. Ethan'ın boynundaki damar sinirden kabarmıştı ve bir kuyu kadar derin yeşil gözlerinde ilkel bir öfke vardı.

Ethan kızın sırtını acıtırcasına duvara dayamaya devam ederek sinirden çatılmış bakışlarını sorar gibi gezdirdi Kathy'nin yüzünde. Ardından Kathy'nin iki elini tek eliyle tutup kızın başının üstünden duvara sabitledi.

Sadece birkaç saniye bakıştılar.

Ethan yeniden o dudaklara saldırıp diliyle dolgun hatları yaladı. Kathy kendini teslim edeceğini anladığında kollarını indirmeye çalıştı. Adamın tutuşu o kadar sertti ki buna muktedir değildi. Ethan kafasını hafif yana eğip kızın üst dudağını ağzına alıp ısırdı. Kathy bir inilti koyverdiğinde de dilini süratle kızın ağzına itti.

Kathy'nin ıslak ve sıcak ağzının içini diliyle keşfederken genç kız artık ona karşı koymasının imkansız olduğunu biliyordu. Bu adam kendisini ölümüne sinirlendirse de ona aşıktı ve şimdi ona ait olmayı her şeyden çok istiyordu. Kontrolünü yitirmek için gönüllü olduğunda da katiline, aynı zamanda sevdiği adama kendini tamamen teslim ederek hızlı hızlı solumaya başladı ve en sonunda aynı hırsla o da öptü Ethan'ı.

Genç adam hafifçe gülümseyip kızın tutku dolu öpücüğünü seve seve aldı. Kathy'nin kollarının gerginliği azalırken Ethan da tutuşunu gevşetti. Ardından elini tamamen çektiğinde iki eliyle kızın belini tutup kendine bastırdı. Kathy serbest kalan kollarını ait olduğu şekilde Ethan'ın boynuna doladı ve ayak parmakları üzerinde yükselirken sessizce fısıldadı: "Beni her şekilde öldürmeye niyetlisin" dedi.

"Bu sefer ölmeyi sen isteyeceksin sevgilim" diyerek kızın konuşmasını sert bir öpücükle kesti Ethan.

Kathy ölmeye gönüllüydü elbette. Adam kendisine sevgilim demişti ve bu sıfatla onun kalbine gerçekten girmeyi arzuluyordu. Onsuz olmak istemiyordu. Katiline aşık olmak aşağılık bir işse Kathy üstleneceği tüm kötü isimleri seve seve alacaktı. Bu adamı istiyordu. Onun da kendisi istemesini umuyordu. Vücudunun alt kısımlarıyla ona ait olmak değildi sadece isteği! Ruhen ve kalben de Ethan'ın sahiplenmesine muhtaçtı.

Kathy ne zaman Ethan'ın kucağına atladığını ise bilmiyordu. Şimdi yatağa taşınırken de başka hiçbir şey bilmek istemiyordu. Ethan onu geniş yatağa bıraktığında gözlerini kapattı ve

fısıldadı “Seni Seviyorum”

Ethan az sonra tüm benliğiyle sahip olacağı kadına bakarken vücudu baştan ayağa titredi. Hayatından bu denli yoğun, nefes kesici, şoke edici bir cümle duymamıştı. “Seni Seviyorum” demişti Kathy. Tek başlarına basit ve sıradan olmaktan öteye gidemeyen bu iki kelime genç adamı sarsıp geçmişti. Ethan’ın kaşları çatıldı, dudağı memnuniyetsizce büküldü ama kendini durdurmadı. Kızın söylediği saçma sapan şeyi düşünmeden yatağa geçti ve Kathy’i soymaya başladı.

****

Kathy uyanıktı. Ethan’ın yanına uzanmış ve onun çıplak göğsüne yanağını dayayıp gülümsüyordu. Ethan uyuyordu. Kathy bundan emindi. Adamın sessiz solukları saçının tepesindeki birkaç teli havalandırıyordu ve Kathy bu yabancı ülkede, bu küçük otel odasında hiç olmadığı kadar mutluydu.

Ethan ise korku doluydu. Hayatında yeri olmayan o cümle tüm dengesini alt üst etmişti. Buna izin verdiği için kendine kızıyordu. Derhal kızı kollarından ayırıp onu Rachel’a götürüp parasını almalıydı. Ne demeye bu kadar uzatmış, şimdi de onun koynuna girmişti. Lanet olsun! Kathy denen bu aptal kızın iliklerine kadar nüfuz etmesine nasıl izin vermişti.

Ethan rahatsızca gerinip doğrulmaya çalıştı. Kathy de uykuya yeni dalmıştı. Uzun bir gece olmuştu ikisi için ve uzun gece Ethan için artık bitmeliydi. Kathy’i düşünmemeli ve onu derhal aklından çıkarmalıydı. Kızı hafifçe yatağın boş tarafına çevirip onun altından kalktı. Pantolonunu giydi ve dar pencereden denizi seyretti.

Sokak lambaları kapanmaya başlıyordu. Balıkçılar çoktan denize ağlarını germişlerdi. Uzakta iki sarhoş güvertenin birine sızmıştı. Ethan hafif hafif atıştırmaya başlayan küçük kar tanelerini izledi. Gökyüzünden yavaşça süzülen minik karlar pencereye düşerek aniden yok oluyordu. Kathy de böyle aniden yok olmalıydı. Ethan onu avucuna almaya çalışmamalıydı. Onu yakalamaya çalışırsa Kathy eriyip giderdi.

Genç adam pencere kenarından ayrıldı. Kathy’nin üzerindeki battaniye göbeğine kadar açılmıştı. Genç kız üşürmüş gibi iki büklük duruyordu. Ethan gidip ona sarılarak ısıtmak istedi. Kulübede yaptığı gibi. O zaman kendine hakim olmuştu ama şimdi olamayacağını biliyordu.

Yanına yaklaşıp battaniyeyi boynuna kadar çekti. Birkaç saat daha pencere kenarında durdu ve verdiği kararı gözden geçirdi. Geriye dönemezdi. Bunca eziyeti öylece hiçe sayamazdı. Asla bir işi yarım bırakmamıştı ve şimdi de bunu yapmayacaktı!

Kathy uyandığında saat 7’yi geçiyordu. Genç kız gözlerini açtığında daha gece olduğunu düşündü. Kara bulutların örttüğü gökyüzü ve içeriye giremeyen ışıklar şafak vaktini andırıyordu. Bu saatte Ethan nereye gitmişti ki! Genç kız hemen yandaki banyodan gelen sesleri duyunca gülümsedi. Belki de gidip ona katılmalıydı. Ah hayır! Utançtan ölmenin alemi yoktu. Onun yine soğuk ve mesafeli mi yoksa sıcak ve ilgili mi olacağını kestiremiyordu. İkincisini hiç düşünmedi nedense. Ethan’ın elinde çiçeklerle kapıdan girdiğini hayal etti.! Ah bu hayal Ethan’a birkaç beden büyük geliyordu. Elinde ancak bir Glock’la gelirdi O!

Genç kız hızla yataktan çıktı. Saati anlamak için dışarıya bakmak istedi. Varsa eğer bir güneş;

doğmak üzereydi. Martılar tembelce uçuyorlarken, adamın biri arkasına baka baka koşmaya çalışıyordu. Kathy aldırmadı, hemen içeriye geçti. Ethan gelmeden çıplaklığını saklamak için hızlıca giyindi ve saçlarını eliyle düzeltmeye çalıştı. Tatmin olmayınca da masada duran kalemi alıp saçına takmayı denedi.

Ethan banyodan çıktığında Kathy de umutsuzca saçıyla uğraşıyordu. Onun ne yaptığını daha doğrusu ne yapmaya çalıştığını anlayınca gülümsedi ve kıza arkadan yaklaşıp ellerine dokundu. Kathy ellerini yavaşça indirdi. Tanrım! Ölmek üzereydi. Daha bir hafta öncesine kadar azılı katili olan Ethan Fell şimdi kendisinin saçlarını topluyordu.

Ethan kalemi alıp dişlerine kıstırırken "Yazmak için daha iyi bir yer bulmalısın" dedi.

"Savaş hallerinde her şey amacı dışında kullanılabilir" diyerek yanıtladı onu Kathy.

Ethan da kızın saçını toplamakta hayli beceriksizdi. Tanrı aşkına bu kalemle bir saç nasıl toparlanabilirdi ki!

"Savaş halinde misin Kathy" diye sordu sakince.

"Sanırım şu an ateşkes imzalandı" diye yanıtlayan Kathy sessizce gülümsedi.

Ethan da Kathy'e göstermeden gülümsedi. Kıza karşı tavrında bir kararsızlık vardı. Kathy'nin aptalca hayallere kapılmasını istemediği gibi ona soğuk davranmak da istemiyordu. Ancak Kathy'nin duyguları, ya da incinmişliği kararlarını değiştirmeyecekti.

Kocaman elleriyle toparlamaya çalıştığı saçlar sürekli firar edip yanlara düşerken Ethan kızın yüzünü, kulağını, yanağını pek çok kez okşamış oldu. Kathy bu dokunuşlardan memnun kıkırdamaktaydı.

"Kafamda bir roman yazıyor olmalısın? Ne kadar da uzadı" diyen genç kız alayla gülümsedi.

"Bir cinayet romanı olsa gerek" diyen Ethan aynı muziplikle kızı tehdit etti.

"Sonunda ne oluyor peki?" diye soran Kathy şimdi gülmüyordu. Sorusunun gerçek manasını kavrayan Ethan'ın elleri de durakladı.

"Sonunu yazmadım henüz" dedi genç adam ve saç toparlamayı bırakarak, kalemi masaya fırlatıp "Kahvaltı yapalım" dedi.

Kathy sonunu bilmiyordu! Umursamıyordu da. Bu adamdan tek beklentisi aşkına karşılık vermesiydi. Somut hiçbir şey istemiyordu. Ethan kendisini terk edecekse bile Kathy mutlu ayrılmak isterdi. Ethan onu nasılsa bırakacaktı… O süre geçene kadar ondan alabildiği tüm anıları biriktirmek istiyordu. Hiç olmazsa bir kez "Seni seviyorum" itirafını duymalıydı. Kathy bu konuda tamamen ümitsiz olsa da içinden geçen hislerin sıcaklığını yine de seviyordu.

Kahvaltı sessiz geçti. Ethan kızı kaçmaması gerektiği konusunda tehdit etmedi. Kathy dilediğince lavaboya gitti, insanlarla konuştu, dışarıyı izledi. Ancak Ethan'la hiç konuşmadı. Ona sormak istediklerini erteledi. Ethan konuşana kadar susacaktı.

Kahvaltıdan sonra beraber limana doğru yürüdüler. Yeni yağan karlar siyah ise bulanmış kirli karları bembeyaz örtmüştü. Aç martıların çığlıkları Kathy'nin aklını, içine girdiği girdaptan çekti. Ethan'ın koluna dolanıp ellerini cebine atmış adamın yan tarafına dayandı. Ethan buna ses etmedi. Kathy'i biraz daha çekti yanına ve kızı kendisine sokulmaya teşvik etti.

Birkaç dakika sonra da Ethan cebinden telefonunu çıkardı. Genç kızın şaşkın bakışları altında ona uzattı ve arkadaşını arayabileceğini söyledi. Kathy gözlerine inanamıyordu. Ethan fikrini değiştirmeden süratle telefonu adamın elinden kaptı. Birkaç saniye düşünüp numarayı tuşladı.

İki kızın konuşması tam manasıyla bir felaketti ve Ethan kızı kolundan çıkarmak zorunda kaldı. Sürekli ötüşen kuşlar gibi ne Misha'nın ne Kathy'nin cıvıldaması bitiyordu. Sevgi sözcükleri bitince Misha ona durumunu sordu. Kathy arkadaşına izahat vermedi. Sadece yakında geleceğini söyledi. Misha kızın başına gelenlerden haberdardı. Onun Norveç'te bir takım kötü adamlardan kaçtığını biliyordu. Bunu da kendisini sorgulamaya gelen ajanlardan öğrenmişti. Kathy'den detayları almak istemesine rağmen Kathy Ethan'ı ele vermek istemeyerek sustu.

"Misha cenazede sana bir anahtar bırakmıştım.. Onu ne yaptın?" diye sordu ardından genç kız.

"Anahtar mı?" diyerek yanıtlayan karşıdaki ses bir süre sustu.

"Ah o senin miydi? benim anahtarlardan biri sandım tatlım… Evin girişindeki anahtarlıkta duruyor" diyerek yanıtladı soruyu Misha. Ardından anahtarın neye ait olduğunu sordu ama Kathy açıklamadı. Açıklamaya gerek yoktu çünkü artık güvendeydi. Ethan onu Rachel'a vermeyecekti.

"Misha o anahtarı al ve güvenli bir yerde tut. Birkaç gün sonra gelip senden alacağım hayatım" dedi ve kızın onaylamasından sonra Ethan'ın çatık kaşlarını fark edip konuşmayı sonlandırdı.

"Tanrı aşkına hangi akıllı, o çok önemli belgeleri anahtarlı bir kasada saklar ki?" diye soran Ethan kıza baktı. Kathy'nin babasının vasiyetini koyduğunu söylediği kasa bir anahtarla açılıyordu. Eğer kızın dediği gibi gerçek vasiyet oradaysa pek de güvenli bir yerde olduğu söylenemezdi.

"Babam gelenekçi bir adamdı. Zaten kasayı kimse bulamaz" diyen Kathy yeniden Ethan'ın koluna dolandı.

"Neden? Bir tür sığınakta mı?" diye soran Ethan kıza alayla gülümsedi. Çelik bir kasa bile anahtarı olmadan kolaylıkla açılabilirdi. En azından Ethan için son derece kolay olurdu.

"Hayır tabi ki sığınakta değil… Saltburn'deki evimizde" diyerek yanıtladı onu Kathy.

"Ve Rachel'in oraya bakacağını düşünmüyorsun?" diyerek tek kaşını kaldırıp kıza şüpheyle sordu.

"Rachel'in o evden haberi yok. Orası babam ve bana özel.. Deniz kıyısında yapayalnız müstakil bir ev.. Ah şimdi orada olmak vardı… Geniş verandasına ayaklarımı uzatıp dalgaları hissetmek…" demişti ki Ethan atıldı ve "Benimle olman çok daha iyi değil mi?" diye sordu.

Kathy güçlü bir kahkaha attı ve Ethan'a dalga geçip gülümsedi. Ethan onu anlamıştı. Zaten ciddi değildi sorusunda. Kathy için geçen süre ne kadar yorucuysa Ethan için de öyleydi. Biliyordu bunu.

"Eminim senin de hayatının en berbat anlarıydı" diyerek soruyu yanıtlayan Kathy Ethan'dan güzel bir şeyler duymak için bekledi.

"Dün akşama kadar öyleydi." Diye yanıtlayan Ethan omzunun altından sokulmuş kızı durdurdu ve çenesinden tutup yüzünü kendine yaklaştırdı. Ardından hızla dudaklarına yöneldi. Sert ve talepkâr öpücüğü Kathy tarafından derhal kabul gördü ve aynı sıcaklıkla karşılık aldı. Limanda denize karşı öpüşmeye başladıkları anda Ethan onu sıkıca sarıp kendine yapıştırdı. Kathy onun boynuna dolandı ve üzerlerine hala tembelce karlar yağarken içlerindeki ateşle buza kesen soğuktan korundular.

Dakikalar sonra ayrıldıklarında Kathy kaçınılmaz soruyu sordu. Aslında soru değil bir cevaptı bu. Onaylanmaya muhtaç bir cevap.

"Beni Rachel'e vermeyeceksin" diyen kız Ethan'a baktı

"Hayır" dedi genç adam ve kızın yüzünü avuçları arasında alırken "Seni kimseye vermeyeceğim, daha önce de söylemiştim" dedi.

"Ama kendine de almayacaksın değil mi? Gideceksin…" Kathy can çekişir gibi bir inilti çıkardı. Acı gerçeklere karşı hazırlıklı değildi. Ethan yanıt vermedi. Kathy hayır cevabına karşı, kararsız bir susuşun daha iyi olduğunu anladı. Adama yine de sıcacık gülümsedi ve daha da sokuldu.

"Sen burada bekle, ben İngiltere seferlerini soracağım" diyen genç adam kızı sahilde bırakıp demirlemiş gemilerden birine atladı. Gözden kaybolmadan önce de telefonunu çıkardı. Kathy bu detayı ayrımsadığında engelleyemediği bir dürtüyle Ethan'ın ardından sessizce gemiye yöneldi. Kamaraya giren Ethan'ı gizlendiği köşeden duyabiliyordu.

"Evet… Merak etme hallettim. Hayır hiçbir sorun yok. İki gün sonra geliyorum." Diyen Ethan konuşmayı hızlıca sonlandırırken Kathy de derhal tekneden ayrılmak için arkasını döndü. Karşısında bir adam görünce de korkuyla durakladı. Kalbi duyduklarından dolayı göğüs kafesine sığmıyordu.

"Bayan burada ne işiniz var?" diye soran yaşlı bir balıkçının sesiyle Ethan da dışarıya çıkmıştı.

"Bayan benimle." Diyen genç adam Kathy'nin elini tutmak için atıldı. Genç kız elini hızla çekti ve ona sinirle baktı. Ethan aldırmadı ve adama İngiltere'ye gidecek seferleri sordu. Yarına kadar kalkan hiçbir gemi yoktu. Ancak dilerlerse biraz tuzlu bir miktara bir tekne ayarlanabilirdi. 1 günlük yol için istenen miktar 2 bin euro civarındaydı. Ethan bunu kabul etti ve kalan birkaç saati geçirmek için otelin restoranına geçtiler.

Kathy öfkeyle karışık yoğun bir üzüntü içinde suratını asmıştı. Ethan ise inatla kızın elini tutmak için hamle yapmış en sonunda güçlü eline onun elini hapsetmişti. Ne kadar sıktığının farkında olmamıştı ancak Kathy acı içinde kalmıştı.

“Bıraksana. Elimi ömrüm boyunca kullanamayacağım” diyen genç kız masaya oturunca nihayet elini bırakan adama öfkeyle baktı.

“Elini ömrün boyunca üzerimde kullanacaksın” diyen Ethan sırıtırken Kathy kafasına dolu sürahiyi geçirmemek için zor duruyordu.

“Biliyor musun ömrümün kalanında marangozluk işine girmek istiyorum. Gün boyunca bu ellerle çivi çakıp, odun keserken, tahtaları dilimleyeceğim. Ehh senin üzerinde kullanacaksam ilk işim olarak güzel bir kereste örneği olursun” diyen Kathy alayla gülümsedi.

Ethan da gülümsedi. Kızın neye bozulduğunu bilmiyordu ama sinirlenince çok tatlı olduğunu düşünüyordu. Hele konuşurken sık sık dudaklarını yalaması tam anlamıyla ciddi bir sınava sokuyordu onu. Birkaç saatte bu kıza doyabileceğini bilse hemen üst kattaki odaya götürürdü ancak bunun imkansız olduğunu fark etmişti. Kathy’le işi uzadıkça gemiyi kaçıracaklar sonra da planını batırmış olacaktı. Bunca işkenceden sonra Kathy’le oynaşmak için her şeyi silemezdi.

Yine de ondan bir öpücük almadan duramayacağını anladığında eliyle kızın ensesini tutup kendine çekti ve hızlı öpücük daha aldı.

Kathy şoke olmuş halde bu adama bakıyordu. Az önce kafasını yarmak isterken şimdi kucağına atlamak istiyordu ve bu isteğinden dolayı kendinden nefret ediyordu.

“Neden bu kadar sinirlisin?” diyen soran Ethan öpücüğün bile Kathy’i yatıştırmadığını görmüştü.

“Evet. hallettim. Merak etme. Onu getireceğim. Söylesene bu konuşmanın gizli öznesi ben miyim?” diye soran Kathy kollarını göğsünde buluşturdu.

Ethan onun telefon konuşmasını duyduğunu anladığında bu sefer öfkelenme sırası kendisindeydi.

“Sen beni takip edip, üstüne bir de telefon konuşmamı mı dinledin?” diye sordu genç adam.

“Tanrı aşkına konu bu mu??? Beni vermeyeceğini söylediğin halde Rachel’la konuştuğunu anlamadığımı mı sanıyorsun?” diyen Kathy’nin öfkesi gözlerine birkaç damla halinde birikmek üzereydi.

“Kathy Nasıl olur da bir hain gibi ardımdan sessizce gelirsin? Ayrıca Onu getireceğim diye bir cümle de kurduğumu hiç sanmıyorum. Hem sen bana güvenmeli ve limanda kalmalıydın.” Dedi genç adam. Kıza sinirliydi ve her şeyi duyduğu için biraz da endişeliydi.

“Sana nasıl güvenirim… Beni resmen kandırdım. Bir pislik gibi yatağına…” demişti ki Ethan kızın kolunu kavradığı gibi tüm gücünü kullanarak sıktı.

“Kathy! Bana güvenmiyor musun?” diye sordu dişleri arasından.

Kathy öylece kalakaldı. Ethan’ın kararlı bir şekle “Seni vermeyeceğim” deyişini hatırladı. Ardından telefondaki şüpheli sözlerini. Ethan’ın bir yalancı mı bir aşık mı olduğunu

kavrayamıyordu. Bu sırada restoranın kapısında bir hareketlilik olunca herkes gibi onlar da girişe baktılar.

40'larında, göbekli bir polis memuruyla, daha genç olan başka bir tanesi herkese şüphe dolu bakışlar atıp restorana girmişlerdi. Ethan gözlerini onlardan kaçırmadan Kathy'e odaklandı. Kathy korku doluydu ve bakışları bir polislere bir Ethan'a kayıyordu.

Polis memuru iki adam garsonlara birkaç şey sorup farklı masalara yöneldiler. Herkes olumsuz anlamda başını sallıyordu. Kathy dehşet içinde adamlara bakıyordu. Ethan kıza güç vermek ister gibi elini tuttu. Kathy elini hızla çekti. Bu sırada polislerden yaşlı olanı kendi masalarına yaklaştı.

"Siz nereden geliyorsunuz? Buralı değilsiniz?" diye sordu üniformalı adam.

"biz İngiliz. Turistiz" dedi Ethan. Son derece sakin ve kararlı bir sesle konuşmuştu. Polis memuru dün gece saatlerinde civardaki bir gemide cinayet işlendiğini söylediğinde Ethan rahatladı. Onlara bir şey görüp görmediklerini sordu. Ethan bir şey görmediklerini söylediğinde adam gitmek üzereydi.

Kathy kalp atışlarının dışarıdan duyulduğuna emindi. Korku içinde kalmıştı. Polisler ve Ethan yan yanalardı. Üstelik yoğun bir kalabalık içindeydiler. Kathy bir karar vermeliydi. Birkaç saate kadar kaçıp gitmeyi değil düşünmek aklına bile getirmiyordu. Ethan'la sonsuza kadar kalacaktı. Ama şimdi… O sözlerden sonra…!

Ethan'ın telefon görüşmesi ve "Bana güvenmiyor musun?" sorusu havada asılı kalmıştı sanki. Kathy birini seçmeliydi. Hayatına dair bir karar vermek için birini seçmek zorundaydı. Hem Kurtuluşu hiç bu kadar yakın olmamıştı.

Polis memuru teşekkür edip arkasını dönerken Kathy Ethan'a öfkeli gözleriyle son bir kez baktı. Adam son derece kayıtsız görünüyordu. Kathy daha çok sinirlendi ve heyecanla atılıp: "Durun bir dakika" diye bağırdı.

Kathy'nin sesiyle tüm restoran onlara döndü. Polisler de yoğun bir ilgiyle ikisinin başına dikilmişlerdi çoktan. Herkes merakla kendilerini süzüyordu. Kathy bunu görmüştü. İnsanlar kızın diyeceklerine tüm duyularını açmış bekliyordu. Biri hariç… Ethan Kathy'e bakmıyordu bile! Tamamen kayıtsız bir halde parmağının rutin hareketlerle masaya vuruyordu. Kathy sinirle ona bakıp biraz olsun korkutmayı umdu ama hayır Ethan gerçekten pek de umursamıyordu.

"Evet hanımefendi?" diyen polislerden yaşlı olanı masaya yaklaştı.

Kathy nefessiz kaldığı halde Ethan'ın aldırmaz görünmesi karşısında tüm masayı dağıtıp geçmek istiyordu. Hatta daha iyisi polisin silahını kapıp o inatçı yüzüne bir delik açmalıydı belki de. Şu çatık kaşlarının tam ortasına!

"Bir şey mi gördünüz?" diye soran adam kızdan cevap beklerken sıkılmıştı.

"Ben şeeeyyy…"

Kathy susup kaldı. Ethan'dan kendisini cesaretlendirecek bir şey bekliyordu ama adamda hala tık yoktu. Asıl gereken cesaret de bu hissizlik olmalıydı belki de. Evet, Kathy acımadan onu ihbar etmeliydi ama lanet olsun kalbi bu kadar çarparken hiçbir şey yapamıyordu.

"Ben… Bu sabah koşan birini görünü gördüm. Şu tarafa doğru koşuyordu" diyen kız en sonunda pes etmişti. Ethan'ı asla ele veremezdi.

"Nereye koşuyordu?" diye soran adam bu soruyu formaliteden sormuştu. Doğrusu kızın, bu kadar heyecanla atılıp bu kadar küçük bir bilgi vermesine bozulmuştu.

"Şu tarafa işte, kuzeye"

"Batıya" diyerek araya giren Ethan'dı.

"O taraf batı oluyor" dedi genç adam.

Kathy sabrının sınırındaydı. Yön kabiliyeti iyi değildi ama bunu dalga geçer bir sesle ifade edilmesine bozulmuştu. Hem de Ethan tarafından. Ne önemi vardı hem, Şu taraf işte bu kadar basit.

"Peki bayan başka bir şey gördünüz mü?

"Hayır sadece bu kadar." Diyen genç kıza iki polis memuru da memnuniyetsizce bakıp restorandan çıktılar. Kathy mağlup bir savaşçı gibi olduğu yere çöktü.

"Durma durma." Diyen genç kız kendisine gülümseyene Ethan'a sinirle baktı.

"Anlamadım" dedi Ethan.

"Ah yapma! Dalga geçmek için can attığını biliyorum.. Sen çekilmez birisin. "

"Beni çekmek zorunda değildin Kathy, kurtulabilirdin. İhbar etseydin işim biterdi."

Ethan ciddi değildi. Numaradan çok korkmuş izlenimi verdiyse de Kathy ile açıkça eğleniyordu.

"Evet ama acıdım işte." Kathy ne kadar komik göründüğünün farkında değildi. Sinirden elleri yerinde duramıyordu.

"Hayır Kathy çünkü beni seviyorsun" dedi Ethan. Bakışları akmakta olan bir lav nehri kadar sıcaktı.

Genç kız Çatal ve bıçakların yerini sayısız kere değiştirirken Ethan'ın o cümlesiyle elindeki bıçağı kalbine yemiş gibi hissetti.

"Peki ya sen!" diye bağırmak istedi ancak yapamadı.

En sonunda da dayanamadı ve dolu dolu gözlerle Ethan'a baktı. Kendisine hiçbir şey vaat etmeyen bu adamı sevdiği için nefret ve öfke doluydu. Telefon konuşmasının detaylarını vermediği gibi şimdi özel bir şeyler de söylemiyordu. Tanrı şahit ki özel bir şeyler

hissettirmiyordu bile!

“Seni sevdiğim için kendimden nefret ediyorum” diyen genç kız hızla yerinden kalktı.

“Lütfen… Biraz yalnız kalmak istiyorum” dedikten sonra da dışarıya koştu.

Ethan nefesini tüketen bir ruh emiciydi sanki. Kathy dışarı çıkıp uzak bir noktaya kadar yürüdü. Batıya yürüdü. Az önce Kuzey dediği yöne doğru. Her yer birbirinin aynıydı. Dar kıyı şeridinin önünde sıra sıra küçük tekneler, gemiler, dubalar ve römorklar uzanıyordu. Göz yoran ve sert dalgalarla birbirlerine sürtünen bu deniz araçları Kathy’nin başını şimdiden döndürmüştü. Bir günlük yol boyunca denize nasıl tahammül edeceğini bilmiyordu. Dahası Ethan’a nasıl tahammül edecekti?

Ellerini cebine koyup The Cure’dan “Boy’s dont cry” Şarksını mırıldandığını sırada omuzlarında bir dokunuş hissetti. Ethan arkadan Kathy’i sardı ve kollarını onun karnında birleştirdi.

“Evet erkekler ağlamaz” diyen adam ardından acı çeker gibi fısıldadı: “Özür dilerim Kat.” Dedikten sonra da eğilip kızın boynunu öptü.

Kathy huylanıp başını çekerken gözyaşları yanaklarından boşandı. Her şey o kadar iç karartıcıydı ki. Ethan’ın özrü bile –ki bu dünya üzerindeki mucizelerden biriydi- Kathy’i yeterince memnun etmedi.

“Bana güvenmen gerek” diyen genç adam usulca elleriyle kızın karnını okşadı. Kathy gıdıklanınca adamın ellerini itmek istedi. Ethan kızın ellerini kıstırdı bu sefer büyük ellerine ve sıkıca tuttu.

“Bana güvenmiyorsun değil mi?” diye sordu ardından. Sesindeki sitem Kathy’nin içini sızlattı.

“Hayır” dedi genç kız.

Ethan tutuşunu gevşetti ve kızdan uzaklaştı.

“Bugüne kadar bana hiç güven vermedin Ethan Fell. Benimle sadece eğlendin. Kaçtığımda peşime düşünce güldün değil mi? Ne kadar da kolay bir avdım. Beni yakaladığında sadistçe bir zevk aldın değil mi? Sonra da benimle seviştin. Üzerimde tüm alçakça egonu kullandın. Beni Rachel’a götürmeyeceğini söylediğin halde ne yapmaya çalıştığını da söylemedin..”

Kathy’nin hisleri gibi sesi de buz tutmuştu sanki.

“Sen sadece işimdin Kathy” dedi Ethan.

Genç kız hemen atıldı: “Peki şimdi, şimdi neyinim.” Cevaba ölümüne muhtaçtı.

“Şimdi her şeyimsin”

Ethan’ın çatılmış kaşları tartışmaya yer bırakmayacak kadar netti. Böylesine bir cümlenin alt yazıya ihtiyacı yoktu. Gerçekliğiyle Kathy’nin dipsiz kuyudan çıkmak için gereken halatı

olmuştu sanki. Kathy o halatı tutacaktı. Şimdi gözlerindeki yaşlar mutluluktan akıyordu ve kollarını açarak bekleyen adama koşmak için daha fazla düşünmedi.

Hava soğuktu. Sert lodosun kışkırttığı dalgalar kıyıyı dövüyordu ve martıların çığlığı kulağa kıyametin geldiğini fısıldıyordu sanki. Kathy'nin kıyameti ise şimdi kendisini sarıyordu. Bu adam onu yok edecekti. Eğer böyle sıkıca sarmaya devam ederse Kathy mutluluktan eriyip yok olacağını düşündü.

Yüzünü beklentiyle kaldırıp gözlerini "Onun" gözlerine dikti. Bir yapboz gibi hissediyordu kendisini. Bir parçası eksikti şimdiye kadar ve nihayet bulunmuştu. Ethan Kathy'nin pek de yaşandığı söylenmez hayatında yeri doldurulamaz bir parçaydı artık. Parça yerine kondu ve tablo mükemmelleşti. Ethan'ın dudakları Kathy'nin dudaklarını buldu ve eksik kalan ne varsa o an tamamlandı.

Bir saat sonra tekneye bindiler. Yalnız değillerdi. Rus bir yazar ve onun depresif sevgilisi de aynı yolculuktaydılar. Kathy bu duruma sevinmiş olsa da Ethan memnuniyetsizce kaş çatıyordu. İki gün boyunca yabancılarla aynı yolu, aynı gemiyi, aynı denizi paylaşmak kesinlikle can sıkıcıydı.

Kathy arkadaş edineceği için hissettiği mutluluğu tekneye bindikten sadece yarım saat sonra kaybetti. Adele isimli İngiliz kız üst üste yaktığı 5 sigarayla Ethan'dan sonra Kathy'nin hayat enerjisini sömüren en büyük etkendi. Buz kesen havaya rağmen minicik eteği ve salaş görüntüsüyle kesinlikle rahatsız ediciydi.

Kathy, Ethan'ı sık sık kontrol edip kıza bakıp bakmadığını görmeye çalışıyordu. Bu dört kişiden başka miço bir çocuk da vardı ve onların ihtiyacını gideren getir götür işlerine bakıyordu. Zavallı çocuğun en büyük kabusu olan Kathy, her 10 dakikada bir kusacağını ilan ederek çocuğu kovayla yanına koşturuyordu.

En sonunda kovayı çocuktan alan Ethan Kathy'nin burnunun dibine dayayarak memnuniyetsizce baktı. Kathy o an utançtan ölmenin kıyısındaydı. Zayıflığı yüzünden kendine kızarken Adele gibi kayıtsız ve cool görünmeyi ne kadar çok istiyordu. Gözünü sadece boşluğa dikmiş genç kız durmadan kitap okuyan sevgilisiyle dünyanın en sessiz iki insanını andırıyordu. Doğrusu Ethan'ın da pek konuşkan olmadığı düşünülürse Kathy yolculuğun kendisi açısından tam bir işkenceye dönüşeceğini biliyordu.

Fırtınalı denizin durmaya niyeti yoktu ve Kathy sağa sola yalpalarken ayaklarının altından kayan zemine tahammül edebilmek için gözlerini kapatıp dua etmeye başladı. Akşamı zor etmişti ve daha fazlası için gücü yoktu. Aslında Sadece biraz ilgiye ve avutulmaya ihtiyacı vardı ancak Ethan kıpırtısız denize dikmişti gözünü.

"Karşılaştığımız her kadına ve erkeğe, belki de hiç farkında olmadan, girinti çıkıntıları, boşluğumuzun kesiklerine uyacak diye mi bakıyoruz.

Elinde Sindirella'nın ayakkabısıyla dolaşan biri var sanki içimizde, herkese, "Acaba ayakkabının sahibi bu mu?" diyerek bakıyor.

Sonra birden birisi hayatımıza giriyor. Onun sahip olduğu şey, belki kokusu, belki dokunuşu, belki gülüş, belki zekası, belki hayata bakış tarzı, belki zevki, belki aldırmazlığı, belki ihtirası, belki de kötülüğü, içimizdeki boşluğun bütün girinti çıkıntılarını dolduruyor. İlk

düşündüğümüz onunla mutlu ve huzurlu olacağımız. İçimizdeki boşluğun ancak iyi şeylere sahip biri tarafından doldurulabileceğini sanıyoruz. Ama gerçek her zaman böyle değil. Çoğunlukla içimizdeki boşluğa uyan "parça" kötülük oluyor."

Boris'in sesli okuduğu kitaptaki bu alıntıyla Ethan ve Kathy birbirlerine baktılar. Çok gizli bir sır açığa çıkmış gibi gülümsediler.

"Pekala bu hikayedeki kötü kim?" diyen saçları kırlaşmış yazar Kathy'e baktı. Konuşmak istediği belliydi.

"Bizde kötü yok" diyen Kathy beceriksizce gülümsedi.

"Ah bizdeki kötülük benim. İsmim Adele.." diyen kız sigarasını ağzına tıkarken başıyla Kathy'e selam verdi. Ardından ilgiyle Ethan'ı süzdü.

"Tekneye girerken tanışmıştık, ben de Kathy" diyen genç kız Adele'e gülümsedi. Bu zamana kadar ufak bir kıvılcım bekliyorlarmış gibi herkes konuşmaya başlamıştı.

"Anlaşılan siz de bizim gibi sıkıcısınız. Kağıt oynamak ister misiniz?" diye soran yazar teklifi Ethan'a sunmuştu. Ethan umarsızca omuz silkti. Sıkıntıdan çatlamak üzere olan iki kadın heyecanla atılıp oyun için gönüllü oldular.

"Ben sizinle takım olacağım" diyen Adele Ethan'a doğru döndü.

"Sorun olur mu Kathy" diyerek genç kıza bakınca da Kathy içinde büyük bir sinir krizi yaşarken "tabi ki olmaz" dedi ve Ethan'a gözünü dikti. Ethan da oyun fikrini kabul etmişe benziyordu. Üstelik yanına sokulmuş kızla da takım olmaya gönüllü gibiydi!

"Görünüşüm bir şey vaat etmese de bu oyunda oldukça iyiyimdir Kathy merak etme onları yeneceğiz." Diyen Boris, kitabını özenle kapayıp yanında koydu ve cebinden iskambil kağıtlarını çıkardı.

Briç oyunu zeka ve strateji gerektiren bir oyundu. Oyunculardan ziyade takım oyunu olan bu oyunda ilk skorlar Kathy ve Boris'in lehineydi. Ethan ve Adele'in aldığı tek skorda genç kız abartılı bir hareketle Ethan'ın boynuna dolanarak siyah file çorapla sarılmış uzun bacaklarını Ethan'ın dizine sürttü. Bu hareket Kathy'nin gözünden kaçmamıştı. Ethan da rahat pozisyonunda iyice yayılırken Adele'in temaslarına kendini açık hale getiriyordu. Tüm motivasyonu bu görüntüyle dağılan Kathy Boris'in dürtmesiyle kendine geldi.

"Elim hiç iyi değil Kathy, ve eşim de dalgın olunca sanırım yenileceğiz" diyerek kızın kulağına fısıldayan Boris Kathy'ye gereken hırsı vermişti.

"Elin kötü olabilir ama eşin gerçek bir dahi" diyen Kathy adama arsızca gülümserken Ethan'ın çatık kaşlarıyla karşılaştı.

İşte amacına ulaşmıştı. Sonraki oyunlarda Boris'e sarılmasa da el ele tutuşup birbirlerini tebrik ettiler.

Ethan şiddeti ve samimiyeti gittikçe artan bu temaslarla sinirlenmeye başlarken Kathy onun oyuna konsantre olamadığının ayrımına vardı. Keyfi arttı ve hiçbir fırsatı kaçırmadan Boris'e

iyice sokuldu. Bunun ne kadar yanlış bir taktik olduğunu birazdan görecekti!

Oyunun galibi Kathy'nin takımı olurken Ethan kıskançlık ve sinirden köpürüyordu. Bir de şu adam sevgilisine sarılıp ayrılırken de dudağının kenarından öpünce Ethan artık kontrolü hepten yitirdi.

Bir şimşek hızında hemen karşısında oturan Boris'in ceketinin yakalarını kavradığını gibi yüzüne sert bir yumruk attı. Kathy şoke olmuş halde Ethan'ın birden bire gelen yumruğunu idrak etmeye çalışırken hızla Ethan'ın ellerine dokundu ve zavallı yazarı onun ellerinden kurtarmaya çalıştı.

"Karımı nasıl öpersin haa" diye bağırdığında Boris korkuyla başını iki yana sallıyordu.

Ardından gözlerini Kathy'e çevirdi ve ona bakarken gözlerindeki öfkenin adama olanınkinden aşağı kalır bir yanı yoktu. Boris'i bırakıp Kathy'nin kolunu kavrayıp kaba bir hareketle kızın bedenini itti. Kathy'nin sırtı tahta rafa sert bir şekilde çarptı. Bu sırada kolunu tutmaya çalışan Ethan'dan kaçarak kamaranın kapısını açıp kendini güverteye attı.

"Bir daha Kathy'e dokunacak olursan daha ne olduğunu anlamadan kendini denizin dibinde bulursun" diyen Ethan, yazarı kanepeye sinmeye zorladı.

Adele ise keyifle bu sahneyi izliyordu. Yeni bir sigara yakıp dövülen sevgilisine gülümsedi. "Hep aynı pisliksin" dedi. Boris kanayan dudağını sildi ve kadına iğrenir gibi bakarken kül tablasına tükürdü.

Ethan dışarı çıkar çıkmaz güvertenin korkuluğuna dayanıp kusmaya çalışan Kathy'i gördü. Öksürükleri o kadar şiddetliydi ki kendini kaybedip her an denize düşebilirdi. Genç adam hızla kızın belinden tuttu ve kendine çekti.

"Dokunma" diyerek inleyen Kathy baş dönmesini kontrol edemeyince sallanan gemide Ethan'ın kollarına iyice yerleşmiş oldu.

"İyi misin?" diye soran adam kızın sararmış yüzüne bakıp onun pek de iyi olmadığını gördü.

"Seni ilgilendirmez. Dövecek birilerini arıyorsan yanlış yerdesin. Bana asla vuramazsın" diyen kız sarhoş gibi sağa sola gitmeye devam ediyordu.

"Sana vurmayacağım. Lanet olsun Kathy bunu da nereden çıkardın" diye sorduğunda Kathy alay dolu bir kahkaha attı.

"Oyun boyunca bana vurmak ister gibi bakıyordun…Az önce de ne yaptığını bilmiyordun değil mi" Kathy öfkeyle bağırıyordu ve sesi gece karanlığını yarıp denize yayılıyordu.

"Eğer, O adama dokunmaya devam etseydin sadece vurmakla kalmayacaktım" diyen Ethan kızı kollarında iyice sıktı. Kathy omuzlarındaki basınçla acıyla inledi.

"Sen de o kadına dokundun" diye konuşan genç kız işaret parmağıyla adamın göğsünü dürttü.

"Ona asla dokunmadım" Ethan'ın sesi kararlı ve sertti.

“Bacaklarını durmadan sana sürttü ve sen de ona pozisyon yarattın” Kathy farkında olmaksızın başını adamın göğsüne gömdü bu sırada.

“Bunu fark etmedim bile Kat. Gözüm bir tek senin üstündeydi.”

“Ah tabi ki o kısacık mini eteğini ve sütun gibi bacaklarını da fark etmedin elbette”

“Sahiden sütun gibi miydi? Dikkatli bakmalıymışım” diyen adam hafifçe sırıttı. Kathy’nin kıskanç halleri kendisini çok eğlendirmişti.

“Gözünü oynarım bakarsan”

Kathy şimdi adamın göğsüne sert bir yumruk atmıştı. “Ve sakın beni bir daha beni itme duydun mu” diye bağırdıktan sonra da adamın kollarından kurtuldu ve kamaraya doğru yürüdü.

“Nereye gittiğini sanıyorsun?” diyen Ethan’ın sinirli sesi Kathy’nin hücrelerine kadar dolmuştu.

“Üşüdüm” diyen genç kız ona sinirle kaşlarını çattı ve kamaranın aralık kapısını sonuna kadar açtı. Kapı aralığında Adele duruyordu. Anlaşılan başından beri bu konuşmayı dinliyordu.

Kathy onu eliyle ittikten sonra dar bölmeden geçip bir kat aşağıdaki yatak odasına geçti.

Ethan da derhal kızın peşinden giderken Adele adamın koluna dokundu ve onu durdurdu. Sarhoş olduğu belli olan genç kadın “Kadınlar üşüdüm derken “Bana sarıl” demek isterler” dedi ve gülümsedi.

Ethan ona aldırmaz görünüp odaya girdi. Kathy olduğu gibi yatağa uzanmış ve kollarını bacaklarının arasına kıstırmıştı. Ethan kızın önündeki açıklığa oturdu. Ardından Kathy’i kavradı ve kollarıyla onu sardı. Kathy karşı koymaya çalışınca da tutuşunu sertleştirdi ve kızı çekip kucağına oturttu. Adele’in tavsiyesi üzerine onu sıcak tutmak için sıkıca sarıldı.

Genç kız ağlamaklı gözlerle ona bakarken kollarıyla boynuna dolandı.

“Benim eksik kötülük parçam sensin” dedi.

“Biliyorum Kathy… Ben çok kötü biriyim… Seni de mahvediyorum” diyen adam kızın dudaklarına gözlerini dikmişti.

“Başka bir adamla yakınlaşma ihtimaline bile dayanmazken sen ona sarılıp durdun” diye devam etmişti genç adam.

Ethan nihayet açıklama işine girerken Kathy bu durumdan memnundu. Genç kız onu kıskandırmak istediğini itiraf ettikten sonra yine de adama kıskançlığının hastalık düzeyinde olduğunu söyleyip takıldı.

“Ben seni iyileştireceğim” dedikten sonra da ondan yanıt beklemeden başını kaldırıp aralık dudaklarıyla adamın ağzını kavradı.

Ethan kızı daha sıkı sararken elleriyle kalçasını okşamaya başladı. Kathy arzu içinde inledi ve karnının altını saran sıcaklıkla adamın kucağında döndü. İki bacağı Ethan'ın dizlerinden aşağı sarkarken Ethan kollarıyla kızın sırtını, omuzlarını okşamaya başladı. Ardından süratle kazağını çekip çıkardı ve saçlarını eliyle sarıp diğer eliyle sutyenin klipsini çözdü. Kathy bir inilti eşliğinde kendini ona teslim ederken adamı yatağa uzanmaya zorladı ve üzerine çıktığında şuh bir bakış attı.

Ethan da gülümsedi ve kızın kalçalarını tutup kasıklarına oturttu. Ardından elleri göbeğine, karnına, ardından göğüslerine giderken en sonunda kızın boynuna kavradı ve kendine sertçe çekerken dudaklarını onun dudaklarına hapsetti.

"Tedaviye buradan başlayalım" dedikten sonra diliyle Kathy'nin derinliklerine gömüldü ve gecenin tüm tatsız anlarını silip onu kendine, kendini ona katışıksız bir arzuyla teslim etti.

Ertesi gün öğlene kadar Kathy yataktan çıkmadığı gibi Ethan'ın da kalkmasına izin vermedi. Adamın sert göğsüne yatarken sallanan tekneyi daha az hissediyordu. Gözlerini sıkı sıkıya yumuyordu. Ancak çenesini sonuna kadar çalıştırıp Ethan'a bütün çocukluğunu anlattı.

Artık midesindeki gurultuları görmezden gelemeyeceğini anladığında da işkenceye son verdi. Zira çıplak bir halde adamın üzerine uzanıp Ethan'ın sabrını yeterince zorluyordu. Kendisinin midesi aç olabilirdi ancak sevgilisinin de doymayan başka tarafları vardı.

Kamaraya çıktıklarında Adele kamarayı duman altı etmiş halde sigara içerken Boris de yeni bir kitaba dalmıştı. Genç çocuk onlara hızlıca iki sandviç getirdi. Kathy dumandan rahatsız olup dışarı çıkmayı teklif edince Ethan da kabul etti.

Güvertede adamın geniş göğsüne sırtını dayayıp kahvaltısını eden genç kız birden heyecanla onun kollarında döndü.

"Titanik yapalım mı? Lütfeen" diye acı içinde kalmış kedi yavrusu gibi solurken Ethan anlamaz gözlerle kıza baktı.

"Titanik de hani Rose intihar edecekken Jack onu kurtarır ve rose gemin başında kollarını açıp dalgaları kucaklar ya" demişti ki Ethan derhal kaşlarını çattı.

"Sen Rose değilsin ve burası da Titanik değil Kathy. Çocuk gibi davranmayı bırak" diyen Ethan Kathy'i yeniden kızdırmıştı.

"Peki öyleyse madem sen gelmiyorsun ben de Jack tarafından ihanete uğramış yalnız Rose olup tek başıma açarım kollarımı" deyip kaptanın da şaşkın bakışları altında gemin ön tarafına geçti.

Titanik'in onda biri kadar yüksek olmayan pruva kısmından dalgalar tekneye giriyordu. Önündeki küçük bayrak direği ise kızın dengesini sağlamaya yeterli değildi. Ancak keçi inadını bırakmayan genç kız pruvaya çıkıp bir de direği kavramaya çalışınca Ethan dehşetle koştu ve yerdeyken kızın beli kavradı.

Onu sadece düşmemesi için kucaklamıştı ancak Kathy'nin amacını da gerçekleştirmişti. Genç kız kendisinden alçakta olup belini saran adama bir öpücük gönderdikten sonra kollarını tereddütsüz açtı. Ethan'ın kendisini koruyacağını biliyordu. Nitekim adamın tutuşu sadece

güven değil aşk ve şefkat de doluydu.

O gece Boris ve Adele'den uzak kendi kamaralarında geçirdiler ve tüm gece birbirlerine sokulduklarında zamanın akış hızı Kathy'i öldürüyordu. Ne olacağına dair hiçbir bilgisi yoktu ve zaman tükenmişti.

Gemiden ayrılıp İngiltere kıyılarına çıktıklarında Ethan'ın elini hiç bırakmadı. Ancak genç adam sanki bir şeylerden kaçar gibi kızın elini tutmamakta ısrar edince Kathy bunu başka bir şeye yormadı. İngiltere'de olmak onu germiş olabilirdi. Kathy Ethan'a anlayış gösterdi ve onun yürüdüğü yoldan geçti.

Ethan'ın gözleri aradığını seçince kızın kolunu tuttu. Bindikleri takside Ethan'ın çatık kaşları ve kaskatı kesilmiş benliği Kathy'e ilk günkü halini hatırlattı. Babasının cenazesindeki o gizemli adamı. Ancak yanıldığını biliyordu. Ethan'la aralarındaki tüm sorunlar aşk denilen sihirli bir silgi tarafından silinmişti.

"Nereye gidiyoruz?" diye sorunca Ethan ona dönmedi ancak sessizce "Sürpriz" dedi.

Kathy gülümsedi. Yarım saatlik yol boyunca aralarında başka konuşma geçmedi. Kathy Ethan'ın başkalarının yanında kendisine sıcak davranamadığını anlamıştı. Ethan'la yalnız kalmayı bekliyordu. Nitekim araçtan indiklerinde de yalnızlardı.

Taksi demir parmaklıkları gökyüzüne ulaşan bir kapının yanında durmuştu. Kathy manzarasıyla göz dolduran eve bakıp gülümsedi. Ethan'la Kathy'nin eviydi burasıydı. İçeriden girerken bunu düşünüyordu.

Ta k beyninden vurulmuşa dönene kadar!

Rachel kapıdan göründü ve başını hafifçe eğip tiksinerek gülümsedi. Kathy şoku atlatamadan Ethan kızın kolunu itti ve çelimsiz bedeni öne doğru savrulurken nereden çıktıklarını anlamadığı iki adam kollarına dolandı.

"Oyun bitti Kathy"

Konuşan Ethan'dı. Kathy kafasını çevirebildiğinde Ethan'ın Rachel'a hafifçe gülümsediğini gördü. Şimdi de ona doğru yürüyordu! Kathy gerisini ayırt edemeden burnuna dayatılan keskin bir kokuyla şuurunu yitirdi ve bayıldı.

Kathy kendine geldiğinde gözlerini zorlukla açabildi. Nerede olduğuna dair fikri, dahası ne olduğuna dair düşüncesi bile yoktu. Gözleri yerdeki sert, gri beton zemine takıldı. Yer yer dağılmış odun parçalarını seçebiliyordu. Gözleri hala bulanıktı ve önünde bir dumanın yükseldiği hissine kapıldı. Bilincinin kendisini yanılttığını biliyordu. Bilinci de katili gibi iyi bir oyuncuydu. Kathy olanları hızlıca hatırladı. Kalbi sıkıştı, boynundaki ağrı omurgasından sırtına yayıldı, kollarının gerginliği kımıldamasına izin vermedi. Ancak yine de boynunu kaldırdı. Nerede olduğunu bilmesi gerekiyordu. Nerede olduğunu bilemedi! Soğuğu bedeninde hissettiğinde ise pek korunaklı bir yerde olmadığını anladı.

Bir odunluktu. Geniş bir alanın ortası boştu ve sert bir sandalyeyle bu boşluğa çivilenmişti. Etrafı kümelenmiş odun yığınlarıyla doluydu. Uzakta bir yerde bir balta vardı. Yanında yine

kırılmış odunlar istiflenmişti. Oraya ulaşabilirse.. Hayır kesinlikle betona çivilenmişti. Ayakları da sandalyenin ayaklarına sıkıca bağlanmıştı ve bir milim bile ileriye gidemedi.

"Boşuna debelenme"

Bu kaba tehdidin kimden geldiğini anlayamayan Kathy ne zamandan beri arkasında bir adamın durduğunu merak etmeye başladı.

"Neredeyim" diye sordu çatallaşmış sesiyle. Burnunda ve genzinde bir yanma vardı. Lanet eter!

"Ne önemi var?" diyen adamın sorusu Kathy'nin alayla gülmesine neden oldu. Ne önemi vardı sahiden? İşte hayatındaki en büyük gerçeklik buydu.

Adam nihayet eyleme geçip kızın yanından yürüyerek çıkışa yöneldi. Arkasından göründüğü kadarıyla çok uzun boylu ve yapılıydı. Kötü adamların karakteristiğini taşıyordu. Rachel'in adamlarından biriydi. Demirden ağır kapıyı gürültüyle açıp dışarı çıktı. Kapının aralığından içeriye sızan minik karlar ve beraberinde getirdikleri dondurucu soğuk Kathy'nin vücudunun gerilmesine neden oldu. Böyle bağlı bir pozisyonda Buz gibi olan tenini hiçbir şekilde ısıtamazdı. Ancak tam bu sırada yanakları tatlı bir ılıklığa teslim oldu. Gözyaşları değdiği yeri ısıtarak yavaşça yanaklarından akıyordu.

Kathy'nin kalbi Ethan'ın ihanetiyle yoğun bir şekilde sancıdı. Kathy hayatının hatasını yapmıştı. Katilini sevmişti! O ise kendisini sefil bir halde kurda teslim etmişti! Aptal bir koyun gibi hissediyordu kendini. Çok daha fazlasını az sonra hissedecekti.

Adamın çıkmasının ardından kaçmak için girişimde bulunması gerektiğini biliyordu. Ancak o kadar uyuşmuştu ki hiçbir şey yapamıyordu. Gurur için en azından bunu denemeliydi. Kalçasını kaldırıp sandalyeyi hareket ettirmek istedi ancak sadece dengesi sarsıldı. Başka harekette bulunup yüz üstü yere yapışmayı göze alamadı. Zaten kapı da açılmıştı.

Rachel en önde içeriye girdi. Yüzündeki muzaffer ifade Kathy'nin acısını katladı. Ethan'ın ihanetinin bu kadının lehine olması acısını derinleştiriyordu. Bu şeytana yenilmek tüm dünyaya yenilmekten daha ağırdı. Kathy başını dikleştirdi ve dudağının kenarını alaycı bir gülümseyişle kıvırdı.

"Kathy Adams.. Beni cicim kızım" diyen kadın kollarını açıp durdu.

"Ah pardon tatlım, bana koşamayacak durumda olduğunu unuttum… Ama bu senin hatan biliyorsun değil mi?" Kadının sesindeki tiksindirici yapaylık Kathy'nin tükürme isteğine neden oldu.

"Ellerimi böyle adice bağlamasaydın da sana ancak kalbini deşmek için koşardım Rachel Collins"

Kathy bilerek kadına babasının soyadıyla hitap etmedi. Bu şeytan onların ailesine ait değildi ve bu kadın için gerçek bir hakaretti. Ancak Rachel onun bu tutumuna sadece kahkahayla gülerek karşılık verdi.

"Ah Kathy, çeneni değil tatlım beynini çalıştırmalısın. Bana ucuz laf sokmalar yapma

hayatım. Konumun itibariyle hiç işe yaramaz."

"Rachel ben sadece gerçeği dile getiriyorum. Dediklerimi kişisel algılama. Herkes gözümde neyse onu söylerim…Ve sen Asla bir Adams olmadın gözümde. Tıpkı babamın gözünde, onun yatağını ısıtan ucuz bir kadından öte bir şey olmadığın gibi " Kathy şimdi gülüyordu ve Rachel'ın öfkeyle parlayan gözlerini görünce kendiyle gurur duydu.

"Kes artık Kathy. Her zaman kendini çok bilmiş sanan aptalın biriydin. Babanın servetini avucuma geçirdiğim halde sen sadece oturup izledin. Şimdi de bu haldesin işte" Rachel kızın uzağında ona tepeden bakıyordu.

"Sen öyle sanıyorsun sadece Rachel.. Hiçbir şeyi avucuna geçirdiğin yok." dedi Kathy ve sonra ansızın sustu. Babasının mirasından bahsetmeyecekti. Vasiyetin aslını ona söylemeyecekti. Ethan'ın da söylemediğini umuyordu. Söylemesi için bir sebebi yoktu.

"Vasiyet nerde Kathy? Asıl vasiyet?"

Genç kız ürpertiyle bakışlarını Rachel'e çevirdi. Zihnini okumuş gibi asıl vasiyeti sormuştu. Lanet olsun! O adi katil bundan da bahsetmişti demek ki.

"Ne vasiyet Rachel. Senin vasiyeti çoktan onaylattığını duydum… Az önce de babamın parasını yediğini.."

"Bana bak seni küçük sürtük. Benle oyun oynama. Babanın yaşarken neler çevirdiğini bilmediğimi mi sanıyorsun. İkinizin arasındaki gizli saklı işlerden haberim olmadığını.. Şimdi bana o vasiyetin yerini söyle. Hemen!"

"Ne dediğini bilmiyorum" dedi Kathy ve bakışlarını umarsızca kadından kaçırdı. İnanacak mıydı, Ah lütfen! Rachel üstelemedi ve Kathy'i kendi haline bırakıp yanındaki adama sinirle "Gelsin" dedi.

Kathy aldırmaz görünüp tavrından taviz vermemekte kararlıydı. Ancak içeriye giren kişiyi görünce tüm vücudunun milyonlarca parçaya dağıldığı ve un ufak olduğunu sandı. Ölmekten beterdi.

Ethan! Bu adı sessizce fısıldadı. Kalbinin titreşimleri ağzına yansımış gibi titreyerek. İhanetin çelikten sert bıçağı kalbini deşercesine. Ethan ağır çekimde kapıdan girdi ve elleri montunun cebinde Kathy'e doğru yürüdü. İfadelerini okumak imkansızdı. Bu açıdan hissiz ve kat'i duruyordu.

"Bana anlattıklarını tekrar et Ethan" dedi Rachel. Ethan emir verir gibi kurulan bu cümleden ötürü kadına kötü bir bakış attı.

"Lütfen" diyen Rachel ansızın adamın çekimine kapılıp onu memnun etmek istercesine gülümsedi. Kathy dehşete kapıldı. Rachel Ethan'ın koynuna mı girmişti! Lanet olası kadın ne demeye böyle uysallaşmıştı. Kathy'nin kanı çekilir gibi oldu. Ethan'a olan nefreti kıskançlığın zehirli oklarıyla boyut değiştirerek büyüdü ve derinleşti.

"Kathy babanın Saltburn'deki evinden bahset. Vasiyetin orada olduğunu söylemiştin değil mi?" diye sordu Ethan. Sinirliydi.

Kathy de öfkeyle dişlerini sıktı. Pislik herif her şeyi açık açık soruyordu. Bu denli ağır bir ihanet Kathy'i oracıkta öldürebilirdi. Ah bu adam bu kadar yakınken şu ayağı bağlı olmayacaktı ki kendisi kadar suçlu o malum noktaya sert bir tekme atacaktı.

"Sana hiçbir şeyden bahsetmedim" diyen genç kız bakışlarını kaçırdı. Ancak Ethan sert bir hareketle çenesini tutup yüzünü kendine çevirdi.

"Bana yalan söyleme Kathy. Ne dediğini çok iyi biliyorum. Bana o evden bahsettin ve gerçek vasiyetin orada olduğundan.. Bunu inkar mı ediyorsun?"

"Elbette inkar ediyorum. Saçmalık" diyen genç kız daha birkaç saat öncesine kadar bu adamla el ele olduğunu hatırlayıp en çok kendinden iğrenerek öfkeyle ona baktı.

Ethan'ın tutuşu sertleşti. Kathy çenesinin iki dev kayanın arasında kaldığını düşündü. Dişlerinde bile sızı hissederken kafasını ani bir hareketle onun elinde kurtardı. Adam bu sefer kızın kolunu sertçe sıktı ve Kathy ağlamaklı gözlerle kendisine bakarken "Konuş" diye bağırdı.

"Sen pislik paranoyak manyağın birisin Ethan Fell." Diyen genç kız, ardından onun yüzüne tükürme gafletinde bulununca Ethan kızın suratına bir tokat attı. Kathy'nin sandalyesi tokadın şiddetiyle hafifçe sendeledi. Genç kız başını çevirmedi. Yanağı zonkluyordu ve gözyaşlarını kimseye göstermeye niyeti yoktu. Lanet olsun Kathy usul usul ölüyordu.

"Kathy bana vasiyetten bahset." Diyerek araya giren Rachel'in gülen yüzü kızın midesini bulandırdı. Ethan'ın yüzüne bakamıyordu ama adamın tam karşısında dikildiğini görebiliyordu. Onun bacaklarını, tekmelemek istediği kasıklarını, sıkı vücudunu seçebildiğinde adamın dokunuşlarını hatırladı. Ona dokunurken zevk almıştı. Bu adama! Her şeyini elinden alan bu katile dokunmuş ve ona kendini tam anlamıyla teslim etmişti. Onun mükafatı ise kendisini Rachel'a getirmek olmuştu.

"Her neyse Kat… Nasılsa onu bulacağız. Bulana kadar yaşamaya devam edeceksin, şanslısın!" Kat mi? Bu Ethan'ın lafıydı. Kathy acıyla Rachel'a baktı.

"Lanet olsun beni öldüreceksen hemen yap Rachel. Sana hiçbir şey anlatmayacağım. Duydun mu ? Seni içi geçmiş yaşlı orospu"

Rachel öfkeden kudurmuş bir halde topuklarını zeminde inlete inlete Kathy'nin yanına geldi ve saçından kavradığı gibi başını geriye çekti. Diğer eli havaya kalkıp yeni bir tokat olarak inecekken Ethan kadının elini sertçe tutup buna izin vermedi.

"Böyle yaparak seni daha çok kışkırtıyor. Evin yerini biliyoruz. Sorun çıkmayacaktır." Diyen Ethan Kathy'nin kendisine dikilmiş ilkel öfkesine baktı. Kathy deliriyordu. Ethan da!

"Umarım sorun çıkmaz. Yoksa bu kızı kendi ellerimle öldüreceğim." Diyen Rachel uzun, kızıl saçlarını havalandırarak Ethan'ın koluna dolandı ve onu dışarıya çıkardı.

Kathy kol kola giden bu ikiyle baktı ve gözlerini kapattı. Tanrı neden canını almıyordu. Eğer tüm bunları önceden bilseydi Troms'taki o ilk gününde bu adamdan kaçmayarak, bile isteye ölüme razı olurdu. Tüm bunları, Ethan kanını donduran ihanetini görmektense ölmek daha

isabetli bir seçimdi. O kadar yıkılmıştı ki başı önünde düştü ve gözlerini kapattı.

Birileri onun ayaklarını çözdüğünde durumu ayrımsayamadı. Sonra onu kollarından tutup kaldırdıklarında da sadece kollarının ağrısını hissetti. Kum torbasından fark yoktu. Üşüyordu ve ilk önce kalbi buz tutmaya başlamıştı. Bir arabanın arkasına itildiğinde baygın haldeydi. Dudakları morarmış ve elleri uyuşmuştu. Sonrasında bir açıklıktan jete bindirildiğini duyumsadı. 3 saat sonra uyandığında kendini Saltburn tabelasının yanından araçla geçerken buldu.

O an aklına Ethan geldi. Demek Ethan denen o alçak adam tüm geçen zaman zarfında kendisini kullanmıştı. Sadece ağzından laf almak için onunla yatmış, sarılmış, ısıtmış ve güven bana demişti. Her şeyi Rachel'a vermek için ona sahip olmuştu. Ah Kathy dünyanın en büyük beyinsizi ödülüne layık buluyordu kendisini. Adamın kendisini sevdiğini bile sanarak ne kadar aptalca düşündüğünü anladı. O aşağılık adam Gemiyle İngiltere'ye gelmenin akabinde kendisini derhal Rachel'a teslim etmişti. Üzerinde hiç düşünmeden, ilişkilerini gözden geçirmeden, biraz olsun merhamet etmeden. Kathy babasının vasiyetinden çok Ethan'ın alçaklığına yanıyordu şimdi ve bunu göremeyecek kadar aşık olduğuna!

Evi de bulmuşlardı işte. Aptal gibi koordinatları verircesine deniz kıyısında bir villa demişti. Lanet Slatburn'da deniz kıyısında kaç tane böyle lüks villa vardı ki!

Kathy evin koyu lacivert çatısını seçince acıyla inledi. Artık kaçışı yoktu ve Ethan'a kasanın basit, tekdüze bir anahtarla açıldığını söylemişti. Onu açmak ise kenar mahalle hırsızının bile yapabileceği kadar kolay bir eylemdi. Kathy arka koltuğuna öylece itilmiş aracın içinde yanındaki adamın korkunç varlığına katlanarak dışarıyı izledi. 6 aydan daha fazla süredir buraya gelmemişti. Mayıs ayının sonunda Rachel Paris tatilindeyken babasıyla gelmişler ve güzel bir tatil geçirmişlerdi. Bay Adams'ın kabinedeki işleri hemen hemen bitmiş ve meclis tatil hazırlığındayken kızıyla baş başa kalmak istemişti. Sanki olacakları o zamanlar görür gibi Kathy'e vasiyetten bahsetmiş ve diğer önemli evraklarla ondan başka kimsenin bir şey bilmediğini anlatmıştı. Ve her şeyin gizlendiği yere bu evrakları birlikte koymuşlardı.

Kathy babasını acı içinde hatırladı. Onun politik işlerine asla karışmadığı halde içine düştüğü bu çıkmaza şaşıp kaldı. Onun siyasi meselelerinin boyutları hakkında düşünmek istemiyordu. Babası da pek çok politikacı gibi yanlışların içinde olabilirdi ve Kathy ondan nefret etmemek adına işiyle ilgili konuşmuyordu. İşi yani Savunma Bakanlığı o kadar kasvetli bir işti ki babası yalnızlığa dayanamayınca Rachel gibi bir kadınla evlenmişti. Darağacının ilmeğini yavaş yavaş boynuna kendisi geçirmişti.

Kathy bunları düşünürken 3 tane siyah Nissan marka jip evin çevresinde durmuştu. Kathy kolundan tutulup çekilince Rachel'i derhal gördü. Kan kırmızısı uzun bir trençkot giymişti ve biçimli bacakları siyah çorapla örtülüydü. Kadın hala çekiciydi. Kathy babasının aptal bir çocuk gibi bu kötülük dolu kadına kaymasına içerlese de ölmüş bir adama içerlemesi ne yazık ki hiçbir işe yaramıyordu. Ve sonra gözleri Ethan'ı aradı. Hayır o yoktu. Kathy buna sevinsem mi üzülse mi bilemedi. O pislik adama dair düşünceleri hala belirsizdi.

3 araçtan inen yaklaşık 15 adam ve Rachel; evin bahçesine doğru yürüdü. Kathy elleri arkadan bağlı sürüklenirken dalgaların sesi kulağına doluyordu. Rachel ile yanındaki şişman ve gözlük adam –muhtemelen bir avukattı- ilk içeriye girenler oldu. Kapılar rahatlıkla açılırken Kathy de iki yanındaki devasa adamların ittirmesiyle eve giriş yaptı.

Hala sıcaktı içerisi ve samimiyet kokuyordu, aile kokuyordu. Kathy nerdeyse ağlayacaktı. Muhtemelen az sonra burada kafasına sıkılmış tek kurşunla ölecekti ve biliyordu ki bu huzurlu bir ölüm olacaktı. Anıların ortasında!

"Pekala söyle bakalım… Şu kasa nerede?" diye soran Rachel kızın karşısına geçti.

"Burada olduğunu ben değil siz iddia ediyorsunuz. Bulmak da sizin göreviniz Rachel" diyen Kathy boş yere kafa tuttuğunu bilse de aldırmadı.

"Kathy çok ikna edici yöntemlerim vardır. Baban üzerinde uyguladıklarıma benzemez. İnan buna pişman olursun?" diye bağırdı kadın. Topukları zemini yumrukluyordu.

"Babam üzerindeki fahişelik yöntemlerin bir kasayı açmaz evet" diyen Katyh tek kaşını kaldırıp kadına meydan okudu.

"Kathy seni az sonra öldüreceğim… Eğer bana derhal kasanın yerini söylemezsen birazcık erteleyebilirim bunu." Diyen kadın arsızca gülümsedi.

Ardından eliyle adamlarına bir talimat verdi ve evin altı üstüne getirildi. Hiçbir şey bulunamadı. Tam olarak Kathy'nin ayağının bastığı yere bakmak ise kimsenin aklına gelmiyordu. Oysa parke zeminde yerin ayırt edilmesi için küçük bir işaret bile vardı. Sevimli bir ayı paspası. Ancak Kathy tam olarak üzerinde durduğu için kimse bunu fark etmiyordu. O kadar önemsiz bir ayrıntıydı ki!

"Birkaç gereksiz evraktan başkası yok" diyen avukat adamların buldukları belgeleri Rachel'a uzattı.

Kathy alay ederek gülümsedi. Rachel kızın saçlarına yapışmamak için kendini zor tutuyordu.

"Pekala Kathy" diyen kadın telefonuna yöneldi ve bir numarayı tuşladıktan sonra "Öldürün" dedi.

Kathy derhal atladı ve "ne oluyor" diye bağırdı.

"Ah yok bir şey Kathy… Sen sadece susup bekle. Arkadaşın senin yüzünden şu an tecavüz edilerek öldürülecek." Diyen kadın ardından öyle güçlü bir kahkaha attı ki Kathy cehennem gongunu duyar gibi irkildi.

"Hayıırr durun, durun söyleyeceğim" diyen kız pes etti ve Rachel'e "Yalvarırım bunu yapma. Misha sana bir şey yapmadı." Diyerek inlemeye başladı.

"O zaman uslu bir kız ol ve bana iyi davran.. Ki ben de arkadaşına iyi davranayım" diyen Rachel'ın sesi buz kütlesi kadar dondurucuydu. Kadın ardından telefondaki kişiye "Bekleyin" diye talimat verdi.

"İşte burada" diyen kız ayağını yere vurdu. Rachel anlamadı.

"Burada işte. Aşağıda"

Rachel gülümsedi ve bir adam kızın iki omzunu tutup sertçe itti. Başkası yere eğilirken

paspası kaldırdı ve “anahtarlı” dedi.

“Yap bir şeyler seni aptal” diye gürleyen kadına korkarak bakan adam “Geri çekilin” diyerek silahını deliğe doğrultup ateş etti. Tahta zemin milyonlarca ufak parçaya ayrılıp irice bir oyukla açılınca kapağı kaldırdı ve iki küçük basamaktan sonra basit sıradan bir kasaya ulaşıldı.

Kasa kurşunun şiddetiyle hafif bükülüp hasar almıştı ama içindekiler hala sağlamdı. Hoş yıpranmış olmaları hiçbir şey değiştirmezdi, zaten Rachel onları yok edecekti! Metal kutunun kapağını açan adam birkaç beyaz kağıdı çıkardı. Kathy şimdi usulca ağlıyordu. Babasının tüm emekleri, yılların birikimi iğrenç bir şekilde alaşağı ediliyordu. Gözlerinden yaşlar boşalırken Rachel evrakları aldı.

Bir süre göz gezdiren kadın öfkeden deliye dönmüş halde “Bu da ne? Sen benle dalga mı geçiyorsun?” diye bağırarak Kathy’nin yüzüne fırlattı.

Kathy yere saçılan kağıtlara baktı. Lanet olsun sahiden bu da neydi? Pamuk Prenses masalını anlatan bir kitap, birkaç plak ve Üzerinde yemek tarifi olan saçma sapan kağıtlardan başka bir şey yoktu.. Kathy de o en az Rachel kadar şaşırmıştı.

“Benim haberim yok.” Diyen kız sayıklar gibi konuşmuştu.

“Demek haberin yok.. Sana bunu ödeteceğim Kathy Adams. İki dakika içinde onların yerini söylemezsen önce seni sonra arkadaşını ardından tanıdığın tüm insanları öldüreceğim” dedi.

Kathy onun gerçek bir cadı olup olmadığını düşünürken “Bilmiyorum. Her şey buradaydı. Ben nasıl olur anlamıyorum. Babamla biz burada beraber yazdık ve kendi gözlerimin önünde bu kasaya koydu.” Diyen Kathy hızlıca zihnini kontrol etti. Başka bir yeri hatırlamıyordu hayır.

Rachel sinirle adamlarından birinin elinden silahı kaptı ve Kathy’ye doğru yürüdü. Genç kız korkup köşeye sinerken bir anda ortama kulak tırmalayan dolu dolu siren sesleri doldu.

“Etrafınız sarıldı. Derhal silahlarınızı bırakın. Teslim olun. Etrafınız sarıldı.”

“Lanet olsun” diye tıslayan Rachel Kathy’nin boğazına yapıştı ve “Başka çıkış var mı?” diye sordu.

Kahretsin Kathy’nin zihni darmadağınıktı birkaç saniye sonra kadının ne dediğini anladığında “Hayır başka çıkış yok” diyerek Rachel’ı itti.

“Teslim olun” polis hoparlöründen arda arda yankılan ve evin her tarafını uğursuzca saran bu sesle mantığını tamamen yitiren Rachel adamlardan birini dürterek “Kaç kişiler, çatışmaya girin” diye bağırdı.

“Çok fazlalar” diyen adamın sesi helikopterin gürültüsüyle yarım kaldı. Etrafı saran kaos ortamıyla çılgına dönen Rachel adamına kızı gösterdi ve “Rehin al” diye bağırdı.

Adam derhal Kathy’i kolunun altına sıkıştırdı ve başına silahı dayadı. Ardından evin kapısını açıp en fazla 5 metre uzaktaki polislere kızı gösterip “Ateş ederseniz kız ölür” diye bağırdı.

Kathy'nin kalbi göğsünü parçalayacaktı. Korku ve dehşet içindeydi. Önünde bir polis ordusu, arkasında Rachel'in ordusu vardı. Kafasında ise soğuk metalin namlusu… Kathy korkusuna rağmen elinde olmaksızın gülümsedi. Ya ölecekti ya da her şeyden kurtulacaktı. İkinci şıkkın olması için dua etmeye başladı.

Kathy hayatındaki son bir ayda yaşanan inanılmaz aksiyonu düşündü. Tanrım! Her seferinde daha beter bir korku yaşayamam diye düşünürken her seferinde bir şekilde yanıldığını görüyordu. Babasının ölmesi kötülüklerin de başlangıcıydı. Hayatını bir suç ve kaçış filmine çeviren o ilk fitili bu şüpheli ölüm başlatmıştı. Sonra da o uğursuz adamın girmesiyle tüm olaylar çılgın bir kaosa doğru sürüklenmişti. Ethan Fell; Ölmüş olmayı bile onla tanışmaya yeğlerdi.

Kathy şakağında soğukluğunu hissettiği –ki bu hisse neredeyse alışmıştı- metalin ürpertisiyle ölüme ve yaşama bu kadar yakın olmasını umarsamaz bir ironiyle fark etti. Neredeyse babasının ölümünden beri bu iki uç arasındaki bir savaşta kalmıştı. Bu sırada Kulağına pek çok ses doluyordu ama çok azını ayırt edebiliyordu. Yine de kafasına silah dayayan devasa adamın mağarada yankılanıyormuş gibi kulak tırmalayan gür sesi böyle giderse işitme kaybına bile yol açabilirdi. Huzursuzca kıpırdanan genç kız adamın elindeki silahın baskısını arttırmasıyla kafasında şiddetli bir ağrı hissetti.

"Kımıldama lanet olası" diye bir kez daha kızın kulağına bağıran devin sesiyle kaskatı kesildi.

"Silahını yere bırak ve kızı serbest bırak. Kurtuluşunuz yok" diye bağırdı karşıdan genç, sivil giyimli bir adam.

Kathy gözlerini karşıya sabitlemişti, ölümüne korkuyordu. Rachel'in gözünü kırpmadan kendisini öldürteceğinden adı gibi emindi. Buradan çıkış için tüm bu insanları öldürmesi gerekse bile yapardı. Ethan o nerdeydi? O lanet serseri parayı alıp gitmişti elbette. Rachel ona güzel bir meblağ bahşetmiş o da görevini tamamlamış olarak bu parayı alıp defolup gitmişti işte.

Kathy bu koşullar altında bile hala Ethan'ı anıp, hala onun sevgisinden küçücük bir iyilik umduğu, hala her şeyin lanet olası bir kabustan ibaret olduğunu ve az sonra İsveç'te onun yatağında uyanacağını düşündüğü için kendinden nefret ediyordu. Şu an burada olan hiçbir konuşmayı umursamıyordu. Kahretsin Kathy sadece o adamı istiyordu. O pislik, adi katili. Şimdi dünyanın kim bilir neresinde olan o yalancıyı.

"Eğer defolup gitmezseniz kızın kafasında bir delik açarım" diye bağırdı bu sırada adam.

"Aptallık etme. Bunu yaparsan buradan sağ çıkabileceğinizi mi sanıyorsunuz?" diye yanıtladı sivil giyimli polis.

Sesi nedense Kathy'e güven verdi. Bakışları da buluştuğunda adam sakin olmasını ifade eden bir bakış attı. Kathy belirgin bir rahatlama duydu. Bu sırada genç polis silahını yavaşça bırakıp yanındakilerle bir şeyler konuştu. Ardından kararlı ve güvenilir bakışlarını yeniden Rachel'in adamına çevirdi.

"Rachel Adams içeride misin?" dedi megafonu eline alarak.

Bu sırada Rachel panikle birilerine bağırmakla meşguldü. Sesi duyar duymaz bir yılan kadar soğuk olan Rachel mantıklı tüm düşüncelerini bir kenara bırakıp pencereden bağırıp okkalı bir de küfür savurdu.

"Kaçışın yok Rachel. Her şey seninle aleyhinde buradan kurtulsan bile ülke çapında aranacaksın. Hiçbir yere gidemezsin. Derhal teslim ol." Diye bağırmaya devam etti polis memuru.

Bu sırada Kathy'nin boğazını saran korkunç baskı artık çekilmez hale geliyordu. Adamın kasıklarına bir tekme geçirebilir ve onu iki büklüm hale getirirse kaçabilirdi. Ethan'da daha önce bunu yapmıştı. Hatta onu omzundan bile delmişti. Ama bu adam 2 metrelik boyu ve çok iri cüssesiyle Kathy'nin nefes almasını bile zorlaştırıyordu. Lanet adam çok, çok devdi! Ancak bu durum elbette onun aleyhineydi.

Genç kız kendi kendine planlar kurarken bir anda omuzları ve bedeni hafifledi. Üzerindeki baskı azaldı ve arkasında gürültülü bir çarpma sesi geldi. Kendisini tutan adam yere yığılmıştı ve alnındaki küçük bir delikten koyu, siyah bir kan fışkırıyordu. Kathy görüntüyü idrak eder etmez çığlık atmaya başladı ve o anda derhal biri üzerine kapaklanıp yere yuvarladı.

"Sakin olun" diye fısıldayan adamın polis arması kızın gözünün önünde durunca Kathy şoktan çıktı ve kurtulmuş olduğunu ayrımsadı. Derin bir nefes koyverdiği sırada adamın tutuşu gevşeyip onu omuzlarından tutup kaldırdı. Ardından kızın kafasını eliyle eğerek polis araçlarının kümelendiği kısma götürdü. "Burada kalın" diyen polis memuru kızı bırakıp çatışmaya devam etti.

Kathy Bu sırada vızır vızır akan metalik sesleri duysa da sinmiş olduğu arabanın arkasında hiçbir şeyi göremiyordu. Şiddetli bir çatışma olduğu belliydi. Parçalanan tahta kirişler, tuzla buz olan camlar, kırılarak açılan kapılar. Lanet olsun! babasının evi mahvoluyordu. Kathy bu farkındalıkla neredeyse ağlayacaktı. Tüm anılar zihnine hücum ettiyse de yaşıyor olmanın sevinci bu tatsız detayı unutturmuştu.
Tüm bunları düşündüğü sırada çok uzak bir mesafede bir gölge seçti gözleri. Şapkalı simsiyah giyinmiş bir adamdı.

Elbette keskin nişancı olmalıydı. Ama tek bir saliselik bakışlarında Kathy'nin kalbi tekledi. Ona Ethan'ı hatırlattı. Bunca karmaşanın içinde aklının oyunlarından biri olduğunu daha düşünürken çatışma sesleri durdu ve başını çevirip evin girişine bakarken Rachel'in tüm adamlarının –hayatta kalabilmişlerin- elleri başlarında polis kontrolü altında dışarıya çıktıklarını gördü. Rachel neredeydi?

Yerinde kalkıp olay yerine gitti ve evin halini gözyaşlarını tutamayarak izledi.
"Bayan Adams uzak durun" diyen genç bir adama Kathy'nin koluna hafifçe dokundu.

"Babamın evi… " diyebildi sadece.

"Onarılacaktır" diyerek bu önemsiz konuya karşılık veren adam kendini tanıttı.

"Brandan Gerrick, Siyasi Suçlar Masası" dedi. Siyasi suçlar mı? Kathy kendi durumunun bu konuyla alakasını çözemese de adama sıcak bir gülüş atıp "Memnun oldum" dedi.

Ardından sessizce ekledi : “Rachel, o çıkmadı” diyerek az önce adamların çıktığı kapıyı işaret etti.

“İntihar etmiş, kendi adamının silahıyla” diyen Brandan bu tür konulara fazlasıyla alışkın olduğundan rahat bir cevap vermişti.

Oysa Kathy kanının çekildiğini hissetti. Rachel’in kaybetmeye tahammülü yoktu. Hele böylesine bir yenilgidense ölmek ona daha kolay gelmişti. Kathy tüm bu olanlardan sonra içten içe şükretti ve Brandan’a dönüp “Beni buraya getirdiğini nasıl anladınız?” diye sordu.

“Sizin burada olduğunuz bilmiyorduk” diyen genç polis memuru Kathy’nin omuzlarını kavradı ve “Şimdi araca geçin, sonra her şeyi öğreneceksiniz” dedi.

Kathy Rachel’in cansız bedenini taşıyan siyah cenaze torbasına bakarken kusacaktı neredeyse. İçinde birikmiş tüm öfkelerin, tüm eziyetlerin kaynağı nasıl de rezil bir ölümle gitmişti. Kathy bunca olaydan sonra hiçbir şeye şaşırmamayı öğrenip bu meşum olayın etkisini silebilmek için kendisinde güç bulmayı umuyordu.

Genç kız polislerin eşliğinde birkaç formaliteden sonra bir araca yönlendirildi. İyi olup olmadığı sorulmuş eğer hastaneye gitmek isterse götürüleceği bildirilmişti. Ancak genç kadın tüm bu prosedürlerin derhal tamamlanmasını istediğinden ifade vermekle zaman kaybetmeden Brandan’ın aracıyla Londra’ya doğru yola çıkmayı tercih etmişti. Yol boyunca tüm detayları alacaktı.

“Benim burada olduğumu bilmediğinizi söylerken ne kastettiniz?” diye sordu Kathy. Brandan hayli kontrollü ve soğuk kanlı görünüyordu. Kathy bu adamın işini iyi yaptığından emindi. Dedektif olarak tüm diğer polislerin “efendim” diye hitap ettiği saygın bir adamdı. Otoriter ve kararlı duruyordu. Kathy bir an için onun hiçbir işini yarım bırakmayacağını ve tüm suçluları o lanet deliklere tıkacak gücünün olduğu anladı. Genç adam Kathy’e kibarca gülümseyip kalın sesindeki göz çarpan kibarlıkla yanıtladı.

“Sizin için düşmemiştik Rachel Adams’ın peşine. Doğrusu piyangodan çıktınız” diyerek gülümsedi.

Kathy de gülümsedi. Şans kendisinden yana mı olmuştu yani. Bu hayli ilginçti.

“Davada müdahil olduğunuzdan detayları sizle paylaşmamda sakınca yok. Durum şu ki; Rachel’i uzun zamandır takip altında tutuyorduk. Siyasi bilgileri Rusya ve Çin’e yaydığına dair şüphelerimiz vardı. Elbette eski bir bakan olan babanızın sırlarını bildiği için bu ihtimal gerçekti ancak kanıtlar pek yoktu. Ta ki gizli bir zarf alana kadar.”

“Zarf mı nasıl bir zarf” diye sordu Kathy..

“Babanızın önemli evraklarıydı. Siyasi sırlar, görev yaptığı yıllara dair önemli bilgiler ve elbette Bayan Adams ile beraber yapılan siyasi eylemler.”

“Bir dakika. Yani babam da mı? O da mı. Hayır, o o vatan haini olamaz.” Diyen Kathy dehşetle itiraz etti.

“Bu konuda kanıtlarımız var Kathy. Bizzat babanın ve Rachel’in imzaladığı teslim edilen

evraklar var. Baban emekliliğinden sonra düzenli olarak belgeleri yüksek meblağlarla dış bağlantıları yani Rachel aracılığıyla Ruslara satmış. Rachel Adams'ın da eski bir KGB ajanı olduğu bizim de araştırmalarımız neticesinde ortaya çıktı. Görünen o ki babanız bu yasak alışverişleri öncelikle Rachel üzerinden onu aracı kullanarak yapıyordu."

"Elbette o şeytan babamı kandırıp evlenmeye de ikna etti."

"Muhtemelen. Kadınlık cazibesini kullanarak babanızı ikna etmiş olabilir. Evlendikten sonra da onun tüm sırlarına daha kolay üstelik parasız ulaştı. Tabi bu çabası üstlerinden büyük övgü aldı. Ancak Bay Adams'ın bu durumu fark ettiğini düşünüyoruz." Diye devam etti genç adam.

"Rachel da bunu anlayınca babamı öldürdü. Ah Tanrım! Ben bunları hiçbir zaman göremedim. Ben babamı sadece Pazar tatillerinde görüyordum ve birkaç saatlik beraberliğimizde bana asla siyasi sorunlarından bahsetmezdi."

"Bunun için şanslısınız. Ancak Bayan Rachel sizin bir şey bilmediğinizden emin olamadığı için peşinize kiralık katil taktı."

Kathy Ethan'ı hatırladı. O pisliği. Onun ilk zamanlar kendisini gözünü kırpmadan öldüreceğini görmüştü. O hissiz bir ölüm makinesiydi ve Kathy ona aşık olduğu için ne kadar aptalca bir şey yaptığını düşündü. Babası gibi gidip en kötüye aşık olmuştu. Yanlışa ve belaya bulaşmak genlerinde vardı!

"Ethan Fell. Onu da yakaladınız mı?" diye sordu Kathy bariz bir heyecanla. Brandan kızın hevesi karşısında ona şaşkınlıkla baktı.

"Hayır, onu arıyoruz. Ancak bu konuyla MI5 ajanları ilgileniyor. Davanız artık bizim ekibe devrolunduğu için onlardan bilgileri alır almaz Ethan Fell hakkındaki ifadenize başvuracağız. Onunla karşılaştığınızı ve bir sefer kaçtığınızı biliyoruz. Sonrası meçhul. 5 gün boyunca neler olduğunu bilmemiz gerekecek Kathy."

5 gün boyunca neler mi oldu. Kathy 5 gün boyunca Ethan'la seviştiğini, onunla şakalaştığını, onla el ele dolaştığını, gerçek sevgililer gibi kavga ettiklerini hatırladı. Midesinde bir yanma, içinde bir kusma isteği daha duydu. Hayatı ve kararları ne kadar da berbattı.

"Size 5 gün boyunca ne olduğunu anlatacağım" diyen kız yeniden düşüncelere daldı. İyilik dolu bir kalbi olduğunu düşündüğü babasının para için gerçek bir vatan haini olduğunu öğrenmek kalbini deşmişti. O lanet mirası da o kanlı parayı da almayı hiç istemiyordu. Yine de aklı, hala yerinde olmayan vasiyetteydi.

"Vasiyete dair bir şey buldunuz mu?" diye sordu Kathy Branda'a.
Genç adam anlamayarak kaşlarını çattı: "Vasiyet mi? Hayır.." dedi.

"Peki buraya nasıl geldiniz?" Kathy onların mükemmel zamanlamasını hatırladı.

"Dediğim gibi zarftaki bilgiler Rachel'in suçunu kanıtlıyordu. Geriye bir tek onu tutuklamak kalmıştı. Ancak evinde yoktu ve gelen bilgiler onun Slatburn'e doğru yola çıktığı yönündeydi. Biz de peşine düştük. Kaçabilirdi." Dedi genç adam.

"Anlıyorum."

“Peki Rachel sizi neden oraya götürdü? Slatburn’deki bu evde ne arıyordu?”

“Babamın gerçek vasiyeti. Açıklanan ve her şeyi kendisine bırakan o vasiyet sahteydi. Gerçeği bir tek o evdeydi ama o da yok. Bulunamadı. Ben de şaşkınım”
“Olay yeri inceleme ekipler evi didik didik edecekler ve dediğiniz vasiyet ordaysa kesinlikle bulunacaktır” diyen Brandan yine güven veren bir bakış attı.

Kathy de minnetle gülümsedi. Bu adamın dediklerine güvenecekti. Ancak şu vasiyeti düşünmüyordu bile. Rachel de ölmüştü ve mallar kendisine kalacaktı her şekilde. Ancak artık bu lekeli serveti istemiyordu.

“Ah aman Allah’ım Misha… Rachel onu rehin almıştı. Tanrım nasıl unuttum” diyen kızın sözleriyle Brandan derhal arabayı durdurdu. Kıza çatık kaşlarıyla bakıp “Rehin mi?” diye sordu.
“Lütfen telefonunuz, onu alabilir miyim?” diye sordu Kathy, korkudan ölüyordu.
Brandan vakit kaybetmeden kıza cep telefonunu uzattı. Kathy birkaç dakika boyunca numarayı hatırlayamadı. Telaştan aklındaki her şey silinmişti. Tuşları çevirdi ve kalbi ağzından beklemeye başladı. 3. Çalışta telefon açıldı.

“Evet” diyen Misha nefes nefeseydi.

“Tanrım. Misha sen iyi misin? Nerdesin?”diyerek adeta inleyerek soran Kathy kızın bitkin sesiyle neredeyse bayılacaktı. Tanrım onu bitkin düşüne kadar dövmüşler miydi?

“Kathy sen misin?” diyen genç kız bağırmıştı. Ardından “Off yapma” diyerek telefondan, yanındaki kişiye cilveli bir uyarı yaptı. Kathy hala anlamıyordu.
“Kathy asıl sen nerdesin? Tanrım sesin çok endişeli geliyor. İyi misin?”

“Lanet olsun Misha bana cevap ver. Yanında biri mi var? Ah sana ne yapıyorlar?” diyen Kathy’nin sesi ağlamaklıydı.

“Evet yanımda bir adam var ve bana çok edepsiz şeyler yapıyor” Misha kıkırdıyor muydu?

“Kathy ben Monaco’dayım. Will ile tatildeyim. Sevgilim. Ya sen, sen nerdesin, tanrı aşkına iyi misin?” diye soran Misha’nın yorgunun sesinin de sırrı çözülmüştü.

Kathy öyle bir rahat nefes aldı ki Brandan’ın ifadesi de yumuşadı. Anlaşılan Kathy denen bu güzel kızın arkadaşı iyi bir durumdaydı. Genç adam Kathy’nin yorgun gözlerine rağmen yeşil renginden büyülenmişti. O kadar erimiş görünüyordu ki onun kısa bir ifadesini alıp evine göndermekte kararlıydı. Ancak Kathy’nin telefon konuşması uzadıkça uzadı ve Brandan da kızı öylece izlemekten keyif alarak konuşmayı bitirmesini bekledi.

Kathy nihayet telefonu kapatıp kendisine uzatırken de “sanırım arkadaşın gayet sağlıklı” dedi.

“Ah gereğinden fazla! Rachel blöf yapmış anlaşılan ve ben de salak gibi yuttum” dedi Kathy.

“Sen salak değilsin Kathy, aksine çok cesurca davrandın…”

“Ah yapma lütfen… Orada kafamda silah varken öleceğimi sandım.” Diye yanıtladı onu

Kathy. Sizler yerine sen diye hitap ediyorlardı birbirine.

“Hayır orada hiç kıpırdamadan, ağlamadan paniğe kapılmadan durdun ve işimizi kolaylaştırdın” dedi.

“Kafama silah dayatılmasına alıştım galiba. Umarım bu alışkanlığım bağımlılığa dönüşmez” dedi Kathy ve gülümsedi. Brandan da kızın esprisine güldü.

“Bu arada çok sağlam keskin nişancılarınız var. Şu siyahlı adam vurdu sanırım onu. Hem de o mesafeden.”

“Kimin vurduğu netlik kazanmadı. Hala ben yaptım diyen yok” diyerek kızı iyice şaşırttı Brandan. Kathy şaşırdıysa da bu ayrıntı üzerinde durmadı. Kurtulmuştu ya başka ne düşünebilirdi.

Genç kız Kalan yolu uyuyarak geçirdi ve Londra’ya vardıklarında saat öğlenin 1’ydi. Brandan’ın yanında polis merkezine girdiğinde genç adam ona aç olup olmadığını sordu. Kathy çok açtı ve bunu belirtti de. Ardından tuvalet ihtiyacı için lavaboya gitti. Dönüşte devasa bir sandviç ve sıcak çay görünce çok sevindi ve genç adama cömert bir gülücük bahşetti.

Sorgusu kısa sürdü. Kathy Norveç ve İsveç maceralarında elbette Ethan’ı olabildiğince kötüleyerek anlattı. Aralındaki özel münasebete girmedi ancak kendisine şiddet uyguladığını söyledi. Haksız da sayılmazdı. Ethan’ın ordan oraya sürüklemeleri ve birkaç tokadı en aşağılık şiddet eylemlerinden sayılmaz mıydı!
Kathy kendisini ele vermeyerek adamı suçladı ve onun ne zaman bulunacağını sordu. Onu demir parmaklıklar ardında görmeyi ve ona alayla bakmayı ne kadar çok isterdi. Ama Ethan yakalansa bile Kathy onun karşısına çıkamazdı. Kendisini ne kadar kolay kandırdığını ona gösteremezdi. Kalan çok az gururunu da onun demir parmaklıklar ardındaki alaycı yüzüyle yerle bir edemezdi!

Brandan ifadeden sonra kızı bizzat evine bıraktı. Rachel’in kendi krallığını kurduğu o villaya gitmeyi istemedi. Berwick sokağındaki evinee geçti. Babası orayı Kathy için özel olarak hazırlatmıştı. Orası Kathy’nin Rachel’den kaçmak için sığındığı bir yerdi. Babası orada hiç kalmaz kızını tatillerde ancak ziyaret ederdi. Kathy eski sıcak evinin toz bağlayan görüntüsüne bile sevindi.

Brandan kızın kapısına iki adamını dikti ve ona kendi şahsi telefon numarasını verip bir şey olması durumunda hemen aramasını söyledi. Kathy’e korkmaması gerektiğini söyledikten sonra Kathy cesurca “Korkmuyorum” dedi. Korkmuyordu da, Rachel ölmüştü ve şimdi onunla bağlantılı tüm kötüler de hapsi boylayacaktı.

Geriye bir tek Ethan kalıyordu. Kathy ona da sıra geleceğine emindi.

Kathy, Bir hafta sonra neredeyse her gün gelip soruşturmayla ilgili sorular soran Brandan’la çok iyi anlaşmaya başlamıştı. Misha gelene kadar kendisine eğlenceli bir arkadaş edinmişti. Adam ilk günler kızı karakola çağırıp babasına ait sorular sorduysa da diğer günler çeşitli bahaneler üretip direkt evine gitti. Haftasonu ise kıza çıkma teklif ettiği halde Kathy bunu görev icabı bir davete yorup seve seve kabul etti.

Güzel bir mekanda akşam yemeği yemişler ve salaş bir cafede kahve içmişlerdi. Brandan kızı evine bırakırken de iki polise gidebileceklerini fısıldadı. Bu gece kendisi burada nöbet tutacaktı!

Kathy bu iyi adamın hiçbir imasını anlamadı ve ona bu kadar sıcak davranmasının nelere sebebiyet verdiğini görmedi. Şimdi evinin önünde durmuş Brandan'a veda etmeye hazırlanırken adamın sözü uzatıp durmasına şaşırmıştı.

En sonunda Kathy iyi geceler dileyip anahtarı eline alınca Brandan Kathy'nin koluna dokundu.

"Kathy, ben.. yani biz, Birlikte.." demişti ki sözlerin ne kadar zor olduğunu kavradı. Belki de davranışlarıyla göstermeliydi. Genç adam hafif önce doğru çıkıp kızın dudaklarına uzanırken Kathy onun niyetini nihayet anlayıp hızla bir adım geriye gidip kapıya yapıştı.

"Lütfen Bran seni kırmak istemem ama ben buna hazır değilim" dedi gözlerini kaçırarak.

Adam hayal kırıklığına uğramış gibi kıza bakarken beceriksizce gülümsedi.
"Peki Kathy, senin hazır olmanı bekleyeceğim" dedi ve kıza iyi geceler diledi. Üstelemenin anlamı yoktu nasılsa.

Kathy mahcubiyet dolu bir teşekkür ettikten sonra kapıyı açtı ve adımlarını içeriye kaydırdı. Ardından dönüp : "Her şey için çok teşekkür ederim. İyi geceler Bran" deyip adamın cevabını da alıp içeriye girdi.

Kapıya yaslanıp sıkıntıyla iç geçirdi. Her şey ne kadar zordu. Kalbi bu kadar doluyken Brandan gibi iyi adamları değil de aşağılık bir adamı nasıl sevebildiğini anlamaya çalıştı.

Bu sırada karanlık koridorda uzunca bir gölge gördü. Kalbi dehşetle çarpmaya başladı.

"Bran mi? Bu ne samimiyet Kathy" diyerek buz gibi bir sesle konuşan Ethan, karanlıktan kurtuldu ve antrenin solgun ışığı altında Kathy'e öfke dolu bir bakış attı.
Çatık kaşları ve taviz vermeyen duruşuyla Kathy'nin kalbi tekledi!

Ethan Fell yalancı, adi aşığı tam karşısında duruyordu.

Kathy dehşetle çığlık atmak için ağzını açmıştı ki Ethan süratle kıza doğru koştu ve onun ağzını sert bir hamleyle kapattı. Kathy bu tanıdık kollarda debelenirken Ethan kızın kulağına eğildi ve "Sakin ol Kat" diye fısıldadı. Kathy'nin kalbi duracaktı. Lanet olası adam onu bu tutuşuyla neredeyse boğacaktı. Ağzını kapatan güçlü el ve yaşadığı yoğun heyecanla nefes almakta zorlanırken en sonunda kafasını salladı. Ethan onun çığlık atmayacağını anladığında yavaşça elini serbest bıraktı.

Kathy derhal onu itti ve kocaman açılmış gözleriyle nefret dolu bir bakış attı.

"Seni hemen polise vereceğim. Bran nasılsa dışarıda" diyen kız kapının kolunu kavradığında Ethan bu sefer ölümcül bir sertlikte sıktı Kollarını. Kararlı tutuşu ve öfke dolu bakışların altında irileşen gözlerini kızın gözlerine dikti.

“Kathy benim sabrımı taşırma ve şuraya geç” diyen genç adam, kızı adeta itercesine salona doğru sürükledi.

Kathy onun odaların yerini bildiğini gördüğünde sinirle güldü. Siniri derhal korkuya dönüştü. Ethan yarım kalan işini tamamlamaya gelmiş olabilir miydi?

“Buraya nasıl girdin? Ne istiyorsun benden? Yetmedi mi” diye sorduğunda öfkesinin yerini alan korku Ethan’ın gözünden kaçmadı.

“Sakin ol diyorum Kathy! Lanet olsun! Bana öyle bakmayı kes. Sana zarar vermeyeceğim.. Aslında buraya her şeyi açıklamaya geldim?” diyerek kızı karşısında oturmaya zorladı.

“Ne kadar aşağılık bir adam olduğunu mu açıklayacaksın? Defol buradan Ethan. Yemin ediyorum seni öldüreceğim yoksa” diye gürledi Kathy.Sinirden titriyordu ve gözüyle etraftaki eşyaları taradı. Birkaç adım uzağındaki vazoyu kafasına fırlatabilirse Bran sesi duyup içeriye girebilirdi.

Ethan ise kızın tehdidi üzerine alay dolu bir gülüş atarken camın aralık perdesinden dışarıya baktı. Şu polis, 2 metre aşağıdaki aracında bekliyordu. Ethan’ın kaşları çatıldı.

“Şu adama ne zamandır Bran diyorsun Kathy… Söylesene onu ne kadar yakından tanıyorsun?” diye sordu Ethan.

“Yeterince yakından tanıyorum. Bran çok iyi biri ve bana asla yalan söylemedi” diyen Kathy korkusunu ve paniğini gizlemeyi umdu.

Ethan’ın bakışları ise kıskançlığın ateşiyle alev alevdi. Eğlenme sırası Kathy’deydi ve ona arsızca gülümsedi.

Garip bir şekilde Ethan’dan korkmamaya başladı. Kendisini Rachel’e veren ve öldürmekle tehdit eden soğuk kanlı bir katil olmasına rağmen korkmuyordu artık. Ancak Ethan yanına gelip kendisini ayağa kaldırıp süratle sarsarken korkmadığı için hata ettiğini anladı. Ethan şu an kendisini öldürecek gibi bakıyordu.

“Bırak beni adi katil. Bırak” diyen Kathy onun kollarında nafile debelenirken Ethan kızı kollarını daha sert tuttu ve onu hızla duvara dayadı. Kathy’nin sırtıyla darbe alan bir tablo yere düştü ama ikisi de buna aldırmadı.

“O adamın yaşamasını istiyorsan Kathy, ondan uzak duracaksın… Yoksa..”

“Dur dur ben devam edeyim.. Yoksa herkesi öldürürsün.. Tanrım ne kadar klişesin. Bu Tehditlerini o kadar çok dinledim ki baydı artık. Şimdi defol evimden” diyen Kathy sinirle kapıyı gösterdi.

“Yeterince dinlemedin Kathy. Tanrı şahit ki sabrımı fena halde zorluyorsun ve bu sefer tehditlerimi gözünün önünde gerçekleştireceğim” diye yanıtladı genç adam.

Ethan’ın sinirden gözü dönmüştü ve bu inatçı kadının boğazına sarılmamak için gerçek bir irade savaşı veriyordu.

“Seni ve diyeceklerini dinlemeye…”

Kathy devamını getiremeden, Ethan hızla kızın dudaklarına kapandı. Sözcükleri adamın öpücüğüyle bir inilti haline gelirken Kathy aşina olduğu bu hisle binlerce parçaya bölünmüş gibi dağıldığını hissetti.

Ethan acıtırcasına öpüyordu ve diliyle kızın dudaklarına edepsiz tacizler yapıyordu. Hayır! Kathy karşılık vermeyecekti. Bu adama bir daha kanmayacaktı ama Ah bu o kadar zordu ki. Elinde olmadan bir iç çekiş koyverdi ve ağzı aralandı. Ethan’ın tavrı daha da sertleşti ve tüm vücudunu kıza dayarken dilleri sıcak bir kuytulukta buluştu. Kathy kalçalarını öne doğru hafifçe büküp Ethan’ı hissederken onu ne kadar özlediğini ayrımsadı. Ondan ne kadar nefret ettiğini de! Ancak teslimiyetini her hücresiyle çoktan ilan etmişti.

Ethan’ın baskı altına almak isteyen dudakları Kathy’nin teslimiyetiyle şefkat dolu bir öpüşmeye yerini bırakırken Kathy durumu nihayet idrak edip onu sertçe itti. Ardından da suratına bir tokat attı. Tırnakları tokadın sonunda Ethan’ın yanağını çizmişti. Kızarıklığı loş ışıkta bile görebiliyordu. Umarım acımıştır diye düşünse de bu o kadar komik bir dilekti Kathy kendiyle alay etti. Acısa ne olurdu. Bir kütük üzerinde küçük bir çizik ne ifade ederdi ki!

Ancak yine de istenen etki olmuştu. Ethan kızın iki bileğinden duvara sabitledi ve “Şimdi beni dinleyeceksin” dedi korkunç bir sesle.

“Seni dinlemeyeceğim. Aynı hataya bir daha düşmeyeceğim. Ya defolup git ya da çığlık atacağım ve Bran gelip..”

Kathy devam ettiremedi. Ethan elini kızın hemen yüzünün yanında sertçe duvara geçirdi.

“Elini, kolunu ve ağzını bağlarım Kathy. Beni o şekilde dinlemek ister misin?” diye sordu ardından. Bu aptal kızın o polise ciddi anlamda kurtarıcısı gözüyle baktığını fark ettiğinde sinirle bir yerleri kırıp dökme isteği belirmişti.

“Şu depodaki gibi mi bağlayacaksın beni? Fahişen Rachel’in yanında bana yaptığın gibi ha?”

“Lanet olsun Kathy kes artık” diyen Ethan sabırsızca kızın çenesini sıktı. Ona adeta yalvaran bir bakış attı. Buraya suçlu sıfatıyla özür dilemek ve bunu kabul ettirmek umuduyla gelmişti ama Kathy’nin o inatçı çenesi susmak bilmiyordu ki!

“Kathy sen bu kadar saf olamazsın Değil mi? Kesinlikle beni hayal kırıklığına uğrattın.” Diyen Ethan kızın ellerini bırakmadan onun kanepeye oturttu. Kaçması veya bağırmasına mani olabilmek adına tam yanında geçti ve hala fiziksel temasını kesmeden konuşmaya başladı.

“Her şeyin bir oyundan ibaret olduğunu anlamadın mı Kathy?” diye sordu fısıldar gibi. Kathy soru soran bir bakış attı.

“Rachel’i kandırmak için onun tarafında görünmem gerekiyordu. Bu yüzden bir plan kurdum.”

“Sana inanmıyorum” dedi Kathy derhal. Kolunu çekmek için hareket etti ama Ethan bırakmadı. Bu hem tehdit dolu hem de ikna etmeye yardımcı bir tutuştu.

“Tanrı aşkına Kathy daha anlatmaya başlamadım bile” diyerek sabrını zorlayan bir sakinlikle konuştu Ethan.

“Peki saçmalamana kaldığın yerden devam edebilirsin” dedi Kathy

“Lanet olsun Kathy. Ne düşündüğün umurumda değil. Beni dinleyeceksin ve sonra kararını vereceksin” diye yanıtladı Ethan.

Kathy bir şey demek için hızla atılacaktı ki Ethan işaret parmağıyla sus yaptı. Ah Tanrım! Bu kızla geçirdiği 5 dakika 20 yıla bedel yormuştu onu.

“O gün yani İsveç’teyken. Hani gemi ayarlamak için güverteye geçip bir telefon konuşması yapmıştım ve sen de dinlemiştin. Evet o zaman Rachel’la konuşuyordum ve ona seni teslim edeceğimi anlatıyordum.”
“Biliyordum” diye lafa daldı Katyh. Ethan derin bir nefes alıp gözlerini kapattı. Hayır hayır sinirlenmeyecekti!

“Bir halt bildiğin yoktu Kathy. Ben profesyonelim işimi ciddiye alırım” dedi.
“Ah elbette ne kadar ciddiye aldığın yeterince tecrübe ettim.”
“Kathy!!!” diye bağıran Ethan kıza eliyle üçlü kanepeyi gösterdi.

“Bir daha sözümü kesersen yemin ediyorum seni şu kanepe yatırırım ve nefessiz kalıp konuşamayacak hale gelene kadar seninle sevişirim” dedi.

Kathy’nin nefesi o an kesilmişti zaten. Genç kızın karnını saran sıcaklık kalbine doğru yol aldı. BU aşağılık adama hala delicesine aşıktı. Yine de gururunu korudu ve sadece başını salladı. Ethan dediğini yapardı ve Kathy Şu kanepede onun üstünde durunca yelkenlerinin fora olacağını biliyordu. Hayır buna izin veremezdi.

Ethan tehdidinin işe yaradığını görüp sevindi. Hoş işe yaramamasını umardı ama bu eylemi daha sonraya da erteleyebilirdi.

“Her neyse. Bu süre boyunca sana hiçbir şey açıklamadım çünkü senin plana sadık kalacağından emin olamadım. Beni dinleyecektin ve beraber Rachel’i kandırmayı teklif edecektin ama ben senin yeterince iyi rol yaptığına ikna olmadım” dedi Ethan.

Kathy onun çok bilmiş yüzüne bir tokat daha atmayı ne kadar çok isterdi.

“Bana öyle bakmayı kes Kathy! Üzgünken mutlu görünmeyi hiç beceremediğin gibi, korkarken cesur görünmekte de bir felakettin. Seni yeterince tanıdım Kathy. Senin her halini gördüm. Sen asla olduğundan farklı biri olamazsın. Asla soğukkanlılıkla rol yapamazdın” diye devam etti Ethan. Cümlenin sonlarında doğru sesi hayli yumuşamış, bakışları Kathy’nin sinirle bükülmüş dudaklarına kaymıştı. Kathy’i öpme isteğini savuşturup devam etti.

“Bu yüzden sana anlatmadım ve sen de o berbat rol yeteneğini göstermek zorunda kalmadın. Kızgınlığın ve öfken Rachel’i şüphelendirmedi” Dedi.

Kathy tam bu noktada dayanamadı ve genç adama bağırdı.
“Bana vurdun. Lanet herif bana çok sert vurdun” diyerek yaşlı gözleriyle Ethan’a baktı.

Adam derhal uzandı ve kızın yüzünü elleri arasında alırken Kathy onu itmedi.
“Özür dilerim. Bunu istemedim. İnan benim için de ölümüne zordu. Senden daha çok acı çektim ama yapmalıydım. Yoksa Rachel sana çok daha kötüsünü yapacaktı” dedi Ethan.

Kathy o an Rachel’in tokat atma girişimini hatırladı. Ethan kadının elini tutup engel olmuştu. Bu dedikleri gerçek olabilir miydi? Kathy içten içte “lütfen doğru olsun” diye yalvardı ama Ethan’ın hiçbir kanıtı yoktu. Dediği gibi mükemmel oyunculuğunu da sergiliyor da olabilirdi.

Kızın gözyaşlarını baş parmağıyla silen Ethan ona gülümsedi ve “Bana inanmıyorsun değil mi?” diye sordu.

“Beni gerçekten iyi tanıyorsun Ethan Fell. Şu anki tahminin de doğru. Sana inanmıyorum.”

“Peki Bayan Adams söyler misin o gün seni rehin alan adamı kim vurdu dersin?”
“Sen, sen mi yaptın”
Kathy heyecandan ölecekti. Brandan’ın dediğini hatırladı. Kimse olayını üstlenmemişti. Hayır hayır, Kathy için yeterli bir kanıt değildi.

“İnanmadığını görüyorum Kathy. O halde polise o zarfı yollayan kimdi?”

“Ne zarfı?” diye sordu Kathy. Hiçbir şey anlamamıştı.

“Babanın Slatburn’deki evinden vasiyetle beraber aldığım o evrakları polise ben gönderdim. Babanın ve Rachel’in anlaşmaları, iş akitleri, toplantı tutanakları, çok gizli resmi belgeler.. Polis onları nasıl aldı dersin?” diye konuşan Ethan’ın söyledikleri Kathy’i adeta hipnotize ediyordu.

“Polis zaten onların yasadışı siyasi bağlantılarını çözmüşler ve muhbirleri sağlam deliller edinmişlerdi. O zarfı da babamı araştırıp mal varlığını öğrenen gizli bir ajan ele geçirmiş olabilir.”
“Lanet olsun saçmalama Kathy! Hangi manyak gizli ajan oraya pamuk prenses kitabını bırakır haa” diye gürledi genç adam.

Sabrı kalmamıştı ve bu aptal kızı ikna etmenin bu kadar zor olacağını bilseydi onu hiçbir şeye bulaştırmadan bir Afrika ülkesine kaçırırdı.

“Pa-pamuk prenses mi..Onu gördüm” diyen Kathy o gün kasa açılırken adamların ellerinden kayan kitabı hatırlıyordu evet! Bir umutla dolsa da Ethan’a hala kesinkes güvenemedi.

“Kötü üvey annesinden kaçan güzel prensesin peşine düşen zalim bir avcı. Kathy bu sana hiç mi bizi hatırlatmadı?” diye sordu Ethan. O kadar içten bakıyordu ki Kathy sevinçle onun boynuna atılmak istedi ama kendini tuttu.

“O benim çocukken en sevdiğim kitaptı. Babam da koymuş olabilir” diyen Katyh Ethan’ın sabır duvarını çatlatmıştı. Genç adam sinirle kızın bileğini kavradı.

“Peki ben bunların hepsini nerden biliyorum. Bu kadar detaylı bilgiye ne şekilde ulaşabilirim. Mantığın kavrıyor mu senin? Anlamıyor musun Kat? Rachel’i bu plana inandırarak seni, onun kaçırdığını polislere kanıtladım. Ayrıca o belgeleri onlara göndererek onu ebediyen hapse mahkum ettirecektim ama kadın çok daha iyisini yaptı.” Diyen Ethan kızın hala şaşkın, kafası karışık ve afallamış olduğunu görebiliyordu.

“Orda ölebilirdim ama” diye yanıtladı onu Kathy. Kafasında metalin soğukluğunu yeniden hissetti.

“İzin vermezdim Aşkım. Sana kimse zarar veremez” diye fısıldayan Ethan tuttuğu bileği çevirip kızın avuç içini öptü. Kathy sıcak öpücükle ürperdi. Ethan çok mantıklı konuşuyordu ama ona hala inanamıyordu tam olarak. O kadar hayal kırıklığı yaşamıştı ki!

“Peki vasiyet nerde o zaman?” diye sordu genç kız. Ethan vasiyeti aldığını da söylemişti.

“Onu Misha’ya gönderdim. Üzerine de senden not düştüm.” Dedi.

“Ah Misha Monaco’da. Nasıl gidecekti ona vasiyet tanrı aşkına.” Diyen kız bezgince Ethan’a baktı. Genç adam bu detayı bilmiyordu.

“Bilmiyorum. Gitmese de lanet postanenin birinde bekliyordur Kathy. Nasılsa her şey sana kalacak” diyen Ethan kıza sarılmayı denedi ama Kathy kendini geri çekti.

Şüpheli gözlerle ona bakmayı sürdürdü.

“Kathy bana hala inanmıyorsun ama itiraf etmelisin ki bu dahiyane bir plan”

“Hayır, bu dahiyane bir yalan” diyen Kathy hızla yerinden kalktı. Ardından Ethan’a dönmeden cama doğru yürüdü. Çaktırmadan Bran’e baktı. Sigara içiyordu.

“Bran iki adım uzakta Ethan. Gideceksen artık git. Ayrıca Bana düşünmem için zaman ver” dedi Kathy. Bran’i hatırlatması hiç iyi olmamıştı zira Ethan’ın unuttuğu bu detay Kathy’e öfke olarak dönecekti.

Genç adamın öfkesi tazelenmişti Bran lafını duyunca.

“O adam sana aşık Kathy, ondan uzak duracaksın” dedi tehditkar bir sesle.

“Sen buna karışamazsın.” Diye yanıtlayan Kathy kendinden son derece emin görünüyordu.

Ethan ise sinirden köpürmüş bir halde “O adam az önce seni öpecekti ve Tanrı şahit ki eğer karşılık verseydin bunun bedelini öderdin” dedi. Sesindeki korkunç ifade Kathy’i kaskatı yaptı.

Ancak Ethan kızın korktuğunu görünce ona doğru bir adım attı ve saçını okşamak istedi. Kathy onun elini hızla itti.

“Sen bana karışamazdın Ethan. Sen benim hayatımda hiçbir sıfatla yer almıyorsun” diyen Kathy sinirle kollarını birleştirdi.

Ethan onun engellemesine aldırmadan kızı kollarıyla sardı, bedenini kendine bastırdı ve "Hayır Kathy Adams ben senin hayatında sevgilin sıfatıyla yer alıyorum ve sen de benim hayatımda.." dedi.

"Senin sevgilin falan değilim lanet herif…" diye karşılık verdi Kathy. Ve sonra acıyla hatırladı. İnsan bir kez bile seni seviyorum demediği birine nasıl sevgilim derdi ki!

Ethan bunu anlamış gibi kızın dudaklarını açlıkla ağzına hapsetti. Tutku dolu bir öpücükle onun bentlerini yıkarken Kathy de derhal karşılık verdi. Ethan kızın tadına olan özlemini bir süreliğine giderdikten sonra, kendini bir santim ayırdı. Elleri onun yüzünü acıtan bir sertlikte tutuyordu.

"Kathy.." dedi fısıldayarak.
"Gözlerime bak" diye emreder bir tonda konuşmaya devam etti. Kathy bakışlarını adamın sert çenesinden kaçırıp onun gözlerine yöneltti.

"Seni Seviyorum Kathy Adams. Seni her şey silecek kadar seviyorum. Seni hiç hak etmesem de sevgini arzuluyorum güzel kadın. Seni ne zamandan beri sevdiğimi bilmesem de babanın cenazesinde, daha o zaman benim için çok zor olacağını biliyordum… Sana bu denli kapılacağımı, bu kadar kendimi kaybedeceğimi tahmin bile edemezdim Kathy… Tanrım! Sen, sen beni esir aldın" diyen Ethan kızın şaşkınlıkla büyüyen gözbebeklerine hayranlıkla baktı. Bu gözler onu öldürmeye yeterdi.

Kathy'nin kalbi ise hızlı ritimde enfes bir parça çalarken gözlerine mutluluk gözyaşları doldu. Tanrım bu adama inanmalıydı. Bir yerden –tam kalbinden- ona inanmak için çıldırıyordu, başka bir yerden –tam beyninden- onun gerçekten iyi bir oyuncu olduğunu düşünüyordu. Belki de mirası ya da parayı ya da polisteki şikayetini geri almak için yeni bir oyun oynuyordu. Kathy bu düşük ihtimalle bile sarsıldı ve ondan uzaklaşmak istedi.

Ancak Ethan'ın elleri yüzünden boynuna, oradan omuzlarına, yavaşça göğüslerine, karnına ve kasıklarına kaydı. En sonunda kalçalarını tutup kendine çekti ve kızın bedenini sertliğine bastırdı. Kathy inledi ve Ethan onun dudaklarına yeniden yöneldi. Sevdiği kadının içinde erimek, ondan başka her şeyden arınmak istiyordu. Ve biliyordu ki Kathy de her şeyini vermeye hazırdı.

Ancak kızı kanepeye doğru yatırmak için hamle yapmıştı ki kapı çalındı. Lanet olsun diyen Ethan elini Kathy'nin pantolonunun kemerinden çekti.

"Başka bir adama dokunduğunu, hayır ona güldüğünü görürsem gelir seni alır ve cezanı veririm Kathy. Sakın beni kışkırtma. Gözüm üzerinde" diyen Ethan kıza, şehvetinin bölünmesinden ve rahatsızlığının giderilmemesinden ötürü sinirli bir cümle kurup evin karanlık kısmından geçti. Ardından mutfak penceresini açtı ve dışarıya atladı.

Kathy onun ukala tehdidine çok sinirlenmişti. İki dakika önce aşk itirafı yapıp ardından böyle kabaca tehdit etmek tam da ona göreydi. Yine de Ethan'ın açıklamasından hoşnut bir halde kapıyı açtı.

"Bran? Bir şey mi oldu?" diye sordu karşısındaki polis memuruna.

"Hayır seni merak ettim. Işığın hiç yanmadı… İyi misin?" diye soran genç adam bakışlarını

evin içinde gezdirdi.

“Gelir gelmez kanepeye uzandım ve dalmışım” diyen Kathy’nin açıklamasına ikna olan Brandan, Ben dışarıda olacağım, olağan dışı bir ses duyar, bir şeyler görürsen derhal bana seslen” diye devam etti.

“Merak etme, olağan dışı bir şey yok..” dedi Kathy, bir katilden başka…

Ardından “Sen de evine git. Artık güvende olduğumu hissediyorum” dediyse de Bran Ethan Fell yakalanmadan kıza güvende olmayacağını söyledikten sonra “İyi geceler” deyip evden çıktı. Kathy bu iyi adamı oyaladığı için vicdan azabı duydu.

Sonra yine kapıya dayandı. Ah Ethan karanlık gölgelerin arasından yeniden çıkar mı diye bekledi ama yoktu! Kathy kafası darmadağınık halde yatak odasına çıktı. Sevdiği adamın dediklerini düşündü. Tanrım! o cümleler çok iyi yazılmış bir senaryo muydu yoksa gerçek miydi bilmeye ihtiyacı vardı. Akla yatkın mantıklı açıklamalardı ama emin olamıyordu! Gecenin bir yarısı olmasına rağmen Misha’yı aradı.

“Daha gelmedin mi seni lanet olasıca” diyerek tüm sinirini arkadaşından çıkardı. Misha gecenin bir yarısı gelen telefona bile şaşıramadan Kathy’nin şirretliğini duyunca ne olduğunu sordu.

“Sana gelen bir zarf falan yok mu? Ya da geldiğine dair bir mesaj almadın mı? Kargon var diyerek aradı mı kimse” diye sordu Kathy.

Arkadaşı hayır dedikten sonra ne kargosu olduğunu sordu ama cevap vermeyen Kathy sinirle kızın suratına telefonu kapattı.

Ethan Fell adi, yalancı, iyi oyuncu muydu? Yoksa duyarlı, aşık, iyi oyuncu muydu? Bilemedi. Vücudunda adamın öpücüğünün izini taşırken gözlerini kapattı ve onun dokunuşunu hayal etti. Güzel bir histi! Onu özlemişti. Ve dediğini hatırladı “Gözüm üstünde” Gülümsedi ve şimdi huzurlu bir uykuya geçti.

Sonraki iki gün boyunca Kathy okuldaki resmi evrak işlerini hazırladı. Her anında yanında Bran vardı. Özel koruması gibi Kathy’den ayrılmıyordu. Kathy de ona izin vererek Ethan’ı delirtmek istiyordu. O adi adam kendisinden habersiz plan kurarsa ona göstereceği şeyi de kabullenmeliydi. Kathy Bran’a sıcak davranıyor ve onun mesai saatleri dışında her anında yanında olmasına izin veriyordu.

Bran de Ara sıra Ethan Fell’i çok yakında yakalayacaklarını söylüyor Kathy de onu merakla dinliyordu. Adamın ilgisinin, gizli saklı bir köşede kendilerini izleyen Ethan’ı delirttiğini hayal ederek hayli eğleniyordu. 3. Gün de Ethan’dan bir haber çıkmadı. Kathy onun ne yapmaya çalıştığını anlamıyordu.

Geçen üç gün boyunca Misha da Londra’ya dönmüştü. Dönmüştü dönmesine de hala Ethan’ın bahsettiği kargo adrese ulaşmamıştı. Kathy günler geçtikçe ona olan inancını kaybediyordu. Kendisini pek çok kez kandırmış bir adam olduğu için onun yalan söylemekte ve zekice planlar kurmakta iyi olduğunu kabul etmişti. Ya her şey; anlattığı o hikaye, sevdiğini söylediği o itiraf, ya hepsi yalansa! Kathy tam bir ikilemdeydi. Bir yanda katil ve yalancı bir adam, diğer yandan ustaca plan kurmuş aşık bir adam… Kathy ona inanamıyordu hala tam

anlamıyla!

Bran'la kafede oturdukları bir günde genç polis memuru bir telefon görüşmesi yapmak için dışarıya çıkınca garsonlardan biri Kathy'nin yanına geldi.

"Bu size efendim" diyerek Kathy'e bir tane gül uzattı.

Genç kız Bran'in jestine keyifsizce gülümsedi sadece. Ancak gülün sapına iliştirilen bir notla kalbi heyecanla çarpmaya başladı. Parmakları titreyerek açtı kağıdı. Bu Bran'den değildi!

"Kathy sana verdiğim süre doldu. Eğer bana güveniyorsan yarın 12'de Watford, Lambert sokak, Numara 3'te ol. Seni bekliyor olacağım ve beraber bir gelecek için ilk adımı atacağız… Eğer gelmemeyi seçersen sonsuza dek hayatından çıkacağım… Unutma seni seviyorum!
Ethan" yazılı nota kalbi tekleyerek baktı.

Ethan bir de yamuk bir kalp çizmişti. Kathy gülümserken bu soğukkanlı katilin yaşadığı sıra dışı değişime inanmak istiyordu. Gözünü kırpmadan insan öldüren –kötü insanlar olduğuna nedense emindi- Ethan Fell, bir gül gönderiyor, yetmezmiş gibi bir de kalp çiziyordu. Cevabı düşünürken kağıdın en altında yazan bir dipnot daha okudu.

"Ve unutmadan o polise bir daha gülümsersen adamın 32 dişini ağzına dolduracağım" yazıyordu.

Kathy "Küstah" deyip sırıttı ancak Ethan kendisini bir yerlerden izliyor olabilir diye hemen somurttu ve kapıdan giren Bran'i görünce gülü masadaki küçük vazoya yerleştirdi.

Gidecek miydi, gitmeyecek miydi? Bilemiyordu!

Genç kız ikilemlerini düşünmeyi başka zamana erteledi. Brandan yanındayken şüphe çekmek istemiyordu. Ancak polis memuru kızın yüzündeki renk değişikliğini far ketmiş ve ters giden bir şey olduğunu anlamıştı.

"Kathy iyi misin? Solgun görünüyorsun?" diye sorduğunda da Kathy Ethan'ın dediği gibi çok da iyi rol yapamayarak iyi olduğunu söyledi.

Bu gerçek değildi. Hayır Kathy sadece iyi değil çok iyiydi. Ethan kendisine bir gelecek vaat ediyordu. Sonsuza kadar mutlu olacakları bir masalın güzel sonunu yaşamak, o an için çok iyimser ya da aptalca bir fikir olarak gelmedi gözüne. O an gitmeyi ölümüne istiyordu. Ethan'ın olacaktı ve onun kendisine sunduğu hayatı kabul edecekti!

Yine de sorular aynı hızla zihnine üşüşmeye başlamıştı. Ethan Normal bir adam olsaydı bunu düşünmeden kabul ederdi ama sevdiği adam bir katildi ve Kathy tüm ömrünü soğukkanlılıkla adam öldüren birinin yanında geçirebilir miydi emin olamazdı.

Sonraki saatler boyunca da Brandan'a soğuk davranarak sevdiği adamın ölüm listesini kabartmak istemiyordu. Hayır Kathy bu düşünceyi bile kabul edilmez bulduğunda Ethan'a gitmemeyi aklına koymuştu.

“Nasıl olacak ki?” diye sordu kendi kendine.

“Ne nasıl olacak Kathy?” diye yanıtlayan Brandan kızı düşüncelerinden ayırırken genç kız adamın arabasında olduklarını anladı. Ne zaman araca bindiğini bile hatırlamayan dalgın birine göre adamın sorusunu ustalıkla yanıtladı.

“Okul diyorum… Mezun olmak üzereyim ve geleceğe dair pek bir umudum yok. Tüm bunlar nasıl olacak düşünmeden edemiyorum” demişti.

Bu cümle şu an için geçerli bir durumdu. Gelecek… Gelecek; Sisli bir Kaf dağından başka bir şey değildi. Kaf dağının varlığı bile şüpheliydi. Ethan ise kendisine o dağın zirvesinden sesleniyordu. Kathy bir haritaya ihtiyacı olduğunu kavradığında elini kalbine koydu. Sahi kalbinden daha geçerli bir harita olabilir miydi?

Brandan genç kızı eve bıraktığında Kathy de bir nebze olsun rahatladı. En azından rahat bir nefes verip dilediğince dalabilir, vermesi gereken kararları düşünüp gönlünce somurtabilirdi.

Eve girdiğinde salona geçti ve çantasını rast gele fırlattığında kanepenin üstündeki bir kutuyla bakışını oraya kaydırdı. Kartondan sıradan bir kutuydu. Hediye paketi ya da şüpheli bir paket değildi. Kathy kalbi ağzında çarparken titrek elleriyle kanepeye oturdu ve kutuyu açtı.

İçindekileri görünce gözyaşları elinde olmaksızın akarken yüzünde tebessüm vardı. O adamı, Ethan Fell’i seviyordu. Ve bu hediye düşüncelerini netleştirdi.

Kutunun içinde bir düzine fotoğraf vardı. Ethan’la beraber aştıkları yoldaki tüm duraklar fotoğraflanmış ve hepsinin arkasına ayrı ayrı not düşülmüştü.

Troms vardı ilkinde. Norveç’in en uçtaki soğuk kasabası… Kathy’nin katilinden kaçarken yaşadığı inanılmaz maceralarına ev sahipliği yaptı İskandinav coğrafyasının sert kırsal bölgesi.

Genç kız profesyonel bir kartpostalı andıran fotoğrafı tutarken o dehşetli anlara yeniden gitti. Ancak bu sefer korkmadı. Ölümle yüzyüze olduğu bu yer bile şu an kendisini bir an olsun ürkütmüyordu. Katili mi? Ömrü boyunca onun kurbanı olmak istiyordu.

Kartın Arkasındaki notta da şu yazıyordu: “Omzum hala sızlıyor Kathy Adams. Beni tam olarak bu kasabada vurmuştun. O izbe otel odasının loş aydınlığında bile üzerime sinen öfkeli, yeşil gözlerini net hatırlıyorum. Ve bir kadını hafifi almamayı ilk kez orada öğrenmiştim. Bana başka pek çok şey de öğrettin… En önemlisi nasıl sevilir biliyorum artık. Seni sevmem için bir şans ver…

Not: Polis müdürü Nicholson, o ölmedi. Kazadan sonra yardım edecek birilerine haber vermiştim.

Seni etkilemeye çalışan yufka yürekli Katilin Ethan Fell.”

Kathy ona inanıyordu. Gülümseyerek diğer nota yöneldi.
İkinci kart ilk sevişmelerini anlatıyordu ve Kathy utançla kızarırken ilk gecelerini hatırladı. Hayır herhangi bir pişmanlık duymuyordu. Ethan’a her şeyini vermek Kathy’nin hayatını

değiştiren en önemli adımdı. Ethan da bundan bahsetmişti.

“Kathy Adams hayatında kurduğun en doğru cümle “Benimle Yat” idi. Bunu bir dahaki sefere yine kuracağın anı bekliyorum. Elbette benden başkasına değil! Bir başkasına bunu teklif edersen ne olacağını biliyorsun! Evet, klişe bir katilim ama sana benden başkası dokunamaz!

Kıskanç KATİLİN Ethan Fell”

“Pislik” diyen Kathy dudağını ısırıp gülümserken, kalbinin heyecanını doyasıya yaşadı. Üçüncü kartta Fredichson kasabasının fotoğrafı vardı. Yazılan not ise Kathy’nin kahkaha atmasına neden olmuştu.

“Kathy Adams bu kasabadaki mağazadan sana aldığım mont, bere ve eldiven üçlüsü ilk hediyem oluyor. Umarım sonraki yıllarda da bu cömert halimi hatırlarsın. Şimdiden söyleyeyim beklentilerini aşağıda tut ve Evlilik yıldönümlerimizde gelmeyen hediyeler için eksi 50 derecede sana aldığım montu hatırla ve şükret. Soğuktan ölebilirdin.

Romantik Bir adam olamayacak Katilin Ethan Fell.”

O fotoğrafı da bir süre inceledikten sonra yol üstünde durdukları ya da durmadan geçtikleri pek çok kasabayı da ilk kez görmüş oldu. Tanrı aşkına bu kadar çok yerleşim yerini geçmişlerdi ve Kathy hiçbir şey hatırlamıyordu öyle mi! Genç kız bunu o zamanlar ki ölüm korkusuna bağlasa da şu an emindi ki Ethan yanında oldukça kendini bile unutuyordu. Ücra kasabaları mı hatırlayacaktı? Genç kız zaman kaybetmeden diğer fotoğraflara yöneldi.

Kathy’nin uçurum kıyısından düşeceği Lund isimli kasabaya ait olan kartı okuyunca da Ethan’a dil çıkarıp onu yumruklama isteğini bastırmadı. Bu adam fazla mı ukalaydı?

“Al işte Kathy! Sayemde bir uçurumun dibinde kurtlara leziz bir yemek olmaktan kurtuldun. Bu kadar kullanılmış olmak gururumu kırıyor doğrusu. Beni bodyguardın ve pek çok şeyin (!) olarak kullandığın için iyi bir ücreti hak ediyorum. Yanıma gelince ödeşeceğiz.

NOT: Dinlemekte ısrar ettiğin Brett Warren denen adamın fotoğraflarına baktım ve bir daha onu dinlemeyeceğini söylüyorum. Ayrıca benim kadar çekici olmadığını kabul etmek zorundasın.
Duble Kıskanç Katilin Ethan Fell.”

Kathy gülmeleri arasında durmadan sövdüğü Ethan’ın kartlarını bitirince hepsini eline aldı ve tekrar tekrar yeniden okudu. Bu adam bir katil olarak iyi bir iş bitiriciydi evet ama, aynı zamanda gerçek bir provokatördü.

Kathy’nin kalbi çoktan isyana geçmişti ve mantığı gitmemeyi seçse bile derinlerindeki hisleri ayaklanmıştı bile. Ethan Fell, soğukkanlı katili gerçek bir aşk adamı olmuştu ve Kathy ona sonuna kadar inanıyordu. Vasiyet olmasa da olurdu. Ethan’ın dediklerinde tek bir zafiyet yoktu. Genç kız kalbi ferahlamış halde kutusunu alıp yatak odasına çıktı. Bir valiz hazırlaması gerekiyordu.

Gideceği gün geldiğinde de kapıda bekleyen polisleri görünce valizle çıkmanın iyi bir fikir olmadığını anladı. En geniş kol çantasını doldurabildiği kadar doldurup çıktığında Brandan’ın orada olmaması için dua etmeye başlamıştı. Neyse ki korkulan olmamıştı. Polis memuru

yoktu ve Kathy uzak bir noktada olan Watford'a gitmek için son derece doğru bir gün seçmişti.

Metroya binip adresi defalarca kontrol edip heyecanını gidermeye çalıştı. Ethan kendisini görünce ne tepki verecekti acaba? Kathy bu hisle gülümsedi. Birbirlerini bulmak ikisine de çok iyi gelecekti.

Nihayet ineceği durağa geldiğinde küçük makyaj aynasını çıkarıp son bir kez görüntüsüne baktı. Kendisini Her zamanki gibi sıradan bulsa da aldırmadı. Ethan onun en berbat hallerde görmüştü ve Kathy bunu dert etmemesi gerektiğini biliyordu.

Binayı bulması biraz daha zamanını alınca somurttu. Banliyö mahiyetinde olan bu uzak yerleşim alanında daha çok göçmenler ve ayrık tipler yaşıyordu. Tam da Ethan'a göre bir yer olduğunu kavrayıp binaya girdi. Dışarıdan köhne bir görüntüsü vardı ancak aldırmadı. Sevdiği adamın yanında oldukça tüm dünyevi mülklerin bir önemi olmadığını biliyordu.

Nihayet 2. Kattaki numara 3'e vardığında derin bir nefes verdi ve kapıya dokundu. Sadece birkaç saniye sonra kapı hızla açıldı. Aynı hızla sert bir tutuşla içeriye çekildi. Genç kız daha ne olduğunu anlamadan Ethan'ın şüpheli bakışlarını görünce biraz olsun endişelendi.

"Takip edilmedin değil mi?" diye soran genç adam kızın kalbini kırdığından ise bihaberdi. Kathy'nin duymak istediği ilk cümle bu değildi. Nitekim alıngan bir sesle "Sanmıyorum" dediğinde Ethan rahat bir şekilde gülümsedi. Kathy yığılıp kalacağını düşündü. Bu adam daha çok gülmeliydi.

"Geldin sevgilim" diyen genç adam kolları hala kıza dolanıkken saçlarını yüzünden çekti ve gözlerine hayranlıkla baktı. Kathy ruhunun dağıldığını düşünse de nihayet ayaklarını hissedip o da gülümsedi.

"Geldim" diyebildiğinde de Ethan genç kızın dudaklarına, kendi dudaklarıyla yavaşça dokundu.

"Biliyordum… Bana inanacağın biliyordum Kathy." Diyen genç adam kızın elinden tutup içeriye çekti. Yatak olarak kullanılan Açılmış bir kanepe, eski bir masa ve köşede televizyondan başka bir eşyası olmayan bu daire Kathy'i bir an bile rahatsız etmedi.

"Umarım büyük bir hata yapmıyorumdur" diyen Kathy ise sadece şaka yapmak istemişti ama aynı hızla Ethan'ın kaşları çatılmıştı.

"Eğer biraz bile olsa şüphen varsa gidebilirsin…" diyen Ethan ise kıza arkasını dönüp pencereye yürüdü.

Kathy'nin kalbi korkuyla çarparken genç kız da derhal sevgilisin arkasından gitti ve onun geniş sırtına sarılıp ellerini sert karnında birleştirdi.

"bir an bile şüphem yok benim kıskanç katilim" diyerek usulca fısıldadı.

Ethan kızın kolları hala kendisine dolanmış haldeyken öne döndü ve çenesini tuttu. Gözleri buluştuğunda genç adam fısıldayarak: "Seni seviyorum" dedi.

Kathy gözlerini kapatıp bu anın tadını çıkardı. Ardından da ekledi: "romantik olamayan Katilimin bu içten itirafını neye borçluyum" diye sordu.

Ethan'ın kaşı alaycı bir gülüşle kalkarken "beni olduğumdan farklı biri yapmaya çok önceden başlamıştın zaten. Seni gördükçe Kathy, sana baktıkça, sana dokundukça ben bile ne olacağımı, kim olacağımı, kim olduğumu bilmiyorum…" dedi.

"Ah sen gerçekten romantik bir katil oldun Ethan Fell. Bu sözlerini kaydedip mucize olarak dünyaya yaymalı"

"Hayır Kathy Adams. Ben romantik bir katil değilim. Çünkü Ben artık bir katil değilim…" diyen genç adam kızın şaşkınlığıyla eğlendi. Katil olmak bir suçtu elbette ve Ethan artık suç işlemeyecekti. Bu Kathy'nin ön koşulu olacaktı ancak bunu dillendiren Ethan olunca ayrıca sevindi genç kız.

"Buna sevindim… 23 rakamını hiç sevmezdim zaten" diye yanıtlayan Kathy'i anlamayan Ethan kıza şaşkınlıkla baktı. Kathy derhal açıklamaya girişti.

"23. Kurbanın olacaktım ben." Diye açıkladı.

"Geri kalan 22'si ölmeyi hak edene adamlardı Kathy." Diyen Ethan ise sevimsiz gerçeği kıza açıklarken Kathy detayları almak için ona soru sorarcasına baktı.

"Uyuşturucu tacirleri, çocuk pazarlayanlar, mafya ve suç çeteleri. Dolandırıcı iş adamları, kötü insanlar.. Hesaplaşmaları ben bitiriyordum. Asla masum birini öldürmedim" diyen Ethan'ın kolları arasından sıyrıldı Kathy. Ona inanıyordu ama eksik bir nokta vardı.

"Ben masumdum ve beni öldürecektin" diye somurttuğunda, Ethan da kendinden emin bir bakış attı ve "ama yapmadım" dedi.

"Senden öncesini düşünmek istemiyorum sevgilim." Diyen genç adam yeniden kıza doğru döndü ve ondan onaylayan bir bakış almak için bekledi. Kathy gülümsedi ve "Ben de senden öncesini siliyorum" dedi.

Ethan kızın gözlerine aşkla bakıp dudaklarına yöneldi.Gerçek bir iştahla kapandığı bu yumuşak dolgun dudaklar Kathy'e olan hislerinin derinliğini de bir kez daha ona yaşattı. Öpüşmenin etkisi çok çabuk kendisini gösterdi ve kızı tutup bedenine bastırırken Kathy ayak parmakları üzerinde yükselip adama daha çok sokuldu.

Onun her zerresini özlemişti ancak bu öpüşmenin bir farkı daha vardı. Bu temas özlemi anlattığı kadar tamamlanmayı da anlatıyordu. Kathy onun kollarında tükendiğini, ruhunun bilmediği o muhteşem dünyalara gittiğini hissederken, ona ait olduğunu daha çok ayrımsıyordu. Dudakları bir yapbozun parçaları gibi mükemmel bir uyumla iç içe geçtiğinde Ethan kızı kucağına aldı ve köşedeki kanepeye yatırdı. Ağızları nefes nefese ayrıldığında gözlerdeki aşk ve şehvetin ateşi zirveleri tırmanmıştı.

Kathy de gelen bu kısa süreli ayrılığa tahammül edemeyerek kollarını Ethan'dan ayırmadan kendi üstüne doğru bükülmesine neden oldu. Ethan kızın aceleci tavrına gülümsedi. Ona yavaş yavaş sahip olacaktı. Bu kendisini rahatsız etse de Kathy'e önceki acılarını unutturmak isteyen ve asla geçmişi hatırlatmayan bir sahipleniş bırakmak istiyordu. Kathy'i sonsuza

kadar böyle seveceğini göstermek istiyordu.

En sonunda dudaklarını kızın ağzından çekip boynuna kaydırırken Kathy gerilip bedenini kaldırdı. Daha fazlası için bir muhtaçlık hissediyordu ve ihtiyacı olan şey Ethan'ın bir an olsun kesilmeyen temasıydı. Nitekim Ethan da kızın sessiz yalvarışını görüp hızlıca Kahty'i soydu. Kendi üstündekilerden de kurtulduğunda onu kollarıyla sıkıca sarıp üstüne çekti. Kathy adamın üzerinde uzanır vaziyetteyken elleri üzerinde doğruldu ve az önceki öpüşmenin tadını hissetmek için diliyle dudaklarını yaladı.

Bu erotik ritüel Ethan'ın yavaş olması için gereken sabrını çekip alırken kızın kalçalarını tutup uygun noktaya kadar aşağıya çekti ve sert bir hareketle ona sahip olurken yaşadığı duygu yoğunluğuna kendisi de şaşırdı. Kızın saçlarını arkadan tek eliyle toplayıp kızın, zevkten kapanmış gözlerini, arzuyla çatılmış kaşlarını izledi. Kathy Adams her hareketiyle onun hücrelerine dahi nüfuz ediyordu ve Ethan onu ne denli büyük bir aşkla sevdiğini defalarca fark edip anın tadını çıkarıyordu.

Kathy ise benliğinin en kuytu noktalarını bedenen ve ruhen sevdiği adama teslim ederken onun adını haykırarak üstüne yığıldı. Ethan'ın sert göğsünde yorgun ve bitkin yatarken sıcak nefeslerinin Ethan'ı yeniden nasıl tahrik edeceğini bilmiyordu.

Ethan kızı yeniden yormamak adına kendine hakim oldu ve çıplak sırtını yavaşça okşarken dudaklarını saçlarına değdirdi.

"Yarın buradan gideceğiz" dediğinde Kathy iç geçirdi. Zaman, mekan; ne kadar da muğlak kavramlardı şu an! Kathy gülümserken "Nasıl istersen" dedi.

"Kathy hiçbir şey eskisi gibi olmayacak. Benimle kolay bir hayat yaşamayacaksın. Sana çok büyük zenginlikler veremeyebilirim. Buna hazır mısın sevgilim?" diye sordu genç adam.

"Hiçbir zaman kolay bir hayatım olmadı Ethan. Ancak artık yanımda sen olacaksın ve bence çok kolay olacak!"

"Kolaydan kastın temizliğe ya da bulaşığa yardım etmemse inan bana aşkım yalnız başına olacaksın" diyen Ethan arsız arsız sırıtırken Kathy küçük bir yumrukla adamın göğsüne vurdu.

"Hiç olmazsa yemek yapacağını düşünüyorum" diye yanıtladı onu Kathy ve Ethan bu sefer daha çok güldü.

"Restoran numaralarını biriktirmekte çok iyi olacağıma eminim" diyen Ethan kızın yüzünü tutarak kendi gözlerine bakmaya zorladı.

"Vee.. Plan dışı bir şey olursa…"

Ethan durakladı, Kathy endişeyle gözlerini devirdi. Devamını duymak istemiyordu genç kız. Plan dışı hiçbir şey olamazdı. Bunca olaydan sonra buna dayanamazdı. Ancak Ethan devam edince Kathy korkularının zirvesini yaşadı. Kalbi acıyla sıkıştı.

"Plan dışı bir şey olursa sevgilim arkanı dönüp gideceksin, duydun mu?"

“Sen delirmişsin. Sensiz hiç bir yere gidemem” diyen genç kız, uzanıp Ethan’ın yeni uzamış hafif sakallarını öptü. Ardından Gözlerini adamın gözlerine dikti. Ethan elini sert bir hamleyle kızın beline indirdi, onu yüzünün hizasına kadar çekti. Gözleri buluşup kaygıları dindiren bir bakış attı.

“Gideceksin Kathy. Sesini çıkarmadan gideceksin ve bana güveneceksin. Seni düşünmeden tek bir adım atmayacağımı bileceksin” dedi. Ardın kızın ensesinden tutup kaba bir hareketle dudaklarına yapıştı. Kathy’e cevap hakkı vermedi. Kathy’nin cevabı çoktan belliydi.

O gün akşama kadar pek çok şey konuştular. Ethan Kathy’e çocukluğunu anlattı ve yaşadığı zor hayat genç kızın duygularını aşkla beraber şefkate de sürükledi. Onu bu hayata iten şartları düşününce kendi hayatı bir peri masalı gibi kalıyordu. Asla şikayet etmemesi gerektiğini bilerek sevdiği adamın tüm geçmiş acılarını dindirmeye yemin etti.

Ara ara gelen Brandan’ın telefonlarını da Ethan’dan saklamak zorunda kaldı. En sonunda Ethan da bir şeyler almak için dışarı çıktığında gelen telefonu açtı. Genç polis memuruna şehrin çıkışındaki bir arkadaşına gittiğini söyledi. Elbette telefondaki adam Kathy’i azarlayarak kızdı ancak asıl kızgınlığı Ethan gösterecekti.

Kathy telefonu kapatır kapatmaz Ethan da içeriye dalmış ve telaşla kapanan telefonu görmüştü. O aptal polis memurunun aradığını tahmin etmesi çok az zamanını almıştı. Kızın elinden telefonu aldığı gibi hızla duvara fırlatması ise üzerinde bir saniye bile düşünülmemiş plansız bir eylemdi.

Dağılan küçük parçalar ve çıkan gürültüyle korkulan kasılan Kathy Ethan’a öfkeyle baktı: “Tanrı aşkına bu da neydi?” diye bağırdığının bile farkında değildi. Bu beklenmedik öfke patlaması kendisini şaşırtmıştı.

“Kathy sana o adamdan uzak duracaksın demiştim.” Diyerek yanıtlayan Ethan dişlerini sinirle sıkarken Kathy ellerini beline dayayıp ona inanamayan bir bakış attı.

“O bir polis ve beni koruyor. Bil bakalım kimden? Ah Tanrım nasıl bu kadar düşüncesiz olursun. Ne yapabilirim adama git mi diyeyim. Görevini yapma mı diyeyim ha?”

İki inatçı boğa birbirlerine saldırmak üzereydiler.

“Ona umut vermiş olmalısın ki peşinden ayrılmıyor.” Ethan kollarını göğsünde birleştirdi ve haklı olduğunu göstermek ister gibi dimdik durdu.

“Sen gerçekten bir ahmaksın” dedi Kathy.
“Sen de gerçekten tam bir keçisin.” Diye yanıtladı onu Ethan. Sonrası ise tam bir meydan savaşı oldu.

“Ah ben keçiysem sen su katılmamış bir odunsun!”

“Odunlara ilgin varsa sen de marangoz olmalısın”

Kathy, Ethan’ın umursamaz bir halde söylediği son cümle üzerine hemen yanında olan masadaki bardağı –ki odadaki 2 bardaktan biriydi- eline alıp beceriksizce Ethan’a fırlattı. Genç adam süratli bir hamleyle bardağı havada yakaladığı gibi alayla güldü.

Kathy de sinirle gülerken Ethan bardağı elinden attı ve adeta koşarcasına genç kıza yürüdü. Kathy ise resmen koştu ve küçük odanın ortasında adamın üzerine zıpladı. Birbirlerine doymayan iki ağız, ıslak bir kuyunun dibine dalarken öfkenin ortasında gelen bu muhteşem his az önce söylenen sözleri hızla unutturmuştu.

Ethan kızın kalçalarını tutup kasıklarına dayarken sert bir öpüşme anı tamamladı. Kathy zorlukla ondan ayrıldığında "Marangoz olduğumu kabul ediyorum. Yontmak için uğraşacağım zor bir görev var önümde" dedi.

"Neden şimdi başlamıyorsun şu yontma işine?" diye Ethan edepsizce sırıttı ve Kathy de cevap olarak "Şu an tam olarak yapmak istediğim bu" dedi.

***

Sabah erken saatte de evden diğer birkaç önemli eşyayı almak için çıkmıştı Kathy. Ethan onu 12'de yine burada bekleyecek ve zaman kaybetmeden Aberdeen Limanına gidip ülkeden ayrılacaklardı. Ethan'ın anlattığı plan buydu ve Kathy bir an evvel buradan ayrılmak için sabırsızlanıyordu.

Kendi evine yaklaşan Kathy kapı önünde bekleyen polisler görmediğinde sevinerek hızla eve girdi ve alabildiği en büyük valizi doldurdu. Babasının mirası, vasiyet, paralar, siyasi suçlar hiçbir şey umurunda değildi. Evden çıkarken de aklında sadece Ethan'a yeniden göreceği an vardı. Merdivenlerden indiği sırada da sendelemesine neden olan kısa süreli bir baş dönmesini düşünmedi bile. Yemek yemediği için midesinin bulanması da normaldi. Hayır bu önemsiz detaylar, düşünülmek için başka zamanı bekleyecekti.

Valizi sürükleyip daireye girdiği sırada Ethan da telefonla görüşüp son pürüzleri gideriyordu. Kathy'i gördüğünde bir süre susup kızı izledi. Ona olan aşkının yoğunluğuna inanamadığını kavrayıp şaşıracakken telefondaki sesle yeniden konuşmaya döndü.

Ardından tek bir kez tamam diyerek telefonu kapattı ve Kathy'i yanına çekti.

Genç kız başını adamın sert kaslı gövdesine yaslayıp baş dönmesinin geçmesini beklerken Ethan kızın saçları okşadı.

Ne olduysa tam bu sırada oldu.

Kapı gürültüyle açıldığında menteşeleri parçalanmışçasına titredi. İçeriye doluşan gürültü ve karaltılar kısa süreli bir kaos yaratırken Kathy daha girenleri bile göremeden süratle omuzlarından çekildi. Ağır çekimde odaya giren onlarca adam silahlarını Ethan'a doğrultular. Genç kız kadar şoke olan Ethan ensesinden ve kollarından tutan sayısız adamla duvara adeta çivilendi. Polisler ellerini başının üstünde birleştirip onu hakimiyet altına alırken gözleri Kathy'i buldu.

Kathy de sevdiği adamın bakışlarıyla karşılaşınca az önceki felaketi bile unutarak ürperdi.

"Sonunda seni yakaladık Ethan Fell" diyen Brandan en sonunda odaya girip Kathy'nin

omuzlarına dokundu. Genç kız ise kıpırtısız Ethan'a bakıyordu. Tıpkı onun kendisine baktığı gibi!

Ethan'ı sürükleyen polisler onu odadan çıkarırken Kathy bir inilti gibi durmadan tekrarlıyordu: "Hayır, hayır, hayır…"

Ne kadar da kaotik bir andı. Küçük odayı dolduran ne kadar çok insan vardı. Kathy bu odanın kendilerine nasıl dar geldiğini hatırladı bir an. İnsan beyni bu denli güçlü bir baskı altında en olmadık şeyi düşünebiliyordu ve Ethan kollarından sürüklenip götürülürken Kathy odanın şeklini ölçüyordu. Zihni, kalbi, hücreleri, kendisine ait ne varsa durmuştu. Gözleri kıpırtısız, dudakları kaskatı birbirine kenetlenmişti.

Tanıdık o ses kulaklarına dolduğunda Kathy'nin şoku yavaşça geçmeye başladı.

"Kurtuldun Kathy" diyen Brandan kızın omuzlarından tutup hafifçe sarstı.

Kathy omuzlarını çektiği gibi dehşetle dışarıya fırladı. Ethan kendisini saran siyahlı adamın içinde görünmüyordu bile. Kathy bu etten duvarı aşmak için var gücüyle bedenini öne savursa da hiçbir şey göremediği gibi tek bir kişiyi de yerinden oynatamadı.

"Ethaannnn!"diye bağırdığında sesi cılız bir iniltiden öteye gidemedi. Yeniden denediğinde ise birkaç polis açıldı ve o an Kathy Ethan'la göz göze geldi.

Adamın bakışlarından ürperdiğini hissetti. Hayır hayır! Kanı donmuş, vücudu taşa kesmiş gibi kalakaldı. Ethan kendisine ölümcül bir bakış atmıştı. Kolları arkadan kelepçeli, üzerindeki lacivert tişörtüyle sıkı sıkıya sarılmış gergin bedeni bir kaya gibi Kathy'nin üzerine düşmüş ve sanki ağırlığıyla ruhunu ezmişti. Kathy kalbinin sıkıştığını hissetti.

"Kathy neler oluyor?" diye soran Bran kızın karşısına geçti bu sırada. Gözleri gördüklerinden ötürü şaşkın bakıyordu.

"Onun yakalanmasına üzülmüş gibisin?" diyen adamı sertçe itti.

"Demek beni kullandın haaa!" diye bağırdı Kathy.

"Ne diyorsun Kathy, yakaladık işte onu?"

"Ahh seni gidi aşağılık yalancı! Bana onu yakalamak için yaklaştın."

"Lanet olsun o bir katil! Ben sadece seni koruyordum ve onun seninle yeniden irtibat kuracağını biliyorduk hepsi bu! Birini takip etmek işimin bir parçası"

"O bir şey yapmadı, o beni kurtardı Rachel'dan, o gün Saltburn'de beni rehin alan adamı o vurmuş. Lütfen Bran onu bırakın?" diyerek hıçkırıklarla ağlayan Kathy'ye şaşkınlıkla baktı Bran. Bu kız korktuğu, tehdit edildiği için gitmemişti bu adama, hayır! Ona kendi rızasıyla gitmişti.

Genç adamın kaşları çatıldı, bu huzursuz gerçekle kızı sarsmak istiyordu. Nasıl bu kadar aptalca davranabilirdi.

“Onu bırakmak mı? Kathy o adam aranan bir suçlu! Seni Norveç’te öldüresiye yaralayan, işkenceler eden o değil mi? Bu kadar mı aklını yitirdin?” diye bağırdı Bran ve kızın kolundan tuttuğu gibi sürükledi.

“Nereye götürüyorsun beni?” diyerek ağlamasına devam eden genç kıza sinirli bir bakış atan Bran “İfade vereceksin” dedi. Ardından fısıldar gibi ekledi: “Dua et de tutuklanma!”

“Umurumda değil” diyerek yanıtlayan genç kız adamın arkasından çaresizce giderken “Onu görebilir miyim? Lütfen Bran bana izin ver, onu görmek istiyorum” diye inledi.

“Bunları merkezde konuşuruz Kathy, şimdi arabaya bin” diyerek kızı kendi aracına doğru itti genç dedektif.

Kathy içinde bir umutla oturdu araca. Onu görmeli, ona bir açıklama yapmalıydı. Ethan’a bunlardan sorumlu olmadığını bildirmeliydi! Ah Ethan giderken Kathy’e “Beni sen ihbar ettin” bakışı atmıştı ve Kathy bu anı tekrar tekrar kurarken boğazına oturan yumrunun gittikçe büyüdüğünü düşünüyordu!

Sonrasını neredeyse işkence çekerek geçirdi. Genç adam hiç konuşmadığı gibi Kathy’nin sorularına da cevap vermemişti. Bir şeyler düşündüğü belliydi ve düşündüğü her ne ise şu an canını fena halde sıkıyordu. Kathy ondan yardım alamayacağını anladığında yeni düşüncelere daldı. Tanrım daha yarım saat önce her şey nasıl da mükemmeldi.

Bran’in arabası 15 dakika sonra önünde durduğu büyük binanın önünde Kathy’e de cennetin kapılarını açmıştı sanki. Genç kız hızla araçtan çıkmak isterken Bran kızın kolunu kavrayarak “Bekle” dedi. Kathy hoşnutsuz bir bakış atıp aracın kapısını yeniden kapattı.

“Kathy bir suçluya yardım ve yataklık etmekten tutuklanabilirsin.” Demişti ki Kathy heyecanla atıldı.

“O suçlu değil!” dedi.

“Lütfen bir daha sözümü kesme” diyen Bran sakince devam etti.

“İfade alacak görevli sana onu neden ihbar etmediğini soracak ve sen tehdit edildiğini söyleyeceksin.”

“Hayır, hayır! Bu gerçek değil. Bunu yapmayacağım” diyen Kathy adama kat’i bir bakış atınca Bran derin bir nefes verdi.

“Lanet olsun Kathy, o nasılsa tutuklanacak! Suçlu bulunmaması için bir sebep yok. Aksine savcılık onun katil olduğunu ispatlayacaktır. Eğer kendini savunmazsan sen de tutuklanabilirsin. Ya da yüklü bir kefaletle serbest kalırsın ancak” diye devam etti genç adam. Ah Kathy’nin umurunda değildi hapis yatmak. O sadece sevgilisini istiyordu.

“Duydun mu Kathy! Sadece tehdit edildiğini söyle. Yoksa seni ben bile kurtaramam” diyen Bran kızdan onay bekleyerek bir süre durdu.

“Bunu neden yapıyorsun?”diye soran genç kızın kaşları çatıktı.

“Senin zarar görmeni istemiyorum. Anlaşılan aranızda bazı şeyler olmuş ama onun bir katil olduğunu unutma Kathy! O suçunu çekecek… ve sen derhal psikolojik destek göreceksin” diyerek otoritesini gösteren bir sesle ve elini Kathy’nin omzuna değdirdi. Güç vermek ister gibi sıkarken Kathy de yavaş yavaş zihnini açıyordu. Önce Ethan’la konuşmalıydı! O ne yapılması gerektiğini söylerdi! Ethanla Konuşmak! Kathy onun bakışını hatırladı; bu adam kendisinin ölümü olacaktı!

“Önce onunla konuşmak istiyorum. Bran lütfen hemen kestirip atma. Bana da öyle bakma! Sadece bir dakika”

“Bu çok zor olacak Kathy ama deneyeceğim” diyen genç adama mahcup bir ifadeyle gülümsedi Kathy. Ona güveniyordu.

İçeri girdiklerinde etraf o kadar sessiz ve tenhaydı ki Kathy yanlış yerde olduklarını düşündü bir an. Bütün polis merkezlerinde bir yanda elleri kelepçeli suçlular, bir yanda onları zorla yola getirmeye çalışan polisler olurdu. Kısa süreli de olsa karakol ve adliye tecrübesi olmuştu. Ancak burası fazla güvenliydi. Bu hiç de hoş değildi! Kathy bu sırada Bran’in koluna sarıldı. Sanki bu ıssız mekanda Ethan’ın varlığı ona gittikçe daha çok nüfuz ediyordu. Genç kız güçlü görünmeye çalışarak yürümeye devam etti.

Neyse ki Bran kendisini bu huzursuz mekandan çekip dar bir koridora doğru sürükleyince biraz olsun yatıştı. Koridorun sonu yok gibiydi. Tüneli andıran koridor boyunca tam dört dönemeçten geçmişlerdi. En sonunda geniş ve camlı bir kapı önünde durduklarında Kathy nefesini tuttu. Ethan içeride olmalıydı. Bran parmak iziyle açtığı kapıdan Kathy’i de geçirdi. Lanet olsun burası MI5 binasıydı!

“Onun yerini ajanlar buldu. Yani biz” dedi genç adam. Kathy Bran’i sıradan bir dedektif sanıyordu ama o İngiliz Milli İstihbarat Servisinin bir ajanıydı! Genç kız gözlerindeki şaşkınlığı silerek “Onu görebilecek miyim?” dedi.

“Gel benimle” diyen genç adam kızı bir başka binayı andıran bölmeye sokup ağır demirden kapısı olan bir odaya götürdü. Kathy burayı biliyordu. Staj yaptığı zamanlar çok dinlemişti müvekkillerini. Cinayet davalarına girmemiş olsa da sorgu odasının ne demek olduğunu biliyordu.

Odanın bir duvarı genişçe bir camla başka bir odayı gösteriyordu. Onlar içeridekileri görüyor, seslerini duyuyor ancak sorgu odasındakiler camı sadece bir ayna olarak görüyorlardı. Tek taraflı bir aynası olan bu odaya az sonra Ethan girecekti. Kathy boş odaya bakarken titrediğini fark etti.

“Sen burada bekle” diyen Bran kızı orada bırakıp çıkarken bir başka kadın odaya girdi ve birkaç makineyi kontrol ederek kıza gülümsedi. Kathy gülmeyi unutmuştu sadece boş boş baktı.

Birkaç dakika boyunca kıpırtısız odayı izledi genç kız ve ne zaman ki kapı açıldı işte o an zaman ve mekan durdu. Her şey, kendi dahil, kendi bitkin bedeni, yorgun ruhu dahil her şey

tuzla buz oldu. Ethan! O, sevdiği adam yaka paça içeriye itiliyordu.

"Ah Tanrım" diye inleyen kız ellerini kalbinin üstüne koydu. Bir süre sonra Bran de içeriye girdi. Arkasından daha yaşlı 35'lerinde daha iri bir adam da onun ardından girmişti. Kathy bundan hiç hoşlanmadı nedense.

Polisler Ethan'ı kaba bir hareketle koltuğa yığdılar ve dışarı çıktılar. Nihayet konuşmalar başlamıştı.

"Ethan Fell 28.01.1981 Doğum yeri: Southampton" diyen iri adam masadaki dosyayı almıştı.

"Bu sen misin?" diye sordu.

Ethan onlara bakmaksızın alaycı bir gülüşle omuzlarını hareket ettirdi. Kathy eriyip yok olduğunu sandı. "Lütfen sakin ol!" diye fısıldadı genç kız kendi kendine.

"Ethan Fell dosyan kabarık. Hangisiyle başlamak istersin?" diye soran iri adamın aksine Bran boğazını temizledi ve sakince konuşmaya başladı.

"Öncelikle Eski Savunma Bakanı Bay Adams'i sen mi öldürdün?" diye sordu.

Kathy derin bir nefes aldı. Bu kişi kendi babasıydı! Lanet olsun bu ihtimali hiç düşünmemişti! Bu gerçek olamayacak kadar ağır bir yıkım olurdu. Kathy korkuyla kasılıp cevabı bekledi.

Ethan başını kaldırdı, Bran'e baktı. Ardından yavaşça cama döndü. Kathy onunla göz göze geldiğinde kalbi ağzından fırlayacak sandı. Gayri ihtiyari bir adım geriledi. Polis memuru kadın "Sizi göremez" dedi.

Hayır görüyordu! Kathy biliyordu bunu. Ethan şu an kendisine bakıyordu. Kendisinin cevaba ne denli muhtaç olduğunu biliyordu. Ethan hafifçe gülümsemiş miydi? Genç kızın yanakları sıcak gözyaşlarıyla ıslanırken Ethan yeniden polislere döndü ve "Hayır ben öldürmedim" dedi.

"Rachel Adams'in seni Kathy Adams'i öldürmek için tuttuğunu kabul ediyor musun?" diye sordu yeniden iri.
Ethan zaman kaybetmeksizin "Evet" dedi.

"Bize Rachel Adams ve onun teklifinden bahset" dedi Bran.

"500.000 pound karşılığı Kathy'i yani Kathy Adams'i öldürmem için verdi. Yarısını önce aldım. Diğer yarısını kızı teslim ettiğimde!"

"Onu neden öldürtmedi" diye sordu Bran.

"Bilmiyorum. Sadece benden onu sağ salim getirmemi istedi ben de yaptım" dedi genç adam.

Kathy onu şimdi içinde yeşeren umutla dinliyordu. Kendisine zarar vermemişti ve şikayetçi olmazsa kim bilir belki de Ethan bırakılırdı.

“Peki Murdock Peterson bu cinayeti sen mi işledin?” diye sordu Bran.

“Evet” dedi Ethan taviz vermez duruşuyla.

“Kim emir verdi?”

“Kendim yaptım. O adam çocuk taciriydi” diyen Ethan azmettiricisin ismini vermedi.

“Yanı cinayeti kabul ediyorsun?” İri kıyım dedektif alayla gülümsedi.

“Evet dedim ya!” diye bağıran Ethan başını yana çevirirken Kathy bir kez daha onun yüzünü net gördü. Lanet olsun her şey o kadar berbattı ki!

Nitekim Ethan’a sorulan 10 kişinin cinayeti daha sevdiği adam tarafından itiraf edilmişti. Kathy Ethan’ın buradan çıkamayacağını anladı. Kendini tükenmiş gibi hissediyordu. Ethan neden böyle bir şey yapmıştı. Genç kızın aklı almıyordu. En azından kendisi için savaşmalıydı. Lanet gururu daha mı önemliydi. Yalan söylememek pahasına aşkını, kalbini hiçe mi sayıyordu. Duydukları ağır geldiğinde köşedeki sandalyeye çöktü genç kız. Yeşeren umutlar köklerinde sökülerek ayaklar altında çiğnenmişti. Kathy gözyaşlarını bastırmaya çalışmadan 45 dakika daha süren sorguyu dinledi.

En sonunda sorgu bitince iki dedektif çıktılar odadan. Ethan elleri arkadan kelepçeli karşındaki kapıya kıpırtısız bakıyordu.

Kathy ona koşmak, sarılmak istiyordu. Ama onun az önceki her şeyi kabullenmiş halini düşündükçe korkusu da artıyordu. Ya Ethan kendisini tamamen yanlış anlayıp ihbar ettiğini düşünmüş ve oracıkta her şeyi silip kaderine boyun eğmişse! Kathy bu ihtimali hızlıca sildi aklından ve tam o anda odanın kapısı açıldı.

Bran ve şu yanındaki adam içeriye girdiler. İri olanı Kathy’i memnuniyetsizce süzdü ve Bran’e dönerek başını salladı.

Genç adam kıza gözleriyle gelmesini işaret etti. Kathy heyecan ve gerginlik içinde Bran’e yaklaştı. Ardından ikisi dışarıya çıktılar.

“Girebilirsin Kathy, sadece 5 dakika” dedi

Kathy minnetle adamın ellerine sarıldı ve “Çok teşekkür ederim” dedi. Durup heyecanını yatıştırmak isterken de “Şeyy, dinleyecek misiniz?” diye sordu.

Genç adam hayır anlamında kafasını salladı. Kathy rahat bir nefes verdi, kalbi korkuyla karışık Ethan’ın olduğu odanın kapısına bakıyordu.

Sonunda usulca kapıya dokundu. Ve gözyaşları içinde kapıyı açtı.

İlk karşılaşma sarsıcıydı. Kathy kapının kolundan destek almak ister gibi bir süre titreyerek durdu. Ethan ona hissiz bir ifadeyle bakınca beceriksizce gülümseyerek kapıyı kapattıktan sonra içeriye girdi.
Adamın tam karşısına oturdu. İki yabancı gibiydiler!

“Be-ben yapmadım” dedi genç kız ve başını eğdi. Birkaç damla yüzünden koyu demirden geniş masaya damladı.

Ethan’ın bağırıp çağırmasını, kendisine kızmasını beklerken genç adam güven veren bir sesle “biliyorum” dedi.

Kathy hızla başını kaldırdı.

“Kathy, senin ihbar etmediğini biliyorum. Lütfen titremeyi kes ve sakin ol! Sonra da beni dinle” diyen genç adam sakince konuşuyordu.

Kathy’nin gözleri kocaman açılırken Ethan devam etti.

“Kathy şimdi kıpırtısız beni dinle ve başını dahi sallama” diyen adama Kathy başını sallayarak “Peki” dedi.

“Ah Kathy!” diyerek gülümseyen Ethan genç kızın korkuyla inlemesine neden oldu.

“Afedersin… Sen böyle karşımda, bu halde durdukça Ah Tanrım!” diye inledi kız.

“Seni heyecanlandırıyorum değil mi?” diye sordu Ethan. Tanrım bu pişkinlik de neyin nesiydi.

“Ah lütfen Ethan makul ol! Şu an ellerin kelepçeli ve yıllar boyu hapis yatabilirsin… Lütfen benimle dalga geçmeyi kes” diyen genç kız ağlak gözlerle adama bakarken Ethan ansızın ciddileşti ve “Dinle!” diye buyurdu.

“Kathy buraya gelmemeliydin. Bir şeyi açıklığa kavuşturmamız gerekiyor. Ben artık ömrüm boyunca bu kelepçeler ve parmaklıkların ardından olacağım”

Genç kız acıyla inledi. Lanet adamdan bunları duymayı istemiyordu hayır!

“Kathy beni unut!” diyen adam ardından durakladı ve bakışlarını kızdan kaçırdı.

“Sen sadece baskı altındaydın. Bilirsin işte Stockholm Sendromu deniyor sanırım. Sonra da Beni sevdiğini sandın ama bu sadece bir yanılsama”

“Hayır” diye inleyen kız öne atılıp adama dokunmak istedi ama Ethan’ın “kıpırtısız ol” sözünü hatırlayınca durdu.

“Peki ya sen, seninki de mi yanılsamaydı” diye soran genç kız gözleri dolu dolu adama baktı.

“Bilmiyorum Kat… Lanet olsun ne dememi bekliyorsun! Şu halimi görmüyor musun? Buradan çıkışım yok… Git ve kendine bir hayat kur. Bir koca…” demişti ki genç adam devamını getiremedi. Bunu diyemezdi. Kahretsin bu kadına bir başkasına gitmesini buyuramazdı.

“Bilmiyorum Kathy, sadece hayatını yaşa. Ben adi bir suçluyum ve en az 3 müebbet yiyeceğimden eminim”

“O halde neden itiraf ettin? Neden suçları kabul ettin ha?” diyerek bağıran genç kız adama sert tokat atmayı nasıl da isterdi. Geleceklerini nasıl bu kadar kolay karartabilmişti ki!

“Deliller aleyhime olacaktı Kathy. Ben asla yüzümü ya da adımı saklamadım. Herkesin Ethan Fell’i bilmesini istedim. Tüm dünyaya kim olduğumu göstermek istedim ve asla kanıtları silme yoluna girmedim. Ama artık bu lanet olası yerdeyim ve kurtuluşum yok. Kahretsin yok işte. Ama senin var sevgilim. Sen gidecek ve hayatını yaşayacaksın. Bir süre sonra da unutacaksın beni” diyen adam genç kıza üzüntüyle çatılmış kaşlarıyla baktı.

Kathy durmaksızın ağlıyordu. Nasıl böyle konuşabilirdi ki! Kendisi dört duvar arasına kapatılacaktı ama Kathy’nin de nasıl duvarlara , nasıl acılara mahkum olacağını bilmiyor muydu? Nasıl bu kadar kolay vazgeçmesini söylerdi. Kathy umutsuzca adama baktı ve “benden bunu isteme” diye fısıldadı.

Tam bu sırada odanın kapısı açıldı. Bran ellerini beline dayayarak Kathy’e çıkması yönünde bir bakış attı. Genç kız başını sallarken Ethan’a baktı ve “Asla vazgeçmeyeceğim. İkimizden biri ölünceye kadar, Lanet olsun Ethan Fell, ancak ölürsem aşkımdan vazgeçerim, ya da sen ölürsen! Seni kendi ellerimle öldürürsem!” dedi. Bran’in konuşmaları duymasına aldırmayarak bağırarak konuşmuştu.
Ethan ona şaşkınlıkla baktı. Lanet olsun hayatı tam anlamıyla boktandı ve Kathy gibi bir kadını çok yanlış bir zamanda bulmuştu. Geri dönüş yoktu! Ellerine kelepçe takanlara okkalı bir küfür savurdu. Yumruğunu duvara geçirmek vardı!

Kathy hızla ayağa fırladığında “Asla” diye tekrarlarken Ethan ona ölümüne keskin bir bakış attı. Öyle ki Kathy onun isterse bu dört duvar arasından bile sızabileceğini sandı. Lanet adam kendisine veda eder gibi bakıyordu. Kathy ölmek istedi bu bakıştan sonra. Ölmeyecekti. Zira bu bakışı ömrünün sonuna kadar hatırlayacaktı.

Genç kız Bran’in kolları altında odadan çıkarken omuzları sarsılarak ağlıyordu. O aptal adam itiraf etmeseydi belki de her şey düzelecekti.

“Onun kurtuluşu yok Kathy! Kendine gel… “ diye fısıldadı genç dedektif.

O ne anlardı ki aşktan! Lanet erkekler işte ne de kolay teselli veriyorlardı. Ethan gibi Bran’den de nefret ettiğini düşünürken başı dönmeye başlayınca adama dayandı ancak ayaklarından tutan her kimse onu hızla yere doğru düşmeye zorladı. Gözleri kapanmadan evvel Ethan’ın olduğu odanın kapısını gördü.

~

Keskin bir acıyla kaşları çatıldı. Gözlerini açtığında güçlü florasan ışıkları tam olarak gözlerine vuruyordu. Burası bir hastaneydi. Kathy neden burada olduğunu ayrımsadığında dehşetle doğruldu. Ethan o nerdeydi! Onu bir kez daha görmeden bir aptal, aciz biri gibi bayılmış mıydı!

Genç kız yataktan çıkmak için hamle yaptığında odanın kapısı açıldı ve arkadaşı Misha koşarak yanına geldi.

“Kat.. Ah Kathy sen, sen iyi misin bitanem?” diye soran genç kız arkadaşının başına elini koydu.

“Evet iyiyim Misha. Burada ne işim var?” diye inleyen Kathy kendisine sarılmış ve ağlayan kızı uzaklaştırmaya çalışırken “Burda ne işim var?” diye bağırdı.

“Sen bayıldın Kathy. Yani şey yüzünden.. “

“Ne yüzünden. Misaha ne geveliyorsun?” diye gürleyen kız yataktan inmek için ayaklarını indirmişti ki Genç kız atıldı ve “Bebek yüzünden” dedi.

Katyh kalakaldı.

“Hamile olduğunu bilmiyor musun Kathy?” diye sordu şaşkınlıkla.

Genç kız dehşetle açılmış ağzının farkında değilken eli karnına gitti. Gülümsedi. Vazgeçmemek için bir sebep daha vardı.

“Bunu ona söylemeliyim” diyen Kathy kendini yataktan attı ve dolaba yöneldi.

“Kıyafetlerim burada mı” diyerek adeta çıldırmışçasına dolapları açmaya başladı.

Bu sırada kapıdan giren Brandan kızlara selam verirken Kathy’nin neşeli haline bakınca iyice darlandı. Bu haberi nasıl verecekti. Lanet olsun!

Kathy de Bran’i görür görmez adama doğru koştu ve ona bakıp “Bran ben, ben hamileymişim” diye inledi.

Bran kızı tebrik mi etmesi gerektiğini bilmiyordu. Hayır bu kesinlikle tebrik edilecek bir haber değildi. Genç adam huzursuzca iç çekerken elini ensesine götürdü ve ovaladı.

“Bunu ona, Ethan’a söylemeliyim Bran” diyen Kathy nihayet 3. Dolaptan kıyafetlerini alırken “izin verirsin değil mi? Bilmeli. Bilirse umudu olur. O aptalca şeyleri düşünmez” diyen genç kız panik halde odada koştururken Bran nihayet kızı yakaladı ve omuzlarından olduğu yere sabitlerken “Dinle beni Kathy! Diye bağırdı.

Genç kız hemen durdu ve ardından kaşlarını çattı.

“Ona söyleyemezsin…” diye devam etti genç adam.

Kathy umutla gülümserken “Bir kez daha izin verebilirsin, lütfen” diye inledi.

“Mesele bu değil Kathy! Lanet olsun! Anlamıyor musun onu göremezsin. O, Ethan Fell.. O artık…” dedi ve derin bir nefes bıraktı.

Kathy kalbine hücum eden korkuyla “O neee?” diye bağırdı ve Bran’e bakarken gelecek cevaba hazır olmadığını bilerek elini karnına götürdü.

Genç adam eliyle saçlarını geriye iterken yüzüne yerleşen huzursuz ifadenin genç kızı nasıl da korkuttuğunu anladığında beceriksizce tebessüm etti.

“Bran Tanrı aşkına, ona ne oldu?” diyen Kathy adeta yalvaran bir bakışla iyi bir haber bekledi.

“Sakin ol Kathy. Ethan Fell,o artık, sadece burada değil.” Dedi.
Bu da ne demekti? Kathy bu soruyu dillendirmese de avaz avaz bağırmıştı adeta.

“O artık İngiltere’de değil. Sınır dışı edildi.” Diyen genç adam derin bir nefes bıraktı.

Kathy idrak bile edemedi duyduklarını. Neden ülkede değildi, ne maksatla sınır dışı edilmişti?

“Lütfen Bran bana açıkça ne olduğunu söyle” diyen kız en kötü ihtimalin gerçek olmadığını fark ettiğinde biraz olsun rahatladı. Uçurumdan aşağı çakılırken kayalıklara değil de denize dalmanın rahatlığıydı!

Genç polis memuru henüz kararmış havayı seyretmek, aslında Kathy’nin bakışlarından kaçmak için pencere kenarına gitti. Şehrin ışıkları da kendisi gibi kararsız duruyordu. Karanlık ve aydınlık arası bir kent önünde uzanırken içini büsbütün huzursuzluk kaplamıştı.

“Ethan Fell Almanya vatandaşıymış. Avrupa Konsey’i anlaşmasına göre Alman hükümeti onun iadesini talep etti ve İngiliz yetkililer de kabul etti” diyerek kızdan bir adım uzaklaştı.

Ardından da politik formaliteleri uzun uzun anlattı. Kathy en sonunda iyice rahatladı. Hala uçurumdan düştüğü bir gerçek olsa da sorun yoktu. Ethan’ın bir an öldüğünü düşünmek bile hayatı hakkındaki, dahası karnındaki minik varlık hakkındaki düşüncelerini bile silmiş, kendisini hissiz bir varlığa çevirmişti. Ethan’ın ölmüş olma İması bile genç kızın taşıyamayacağı kadar açık bir tehditti.

Ethan ölemezdi. Bunca şeyden sonra, aşkları bunca zorluk atlattıktan, daha gerçekçi bir ifadeyle atlatamadıktan sonra bile ona bir şey olamazdı. Katil olması ise mükemmel bir tablodaki basit bir leke gibi kalıyordu. Katil olabilirdi ama kötü değildi. Kathy buna yürekten inanıyordu.

“Peki şimdi ne olacak Bran?” diye sordu genç kız.

Aslında ne olacağını biliyordu. Lanet olası Uluslar arası Anlaşmalardan haberdardı. Ethan kendilerinden daha sert bir anayasa sahip Alman hukukuna göre müebbet yiyebilirdi. Kathy’nin tek yapabileceği ise umutsuzca bir avukat arayışına çıkmaktı. Filmlerde ki gibi hiçbir davayı kaybetmeyen, tuttuğunu koparan türde, hayali bir avukat…

Genç kız bastıramadığı gözyaşlarının istilasına aldırmadan arkadaşı Misha’ya sokulup uzun uzun ağladı. Ethan’la arasındaki bir duvara bile katlanabilirdi ama şimdi lanet olası bir ülke

kadar uzaklıktaydı.

“Ne zaman gitti?” diye sordu genç kız. Bakışları yerdeki karolardaydı. Ne kadar da temiz görünüyorlardı.

“Bugün ifade verdikten birkaç saat sonra. Şu an yolda olmalılar, Çok fazla prosedüre gerek kalmadı” dedi Genç dedektif.

Kathy lanetler yağdırdı kendine. Bir aptal gibi düşüp kalmasaydı onu yeniden görebilir, acı da olsa kısa süreliğine veda bile edebilirdi. Sadece birkaç saat daha bayılmasaydı Ethan’a, onu sevdiğini ve sonsuza kadar bekleyeceğini söyleyebilirdi.

“Bir şey dedi mi? Lütfen Bran anlat, sana benim hakkımda bir şey dedi mi?” diye sordu ardından. Umutları hiç eksilmeyecekti.

“Hayır” dedi direkt genç adam.

O kahrolası serseri, bakışlarıyla bile kendisini öldürecek gibi dururken, bir de sevdiği kız hakkında bir şey mi diyecekti? Demiş olsaydı da muhtemelen “Kathy’e yaklaşma kafanı koparırım” türünde bir şey olurdu. Bu soruyu geçiştirdi ancak geçiştiremeyeceği bir gerçek vardı.

“Kathy senin de artık onu silmen şart. Bilmiyorum beni bir arkadaşın olarak görüyor musun? eğer öyleyse tavsiyelerimi dinlemelisin. Tecrübelerime dayanarak sana onun kurtuluşunun olmadığını söylüyorum. Kendini bu uğurda heba etmene karışamasam da artık bir anne adayısın. Sanırım çocuğun için neyin doğru olup olmadığını herkesten iyi bilirsin” dedi genç adam.

“Evet Evet, sana katılıyorum Brandan. Kathy kesinlikle anneliğin sorumluluklarını bilecek biridir” diyen Misha ise heyecanla atıldı.

Oysa Kathy şu an hiçbir şey bilmiyordu. Aklını yitirmiş gibi sürekli gözleriyle etrafı tarıyordu. Bir çıkış yolu aradığı o kadar belliydi ki.

“Lütfen bitanem artık kendine gel. Bebeğin için bunu yapmak zorundasın. Eğer bunu yapamıyorsan Belki de çok geç olmadan onu aldırmalısın” diyen genç kız Kathy’e sokulup sırtını okşadı. Ancak Kathy duyduklarıyla arkadaşını hızla itti.

“Onu aldırmak mı? Misha sen delirdin mi? O bana Ethan’dan kalan tek şey. Bebeğim Ethan’dan bir parça ve şu an ondan başka hiçbir şey beni iyi hissettirmiyor” diyebilen genç kız ardından usul usul ağladı.

***

Ethan sorgu odasında yalnız başına bir saat daha geçirdi. Bu adamlar kendisiyle ne yapacaklarını bilemiyor gibi duruyordu. Bu süre de ona düşünmesi gereken şeyler için zaman kazandırıyordu. Düşünmesi gereken tek şey de elbette Kathy'di.

Onunla bir gelecek hayali kurmak bu yaşına kadarki en aptalca dileği olmuştu. Zaten kalbini birine açmak en büyük hatasıydı. Onun; birbirlerini seven insanlarla, dahası bir şeyi seven insanlarla benzer bir hayat yaşaması mümkün değildi. O Ethan Fell'di. Annesinin katili olan üvey babasını öldüren, çocuk yaşında sokaklarla tanışan, yıllarca amaçsız dolaşan, günü kurtaran bir adamdı.

Gelecek demek bir duvar demekti. Karanlık bir duvara dair renkli hayaller kurmak ne kadar da çocukçaydı. Çocukça bile sayılmazdı. Bu adam çocukluğunu bile bilmiyordu. Ethan ellerini yumruk yapmış halde kafasını patlatırcasına o kızı düşünüyordu. Kathy Adams. Fotoğrafını ilk gördüğü anda kalakalmış olduğunu hatırladı.

"Kadınları öldürmemek gibi bir prensibin yoktur umarım" demişti Rachel. Kadınları öldürmeye oradan, tam da Rachel'dan başlaması gerekiyordu belki de. Bunu yaparak Kathy'nin hayatını karartmış olmazdı en azından.

Ethan geçen zamanı zihninde yeniden kurarken 5 günlük yol macerasını da içinden taşan, güçlü bir yenilmişlik duygusuyla hatırladı. Sırf Rachel kendilerini rahat bıraksın diye Kathy'i ona teslim edişi en büyük hatasıydı. O kızı İngiltere'ye yeniden getirmeden doğruca dünyanın diğer ucuna götürmeliydi. Ancak buna pişman değildi. Kathy'i yeniden özgürleştirdiği için mutluydu. Kendisi artık o kıza kavuşamayacak olsa bile mutluydu. Kızın iyi bir hayatı olacaktı buna emindi.

Bir anda aklına Brandan gibi bir adamın sevgilisinin hayatına girme ihtimali geldi. Bu his, sinirle kaşlarının çatılmasına neden olurken bir yerleri kırıp dökme dürtüsünü de beraber getirmişti. Belki o adi dedektif içeriye girdiğinde suratına bir yumruk geçirmeliydi. Kelepçeli ellerle bunu yapması zor olacaktı ama kafa atabilirdi değil mi?

Genç adam bu düşünceyi kafasından silmeyi Brandan'ın gelmeyeceğini anladığı için yapmıştı. Sivil giyimli iki adam içeriye girip kendisini kaldırdı. Hücreye götürüleceğini sanıyordu ancak çıkışa doğru sürüklüyorlardı kendisini. Bölmenin ağır demirden kapısı gürültüyle açıldı ve koridora çıktı.

Ardından "Nereye gidiyorum" diye sordu.

Bu sırada Brandan da odalardan birinden çıkmış ve karşısına dikilmişti.

Az önceki düşünce aklına doluşan Ethan adama tehditkar bir bakış attı. Öyle ki kelepçeli ellerle bile Bran'i Kathy konusunda açıkça uyarabilmişti. Adam, katilin bakışlarıyla biraz

afallamış olsa da dik duruşunu bozmadan konuşmaya başladı.

“Ethan Fell, İngiliz Hükümetinin kararı neticesinde vatandaşı olduğun Almanya’ya sınır dışı ediliyorsun. Alman hükümeti iadeni istediği için artık yargılama sürecin orada olacak” diyerek gelen emri genç adama tebliğ etti.

Ethan böyle bir gerçeği unutmuştu. Almanya vatandaşıydı ve buradan sınır dışı ediliyordu. Kathy’i bir kez daha görmemek… Bu ihtimal o an bile kalbinde ağır bir yıkıma neden olmuştu. Kathy’nin, tüm uyarılarına rağmen kendisini ziyaretine geleceğini biliyordu ancak araya giren lanet olası bir deniz ve ülkeden sonra kızın eskisi gibi sık sık gelemeyeceğini de anladı. Zaten istediği de bu değil miydi? Daha birkaç saat evvel yeni bir hayat kur diyerek bunu yapmaya, kızı kendisini unutmaya zorlamıyor muydu? Ethan buna sevinmeliydi. Sevdiği kadın giderek bir sorun olmaktan çıkıp eski bir hatıra olarak kalacaktı. Lanet olası bu berbat histen iğrendi. Kathy kendisini unutamazdı!

Yine de bir şey demediği gibi kimseye engel de olmadı ve omuzlarından tutup havaalanına gitmek için dışarıya çıkarken de sessizliğini korudu.

Etrafı çok az görebildiği halde gözleri o tanıdık, o aşina yeşil gözleri taradı anca bir şey bulamadı. Kathy yoktu.

Ajanlar yerine üniformalı bir polis kendisine binadan araca kadar eşlik etti. Ardından bir diğeri yanına geldi ve onu arabanın içine ittiler. Genç adam elleri kelepçeli bir halde yanında oturan adamı izledi bir süre. Bir şeyler bulmaya çalışır gibiydi.
Bindiği araç station wagon yarı kamyonet bir polis arabasıydı, arkada iki polis memuru ve önde de arabayı kullanan bir memur vardı. Geniş bir araç olmasına rağmen arkadaki üç kişi yüzünden alan daralmıştı.

Aracın arka kapısında iki, küçük, parmaklı pencere vardı ve şu an şehrin içinden geçtiklerini görebiliyordu. Boş vermişlikle gözlerini karşıya dikti. Bakışları karşısında oturan polis memuruyla karşılaştı. Kendisini Binadan alıp araca götüren adamdı bu. Birkaç saniye sonra bakışlarını çektiğinde derin bir nefes koyverdi. Gidiyordu bu ülkeden ve her saniye Kathy’den, sevdiği kadından uzaklaşıyordu. Onun kalbinden de böyle uzaklaşma fikrine asla sıcak bakmayacaktı…

Yarım saat sonra polis aracının hızını iyice artmıştı. Küçük pencereden görünen artık saf bir karanlıktı. Şehrin ışıklarını seçemediğine göre merkezden çıkıp havaalanı yoluna girmişlerdi. Akşamın karanlığı henüz çökmüş gibiydi. Dışarıda ne türden bir trafik olduğu anlaşılmıyordu. Hem aracın motorundan gelen hem de şoförün açtığı müzikle içeriye dolan gürültü ve ses geçirmeyen duvarlar yüzünden de nerede olduklarına dair bilgisi sadece tahminlerle sınırlı kalıyor.

35 dakika kadar olmuştu yola çıkalı ve aracın hızı yadsınamaz bir süratteydi. Yeniden karşısındaki adama baktı.

“Ne kadar sürecek?” diye sordu.

“10 dk sonra” dedi adam…

Ethan’ın yanında oturan bir diğeri alay edercesine güldü. “10 dakika mı? Sende erken bunama mı var Priston? En az yarım saat daha var havaalanına” dedi.

Diğer adam da arkadaşıyla yapmacık bir yol tartışmasına girerken Genç adam soğukkanlılıkla yerinde oturuyordu. 10 dakika kadar bekledikten sonra da harekete geçti ve her şey birkaç saniye içinde olup bitti.

“Silahını yere at” dedi Karşısında duran adama.

Kelepçeli elleri yanında oturduğu polisin boğazına dayanmış, biraz daha zorlarsa metalden kıskacın adamı kesin ölüme götüreceğini açıkça göstermişti.

“Fell! Sakin ol ve onu bırak” dedi karşısındaki adam. Araç hala hareket ediyordu. Şoförün olaylardan haberi yoktu. Olsaydı muhtemelen Ethan’ın planının bir geçerliliği kalmazdı. Ön koltuklarla ayrılan minik bir duvar ve duvarın üzerindeki parmaklıklar şoför mahallinden içerinin görünmesini zorlaştırıyordu. Kısık sesle konuşan Ethan ıkınmaya çalışan polis memurunun ağzını koluyla kapatmıştı.

“Sana silahını bırak dedim” diyen genç adam, karşısındaki orta yaşlı polise alayla gülümsedi. Korkusu yoktu. Ölüp gidebilirdi de. Sadece kurtulmak istiyordu. Adı Priston olan adam ise arkadaşı ve katil arasında bocalıyor gibi duruyordu.

“Sana elindeki at diyorum yoksa arkadaşın senin yüzünden ölecek” dedi bir kez daha.

Diğerine göre daha çelimsiz olan adam Ethan’ın geniş gövdesine hapsolmuş halde çaresizce çırpınırken kafasını zorlukla salladı. Arkadaşı onun hayati tehlikesini nihayet algılamış gibi sakince silahını aşağıya doğru eğdi.

“Anahtarlar nerde?” dedi.

Priston, Ethan’ın rehin aldığı adamı gösterdi ve “Cooper’ın cebinde” dedi.

Ethan boğazını sıktığı adamın kulağına “yavaşça anahtarları al ve ellerimi çöz” dedi.

Cooper Ethan’ın gövdesine dayanmış elini, açılan boşluktan yavaşça çekti ve belindeki anahtar tomarını çıkardı. Ardından titreyen elleriyle anahtarı bulup boğazının dibinde duran güçlü ellere doğru kaldırdı.

“Sakın deneme, iki saniye içinde boynunu kırarım” diyen Ethan adamın, ellerini savunma

amaçlı kullanacağını anlayınca tehdidini savurdu. Cooper bu tehdidi yutarak, kendisini öldüresiye sıkan güçlü ellerin kelepçesini çözdü. Elleri serbest kalan Ethan tek eliyle adamı tutmaya devam ederken silahı da daha kararlı bir şekilde Priston'a doğrulttu ve anahtarları adama fırlatırken "Kapıyı aç" dedi.

Karşısındaki adam bu talebi ikiletmeden yere düşmüş anahtarlara yöneldi.

"Sessiz ol" diyen Ethan boğazını sıktığı adamın nefes alışverişini biraz daha zorlarken, Cooper'ın yüzü iri bir elma gibi kızarmıştı. Zavallı adam bir an evvel kurtulmak için gözünü arkadaşına dikmişti.

Kapı en sonunda açıldı ve Ethan yavaşça oturaktan kaydı. Tekmesiyle kapıyı iyice açarken gözüyle yolu kontrol etti. Çok uzakta bir araç vardı ancak düşünmedi bile ve tuttuğu adamı içeriye doğru iterken kendini araçtan bıraktı.

Garip bir şekilde atlamadan evvel aracın hızı biraz daha azalmıştı. Yine de düştüğü sert asfaltla omzu ve sırtı ağır bir darbe aldı. Kendini toparlar toparlamaz da ayağa fırladı. Kahretsin ki ayak bileği hareketini yavaşlatacak kadar sızlıyordu.

Genç adam önündeki polis aracının da durduğunu görünce zaman kaybetmeksizin çorak buğday tarlalarına daldı. Kuzeye doğru koşabildiği kadar koştu. Peşi sıra gelen silah sesleri sakin geceyi bölüyordu. Aldırmadı. Ya hemen şimdi burada ölecekti, ya da parmaklıklar ardında. Parmaklıklar ardından olmak hiçbir şeye değmeyecek kadar çaresiz bir sondu. Özgür kalma fikri ise burada ve şimdi ölme riskine rağmen harika bir duyguydu.

15 dakika sızlayan bedeniyle koşmaya devam etti. Ta ki o yere kadar. Azgın akışıyla Thames Nehrinin Windrush kolu tam önünde uzanıyordu. Aşağısı 15 metrelik bir uçurum olabilirdi ama eğer atlarsa kurtulabilirdi. Tabi kayalık olma ihtimali de vardı. Kafasını patlatmadan evvel sığ bir derinlik bulmalıydı. Genç adam yutkundu.

"Şimdi nereye kaçacaksın Ethan Fell" diyen Priston adama silahını doğrultmuştu bu sırada. Arkadan koşan diğer iki adam da onlara doğru geliyordu.

Ethan aşağıya baktı. Lanet olası nehir çok azgındı.

"Sakın aklından bile geçirme" diye bağıran polis memuruna aldırmayan genç adam arkasını döndü ve tam o anda Priston ateş etti.

Ethan kafasına gelen mermiyle birlikte uçurumdan aşağıya düşerken diğer polisler koşmayı bırakıp öylece durdular.

3 adam da şoke olmuş halde dalgaları yankılanan nehri dinlediler. Kendine ilk gelen Priston oldu ve koşarak uçurum kıyısına iyice yanaştı. Bir süre aşağıyı izledi. Diğerleri yanına gelene kadar birkaç dakika geçmişti.

“Onu vurdun mu?” diye sordu az önce rehin alınan adam. Priston başını salladı.

“Cesedi suyun üstünde yüzüyor” diye devam etti. Diğerleri de aşağıya bakmak için iyice yanaştılar. Bir şey görünmese de Ethan Fell’in cesedinin azgın dalgalarla birlikte yok olup gittiğine kanaat ettiler.

***

Brandan tam olarak bir çıkmazdaydı. Ethan’ın ölümünü bu kıza nasıl söyleyeceğini bilmiyordu. Kathy hala hastaneden çıkmamıştı. Hamileliği problemiydi ve bir düzine test yapılması gerekiyordu. Arkadaşı Misha ise kızı bir dakika bir kendine haline bırakmamıştı.

Televizyonlarda Ethan’ın ölümü ve aranılan cesedi, eski bakanın skandalları, Rachel’ın intiharı gibi konular durmaksızın yayında olmalıydı. Bu da Kathy gibi hamile bir kadını, üstelik söz konusu adama aşık bir kadını feci bir şekilde etkileyebilirdi.

Ne televizyon ne gazete. Odaya giren sadece Misha’ydı. 5. Güne kadar; Kathy’nin taburcu olacağı ana kadar Brandan da gelmemişti. Son gün ise nihayet kötü haber için hazırdı.

Brandan, pek çok insan öldürmüş bir ajandı. Pek çok kötü olayı birilerine duyurmuş, çalışma arkadaşlarından olan kayıplarını ailelerine bizzat bildirmiş deneyimli bir polisti. Ancak Kathy gibi kırılgan ve korunmaya muhtaç birine böyle bir haber vermenin nasıl olduğunu şimdi görecekti.

Genç kıza nasıl olduğuna dair klasik birkaç soru sorup huzursuzca gerindi ve “Sana bir şey söylemem lazım” diyerek kızın önünde durdu. Kathy kayıtsızdı. Sadece zihnini tüm olumsuzluklara öylesine kapatmıştı ki hayal dünyası yaşıyor diye düşündü Bran.

“Kathy, Ethan Fell, o öldü.” Diyebildi sadece… Uzatmasının anlamı yoktu.

Kathy bavulunu hazırlıyordu ve gülerek “bebeğim gözlerini babasından alacak” dedi.

Brandan sanki öylesine bir cümle kurmuştu. “Bugün nasılsın” ya da “Bugün hava biraz soğuk” gibi sıradan bir cümle. Genç kız bir müddet idrak edemedi zaten.

“Brandan!” diye bağıran Misha ise, derhal Kathy’nin omuzlarından kavradı.

Genç kızın elleri titriyordu. Elinde tuttuğu gömleği bilinçsizce sıkıyordu. Kanı çekilmiş, gözleri küçük bir lekeye sabitlenmişti.

“Sen ne de-dedin”? diye sordu.

“Kathy tatlım lütfen sakin ol! Artık her şey bitti.” Diyen Misha arkadaşını sakinleştirmeye çalıştı.

Kathy ise ona çatık kaşlarıyla bakıyordu. Misha Bran’dan daha önce aldığı haberi aceleyle Kathy’e vermeye başladı: “ Ethan Fell o adam kaçmaya çalışmış ama başaramamış.. Kathy duydun mu! Katt, Lanet olsun Kathyyyyy!!!”

Genç kız olduğu gibi yığılmıştı. 2 hafta boyunca da bir ölü gibi yattı. Hastaneden çıkıp villaya taşınmışlardı. Misha kızı bir an bile yalnız bırakmadı. Ancak Kathy’nin hareket etmeye bile takati yoktu. Dışarıdan zorla yemek yediriliyor, hiçbir şekilde konuşmuyor sanki nefes bile almıyordu.

2 haftanın sonunda da bebeğini –nihayet- hissettiğinde kendine gelmişti.

Hızlıca çıktı yataktan ve Misha’ya seslendi. Köşede uyuklayan genç kız Kathy’nin dimdik ayakta olduğunu görünce gözlerine inanamasa da genç kız sağlıklı ve normal duruyordu. Sağ eli karnındaydı.

“Misha buradan taşınmak istiyorum” dedi.

“Sen iyi misin canım?” diye sordu genç kız.

“İyiyim Misha. Bebeğim için iyi olmaktan başka çarem yok. O bana o-ondan kalan tek şey” diyen genç kız gülümsemeye çalışırken ağlıyordu.

2 hafta içinde mütemadiyen olan ağlama krizlerinden değildi bu. Sessiz bir feryat gizliydi bunda. Misha o gün, hayatı boyunca hiç olmadığı kadar yıkıldı. Arkadaşı Kathy karnındaki bebekten daha savunmasız görünüyordu. Yaşamak konusunda da bebeğinden daha acemiydi üstelik.

***

~~ 2 yıl sonra! ~~

Saltburn’e yaz çok geç gelmişti. Denizden esen meltemler hala iliklerine kadar soğutuyordu genç kızı. Evin çatısını ihmal etmemesi iyi olmuştu. Bir gün daha beklerse sular içinde yüzebilirlerdi.

Çatısını onaran Bay Harris’ti. İşi biten adama fırından yeni çıkmış kekinden koca bir dilimi hızlıca ikram etti.

“Eve götürmek istemediğinize emin misiniz?” diye sordu yeniden.

“Ah hayır Kathy. Biliyorsun Emma diyabetik. Kekinden yiyemez. Ben de bu koca dilimden sonra 3 gün boyunca bir şey yiyebileceğimi sanmıyorum” diyen yaşlı adam kibarca gülümsedi.

“Bir dahakine Emma için uygun bir şey yapacağım” diye yanıtladı onu Kathy. Ardından panikle odada dolanmaya başladı.

“Ah nasıl unuttum. Portakal suyu ikram etmedim” deyip hızlıca mutfağa koşmuştu ki evin içine güçlü bir ağlama sesi doldu.

Bay Harris bir kahkaha atıp kekinden büyük bir parçayı çatalıyla alırken “Sen Annie ile ilgilen, ben hallederim” dedi.

“Portakal suyunuzu verene kadar idare edebilir. Hep böyle şımarık. Yine oyuncağını fırlatmıştır beşikten” diyen genç anne masanın üstündeki sürahiden bir bardak portakal suyu koyup yaşlı adama ikram etti. Ardından 3 basamakla ayrılan bölmeden yatak odasına geçti.

“Geldim aşkımmm” diyen Kathy kollarını çoktan kendisine uzatmış kızını kucağına aldı ve tatlı öpücüklerle onu hemen susturup içeriye götürdü.

“Diş çıkarıyor ondan huzursuz” dedi yaşlı adama.

Bay Harris de bilmiş bilmiş başını salladı. Hiç çocukları yoktu Harris çiftinin ve Kathy iki yıl evvel buraya taşındığından beri kızları gibi olmuştu.

Yaşlı adam bir süre minik bebeği sevdikten sonra Kathy’e bir sorun olursa aramasını binlerce kez tembihleyip evden çıktı. Çıkmadan evvel genç kız yaşlı adamı durdurdu.

“Emma yarın dükkana göz kulak olur değil mi? Biliyorsunuz her ayın ilk hafta sonu Babamın mezarını ziyaret etmek için Londra’ya gidiyorum” dedi.

Bay Harris hızla başını sallarken “Elbette, Çok iyi olur. Hem Emma’nın Evden çıkması için de bahane olur. Sen git kızım. Gözün arkada kalmasın” dedi.

Kathy teşekkür edip adamın arkasından evine girdi. Kızıyla yürüme egzersizleri yapmasının zamanıydı. Minik Annie 17 aylık olmasına rağmen hala yürüyemiyor ve sadece birkaç saniye ayakta durup popo üstü yere devriliyordu. Dümdüz siyah ve gür saçları, yeşilin en güzel tonu olan gözleriyle Kathy ona her baktığında Ethan’ı görüyordu.

Kısacık bir zamanda hayatına giren o adam nasıl da her şeyi değiştirmişti. Sadece birkaç hafta içinde tanıştığı, kaçtığı, sevdiği, seviştiği bir adam geride dünyanın en değerli varlığını bırakmıştı. Kathy onla geçen zamana doyamadığı, onunla evli çiftler gibi atışamadığı, el ele

tutuşamadığı, sokaklarda başıboş gezemediği, sinemaya, yemeğe ya da aylaklık yapmaya gidemediği için üzülmeyi bırakalı çok olmuştu. Kısacık da olsa elinde kalan anılarla yaşanmayı öğrenmişti. Belki de öğrenememişti de tam da bu yüzden her gece Ethan'ın kendisine gönderdiği o kartlara bakarak iç geçirmişti. Her gecenin sonunda gözyaşları içinde yatağa girip sabaha kalbindeki acıyla uyanmıştı.

Böyle anlarda Güney Afrika'ya yerleşmiş Misha'yı aramak hiç kar etmiyordu. Kızı ona yetiyordu. Elbette kasabalılar da. Bay ve Bayan Harris, sonra dükkana gelen müşteriler Kathy'e hayata tutunması için kızından sonra birer sebep oluyorlardı.

2 yıl önce babasından kalan Londra'daki villayı satıp parasıyla bu küçük kasabada bir hediyelik eşya dükkanı açmıştı. Kendisine Ethan'ı hatırlatan Avukatlık ya da hakimlik yapmak istemediği için bu kararı vermişti. Suçlulara karşı tarafsız olmayabilirdi. Hayatına giren bir katil tüm ilkelerini yerle bir etmişti nasılsa.

Şimdi Annie ile beraber Londra'ya giderken yine ve her zamanki gibi aklında Ethan vardı. Kızının ilk adımlarını görmesini nasıl da isterdi. Yeni bir gözyaşı tufanına kapılacağını anlayıp bu düşünceyi silmek için Annie'nin ellerini tutup çırpmaya başladı. Minik bebek bu harekete katıla katıla gülerken Kathy'nin yanakları çoktan ıslanmıştı.

Mezarlık yine ıssızdı. Yemyeşil otlar ve açmaya başlamış lupinler rengarenk uzanıyordu. Bodur çamlar şekil verilerek budanmış, diplerine ekilmiş süsenler ise insanlara ölümden ziyade yaşamayı heves ettirmek için boyunlarını uzatmışlardı sanki.

Kathy bu ironiye gülümserken kucağındaki kızıyla beraber babasının mezarına yöneldi. Bugün gül demeti alamamıştı. İlk otobüsü kaçırdığı için doğruca mezarlığa gelmişti. Annie'yi çantasından çıkardığı minderin üzerine oturtup son yağmurla lekelenmiş mezar taşını silmeye başladı.

Vatan haini olsa bile bu adam babasıydı ve Kathy insan olmanın hiçbir vatandan üstün olmadığını düşünüyordu. Gözleri yeniden ıslanmaya başlamıştı.

"Gülleri bir daha ki sefere getireceğim " dedi genç kız ve gülümsedi.

Tam bu sırada yanında biri durdu. Ardından iri bir el tuttuğu gül buketini mezara bıraktı. Büyükçe botları, siyah pantolonu ve ince damarlı güçlü eliyle bir erkek olmalıydı.

Kathy eğilmiş vaziyetini düzeltmek ve gelen adamı görmek için doğruldu. Başında siyah beresi ve birkaç günlük sakalıyla ilk anda onu seçemese de Gözleri adamın gözleriyle buluştuğunda bir inilti koptu dudaklarından.

"Aman Allah'ım!" diyebilmişti ki, genç adam kıza gülümsedi. Kathy gözlerine inanamıyordu; Ethan tam karşısında duruyordu!

“Geldim artık” dedi genç adam ve kıza bir adım yaklaşıp onu kollarının arasına alırken “Kathy aşkım” diye fısıldadı.

Kathy ayaklarının altında bir heyelan varmış gibi hissetti. Muhtemelen bu heyelan onu yere bile yıkardı ama bedenini tutan güçlü kollar varken nefes alışverişi bile o kadar zordu ki.

Kendine gelir gibi olduğunda sarıldığı hayalden kaçmak, gerçeğe dönmek için bedenini saran bu tuhaf mengeneden kurtulmayı denedi. Ne denli ağır bir travmaydı ki bu; tıpkı “O” yanındaymış gibi sarsılıyordu. Nasıl bir hayaldi ki iliklerine kadar “Onunla” dolabiliyordu. Ethan’ı bu kadar gerçekçi hissetmek nasıl bir kafayı yemişliğin eseriydi? Kathy tam anlamıyla delirdiğini düşünüyordu.

Ethan kendini çektiğinde genç kız; aklıyla kalbi, dahası gözleri ve sağduyusu arasında bocalıyordu. Sevdiği adamı bu kadar özlemek ve onu görmek -lanet olsun onu bu kadar gerçekçi görmek- Tanrı’nın bir lütfu muydu?

“Hayır, hayır” diye inledi ve elleriyle gözlerini kapattı. Deliremezdi. Buna hakkı yoktu. Ethan ölmüştü, şimdi ve burada olamazdı.

“Kathy” diyen o tanıdık ses kulaklarına doldu sonra. Kalbi ağzından fırlayacaktı.Ardından o eller ellerine değdi. Parmaklar parmaklarını buldu, gözler gözleri…

“Kathy aşkım ben ölmedim” dedi hayal.

Kathy başını salladı ve bir adım geriye kaydı. Minderinden kayıp çimlere doğru emekleyen Annie adamın yanında duruyordu. Babasının dizleri dibinde. Kathy bir çığlık attığında derhal eliyle hızla ağzını kapattı.

“Ö-ölmedin, Tanrım, Bu imkansız…” Diyebildi.

“Kat…. Aşkım ben ölmedim. Lanet olsun gerçeğim ben. Dokun bana Kat” diyen adam bir adım daha kıza yaklaştı ve onun elini yeniden bulup kalbinin üstüne koydu.

“Senin için çarpıyor, duyuyor musun? Hissediyor musun sevgilim. Senin için ölmedim…” dedi Ethan.

Kathy bir sağanak gibi yağmaya başladı o an. Yanakları gözyaşlarının baskınına uğrarken koluyla yüzünü sildi ve gözlerini yeniden adama dikti.

“Ethan” diye inledi sonra ve kendisini ona doğru öyle bir savurdu ki karşısında duran hayalin bir anda yok olacağını, yüz üstü yere yapışacağını bile düşündü. Hayal bile olsa –Tanrım- muhteşem bir histi.

Hayır, hayal değildi! Sığındığı bu bedeni tanıyordu. Ethan'ın göğsünü, ellerinin değdiği sırtını, kaslı kollarını, boynunun sağındaki benini, adem elmasını, kızına verdiği derin yeşili gözlerini, gururlu dudaklarını, ona ait olmanın enfes hissini tanıyordu. Bu, bu adam gerçekti. Ölümden bile daha gerçekti.

Ethan kızın saçlarını okşayıp usulca öperken eliyle bel boşluğunu sertçe sıktı. Sanki Kathy'e varlığını ispatlamak ister gibiydi.

"O kazada ölmedim Kathy, her şey benim planımdı" dedi genç adam. Konuşmak dokunmak kadar etkili bir çözüm olmasa da Kathy'i sürüklendiği girdaptan çıkarmalıydı.

"Kathy kızımız üstünü batıracak" dedi Ethan ve ardından sırıttı. Annie bir tutam çimi yerinden söküp çamuruyla minik ellerini boyuyordu.

Genç kadın o anda kendine geldi ve gözü kızına kaydı. Küçük kız kafasını kaldırıp bu garip, iki yetişkine baktı. Kathy'nin gözü Annie'nin kıyafetlerinde değildi. Alt tarafı makineye atıp temizleyebilirdi. Ya bu lanet adamı nereye atmalı, onu nerede temizlemeliydi!

Genç kız ellerini üzerinden çekmediği Ethan'a yeniden döndü ve sert gövdesini öyle bir itti ki Ethan geriye doğru iki adım sendeledi. Çatık kaşlarıyla kıza bakıyordu. Ah hayır böyle bir karşılama töreni beklemiyordu. Kathy kendisine sarılacak, başını göğsünü yaslayacak, onunla karşılaştığında giymek için aldığı pahalı kazağını gözyaşlarıyla ıslatacak sonra o güzel gözlerini kaldırıp, kendisine aşkla bakıp "Seni çok özledim" diyecekti. Oysa bu kadın, açılmış şu mezarlara gömmek ister gibi bakıyordu kendisine.

"Kathy sorun ne, buradayım. Ölmedim diyorum" dedi yeniden ve kollarını açıp kadınını olması gereken yere davet etti.

Bu davete icabet etmemek Kathy için o kadar zordu ki. Kendini tuttu ve gözleri ateşler içinde parlarken yanıtladı adamı: "Ah ne iyi etmişsin seni pislik…" diye bağırdı. Uzaklardan birkaç meraklı baş onlara döndüyse de Kathy aldırmadı ve hala yanaklarından yaşlar boşalırken bağırmaya devam etti.

"Demek ölmedin haaa? Şimdi öleceksin" diyen genç kız adama koştu ve yumruklarını göğsünü indirdi.

"Nasıl, nasıl yaptın bana bunu" diye inlerken hıçkırıklarını sakınmadı ve Ethan'ı gerçekten öldürmeye azmetmiş gibi sayısız darbe indirdi.

Ethan sevdiği kadının bileklerini kavrarken "O uçurumdan atlayıp suya çakılırken bile bu kadar acı hissetmedim" deyip kızın bileklerini bırakmadan kendisine yapıştırdı. Kathy'nin göğüsleri, karnı, dizleri Ethan'ın bedeniyle çarpışırken genç kız başını kaldırdı. İkisinin Dudaklarının arasında bir nefeslik zaman vardı.

“Başka çarem yoktu aşkım” dedi genç adam ve kızın dudaklarına aç ağzıyla hapsoldu. Ardından Kathy’nin sağ bileğini serbest bıraktı ve ensesini sıkıca tutup kendine daha çok bastırdı. İkisinin dudakları geçen zamana inat delice bir coşkuyla ve sanki daha dün ayrılmışlar gibi aşina bir temasla birbirine geçerken Kathy heyecandan, Ethan mutluluktan öleceğini sandı.

Kathy’i afallatan ve gardını düşüren bu öpüşmeden sonra genç adam kızın başını tuttu ve gözlerini gözlerine sabitlerken “Sana her şeyi anlatacağım” dedi.

Ardından onu bırakıp Annie’e yöneldi. Oldum olası insanlarla arası çok iyi olan Annie sıkıldığı bu yerden bir kurtarıcı gibi kollarını kendisine uzatmış adamın kucağına hevesle atladı. Ethan cebinden bir mendil çıkarıp kızının ellerini beceriksizce sildi. Eh adam hayatında ilk kez bir bebeği tutuyordu. Tutuşu acemi, bakışları komik derecede tuhaftı.

“Sen benim misin?” diye sordu küçük kıza. Cevap olarak tükürüklü bir kelime aldı. Ne olduğunu anlayamasa da gülümsedi.

“Annen gibi savaşmaya hazırsın” dedi ve çekinerek, tabi utanarak da çocuğun boynuna bir öpücük bıraktı. Annie kıkırdayıp yeni bir tükürük dalgasıyla garip sesler çıkarırken Kathy bu inanılmaz manzaraya bakıp derin derin nefes alıyordu.

“Elleri üşümüş. Artık gidelim” diyen Ethan yerdeki bebek çantasını koluna takıp tek eliyle Annie’yi kucaklamıştı. Boşta kalan diğer elini de Kathy’e uzattı ve onun soğuk elini sıkıca sardı.

“Kathy Tanrı aşkına bana öyle bakma. Sana her şeyi anlatacağım diyorum. Ah hayır bebeğim ağlama” diyen genç adam kızın boynunu koluyla sararken başını göğsünü yasladı. Kathy burnunu çeke çeke gürültülü bir şekilde ağlarken Ethan kazak fantezisinin gerçekleştiğini görüyordu. Bu kızın gözleri nasıl bir kuyudan su çekiyorsa, kuyunun kaynağı sağlam olmalıydı.

“Bırak onu” diye bağırdı bir anda Kathy. Ardından kızını paldır küldür adamın kolları arasından çekip aldı. Annie memnuniyetsiz bir ses çıkarsa da huysuzluğu annesinin püsküllü ince şalını görünce çabucak unutuldu.

“Yıllar sonra gelip hayatımı alt üst edebileceğini mi sanıyorsun. Sen kimsin ha? Ne-ne hakla…” Ah Kathy devamını getiremedi. Bu aşağılık adamın zaman mefhumu yoktu anlaşılan. Koskoca iki yıldan sonra “Haydi markete gidiyoruz” der gibi nereye gidiyordu. Kimi nereye götürüyordu Tanrı aşkına?

“Bitti artık diyorum Kathy. Çok mutlu olacağız; sen, ben ve kızımız..”

“Senin kızın olduğunu nereden biliyorsun?” diye gürledi Kathy. Sinirden ve yaşadığı şoktan

tüm organları yer değiştirmişti sanki. Elleri yoğun bir elektriğe çarpılmış gibi tir tir titriyordu. Ağzı bile kontrolünden çıkıp saçmalamaya başlamıştı.

"Biliyorum elbette. Seni izliyordum" diyerek karşılık verdi Ethan.

2 yıl öncesinin azılı bir suçlusu gibi değil, hayatın sırrını çözmüş bir bilge gibi duruyordu sevdiği kadının karşısında. Üstelik aranan bir suçluyken yüzüne yerleşmiş katı ifade ve sert çizgiler geçen sürede silinmiş gibiydi. Kızgınlığının yerini başka bir duygu almıştı bedeninde. Bu özlem olmalıydı. Kathy onun özleminden, acısından ve sevgisinden eminse de bu adamı öylece kolay affedemezdi.

Lanet olası 2 yıl boyunca her gece neler çekmişti. Kaç yastığı gözyaşlarıyla batırıp, kaç rulo peçete tüketmişti. Kaç aptal romantik komedi filminde birbirine aşık çiftleri görüp sayısız tv kumandası kırmış, dükkana elele giren kaç sevgiliye ürünlerini iki katı fiyatla satmıştı! Ethan yüzünden, yaşayamadığı aşkı yüzünden erkek türüne ait tek samimiyeti Bay Harris'le kurmuş, Ethan yüzünden mağazaların erkek reyonlarından kaçmış, feminizm yanlısı ateşli bir savunucu olmuş, geçen yerel seçimlerde aşüftenin biri olmasına rağmen kadın adayı desteklemişti. Hayatında sosyal ilişki anlamında hiçbir erkek yokken bu adam birden bire çıkmış ve "Ölmedim ki ölmedim ki" demişti. Hayır hayır birazdan ölecekti!

"Bunları sakin bir yerde konuşalım Kathy. Mantıklı sebeplerimi dinleyince sen de bana hak vereceksin" dedi Ethan.

"Ben eve gitmek istiyorum ve sen hangi delikte saklandıysan oraya git" diye bağırdı genç kadın. Ethan Gitmezdi değil mi? Yine yapmazdı bunu. Bir yandan arkasını kollayarak yürümeye devam eden Kathy, bir yandan da patlamak üzere olan bir volkan gibi sarsılan kalbini yatıştırmak için kızına dikkatini verdi.

Annie hala püsküllerle oynuyordu ve parmaklarını ipe öyle bir dolamıştı ki genç kız onu nasıl çözeceğini düşünüp bir an için Ethan'ı unuttu. Ancak adam belinden sarılıp kulağına hayli çekici bir sesle "Seni o kadar özledim ki" diye fısıldayınca tüyleri diken diken olup, vücudunun alt tarafı sıcak bir istilaya uğradı.

Kathy omzunu sertçe geri çekip, zaman kaybetmeden bekleyen otobüse bindi. Mezarlık civarından kasabaya doğrudan ulaşım araçları olması iyi bir şeydi. Zira Ethan yanındayken halka açık alanlarda yürümek o kadar zordu ki! Alkollü bir anne gibi göründüğü için ayıplanabilir ve daha kötüsü bu suçundan dolayı gözaltına bile alınabilirdi.

Ethan da onun arkasından bindiği otobüste tedbir amaçlı şapkasını biraz daha aşağıya çekti ve Kathy'nin yanına oturdu.Genç kadını cama doğru sıkıştırırken "Kathy biraz rahatla sevgilim. Hayalet falan değilim" dedi.

"Öyle olmanı tercih ederdim" dedi Kathy ve içten içe pişman oldu. Bu adam kanlı canlı ve hala çok seksi ve çekici bir şekilde yanında oturuyordu. Üstelik bu adam kendisinindi.

“Şimdi sakince otur ve elimi tut Kathy. Gerçek olduğuma ikna olman için ne gerekiyorsa yapacağım. Bazılarını bu otobüste yapamasam da günün sonunda sana yaşadığımı hissettireceğim ve beni affedeceksin” dedi kısık bir sesle genç adam. Gözleri kızın yüzünü turluyor ve dudaklarında biraz daha fazla oyalanıyordu. Ancak diyalogları o kadar garipti ki Konuşmaya dışarıdan şahit olan birisi için hayli tuhaf algılanabilirdi.

Kathy ise yine de sözlerini sakınmadan konuştu:“Ben ne düşüneceğimi bilmiyorum. Bildiğim tek şey senin hayatımın, hayatımızın içine edip çekip gitmiş olman” diyerek dolu dolu gözlerle yeniden baktı adama.

Ethan koltuğundan biraz doğruldu ve kızın saçlarını usulca okşarken “biliyorum aşkım… Ancak bana hak vereceksin” dedi ve uzanıp kadının alnına bir öpücük bıraktı. Sonra Annie’nin gür siyah saçlarını okşadı, parmağını tembelce yanağından gezdirdi.

“Sana benziyor” dedi ardından.

“Hayır tıpkı sen…” diye yanıtladı Kathy tebessümle. Bakışları adamı delip geçiyor, ta kalbine işliyordu.

Fazla sıcak davrandığını fark ettiğinde ise hevesle atıldı genç kadın “Bir şeylerin içine etmek de o da çok iyi.” Diyerek kızgınlıkla konuştu. Ethan ukala bir gülüş attı.

“Korkarım ki kızımla ittifak yapıp daha pek çok kez bu eylemi icra edeceğiz. Alışsan iyi olur Kathy. Artık bir adım bile uzağında durmayacağım. Hayatında bir adama, bir kocaya, bir babaya yer açacaksın. Ah Umarım yatağın da yeterince geniştir.” Diyen genç adam kıza çapkın bir bakış attı. Aslında ikisi de yatağın dar olmasını tercih ederdi.

“Verandadaki koltuğum yeterince geniştir” dedi Kathy.

“Ama oranın da bir sahibi var. Köpeğimiz Samuel için. Ve o yabancılardan hiç hoşlanmaz” diye devam etti.

“Onunla da iyi anlaşacağıma eminim. Hayatını işgal edeceğim Kahty ve sen istemesen de –ki bu koca bir yalan olur- tüm hücrelerine nüfuz edeceğim. Tanrım! Kathy seni ölürcesine seviyorum. Bana ne yaptığının farkında mısın?” diye sordu Ethan.

“Ya sen bana ne yaptığının farkında mısın?”

Genç kadın Çaresizce ağlamamak, bu adama sokulup ona yaslanmamak için zor duruyordu.

“Biliyorum aşkım…” diyen Ethan koluyla kızın omzunu sararken Kathy başını adamın boynuna sabitledi ve gözlerini kapattı. Bu rüyaysa eğer bu otobüsle, ölene dek yolculuk yapmak isterdi. Hayır hayır! Bu rüya olamazdı.

Gözlerini açtığında otobüsün durmuş olduğunu fark etti. Telaşla yanındaki boş koltuğa baktı. "Tanrım hayır" diye inledi ve hıçkırıklar boğazına düğümlendi. Her şey aptal bir rüya mıydı? İki yıldır mütemadiyen gördüğü rüyalardan biri miydi yani? Ya o his, o koku, o temas… Lanet olası bir rüya mı görmüştü? Kathy o an başka bir gerçeği fark etti; Annie yoktu!

Telaşla ayağa fırlağında da kafasını otobüs tavanın sertçe geçirdi ve edepsiz bir küfür savurdu. Bu sırada kısa bir sarsıntı yaşarken işte yine o sesi duydu.

"İyi misin sevgilim" dedi bir adam. Kucağında kendi kızıyla… Ah Ethan!

Kathy rüya olmadığını anladığında bir sevinç çığlığı koyverecekti ama kendini tuttu. Atmalık tripleri henüz bitmemişti.

"Ver şunu" diyerek kızgın bir sesle kızı adamın kucağından alırken Ethan da çantayı alıp Kathy'nin belinden tutarak onları otobüsten indirdi. Eve kadar da konuşmadılar.

"Biri görecek" dedi Kathy yan yana yürürlerken.

"Ben senin müstakbel kocanım" diye azarladı onu Ethan.

"Sen bir kaçaksın" Kaçaktı değil mi? Lanet olası bir suçluydu ve ömür boyu aklanamazdı.

"Hayır kaçak olan daha doğrusu ölmüş olan Ethan Fell'di. Ben artık Ethan Adams'im Kathy." Dedi genç adam. Ah ne süper bir isim ve soy isim. Kathy neredeyse gülecekti. Bu adam görmeyeli çok mu sevimli olmuştu?

İçeriye geçtiklerinde Kathy Annie'yi halıya bıraktı ve kollarını göğsünde birleştirip "Dinliyorum" dedi. Sevinçten salonun ortasında haka dansı yapabilirdi ama bu adama karşı o kadar da hevesli görünemezdi. Ethan canı istediğinde ölüp gitmiş, canı istediğince dönmüş bir üç kağıtçıydı nasılsa!

"Önce ne içer miyim diye sormayacak mısın? Bir bardak su iyi olurdu. Ama dur dur ben kendim alırım. Doğrusu o suyu suratıma içmek istemiyorum" diyen Ethan mutfağa yöneldi.

İlk hamlede bardakların yerini buldu. Dolaptan suyu çıkardı ve kırk yıldır bu evde yaşıyormuş gibi gayet rahat hareket edip yeniden salona girdi.

"Sen, sen buraya girmiş gibisin" dedi Kathy.

"Sadece birkaç kez" diye yanıtladı Ethan.

Kathy inledi. Geceler boyu onun için ağlarken bu lanet olası adam dolaptan kekleri mi aşırıyordu?

“Gelip seni izledim Kathy. Seni bir yıldır izliyorum” dedi Ethan. “Sadece doğru zamanı bekliyorum”

“Ah saçmalık. Burası küçük bir yer. Bir yabancının varlığı hemen fark edilirdi” dedi Kathy.

“Beni küçümsüyorsun genç bayan. Ben sıradan bir yabancı değilim Kathy. Geçmişimi unutma” diyen Ethan bardağı kızdan uzak bir noktada bırakıp onun yanına gitti ve omuzlarından tutup kanepeye oturttu. Ellerini tutup öperken kızı kendine çekti. Kathy itiraz etmedi.

“Kathy her şey o kadar karışıktı ki, bizim için o kadar zordu ki. Ben de bir plan yaptım. Aslında uygulanmayacaktı bu plan ama, sen o kadar dikkatsizdin ki peşimize o serseri polisi taktın” dedi Ethan.

“Neee?” diye sordu Kathy.

“Neyse ki o Bran denen adamı Çin’e yolladılar da en sonunda benden kaçıp canını kurtardı.” Ethan gerçekten sinirli görünüyordu! Bran özel ajan olarak geçen yılın başında Çin’e gitmişti. Kathy bu detayları da bilen Ethan’a şaşırmadı.

“O gün Kathy, yani yakalandığım gün. Banliyödeki o adreste… Dışarıya çıktığımda birkaç görüşme yaptım. Bizi sağlama alacak şeyler” dedi Ethan.

Kathy o günü hatırlıyordu. Ethan yiyecek almak için çıkmış, Kathy de Bran’le konuşmuş ve sonrasında Ethan’la kavga etmişlerdi. Ardından da sevişmişler ve arzuyla kendini Ethan’a bırakmıştı. Bu detay üzerinde fazla oyalandığını fark edip “Devam et” diye konuştu. Ses tonu hala soğuktu.

“Dışarıya çıktığımda bağlantılarımla görüşüp ikimize de kimlik ve pasaport ayarlatıyordum. Ayrıca her ihtimale karşı polisten birilerini de bulmuştum. Olur da havaalanlarında yakalanırsak diye… Tekgöz lakaplı eski bir istihbaratçı bu işi halledecekti. Ancak biz daha dışarıya çıkamadan o lanet herif gelip beni tutukladı”

Ethan durup kıza baktı. Hala ikna olmamıştı ama iyi bir dinleyiciydi. Genç adam konuşmaya Devam etti.

“Aslında umudumu kesmiştim. Tekgöz beni savsaklayabilir de bir plan olmazsa diye sana gözaltındayken gitmeni ve beni unutmanı söyledim. Çuvallamıştım. Ancak Almanya’ya gideceğim gün bir polis bana yardım etti. Tekgöz polis işini atlamamıştı. Polislerden biri beni araca sokarken bağlantımın adını verdi. 500 bin sterlin de istedi. Kabul ettim ve kaçtığım gün o polis memuru bana yardım etti. Yani Araçtan kaçmam planlıydı. Adamın dediği saatte harekete geçip diğer polisi rehin alıp kaçacaktım. Başardım da” dedi Ethan.

“Ama kafandan vurulduğunu ve suya düştüğünü söylediler. Cesedin…” Kathy burada inledi. Tüm o korkunç günleri, yaşadığı kabusu hala o kadar net hatırlıyordu ki!

“Hşşş ağlama sevgilim. Cesedim falan yok. Gördüğün gibi zombi de değilim. Sadece belirlenen noktada araçtan atladım ve planlı bir şekilde kuzeye koştum çünkü orada Thames nehrinin kolu vardı. Uçurumdan atlamam çok kolaydı. O Polis de yalandan ateş etti ve diğerlerine beni vurduğunu söyledi. Böylece herkes kafamdan vurulmuş bir halde Okyanusa doğru sürüklendiğimi sandı. Ethan Fell öldü ve dava kapandı” dedi genç adam.

Kathy her şeyi mantıklı buldu.

“Başka yolum yoktu. Eğer Almanya’ya gitseydim bir daha oradan kurtulamazdım. Rachel’in verdiği tüm parayı bu adamları ayarlamakta kullandım. Senin ve aşkının bana verdiğin cesaretle de parmaklıklar ardından kurtuldum” dedi Ethan.

“Niye gelmedin hemen, lanet olası niye beni aramadın. Niye yaşadığını söylemedin” diye sordu Kathy.

“Yapamazdım… Sana daha önce de demiştim; sen berbat bir rol yeteneğine sahipsin. Bran denen o adamın etrafında bir süre daha dolanacağını biliyordum ve şüphe çekebilirdin. Hem…” dedi Ethan ve sonrasında çok zorlanıyor gibi sustu.

“Hem bir süre hayatına hiç girmemeyi düşündüm. Senin de beni öldü bilmen belki de en iyisi olacaktı. Ama yapamadım. Senden kaçamadığım gibi sana sığınamadım da. Bir yıl boyunca sadece haberlerini aldım. Ve uygun ana gelene kadar bekledim. Sen düzenini kurana kadar, kendini iyi hissedene kadar beklemeliydim. Yani Sadece biraz zaman gerekiyordu. Herkesin her şeyi unutması için”

“2 yıl, lanet olası yüzlerce gün… Neler çektim”

“Biliyorum aşkım ben de çektim. Seni her gün gözetledim. Her ay babanın ziyaretlerinde seni, karşındaki meşe ağacının arkasından izledim. Sonra karnının büyüdüğünü gördüm. Ah Kathy buna inanamadım. Sen benim çocuğumu taşıyordun…. Benim kızımı, Tanrım! Bu mucizeydi. Ben, benim gibi bir adam ne yapmıştı da senin gibi bir kadın onu sevmişti. Ah Kathy sen bana ne yaptın da bu aşk; tüm dünyaya kafa tutmaya zorladı beni” diye sordu adam ve kızı çekip kendine bastırdı.

Ardından Yüzünü elleri arası aldı ve usulca, uzun uzun öptü. Kathy kendini Ethan’dan ayırıp “Seni seviyorum” diye fısıldamıştı ki minik Annie huysuzca gerindi. Anne babasının birbirlerine olan ilgisini kıskanmış gibi ikisine bakarken cam sehpaya tutunup ayağa kalktı. Kucaklanmak istiyordu.

Ethan Kathy’e hızlı bir öpücük verip kızına gülümserken ona elini uzattı. Minik bebek bir anda cesaretlenip sehpa ile kanepe arasındaki küçük boşluğu panikle adımladı ve babasının

kollarına düşerken Kathy bir çığlık attı.

“Yürüdü… Ah Ethan, kızımız, sonunda yürüdü” diyen genç kadın sevinçle bu muhteşem manzaraya baktı. Gözleri dolu doluydu.

Genç adam kızını kucağına aldı. Onunla ne yapması gerektiğini hala bilmiyordu. Sevdiği kadından cesaret almak için gözlerine bakınca da öylece kaldı. Hiçbir sözün, hiç özrün ya da hiçbir vaadin önemi yoktu. Önemi olan tek şey; şimdi ve burada birlikte olmalarıydı. Hayatın yaşanmamış sayılan iki yılı için de hayıflanmamalıydılar. Dünya buydu işte; koşulların uyumu. Kalplerin uyumundan sonra geriye bir tek bu kalmıyor muydu zaten?

Annie babasının kollarında onun yakalarını çekiştirirken Ethan Kathy’e gülümsedi.

“Gördün mü kızımız yürümek için beni bekliyormuş. Ya sen Kathy, sen yürümek için bana gelecek misin?” diye sordu.

Kathy gözlerini koluyla silerken ağlamaklı bir ifadeyle gülüyordu.

“Yürümek için değil yaşamak için sana geleceğim Ethan Fell.” Dedi ve Ethan’la arasındaki kısa mesafeyi de kapattı.

Ethan koluyla genç kadını sararken Annie de annesinin kendisine uzattığı kollara aldırmayarak Ethan’ın kucağına daha çok gömüldü.

“Orası benim yerim” diye Kathy kızının burnuna dokundu. Ardından Ethan’ın yüzüne yöneldi ve iki yıldır bir kez dokunmak için adeta delirdiği o tene hafifçe temas etti.

Hüzünlü ve karamsar bir dokunuş olsa da dışarıdan bakıldığında mutlu bir aile tablosuydu bu. Genç bir adam, genç bir kadın, aşkın meyvesi bir çocuk. Oysa bu kadar iyimser düşünmek için gereken ruh hali ikisinde de yoktu. Kathy ertelemeyi delice istediği sorulara cevap alamadan rahatlamayacağını biliyordu.

“Peki şimdi ne olacak?” diye sordu genç kadın.

“Evleneceğiz” dedi Ethan. Çapkınca sırıt ardından.

“Kilisenin kaçak bir katille evliliğime sıcak bakacağını sanmıyorum” diyen Kathy ağzından fırlayacağını sandığı kalbini yatıştırmak için derin bir nefes verdi. Ethan’la evlenmek… Bu delilik değil de neydi?

“Ethan Fell öldü Kathy, 2 yıl önce o uçurumdan düşerek sonsuza kadar silindi. Ölen o katildi.” dedi.

“O zaman ben şu an deliriyorum. Çünkü sen karşımdasın”

Kathy de hafifçe tebessüm etti. Gerginlik istemiyordu. Ethan’ı endişelendirmek, ona yanlış bir izlenim vermek istemiyordu.

“Ben kalbindeki aşk kadar gerçeğim sevgilim. Ölen katil bir adamdı senin sevdiğin adam şu an karşında ve evet evlenmek zorunda değiliz ama sen bunu istiyorsan ben her şeye hazırım” dedi.

“Ah Ethan seninle evlenmek her genç kızın hayali olurdu” dedi Kathy ve iç geçirdi.

Ethan tek kaşını alaycı bir şekilde kaldırdı. “Emin misin?” diye sordu.

“Ah elbette, sen aşık olunacak bir adamsın ve Tanrım çok yakışıklısın” dedi genç kız. Hayranı olduğu ünlüyle konuşuyor gibiydi. Gerçekleri saklayamazdı ya!

“Demek yakışıklı olduğum için evlenmek istiyorsun” diye soran Ethan kızı köşeye sıkıştırmanın zevkiyle iyiden iyiye eğleniyordu.

“Sadece yakışıklı olduğun için değil. Sen iyi bir adamsın ve biz çok özel anlar yaşadık…” diyen genç kız ardından muzipçe ekledi: “Yakışıklı olmasaydın bu özel anları yaşamazdık elbette” dedi.

“Tanrım! Kathy kendimi iffetti kirletilmiş masum bakireler gibi hissediyorum. Beni vücudum için seven bir kadın ha!” Ethan bu haliyle çok tatlı görünüyordu ve yapmacık şaşkınlığıyla genç kadının içini eritiyordu.

Kathy bir kahkaha koyverdiğinde Annie de annesinin tepkisine kıkırdadı. Ethan ise sevdiği kadının şuh kahkahasından cesaretle kızın yüzünü bir anda çekip sert bir öpücük verdi. Kathy öpücüğün etkisiyle yarı yarıya afalladı ve adam kendisini çekip gözlerine yakıcı bir tutkuyla bakınca acı çeker gibi fısıldadı: “Seni seviyorum Ethan… Neden olduğunu bilmiyorum. Hangi kafayı yemiş bir kadın katiline aşık olur ki. Ama ben de oldum işte… Hem de seni ilk gördüğümde”

Kalbi ince bir sızıyla titrerken Ethan’ın kaşları sıkıntıyla çatıldı. “İlk gördüğünde mi? Mezarlıkta mı?” diye sordu genç adam.

“Evet. Seni ilk gördüğümde gözümde gözlükler olduğu için şükretmiştim. Gözümü alamıyordum. Garip bir çekimin vardı. Hem ölümüne korkuyordum hem durmadan bakmak istiyorum. Acımı bile gasp etmiştin… Ah Tanrım seni Rachel’in sevgilisi sandım. Şimdi bunun düşüncesi bile berbat!”

“Sevgilim seni o gün ağır bir travma yaşıyordun. Benim nasıl bir adam olduğumu bilseydin

iki saniye daha karşımda durmazdın" dedi.

"Evet, zaten kaçtım… Aramızdaki mesafeye rağmen bakışlarıyla beni öldürebilecek mitolojik bir savaşçı gibiydin. İyi bir şeyler hissetmediğim için de O gün Norveç'e uçtum. Ah kaçmasaydım eğer bir kaç saat sonra evimin ortasına ölü olacaktım" dedi genç kız. Bu hisle irkildi. Ethan onu tanımasaydı bugün ölmüş olabilirdi. Bu korkunç düşüncenin etkisini fark eden genç adam Annie'yi kucağından çekip yere bıraktı.

Ardından kadını kendine çekti ve o kadar bastırdı ki Kathy'nin bu dehşetli hisleri hızla tutkuya ve memnuniyet doğru değişti.

"Seni öldürmezsim Kathy… O tetiğe sadece dokunurdum ama çekmezdim. Gözlerine bir kez baktıktan sonra kaç bin çelişki yaşadığımı bilemezsin… O otel odasında, o karanlık loş odada sana ilk dokunduğumda…"

"Omzunu deldiğimde"

"Evet … O an bunu yapamayacağımı anladım… Sen; üzerinde düşündükçe derin bir kuyuya dönüyordun ve ben seni öldürmeyi erteledikçe o kuyuya düşüyordum. Bu yüzden kendime kızıyordum. Bu kadar aciz olduğum, küçük bir kızla baş edemediğim ve bir kalbim olduğunu fark ettiğim için kendime kızıyordum…"

"Ve acısını benden çıkarıyordun"

"Üzgünüm aşkım. Nasıl bir adam olduğumu biliyorsun" dedi Ethan. Ardından kızı kendinden çekti.

"Belki de buraya hiç gelmemeliydim" diye devam ederken bir adım uzaklaştı. Elleri saçlarının arasında geziniyor sıkıntıyla alının ovuyordu.

"Ne oldu… Bu halin de ne?" diye sordu genç kız. Endişelenmişti. Ethan gerçekten çok kaygılı görünüyordu.

"Kathy sana ve Annie'ye bunu yapamam. Hayatınıza böylece dalıp sizi yasadışı bir hayata sürükleyemem. Ben, benim buna hakkım yok. Ben bir katilim. Lanet olsun ben aile babası olamam."

Ethan kendine olan nefretiyle boğuşuyordu. O an Kathy'nin hayatından tamamen çıkmaktan başka bir düşünce mantıklı gelmiyordu. Genç kadın da onun niyetini anladığında hızla ona yaklaştı ve adamın karşısında dikilip o sert çenesini iki eliyle tutarken "Bir daha gidersen yemin ediyorum omzunu deldiğim günü mumla ararsın" dedi.

Ethan kalakaldı. Kathy çok ciddi görünüyordu. Genç adam neredeyse gülecekti ama gülmedi aksine kaş çatışını derinleştirdi.

“Bunu istediğine emin misin sevgilim. Ömrümüzün sonuna kadar kaçacağız. Şehirden şehire, hatta ülkeden ülkeye?”

“Ethan sensiz zaten cehenneme dönmüş bir hayatım var. Cehenneme tek başıma katlanmaktansa seninle yanmayı yeğlerim aşkım” diyen genç kadın sevdiği adama umutla baktı.

“Seni asla hak etmeyeceğim Kathy. Senin kocan olmak için doğru adam değilim. Lanet olsun hayır! Kimse senin kocan olamaz…. Olursa..”

“Hepimizi öldürürsün. Ahh Ethan Fell hiç değişmemişsin. Tehditlerin hala çok klişe.”

“Sen de hiç değişmemişsin Kathy Adams. Hala bir katır kadar inatçısın ve Tanrı şahit ki ben de vurulmak istemiyorum.” diyen adam kızı süratle kendine çekti ve sert bir darbeyle vücutları birleşti.

Ardından ellerini kızın gür saçlarının arasından geçirip boynunu ve ensesini kavradı. Sonra yavaşça kendine çekip üzerine eğilerek alnını alnına dayadı.

“Sen ne istersen o olacak” dedi.

“gitmemi istersen…” demişti ki Kathy bu saçma sözlere daha fazla tahammül edemeyeceğini anlayarak adamın dudaklarına yapıştı.

Çekinmeden, kendi teninden ve onun teninden tasarruf etmeden gerçek bir sömürüyle aldığı kadar verdi de. Zamanın ve mekanın önemi olmadığı gibi yaftaların, kimliklerin, resmi isimlerin de bir önemi yoktu. Öptüğü adam aşığıydı ve ona deli gibi aşıktı. Üstelik araya giren acılı dolu yıllardan sonra hala ayrılıktan bahsetmek olsa olsa saçmalığın zirvesi olurdu ve Kathy mantığı eline almakta kararlıydı.

Annie bu ilgiden de huzursuz sesler çıkartırken Kathy öpüşmeyi yarıda kesmek zorunda kaldı. Şimdi huzursuz sesler çıkaran Ethan’dı ve resmen homurdanmıştı.

“Tanrım birken 2 oldular” dedi genç kadın muzipçe.

“Çocuklar mı? Bana çocuk mu dedin Kathy”

“Hayır katiller. Bir tane katilim varken şimdi ikiye çıktı” diyen genç kız Ethan’a dil çıkarıp Annie’i kucağına aldı.

Ethan kadının belinden yeniden sarılacakken Kathy; “Annie’nin uyutmam gerek” diyerek sevdiği adama şuh bir bakış attı.

“Sonra da beni uyutacaksın” diye yanıtladı onu Ethan ve edepsiz bakışını kızın kalçasına yöneltti.

“Evlenmeden olmaz” diyen Kathy adeta kaçarak bebek odasına yöneldi. Mutluluktan öleceğinden korkarak, sakinleşmeye çalıştı.

Kathy’nin gidişi tam yarım saat sürmüştü. Tanrı aşkına kim kimi uyutuyordu. Ethan merak ve özlem dolu kalbini yatıştıramadığından bebek odasına yöneldi. Elbette yerini biliyordu.

Kathy beşiğin yanındaki sandalyeye çökmüştü.

“Hala uyanık mı?” diye sordu genç adam ve o an Annie gür bir çığlıkla ağlamaya başladı.

“Artık uyanık” diye yanıtlayan genç kadın ve sevdiğim adama yapay bir kızgınlıkla bakarken “Bir dahakinde sıra senin” dedi.

“Nee?”

Ethan geniş bedeni ve güçlü görüntüsüne rağmen o kadar sarsak duruyordu ki, Kathy gülmemek için yanaklarını ısırdı ve “Eğer geldiysen sorumluluk alman gerekecek.” Dedi.

“Bebeğin altı nasıl değiştirilir, mama nasıl hazırlanır. Sonra birkaç masal öğrenmen gerekecek”.

“Bunu komik mi buluyorsun?” diye sordu genç adam. Kaşları sahiden çatılmıştı. Ama endişe ve paniktendi.

“Komik değil ciddi buluyorum” dedi Kathy ve kendisine doğru gelen adamı eliyle durmasını işaret etti.

“Seni görmesin” dedi usulca.

Ancak Ethan aldırmadı. Uzak durmaya da hiç niyeti yoktu. Geniş adımlarla hızlıca Kathy’nin yanına vardı. Annie’nin gözleri yarı aralıktı. Çoktan kendinden geçmişti ama daldığı söylenemezdi. Ethan da bir yandan Kathy’nin dediklerini düşünürken bir yandan elleriyle kızın boynunu kavrayıp masaj yapmaya başladı.

“Ahhh” diye inleyen Kathy adamın tutuşundan neredeyse çığlık atacaktı.

“Tanrı aşkına o glock bilmem ne silahı tutar gibi değil biraz daha nazik” diye azarladı adamı. Ethan sinirle kaşlarını çatsa da gülümsedi.

“Ben kaba bir adamım” dedi.

Ardından kızın saçlarını bir kenara çekerken açıkta kalan kısmına bir öpücük kondurdu.

“Zor olacak ama başaracağım” diye devam etti.

“Masajı mı? Ah Ethan şu an çok iyisin aşkım”

“Her şeyi Kathy. Senin için, kızım için her şey başaracağım” diyen adam kadının kalkışını hayranlıkla izledi. Kathy Annie’nin derin uykuya daldığına kanaat edip adamın kolları arasında döndü ve ona usulca sarıldı.

“Başaracağımızı biliyorum” dedi.

Ethan onu sıkıca sararken saçlarını öptü ardından elinden tutup odadan çıkardı. Nihayet planları için adım atabilecekti. Kathy’i o kadar çok özlemişti ki bu özlemi gidermek için deliriyordu.

“Aman Allah’ım unuttum” diyen Kathy ise adama dehşetle bakarken “Tanrım aklımı başımdan alıyorsun” diyerek gülümsedi.

“biliyorum” dedi Ethan ve ukala bir şekilde sırıtırken “Şimdi de bana yardım edeceksin” diyen genç kıza şaşkınlıkla baktı.

“Ah Ethan bana öyle bakma aşkım. Yarın pazartesi ve kasabaya yeni iş makineleri almak için para biriktiriyoruz. Herkes elden geldiğince bir şeyler satıyor.” Diyen Kathy adamdan zoraki ayrılırken “ve yarın ki listede ben de varım” dedi.

“Kathy burası nasıl bir yer. Bir tür ütopyada yaşıyor gibisiniz”

Ethan haklıydı. Zira burayı ütopik bir hayaller ülkesine benzetenlerden biri de Kathy’di. Elbette Ethan geldikten sonra. Bunu da ona söyledi zaten. Adamın omuzlarından tutup parmak uçları üzerinde yükselirken dudağını iyice yaklaştırdı ve “Benim tek ütopyam seninle olan” dedi.

Ardından ağzını geniş aralayarak Ethan’ın dudaklarına yöneldi. Genç adam da aynı şekilde karşılık verdi kadına ve dudakları birbirine geçerken onu derhal kucağına aldı.

“Çok meşgul olduğun için yarınki görevini yerine getirmeyeceksin aşkım” diyen Ethan kıza çapkın biri sırıtışla baktı.

“Kasabanın örnek vatandaşı Kathy Adams bir suçluyla seviştiği için mazur görülecektir” diyen genç kadın da bu adamdan gelecek her şeye hazır olduğunu belli edercesine ona baktı.

Ethan, bakışların birliği üzerine aceleyle iki kapı ötedeki yatak odasına yöneldi. Kathy onun yatak odasının yerini bilmesine de şaşırmadı ve aklındaki tüm görevleri o anda unuturken

adama daha çok sokuldu.

Ethan Kathy'i odaya getirdikten sonra yavaşça yatağa bıraktı. Ardından ayakta durup onu seyretti. Genç kadın hala zayıftı ancak yine de mükemmel görünüyordu. Siyah boğazlı kazağı loş ışıkta kıvrımlarını itinayla gizliyordu. Lacivert kot pantolonu ise bacaklarının tüm hatlarını açıkça ortaya seriyordu. Saçları hala sırtında ve gürdü. Açık yeşil gözleri akşam üstünün karanlığına rağmen seçiliyor, az önceki öpüşmenin izlerini taşıyan ıslak dudakları pembe bir meyve gibi aralık duruyordu.

"Utanıyorum" dedi Kathy ve başını yana çevirdi. Bu mükemmel bir profile şimdi de kızarık yanaklar eklenmişti. Ethan daha fazla bekleyemezdi. Kendini hızla yatağa kaydırıp kadının yanına uzandı. Onun sırtını çekip kendi göğsüne yasladı. Yatağın ortasında dizleri iç içe geçmiş, bedenleri iç içe geçmiş tek kişi gibi duran iki yürekten ibarettiler. Birbirini tamamlayan Yin ve Yang gibiydiler, Romeo ve Juliet ya da. Kathy bunu düşününce kıkırdadı.

Ardından Ethan'ın kollarının arasında dönüp başını onun boyun çukuruna gömerken "Ben Romeo değilim demiştin" dedi.

Ethan kızın çenesini tutup gözlerini gözlerine sabitledi. Ardından kararmış gözleriyle "Değilim evet. Romeo'ya ancak ders veririm" dedi.

Kathy bir kahkaha atarken gülüşünün sonu Ethan'ın boğazından yankılandı. Genç adam onu altına aldı ve hararetle dudaklarına yapıştı. Dilleri panik ve özlem karışımı bir aceleyle birbiriyle buluştu. Elleri diğerinin bedenine hükmetmek ister gibi vücutlarına dolanırken Ethan kızın kazağını çekip çıkardı. Saçları yün kazağın etkisiyle havalandı ve Ethan yüzünü bu saçların arasında gömüp "Seni seviyorum" diye fısıldadı.

"Seni seviyorum" diyen Kathy beceriksizce adamın kemerine yöneldi. Ethan onu durdurdu ve "Seni seyretmek istiyorum" diyerek kızın ellerini kendinden çekti. Ardından Kathy'nin pantolonunun düğmesini açtı. Genç kadın da ona yardım etmek için kalçasını havaya kaldırdı. Ethan süratle pantolonu çekip çıkardı. Sadece iç çamaşırlarıyla duran kadını tepeden tırnağa seyretti. Kathy'nin utançtan pembeleşen teni sabrının tüm duvarlarını yıkarken yatağa uzandı ve kızın kalçalarından çekip kendine kasıklarına oturttu.

"Seni böyle seyretmek istiyorum. Şunu çıkar" dedi ardından genç adam.

Kathy saçları yüzüne düşerken ellerini arkasına götürdü ve sutyenin klipsini çözdü. Ardından iplerini düşürdü. Ölümüne bir yavaşlıkla yaptığı bu eylemle Ethan'ı çıldırttığını biliyordu. Amacı da buydu. Elinden gelen tek ceza buydu çünkü. 2 yılın hesabını sadece acı dolu bir bekleyişle verebilirdi. Ondan kaçmak, ona git demek cesareti bırak hayal bile edemeyeceği şeylerdi. Sadece zevkini erteleyebilirdi ki bu kendisine de bir cezaydı.

"Ah Kathy beni öldüreceksin" diyen adam oturur vaziyete geçip kızın sutyenin fırlattığı gibi sert göğsünü onun yumuşak dolgunluklarına bastırdı. Ardından saçlarını bileğine dolayarak

dudaklarına yeniden kapandı. Sonra da kendi kıyafetlerinden kurtulup yılların acısını adeta sevinçten ağlatan bir tutkuyla gidermeye çalıştı. Ne yaparsa yapsın özlem dinmiyor artarak çoğalıyordu. Akşam karanlığında kızı göğsüne bastırmış halde düşünceler içindeydi.

"Burayı seviyor musun?" diye sordu genç adam.

"Evet ama sen nereyi istersen ben, biz oraya geleceğiz"
Kathy bu kasabayı seviyordu elbette ama hiçbir sevgisi Ethan'la yaşama sevgisinden güçlü değildi.

"İngiltere'den gitmemiz gerekecek."dedi Ethan. Kızın üzüleceğini, itiraz edeceğini sandı.

"Elbette" dedi Kathy. Kendini Ethan'ın rüzgarına bırakmış bir kaptandı. Onun gemisinde, onun sularında, onun pusulasında oldukça gittiği yerin bir önemi yoktu.

"Birkaç yer düşündüm. Polisle, vizeyle, mülkiyetle sorunu olmayan yerler. Sen istediğini seçersin sevgilim" diyen genç adam kızın alnına sıcak bir öpücük bıraktı.

"Tamam aşkım… Öyle bir yer seçeceğim ki sonsuza kadar mutlu olacağız." dedi.

Ardından uykulu olmasına rağmen doğruldu ve Ethan'ın üzerine yarı yarıya uzandı. Genç adam da sırt üstü tamamen dönerek ona rahat bir yer sağlarken ellerini kızın sırtında, boynunda, kalçasında gezdirdi.

"Seçtiğim yer tam burası" diyen Kathy adamın tam kalbinin üstüne sevgi dolu bir öpücük bıraktı.

Ethan iç geçirdi. Bu kadını, bir kadını, bir insanı, bir varlığı bu kadar sevebilmesine şaşırdı. Onun için geçmişini ve geleceğini bırakıp sadece onun mutluluğu için yaşamanın o tarifsiz zevkine vardı. Sevgisiz hayatında uğruna, ölmeyi bile göz alacağı tek şey bu kadındı ve onun kendisine verdiği aşk dolu yuva, güzel bir çocuk için Tanrı'ya şükretti.

"Üşüyorum" dedi Kathy ve yalandan tir tir titrer gibi yaptı. Ethan endişeyle örtüleri kızın üzerine çekerken Kathy eliyle ona engel oldu.

"Böyle ısınmak istemiyorum" dedi. Ardından başını kaldırıp muzipçe baktı ve "o kulübede yaptığın gibi ısıt beni" diye devam etti.

Ethan o kulübeyi elbette hatırlamıştı. Kathy donmak üzereyken onu soymuş ve sıkıca sarılıp elleriyle kızı ısıtmıştı. Bu teklif karşısında sırıtırken "Tekliflerin her zaman mükemmel oluyor" dedi.

Kathy küçük bir darbeyle adamın göğsüne vururken "bir teklifim daha var" dedi.

“dinliyorum genç bayan. Bu sefer gemideki gibi titanik olmayı istemeyeceksin değil mi?” diye sordu.

Kathy kıkırdadı. Ardından son derece ciddi görünüp “Çok da iyisi” dedi.

Devam etmeden evvel de adamdan bir öpücük çaldı. Ethan daha fazlası için kızın ensesini kavrarken Kathy “Evlen benimle” dedi.

Ethan bu fikri kafasından atmıştı. Evlilik için zorunlu değillerdi zira kaçak olarak yaşayacaklar ve hiçbir zaman bir topluma mensup olmayacaklardı. Ancak Kathy onunla kilise önünde evlenmek için deliriyordu. Bir gelinlik giymeyi ve Ethan’ı mihrabın önünde görmeyi istiyordu.

3 gün sonra da gördü.

~

Evlilikleri İskoçya’da bir köyde oldu ve kasabadan kimse bilmediği gibi Kathy uzun süredir görüşmediği Misha’ya da bir şeyler anlatmadı. Sadece ikisi ve köyden birkaç kişi daha vardı kilisede. O gün Kathy ilk kez gelinlik giymişti ve elbette Ethan ilk kez bir takımla karşısına çıkmıştı.

Siyahlar içinde uzun boyu ve kaslı gövdesiyle sarmalandığı takımın içinde gerçek bir centilmen gibi duruyordu. “O bir centilmen” diyen Kathy adamı hayran hayran süzerken koluna girdiği köyden yaşlı bir adamla Ethan’a doğru yürüdü.

Annie de yine köyden bir kadının kucağında beyaz elbisesi ve tüllü tacıyla minik bir melek gibi duruyordu. Onu babasının kucağından ayırmak hayli zor olduğu için minik bebek son bir hamleyle Ethan’ın kravatına tutunmuş ve onu çekip bozmuştu.

Kathy ağır adımlar birazdan kocası olacak adama doğru giderken tüm bunların hemen bitmesini istiyordu. Ethan’ı istiyordu ve ondan ayrı attığı bu adımlara bile katlanamıyordu. Nihayet sevdiği adamın karşısında geçtiğinde ilk önce uzanıp kravatını düzeltti. Tanrım onu öpmemek için deliriyordu ve bu haliyle Rahibin ayıplayan bakışlarını üzerine çektiğini biliyordu.

Yeminler edilip yüzükler takıldıktan sonra da Ethan da adeta dünyadan soyutlanırcasına karısını öpmeye başladı. Ne kadar uzattıklarını bilmiyorlardı ancak Annie’nin haykırışı duyulunca ikisi de kendini çekti. Kathy derhal kızına koşup onu kucağına aldı. Minik bebek tüllerle oynayarak yatışırken Ethan bu manzaraya dolu gözlerle baktığını fark etmedi. Sulu göz bir katil olmak en son istediği şeydi ve şu an tek istediği de karısının en derinliklerine kadar nüfuz etmekti.

Rahibe ve gelenlere teşekkürler edilip kendilerine ayrılan odaya geçmek için ayrıldılar.

Hava yumuşak ancak hafif yağmurluydu. Kathy duvağıyla Annie'nin üstünü kapatırken Ethan da ceketiyle her ikisinin üstünü örttü. Ardından Kathy'nin belinden sarılıp kendine çekerek beraber yürüdüler.

"Nereye gitmek istediğine karar verdin mi?" diye sordu karısına.

Kathy başını sallayarak "Evet" dedi. "Yaşamak istediğim ülkeyi seçtim. Orada sorunsuz yaşayacağımızı düşünüyorum ve seninle olduktan sonra hiçbir şeyin önemli olmadığını biliyorum" dedi genç kadın.

Ethan onu taşlı yolda durdurup omuzlarından tuttu ve ıslak bir öpücük alırken "Neresi?" diye sordu.

Kathy muzip bir ifadeyle gülümseyerek "Türkiye" dedi.

Ethan'ın gözlerinde bir ışık parladı. Bu iyi bir seçimdi. Hem kendisi hem ailesi için bundan daha iyi bir yer olamayacağını biliyordu.

"Çok güzel kıyı şehirleri olduğunu biliyorum aşkım. Orada bizi kimse bulamaz, kimse bize dokunamaz" dedi genç adam.

Kathy kafasını salladı ve "Artık bitti" diye fısıldadı.

Ethan "Bitti" diyerek tüm endişeleri, tüm kötü anıları ve kötü insanları artık sildiklerini belirten bir ifadeyle karısına baktı. Ardından "Seni seviyorum" dedi.

Kathy ona tebessüm ederken huzurlu bir ifadeyle "Seni seviyorum" diyerek karşılık verdi.

Annie ise alttan çıkmış iki minik dişini göstererek her ikisine de sırayla gülümsedi. Onların sözlerine katıldığı o kadar belliydi ki!